

Országgyűlési Napló

Dr. Hiller István, Jakab István és dr. Latorcai János
elnöklete alatt

Jegyzők: ***Hiszékeny Dezső, Móring József Attila,***
dr. Simicskó István, dr. Varga László

Tárgyai	Hasáb
Az ülésnap megnyitása	19631
Magyarország 2021. évi központi költségvetéséről szóló törvényjavaslat általános vitájá- nak folytatása.....	19631
Időkeret felosztásának ismertetése:	
Hiszékeny Dezső jegyző	19631
Felszólalók:	
Tállai András pénzügyminisztériumi államtitkár.....	19632
Dr. Turi-Kovács Béla (Fidesz).....	19636
Balczó Zoltán (Jobbik)	19639
Dr. Latorcai János (KDNP)	19643
Tóth Csaba (MSZP)	19646
Bánki Erik (Fidesz).....	19650
Varju László (DK)	19654
Szászfalvi László (KDNP).....	19657
Dr. Keresztes László Lóránt (LMP)	19661
Banai Péter Benő pénzügyminisztériumi államtitkár	19669
Dr. Kállai Mária (Fidesz)	19673
Dr. Mellár Tamás (Párbeszéd).....	19677
Varga Szimeon nemzetiségi szószóló	19683
Dúró Dóra (független)	19685
Mesterházy Attila (MSZP)	19687
Varju László (DK)	19688
Bányai Gábor (Fidesz)	19689
Banai Péter Benő pénzügyminisztériumi államtitkár	19689
Dr. Rétvári Bence , az Emberi Erőforrások Minisztériumának államtitkára.....	19691
Varga Gábor (Fidesz)	19692
Dr. Brenner Koloman (Jobbik).....	19694
Dr. Simicskó István (KDNP)	19696
Dr. Ujhelyi István európai parlamenti képviselő	19701
Dr. Rétvári Bence , az Emberi Erőforrások Minisztériumának államtitkára.....	19708
Banai Péter Benő pénzügyminisztériumi államtitkár	19711
Bányai Gábor (Fidesz)	19713
Sebián-Petrovszki László (DK).....	19717
Dr. Vejkey Imre (KDNP).....	19720
Ungár Péter (LMP)	19722
Szabó Zsolt (Fidesz)	19727
Dr. Mellár Tamás (Párbeszéd).....	19731
Ritter Imre , a Magyarországi nemzetiségek bizottságának előadója	19734
Varju László (DK)	19739
Dr. Simicskó István (KDNP)	19739
Pánczél Károly (Fidesz)	19741
Magyar Zoltán (Jobbik)	19743
Juhász Hajnalka (KDNP).....	19747
Dr. Hiller István (MSZP).....	19750
Dr. Maruzsa Zoltán Viktor , az Emberi Erőforrások Minisztériumának államtitkára	19755
V. Németh Zsolt (Fidesz).....	19759
Bósz Anett (DK)	19762
Dr. Hörcsik Richárd (Fidesz)	19767
Csárdi Antal (LMP).....	19770
Banai Péter Benő pénzügyminisztériumi államtitkár	19774
Hubay György (Fidesz).....	19776
Fenyvesi Zoltán (Fidesz).....	19780
Mesterházy Attila (MSZP)	19780
Varju László (DK)	19781
Banai Péter Benő pénzügyminisztériumi államtitkár	19782
Dr. Bajkai István (Fidesz)	19782
Vargha Tamás külgazdasági és külügyminisztériumi államtitkár	19787

Stummer János (Jobbik)	19789
Banai Péter Benő pénzügyminisztériumi államtitkár	19791
Vargha Tamás külgazdasági és külügyminisztériumi államtitkár	19792
Fülöp Attila , az Emberi Erőforrások Minisztériumának államtitkára	19793
Boldog István (Fidesz)	19793
Bangóné Borbély Ildikó (MSZP).....	19797
Hajdu László (DK)	19801
Dr. Vinnai Győző (Fidesz)	19801
Hajdu László (DK)	19806
Varju László (DK)	19809
Mesterházy Attila (MSZP)	19809
Fenyvesi Zoltán (Fidesz).....	19810
Dr. Steinmetz Ádám (Jobbik)	19812
Herczeg Tamás (Fidesz).....	19816
Dr. Varga László (MSZP)	19819
Koncz Ferenc (Fidesz).....	19822
Varga Zoltán (DK)	19825
Becsó Zsolt (Fidesz)	19827
Kálló Gergely (Jobbik)	19829
Dr. Tapolczai Gergely (Fidesz)	19831
Dr. Gurmai Zita (MSZP)	19833
Dunai Mónika (Fidesz).....	19836
Potocskáné Kőrösi Anita (Jobbik).....	19839
Molnár Gyula (MSZP).....	19844
Volner János (független)	19846
Banai Péter Benő pénzügyminisztériumi államtitkár	19853
Az ülésnap bezárása	19856

Az ülésen jelen volt:

FARKAS SÁNDOR agrárminisztériumi államtitkár, FÜLÖP ATTILA, az Emberi Erőforrások Minisztériumának államtitkára, DR. MARUZSA ZOLTÁN VIKTOR államtitkár, DR. RÉTVÁRI BENCE államtitkár, DR. SZABÓ TÜNDE államtitkár, VARGHA TAMÁS külgazdasági és külügyminisztériumi államtitkár, BANAI PÉTER BENŐ pénzügyminisztériumi államtitkár, GION GÁBOR államtitkár, TÁLLAI ANDRÁS államtitkár.

Az Országgyűlés tavaszi ülészakájának
34. ülésnapja
2020. június 11-én, csütörtökön
(8.02 óra - Elnök: dr. Hiller István
Jegyzők: dr. Simicskó István és Hiszékeny Dezső)

ELNÖK: (A teremben lévők felállnak, és ezzel köszöntik a választópolgárok közösségét. Amikor az ülést vezető elnök helyet foglal, a teremben lévők is leülnek.) Jó reggelt kívánok! Az Országgyűlés tavaszi ülészakájának 34. **ülésnapját megnyitom**. Tájékoztatom önöket, hogy az ülés vezetésében Simicskó István és Hiszékeny Dezső jegyző urak lesznek segítségemre. Köszöntök mindenkit, aki figyelemmel kíséri munkánkat.

Tisztelt Országgyűlés! Soron következik a **Magyarország 2021. évi központi költségvetéséről** szóló törvényjavaslat általános vitájának folytatása. A törvényjavaslat T/10710. számon, az Állami Számvevőszék véleménye pedig T/10710/1. számon a honlapon megismerhető. Tájékoztatom önöket, hogy az előterjesztést uniós és nemzetiségi napirendi pontként tárgyalja az Országgyűlés.

Tisztelt Országgyűlés! Emlékeztetem önöket, hogy az Országgyűlés az előterjesztés 30 órás időkeretben történő tárgyalásáról döntött. A napirendi ajánlás függeléke tartalmazza az **időkeretek felosztását**. Felkérem Hiszékeny Dezső jegyző urat, hogy ismertesse a frakciók mai napon rendelkezésre álló időkeretének felosztását. Jegyző úr!

HISZÉKENY DEZSŐ jegyző: Tisztelt Országgyűlés! A mai napon rendelkezésre álló 13 órás időkeret megoszlása a következő: a Fidesz képviselőcsoportjának 268 perc, a KDNP képviselőcsoportjának 122 perc, a Jobbik képviselőcsoportjának 90 perc, az MSZP képviselőcsoportjának 84 perc, a DK képviselőcsoportjának 66 perc, az LMP képviselőcsoportjának 57 perc, a Párbeszéd képviselőcsoportjának 54 perc, a független képviselőknek pedig 39 perc áll rendelkezésre.

Tájékoztatom önöket, hogy az egyes ülésnapokon rendelkezésre álló, fel nem használt tárgyalási időkeret más napra nem vihető át.

ELNÖK: Köszönöm szépen. Tisztelt Országgyűlés! A tegnapi napon, az általános vita megkezdésekor elhangzott az előterjesztői nyitóbeszéd, az Állami Számvevőszék elnökének, valamint a Költségvetési Tanács elnökének felszólalása, valamint sor került a vezérszónoki és a képviselői felszólalásokra.

Most a további képviselői felszólalásokra kerül sor a mai napra rendelkezésre álló időkeretben. Felhívom figyelmüket, hogy a módosító javaslatok benyújtására a mai napon 16 óráig van lehetőség.

Tisztelt Országgyűlés! A kormány nevében Tállai András államtitkár úr, a Pénzügyminisztérium államtitkára jelentkezett szólásra. Államtitkár úr, parancsoljon!

TÁLLAI ANDRÁS pénzügyminisztériumi államtitkár: Köszönöm szépen, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Képviselőtársaim! Kérem, engedjék meg, hogy a jövő évi költségvetés országgyűlési tárgyalásakor az elmúlt tíz év gazdasági, államháztartási és finanszírozási folyamatairól is szót ejtsünk, rámutatva arra, hogy a kormány miként alakította ki a fegyelmezett gazdálkodás megteremtésével és fenntartásával, valamint a magyar gazdaság dinamikus növekedési pályára állításával azt a helyzetet, amiben megállapíthatjuk, hogy a koronavírus-járvány okozta gazdasági kihívásokkal egy minden tekintetben megerősödött és válságállóbb Magyarország száll szembe, és amely lehetővé teszi, hogy 2021-re olyan költségvetést állíthassunk össze, amely hathatósan szolgálja a magyar gazdaság, a vállalkozások, a munkahelyek és nem utolsósorban a magyar családok védelmét.

Tisztelt Országgyűlés! Emlékeztünk, hogy a 2008-as pénzügyi válság milyen sérülékeny állapotban érte a magyar gazdaságot. Akkoriban az Európai Unió egyik legkedvezőtlenebb munkaerőpiaci mutatói jellemezték az országot, a növekedési teljesítmény egyre inkább elmaradt régiós versenytársainktól, magas volt a költségvetés hiánya, az államadósság növekvő pályán állt, és nem utolsósorban a devizahitelek megugró törlesztőrészlettel súlyosbították a visszaesést.

Mindezek hozzájárultak ahhoz, hogy Magyarország mély recessziót élt át, amelyből a korábban felhalmozott adósságok terhei miatt a kilábalás is éveket vett igénybe. A jelenlegi világválság kitörését megelőzően azonban a hazai gazdaság fundamentumai lényegesen kedvezőbbek, mint a 2008-as pénzügyi válság előtt.

A magyar gazdaság 2013-tól kezdve növekedési pályára állt, amelynek köszönhetően olyan lendületes bővülés bontakozott ki, amely az EU leggyorsabban növekvő országai közé tette Magyarországot. Ezt igazolja, hogy míg 2019-ben az EU átlagos növekedése csupán 1,5 százalék volt, addig a magyar gazdaság 4,9 százalékkal tudott bővülni. A gyors fejlődés a korábbiakkal szemben egészséges és kiegyensúlyozott szerkezetben, valamint eladósodástól mentesen valósult meg.

A bővülés több lábon állt. A termelési oldalon az ipar, a szolgáltatások és az építőipar egyaránt támogatták azt, valamint a felhasználási oldalról elsősorban a versenyképes üzleti és adókörnyezetnek, illetve a kormány hathatós ösztönző tevékenységének köszönhetően kiemelkedő beruházási teljesítmény biztosította a növekedés fenntarthatóságát.

A hazai fejlesztések volumenét jelzi, hogy az Unió tagállamai között Magyarországon az egyik legmagasabb volt a beruházási ráta. Ez 2019-ben 28,6 százalékot jelentett. A dinamikusan bővülő teljesítményhez jelentősen hozzájárult, hogy a kormány munkaerőpiaci aktivitást ösztönző intézkedéseinek eredményeképpen a magyar munkaerőpiaci mutatók az Európai Unió élvonalába ugrottak. Emlékeztünk, hogy 2008-ban Magyarországon 56,4 százalékos volt a foglalkoztatási ráta, ami a legalacsonyabbnak számított akkoriban. Az

elmúlt évben viszont már 71,1 százalékos volt ez az érték, ami meghaladta az Európai Unió átlagát. Vagy említhető a munkanélküliségi ráta is, amely 2008-ban bőven meghaladta az Európai Unió átlagát, hiszen 10 százalék fölött volt, míg 2019-es értékünk már 3,4 százalék, amely fele az Európai Unióénak.

A munkaalapú gazdaság megteremtése a bérek dinamikus emelkedésével párosulva a családok jövedelmét is nagymértékben emelte, amelynek következtében a háztartások pénzügyi helyzete a korábrinál lényegesen stabilabbá vált, amihez hozzájárult a szektor számára jelentős terhet jelentő devizahitelek kivétele. Miközben a javuló jövedelmi helyzetük következtében a háztartások növelni tudták fogyasztásukat, az nem párosult túlzott eladósodással, amit jól mutat a 12 százalékos megtakarítási ráta, ami európai uniós összehasonlításban is kiemelkedő nagyságú.

A kedvező üzleti környezetnek és a versenyképes hazai munkaerőnek köszönhetően a növekedés egyik fontos motorja a jelentős részben exportra termelő ipar és szolgáltatások bővülése volt. Ennek következtében a növekedés beindulását követően a külkereskedelem többsége rekordmagasságokba emelkedett, a kedvező külső egyensúly és az EU-transzferek hatékony felhasználása következtében az ország nettó finanszírozási képessége a korábbi válság előtti negatív értékkel szemben régiós összehasonlításban is kiemelkedően pozitívvá vált az elmúlt tíz év alatt, aminek köszönhetően a GDP-arányos nettó külső adósság a 2008. évi 50 százalékot meghaladó szintről 8 százalék alá csökkent.

Különösen kedvező, hogy a munkavállalói jövedelmek növekedésével párhuzamosan a vállalkozások profitja is emelkedett, tehát a rekordmagas foglalkoztatás következtében beindult bérfelzárkózás nem rontotta a hazai vállalatok versenyképességét.

(8.10)

Ez a tendencia részben a vállalatok hatékonyságának növekedésével magyarázható, amelyet többek között a növekvő mértékű automatizálás is támogat.

A dinamikus növekedés az államháztartás oldaláról is fegyelmezett fiskális politikával párosult, amit jól jellemez a tartósan csökkenő hiány. A költségvetés stabil helyzetéhez hozzájárult az adórendszer átalakítása, az adózás hatékonyságát és a gazdaság fehéredését eredményező intézkedések sorozata is, mint például az online pénztárgépek használatának kötelezővé tétele, az EKÁER-rendszer bevezetése vagy az online számlaadat-szolgáltatás létrehozása.

Mindeközben Magyarország külső sérülékenysége az elmúlt évtizedben érdemben mérséklődött. Ennek két fő pillére van. Egy fontos intézkedésként a magyar családokat is érintő legfőbb kockázatot, az árfolyamkockázatot a devizahitelek kivételével megszüntette a kormány. A forintosítás eredményeként 2015-ben a lakossági devizahitelek szinte teljes egészében eltűntek Magyarországról. Míg 2009-ben 70 százalék fölött volt

ezek aránya, a teljes lakossági hitelállományban mára ez már 1 százalék alá csökkent.

A másik pillér pedig: az államadósság szintjét és szerkezetét tette évről évre az említett felelős költségvetési politikának és átlátható adósságkezelési stratégiának köszönhetően sokkal stabilabbá a kormány. A GDP-arányos államadósság 2011 óta folyamatosan mérséklődik, a 2019. év végére 66,3 százalékon állt az adósságráta. Az elmúlt nyolc évben véghez vitt 15 százalékpontos adósságcsökkentés egyike az EU-tagországok legjelentősebb eredményeinek.

A magyar államadósság-kezelés fő stratégiai célja az adósságráta csökkentése mellett az államadósság külföldi kitettségeinek és a devizaadósság arányának mérséklése. A devizaarány ezzel összhangban a 2011 végi 53 százalékról 2019-re 21 százalékra, míg a külföldiek aránya ugyanebben az időszakban 65 százalékról 34 százalékra mérséklődött. Mind a lakossági, mind az adósságfolyamatok az ország devizakitettségeinek és külső sérülékenységének komoly mérséklődéséhez vezetett.

A külföldiek szerepvállalásának csökkenésével párhuzamosan az adósságkezelő egyre inkább támaszkodott a lakosságra az államadósság finanszírozásában. A lakosság részesedése az adósság finanszírozásában az elmúlt nyolc év alatt érdemben megnövekedett: 5 százalékról 26 százalékra nőtt, miután az állampapír-állományuk több mint megtízszereződött, és mostanra 8200 milliárd forint fölé emelkedett. A lakosság növekvő szerepvállalásának köszönhetően stabilabbá vált az adósságfinanszírozás, mivel a lakosság megbízható befektető, tipikusan kevésbé akar megszabadulni hirtelen az állampapírjaitól, úgy, mint piaci veszély esetén a külföldi befektetők. (Sic!) Másfelől fontos szempont az is, hogy ezáltal a kifizetett kamat a magyar lakosság jövedelmét növeli, a hazai gazdaságot, a fogyasztást erősíti. A kormányzat erre és a külső sérülékenység csökkentésére tekintettel a lakosság állampapír-állományának 11 000 milliárd forintra növelését célozta meg a 2023. év végéig.

A cél elérését támogatja a lakossági állampapírpiaci reform. Ennek legfontosabb elemeként immár bő egy éve, 2019 júniusától vásárolható a Magyar Állampapír Plusz, amely igen népszerű terméknek bizonyult a lakosság körében. A hazai lakosságra támaszkodó stratégiát nem feladva, 2020 áprilisában a koronavírus-járvány által keltett kockázatok kiküszöböléséppen, a finanszírozás biztonságát szem előtt tartva, elővigyázatossági tartalék képzése érdekében 6 és 12 éves futamidejű eurókötvények kerültek kibocsátásra, összesen 2 milliárd forint értékben. Majd 2020. június 2-án sor került továbbá Magyarországi első nemzetközi zöldkötvényének kibocsátására is, amit kiemelkedő siker és többszörös túljegyzés övezett. A másfél milliárd euró összegű, 15 éves futamidejű, 1,75 százalékos kamatot fizető kötvényből befolyt összeg a központi költségvetés egyes zöldkiadásainak finanszírozását szolgálja.

Mindezekből látható, hogy Magyarország könnyűszerrel képes biztonságos finanszírozási forrást

találni akár a nemzetközi piacon is, ebből kifolyólag pedig a mostani válság során nem szorult rá nemzetközi szervektől hitelfelvételre, ellentétben a 2008-ban történetekkel, amikor az államcsődöt csak az IMF-től felvett több ezer milliárd forintos hitellel tudta az ország elkerülni. Ezt a hitelt a kormányzat aztán 2013-ban, jóval a határidő előtt visszafizette, és ellentétben számos más országgal, a mostani válság közepette sem kényszerült újfent a nemzetközi szervezetekhez fordulni segítségért, köszönhetően az elmúlt évek sikeres, a külföldi sérülékenységet érdemben mérséklő gazdaságpolitikájának.

A külső kitettséget mérséklő gazdaságpolitika sikerét a piac már évek óta elismeri a jelentősen lecsökkent országgockázati felárral, illetve a kedvező hozamszintekkel, emellett a hitelminősítők és a nemzetközi szervezetek is rendre visszaigazolták a külső sérülékenység csökkenését mint kiemelten kedvező tényezőt. Mindez pedig megeremtette az alapját annak, hogy a koronavírus-járvány miatti veszélyes piaci helyzetben a magyar piacok a körülményekhez képest stabilak maradtak, a piacról történő finanszírozás pedig továbbra is gördülékenyen és kedvező feltételek mellett történhetett.

Tisztelt Országgyűlés! Összességében megállapítható, hogy a magyar gazdaság erős fundamentumokkal rendelkezik. Ez a megállapítás igaz mind a reálgazdasági, mind az egyes szektorok és az ország egészének pénzügyi egyensúlyára vonatkozóan is. Ezek a kedvező feltételek egyfelől lehetővé tették, hogy a koronavírus-járvány által okozott gazdasági hatások kivédésére a kormány az ország történetében egyedülállóan nagy mértékű intézkedéscsomagot vezessen be, másfelől megalapozzák azt a várakozást, hogy a járványveszély enyhülésével a magyar gazdaság gyorsan regenerálódhat és visszatérhet a dinamikus növekedési pályára.

Tisztelt Képviselőtársaim! Az Országgyűlés elé terjesztett 2021. évi költségvetésitörvény-javaslatban, amely a gazdaságvédelem költségvetése, kiemelt fontosságú helyen szerepel a családok támogatása és a gazdasági fejlődés lehetőségének biztosítása. E fontos pillérek erősítése hozzájárul ahhoz, hogy a koronavírus-járvány okozta átmeneti megtorpanást követően hazánk ismét dinamikus növekedési pályára lépjen.

Köszönöm szépen megtisztelő figyelmüket. *(Taps a kormánypártok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, államtitkár úr. Tisztelt Országgyűlés! Az írásban előre jelentkezett képviselők felszólalásai következnek.

Bejelentem, hogy a módosító javaslatok benyújtására 16 óráig van lehetőség.

(8.20)

Elsőként Turi-Kovács Béla képviselő úr, a Fidesz képviselője szólhat. Parancsoljon, képviselő úr!

DR. TURI-KOVÁCS BÉLA (Fidesz): Köszönöm a szót, elnök úr. Elnök Úr! Tisztelt Ház! Számokról sokat hallottunk, és még sokat fogunk hallani. A magam részéről azonban úgy vélem, hogy a hozzám hasonló egyszerű emberek elsősorban azt értik, hogy növekednek a lehetőségek vagy csökkennek a lehetőségek. Ez az érdekes az egyes ágazatoknál. Ha nő a lehetőség, akkor mindannyian reménykedhetünk, hogy valamennyiünk számára nőni fog, ha csökken, az mindannyiunkat veszélyeztet. A számok ugyanis imponálóak, és azt kell mondanom, hogy az összehasonlítás is kiáll minden próbát. Világosan látni lehet, hogy a legalapvetőbb ágazatokban, így elsősorban az egészségügyben, az oktatásban, a gazdaság erősítése területén, de hadd tegyem hozzá, még a rendészet területén is, ami rendkívül fontos, a számok nőnek, és nőnek ezek az összehasonlítás tekintetében is.

A helyzet tehát azt, tisztelt Országgyűlés, hogy azt mondhatjuk, hogy egy egyre inkább válságosnak bizonyuló körülmény között is a kormány képes arra, hogy megszorítás nélkül, és mégis egyfajta rend és rendszer szerint olyan költségvetést terjesszen a Ház elé, amely bizalommal töltheti el az ország népét.

Tisztelt Ház! Azonban szükség van néhány tényezőre, amelyre rá kell világítani. Ahhoz, hogy megnyugtatóan azt mondhassuk, hogy ez a költségvetés - amelyet meggyőződésem szerint mindannyian jó szívvel támogatunk - teljesülhet is, ez alapvetően azon múlik, hogy van-e lehetőség, megvannak-e azok a lehetőségek, azok az alapok, amelyekre a költségvetés épül. Ezt érdemes némileg vizsgálni, vizsgálni viszont csak úgy érdemes, ha a körülményeket is vizsgáljuk.

Amikor az egész világra rászakadt ez a bizonyos koronavírus-válság, a meglepetés erejével hatott. Az különösen meglepetés erejével hatott, hogy milyen gyorsan jelentkezett ennek a hatása a gazdasági életben, és ezek a hatások rendkívül kedvezőtlenek voltak. Meg kell mondanom, hogy meggyőződésem szerint, amit olvasmányban el lehet érni, azt lehet tapasztalni, hogy nemcsak minket, egyszerű embereket lepett ez meg, meglepte azokat is, akiket nem lett volna szabad hogy megleljen. Kivételnek kell tekinteni, és ez nem dicsekvés, ez tény, Magyarország és a V4-ek ezen a területen jól teljesített. Olyan értelemben is jól teljesített, és ezt tartom fontosnak kiemelni, ahol ez talán nem volt egészen várható: a gazdaság területén.

A mi gazdaságunk ugyanis erőteljesen függő viszonyban van, ezt nem lehet tagadni, az európai gazdaságtól, ezen belül is egy-két nagy ország gazdaságától. Márpedig ezekben az országokban, és ezt is világosan látni kell, a stagnáció nem most indult. Még szó nem volt koronavírusról, már csökkenő tendenciák voltak, és erre a magyar gazdaságnak föl kellett készülnie, és föl is készült. A helyzet tehát az, hogy a fölkészültség tekintetében Magyarország jól teljesített, és meggyőződésem szerint jól tud teljesíteni a következőkben is.

Fontos azonban megjegyezni a következőt. Az elhúzódó, esetleg elhúzódó gazdasági válság olyan

mértékben érintheti az Európai Unió országait, amelynek hatása lesz Magyarországra. Erre tehát szintén fel kell készülni. Azt is egyértelműen lehet látni, hogy éppen a húzó-, nagy államok az Európai Unión belül nagyon rossz válaszokat adtak az elmúlt néhány hónapban a felmerülő, koronavírussal összefüggő gazdasági helyzetre. Olyan helyzetek álltak elő, és erre rá kell mutatni, ezt látnia kell a közvéleményünknek is, amely szinte önsorsrontó. Amikor egy ország olyan helyzetet teremt, hogy a saját iparában, a saját iparán belül teremt olyan kétségbeejtően rossz helyzetet, hogy az már, azt kell mondanom, hogy valóban a pangás állapotába kerülhet, akkor ez Magyarország számára is lényeges.

Ezért tartom rendkívül fontosnak, hogy kiemeljem: van Magyarországnak egy szilárd, biztos pontja, és ez a szilárd, biztos pont, akármennyire is elfogultnak fogok tűnni, az a magyar mezőgazdaság, a mezőgazdaságra történő építkezés. Ez az elmúlt évek és évtizedek alatt sokféle fogyatékoságot mutatott és sokféle eredményt is. Én most itt ma azért kértem szót, mert a megfogyatkozott és immáron itt a Házban alig létező kisgazdailág részéről szeretnék néhány gondolatot megosztani.

Az a helyzet, tisztelt Ház, hogy ha nem a saját erőnkben és a saját lehetőségeinken és bázisunkon belül keressük a lehetőségeket, ott mindig számíthatunk nagy meglepetésekre. Elsősorban arra kell és tudnunk kell építeni, amely a miénk, és amely kizárólagosan a miénk. És hogy a miénk, ezt elsősorban annak köszönhetjük, annak a tíz évvel ezelőtt elindult politikának, amely egyértelműen és minden más elé helyezte e tekintetben, azt kell mondanom, hibátlanul, hogy magyar kézben maradjanak azok a lehetőségek, amelyek a magyar mezőgazdaságban rejlenek. Az más kérdés, hogy ki tudtuk-e használni a lehetőséget. Eddig nem, eddig csak nagyon mérsékelten. Úgy gondolom, hogy ide jelentősebb erőket kell majd csoportosítanunk.

Rá kell mutatnom külön még egy veszélyhelyzetre. És ez a veszélyhelyzet, akár tetszik, akár nem, bizony Brüsszelsből jön. Az a legújabb, az Európai Bizottság által előterjesztett zöldprogram, amelyet ha megvalósítanak, és amelynek a megvalósításán nagy erők fáradoznak, ebben az esetben a magyar mezőgazdaság akár végveszélybe kerülhet. Lehetetlen helyzetet teremtenének azzal, hogy nemhogy növelnék azt, amire a legnagyobb szüksége van Európának és a világnak, a biztonságos élelmiszer-ellátást, hanem csökkentenék. Olyan helyzetet teremtenének, ahol egyébként egész országoknak erre az ágazatra jelentősen épülő gazdasága, életlehetősége nemhogy nem növekedne, hanem kifejezetten csökkenne. Ezért a magyar küzdelemnek az elkövetkezendő hetekben, hónapokban, reményeim szerint minden oldal támogatásával arra kell irányuljon, hogy a Bizottságnak ez a kezdeményezése ne kapjon zöld utat, mert ha ez zöld utat kap, akkor teljesen új helyzet áll elő a magyar vidék tekintetében.

Örömmel olvastam itt, ebben a most tárgyalás alatt lévő költségvetésben, hogy a „Magyar falu” program megmarad, de a „Magyar falu” programon változtatni kell. A „Magyar falu” programban nagyon jó programrészek vannak, de azt kell mondanom, hogy hiányzik belőle néhány. Jó az, ha épületeket megtartunk, emelünk, megerősítünk, ez rendben van, erre is szükség van, de meg kell teremteni a magyar vidéken és a magyar falun belül a helyben dolgozást és a helyben megtalálható munkalehetőségeket. Ehhez pedig azt kell mondanom, megint csak a mezőgazdaságban kell változásokat elérni.

El kell érni végre, hogy eljusson a tudatig, hogy az elkövetkezendő időszakban a kis- és középbirtok megmaradása sorskérdés, ezeknek a megmaradása viszont csak akkor lehetséges, ha el tudjuk fogadtatni a társas gazdálkodás lehetőségét. Ez egy roppant feladat. Évtizedeken keresztül nem hallottunk mást, mint a kolhoz borzalmait. Én átéltem, tehát tudom, hogy milyen volt, és egyáltalán nem azt mondom, hogy bárki is ezt sírná vissza - de a szövetkezés nem ez. És csak a kormány fogja tudni megállítani ezt a fajta gondolkodásmódot, mert kommunikációs lehetősége csak neki van ilyen mértékben. A kormány képes arra, hogy egy olyan helyzetet teremtsen, hogy az elkövetkezendő időben ne viszolyogjanak, ne féljenek ettől az emberek, hanem megértsék, hogy a jövőjüket szolgálja. Ezt én egy alapvetően fontos kérdésnek látom, és meggyőződésem, hogy ebben a költségvetésben ez benne van. Amikor azt mondjuk, hogy „Magyar falu” program, amikor azt mondjuk, hogy magyar vidékfejlesztési program, akkor benne kell legyen ennek a megmaradása is.

Tisztelt Ház! Az tény, hogy a koronavírussal kapcsolatos küzdelmet a kormány úgy tudta lefolytatni, hogy a koronavírus-küzdelemben az ember az első helyen állt, de ugyanakkor képes volt arra, hogy a gazdasági alapokat is megteremtse a további védekezésekre. És itt van egy utolsó gondolat, amelyet meg kell erősítenem. Senki nem gondolhatja, hogy lehetséges az elkövetkező nehéz, talán válságos időszakban olyan helyzetet teremteni, ahol a kormány akkor tud teljesíteni, ha nincsenek meg az eszközei. Az eszközeit meg kell adni a kormánynak, ebben most nagyvonalúnak kell lenni. Én személy szerint mindig is a parlament ellenőrző funkciója mellett voltam, annak az erőssége mellett, de válságos időszakban a döntések gyorsasága, pontossága, annak az elhatározottsága alapvető kérdés; ezt most nagyon jól látjuk elsősorban azokban az országokban, amelyekről beszéltem, ahol ezek hiányoznak.

(8.30)

Az Európai Unión belül - amelynek, én szilárdan meg vagyok győződve, hogy tagjai vagyunk, tagjai kell maradnunk, ott kell dolgoznunk - meg kell találnunk a szövetségeket, meg kell találnunk azokat, akik egy helyes és jó útba irányítják ezt az egyébként pótolha-

tatlan - ezt kell mondanom, pótolhatatlan - együttműködést, amelyet az Európai Unió képes biztosítani. Élnünk kell vele, szövetségesekkel együtt kell élnünk ezzel a lehetőséggel, és meg kell találni a saját hazai forrásokat.

Ez a költségvetés meggyőződésem szerint bátor, határozott - és ezt tartom nagyon fontosnak az adott helyzetben -, ugyanakkor megfontolt, ezért jó szívvel ajánlom az elfogadását. *(Taps a kormánypartok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen. Tisztelt Országgyűlés! Most a Jobbik képviselője, Balczó Zoltán képviselő úr következik. Tessék!

BALCZÓ ZOLTÁN (Jobbik): Elnök úr, köszönöm a szót. Tisztelt Országgyűlés! A jövő évi gazdasági és társadalmi célok teljesítésében meghatározó szerepük lehet az európai uniós forrásoknak, amennyiben azokat célszerűen, hatékonyan használjuk föl; ebben van javítanivaló.

Egy általános megjegyzéssel hadd kezdjem! Azt a tényt, hogy a költségvetést a tavaszi ülészakon fogadjuk el, többen kritizálták már. Ismerjük a kormány álláspontját, hogy a gazdaság szereplői számára biztonságot ad, ha előre látják a következő év kormányzati politikáját, költségvetését. Ez igaz lenne, ha nem lenne szükség ezt menet közben módosítani. Ez különösen igaz a mostani helyzetben - nem tudjuk, hogy a magyar gazdaság hogy teljesít majd, csak az első negyedévet ismerjük -, és különösen igaz az európai uniós kapcsolatokban, mert lesznek kifizetések a 2014-2020-as időszak áthúzódó kifizetéseiből, a 2021-es költségvetés forrásaiból, és van egy 750 milliárd eurós extra mentőcsomag, amiről már tudjuk, hogy mi a Bizottság elképzelése, a mostani - júniusi - tanácsülésen lesz róla elvi megállapodás, és szeptemberben a részletekről, tehát idén teljesen indokolt lett volna a jövő évi költségvetést összességében tárgyalni és elfogadni.

Az első kategóriáról, az előző időszakra áthúzódóról - ami a legmegbízhatóbb - azért hadd mondjak egyet: nyilvánvalóan le fogunk hívni minden egyes eurót, ahogy halljuk, csak volt példa arra, hogy nem fogadja el az Európai Unió adott projekt kifizetését ellenőrzés után, mert a közbeszerzésben komoly hiányosságot tár föl. Erre a kormány azt mondja, semmi gond, a helyére lépett egy másik projekt. Ez így van, na de amit kifogásoltak, súlyos kifogással illettek, azt mi, magyar adófizetők fogjuk kifizetni.

A 2021-es költségvetésről még hatalmas vita zajlik, nagyon sok mindent nem ismerünk, és ezzel egyidejűleg a '21-27-es ciklus költségvetését is még el kéne fogadni. Tehát teljesen bizonytalan adatokkal, tényezőkkel dolgozunk. Én is, amiket természetesen ismerem EP-jelentésekből, lehet, hogy két hét múlva már nem igazak; én ezekre próbálok majd hivatkozni.

Kezdjük ezzel a 750 milliárd eurós extra mentőcsomaggal! Ez nagyon sok pénz, hiszen a teljes hétéves költségvetés összege 1100 milliárd euró, ezért érthető,

hogy a tagországok, az aktív befizetők ezt nem akarják a saját GDP-jükből fedezni, úgyhogy a mostani terv az, hogy az Európai Bizottság erre az összegre kötvényt bocsát ki, amelyet 2028-tól kezd el majd törleszteni. Itt felmerül egy kérdés a nemzeti konzultációról. Világos, hogy ennek a forrásnak a megteremtéséért miről lesz szó: kötvénykibocsátás, törlesztés 2028-tól. A kérdés úgy hangzik a magyar lakosság felé: Soros György örökkötvény-javaslatát ön elutasítja? Igen vagy nem? Én feltételezem, ha véleményt kérünk, és kérdést teszünk föl, akkor nem vagyunk biztosak benne, hogy mi a válasz. Elvileg, ha netán azt mondaná a magyar lakosság, hogy igen, nagyon hülye ötlet ez az örökkötvény, akkor mit csinál a kormány? Megy a Bizottsághoz, és azt mondja, kérem, módosítsunk?

Visszatérve a 750 milliárd elosztására: ebből 250 milliárdot hitelként oszthatnának szét, tehát azt a tagállamok az alapján fizetnék vissza, amennyit kaptak, és 500 milliárd lenne a vissza nem térítendő támogatás ebben. Ezeket általában a kohéziós alapokból rászorultsági alapon osztották szét, így Magyarország ebből azért helyesen és erőteljesen részesült. A mostani szétosztás logikája - nem a hétéves költségvetésről beszélek, hanem erről az extra mentőcsomagról - más, mert itt abból indulnak ki, hogy egy régió mennyire szenvedte meg a járványt gazdaságilag, és ez alapján igen, a déli államok megsegítése lesz ebben az erőteljes: Olaszország, Spanyolország, Portugália, Görögország és Ciprus.

A miniszterelnök abszurdnak és perversnek nevezte ezt a rendszert, amely alapján az EU a jövőben ezt a pénzt úgy osztaná szét, hogy a gazdag országokat segítené, a szegényebb tagállamok meg finanszíroznák. Ez így nem felel meg a valóságnak. Magyarországnak az 1 százalékos befizetési arányával 7,5 milliárd eurót kell befizetnie, ehhez képest 8,1 milliárd vissza nem térítendő támogatást kapna. A szaldó nem jelentős, de pozitív. Itt az a kérdés, hogy méltányosnak tekintjük-e azt, hogy ebben a helyzetben aszerint osztunk szét, amilyen módon egy gazdaság megszenvedte a vírusjárványt. A konvergenciaprogramban ezt állítja a kormány: az elmúlt évek következetes gazdaságpolitikájának köszönhetően a járvány egy ellenálló, kiegyensúlyozott szerkezetű gazdaságot ért 2020 márciusában. Ha ez így van, akkor a szolidaritás azért azt jelenti, hogy ebben a helyzetben tudomásul vesszük, hogy más országokat máshogy ért, és jobban megszenvedték. Hozzáteszem, nagyon szeretnénk, ha a kormány ezzel együtt nagyobb összegeket tudna ebből a forrásból is kiharcolni, csak nem érzem feltétlenül méltánytalannak ezt az eljárást.

Az alap hétéves költségvetésben a pozíciónk megtartása viszont teljesen jogos követelés, hiszen az Európai Unió működéséről szóló szerződés preambulum alapvető célként fogalmazza meg a Közösség harmonikus fejlődésének biztosítását, a különböző régiók közötti különbségek csökkentését, a hátrányos helyzetű régiók elmaradottságának mérséklését. Tehát ebben a hétéves költségvetési keretben jogosan várja el Magyarország is a további támogatásokat.

Sajnos, a kohéziót alkotó három alap csökken, ezen belül legerőteljesebben maga a kohéziós alap. Hadd tegyem hozzá, hogy itt az Európai Parlament egy számunkra pozitív irányt képviselt, az egyik jelentésében azt fogalmazta meg, hogy a '21-27-es időszakra biztosítani kell a kulcsfontosságú uniós politikákhoz szükséges finanszírozási szintet annak érdekében, hogy betölthessék a küldetésüket. Tehát ez azt mondja, hogy reálértékben meg kell tartani a közös agrárpolitikának és a kohéziós politikának a finanszírozását. Ezt mindenképpen támogatandónak tartom.

Ez a jelentés ugyanakkor a tagállami szuverenitást megnyirbálná, mert ott arra tettek javaslatot, hogy az Unió saját forrásokat érjen el saját központi adóval, az adópolitika pedig nemzeti hatáskör.

Még egy kérdés merült föl, hogy a költségvetés elfogadásának mechanizmusát esetleg megváltoztassák, és a Tanácsban az egyhangú döntés helyett elég a minősített többség. A Jobbiknak az a véleménye, hogy egy ilyen súlyos, fontos kérdésben, ha eddig mindig sikerült valamilyen módon a konszenzust megtalálni, akkor ez most is így történjen.

Magyarország számára a korábbinál kevesebb mezőgazdasági támogatást irányoz elő az Európai Bizottság, és a következő intézkedéseket hozza. Az egyik a közvetlen támogatás, tehát a területalapú támogatás behatárolása. Itt szó van arról, hogy területmérték vagy összeg alapján, hogy 100 ezer euró a maximális, 60 és 100 ezer között pedig degresszív lesz, mindenestre eddig erről tagállami hatáskörben lehetett dönteni, de ez most kötelező lesz.

A tervezet arról is rendelkezik, hogy a két eszköz eredményeképp felszabaduló összeg hova kerüljön.

(8.40)

Azt mondja: ezeket a kis- és közepes gazdaságok között lehetne szétosztani, illetve a második pillérbe átcsoportosítva vidékfejlesztési célokra fordítani. A kis- és közepes méretű gazdaságok nagyobb hektáronkénti támogatásban részesülnének, a tagországoknak pedig közvetlen kifizetések legalább 2 százalékaival a fiatal termelők indulását kell majd segíteniük. És arra is lehetőség lesz, hogy a KAP-nak, a közös agrárpolitikai forrásoknak a 15 százalékát a közvetlen kifizetés helyett a vidékfejlesztéshez csoportosítsák át.

Tisztelt Képviselőtársaim! Ez, ami itt elhangzik, és amit tudunk, az a mezőgazdasági politika, amit önök elfogadtak 2012-ben vidékstratégiaként, Ángyán József és munkatársai terjesztették elő. Ez konform az Európai Unió által fontosnak tartott mezőgazdasági politikával. És eközben az önök kormánya pedig stratégiai megállapodást köt azokkal a tőkés mezőgazdasági nagyüzemekkel, amelyek monokultúrát valósítanak meg, növénytermesztésnek egysíkú változatát vállalják, méghozzá erőteljes kemikáliafelhasználással, bér munkával. Tehát itt egy ellentét áll fenn aközött is, amit az általam nagyon tisztelt Turi-Kovács Béla elmondott, hogy milyen irányt képvisel, és elemeket mondott abból a vidékstratégiából, amit

önök sutba dobtak, és más irányba kívánnak együttműködni.

Érdekes a Tanácsnak néhány ajánlása a magyar konvergenciaprogramhoz. Hangsúlyozom, a Tanácsé, nem a Bizottságé, amely, mint tudjuk, az önök állítása szerint brüsszeli bürokraták, akik Soros György tenyeréből esznek (*Bánki Erik: Így van.*), és egyébként egy vidéki kócerájt jobban eligazítanak itt Magyarországon, mint Brüsszelben a Bizottság, hallottuk annak idején a miniszterelnöktől. A Tanács, tehát a tagországok szervezete azt állítja: Magyarországon az egészségügyi kiadások állami részaránya jelentősen alacsonyabb az uniós átlagnál; nagyon nehezményezi, hogy 2012 óta nominálisan változatlan és az egyik legalacsonyabb az EU-ban a foglalkoztatáshelyettesítő támogatás; a tanárok fizetése az egyik legalacsonyabb az EU-ban; és ami közvetlenül kapcsolódik gazdasági kérdésekhez: a közbeszerzéseken a verseny hiánya továbbra is fontos probléma.

Végül hadd térjek ki az úgynevezett jogállami klauzula kérdéseire, amire felmerült, hogy az új költségvetésben az uniós finanszírozás és a jogállamiság között egy megerősített kapcsolat legyen, annak érdekében, hogy felelősségteljesen kerüljön elköltésre az európai adófizetők pénze. Ha ez megvalósul, ez azt jelenti, hogy az Unió felfüggeszti, csökkenti vagy korlátozza az uniós finanszírozáshoz való hozzáférést az ilyen hiányosságok esetén. Miről van szó? Mikor következik ez be? Ha egy tagország rosszul működteti a pályázatással foglalkozó hivatalait; ügyészsége és nyomozói nem járnak el alaposan az EU-s pénzekkel kapcsolatos csalások ügyeiben; nem garantálja a bíróságok függetlenségét; nem előzi meg, nem bünteti a csalásokat az EU-s pénzek gyanús elköltésénél, vagy nem működik együtt az OLAF-fal és az EU ügyészségével. És amikor mi ezt kifogásoljuk, és küzdünk azért, hogy az Európai Unió ügyészségéhez csatlakozzon Magyarország, az nem a szuverenitás elvesztésének kérdése, mert csak EU-s pénzek ügyében és határon átnyúló áfacsalások ügyében nyomozhat, és a nemzeti bíróság elé kell hogy utalja az eredményét. Nos, igen, azért küzdünk, hogy ez ne így legyen. És a tagállamok Tanácsa mondja: a vizsgálati és ügyéségi tevékenység kevésbé tűnik hatékonynak Magyarországon, mint a többi államban, nincs határozott és szisztematikus fellépés a magas szinten elkövetett korrupció üldözésére. Ennek alapján egy aktív befizető Hollandia jogosan mondja azt, hogy kérem, nézzünk utána, és csökkentsük? Szerintem igen. De a Jobbik nem ért egyet ezzel. Én magam sem és a jelenlegi EP-képviselő sem fog megszavazni semmi olyan módosítást, amelynek révén Magyarországra kevesebb pénz jutna. Tesszük ezt azért, mert ha a kormány követi el a hibát vagy bűnt, azért ne az egész országot büntessük. Ne legyen senkinek kétsége, ha ezek a források csökkennek, akkor azok az oligarchák, akik a legtöbb pénzt nyerik - elég furcsa módokon sokszor - ezekből a forrásokból, nem az a pénz fog csökkenni, hanem kevesebb projekt fog megvalósulni, ki-dobnánk a fürdővízzel együtt a gyereket is. Tehát

igen, itthon küzdünk ezért, de az a véleményünk, hogy az Orbán-rendszer leváltásával a küzdelmünket nem Brüsszelben, a pénzek megvonásával, annak egyetértésével, hanem itt, Magyarországon kell megvívunk. Köszönöm szépen. *(Taps a Jobbik soraiból.)*

ELNÖK: Nagyon szépen köszönöm. Most Latorcai János képviselő úr, az Országgyűlés alelnöke, a KDNP képviselője szólhat. Alelnök úr!

DR. LATORCAI JÁNOS (KDNP): Köszönöm szépen a szót. Igen tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Államtitkár Asszony! Tisztelt Államtitkár Úr! Képviselőtársaim! Mindenekelőtt szeretnék köszönetet mondani mindenkinek, akinek a fokozott erőfeszítése révén a pandémiás nehézségek ellenére elkészült a jövő évi költségvetés tervezete, és így lehetőségünk van arról itt az Országházban vitát folytatni. Ezzel kapcsolatban emlékeztetni szeretném képviselőtársaimat az Állami Számvevőszék jelentésében foglaltakra, amely megállapítja, hogy az elmúlt hónapok minden nehézsége ellenére egy alapos és kimunkált büdzsé került a tisztelt Ház elé, olyan, amely jelentős tartaléka révén kiszámíthatatlan helyzetekben is stabilitást teremthet, és biztonságot adhat a magyar embereknek, a magyar családoknak.

A hazánkban már örömmel nyugtázhatóan lassan lecsengő koronavírus-járvány első hullámának tapasztalatai is éppen azt igazolták, hogy azok az országok, amelyek sikeresek voltak, elsősorban annak következtében voltak sikeresek, ahol a kellő költségvetési tartalékok rendelkezésre állása mellett stabil és működőképes, cselekvőképes volt a kormányzat munkája. Ebből kiindulva egyre többen fogalmaznak meg, hogy a világgjárvány hatására az elkövetkező években a biztonság és a stabilitás szerepe felértékelődik. Egész valószínűnek látszik, hogy a biztonságérzet szintjét végső soron az államba vetett bizalom mértéke és az állam képességei fogják meghatározni. A képességek közé tartozik meghatározóan a cselekvőképesség, a döntési képesség.

A bizalom azonban nemcsak a biztonságérzetben játszott szerepe miatt, hanem finanszírozási szempontból is rendkívül fontos, az állam, melyben saját polgárai és a külföldi befektetők is megbíznak, olcsóbban és könnyebben tud forrásokhoz jutni. Az elmúlt évek befektetői hangulata, a külföldiek részére kibocsátott államkötvények sikere, valamint a magyar lakosság jelentős mértékű hazai államkötvény-vásárlásai is jelzik, hogy hazánk e téren jó úton jár. Érdemes tehát ilyen szempontból is áttekinteni a 2021. évi költségvetést, és átgondolni, hogy az mennyiben felel meg a jövő zálogát jelentő stabilitás és biztonság kihívásának.

Kezdjük talán az ennek szellemében létrejött közel 3000 milliárd forintos egészségbiztosítási és járvány elleni alappal, amely nemcsak a hagyományos egészségügyi ellátások finanszírozására és az egészségügyi dolgozók béremelésére nyújt megnövekedett fedezetet, hanem célzatos támogatást is jelent egy esetleges újabb koronavírus-járvány megfékezéséhez is majd.

A számok nyelvén szólva ez annyit jelent, hogy ezen a területen 2021-re 8 százalékos bővülése várható a forrásoknak, ami a tervezett 3 százalékos inflációval számolva is azt jelenti, hogy reálértelemben is jelentősen nőnek a felhasználható összegek.

(8.50)

A stabilitás elősegítése szempontjából a másik kiemelkedő döntés a Gazdaságvédelmi Alap forrásainak 1200 milliárd forinttal való növekedése, amelynek eredményeként 2021-ben 2550 milliárd forint fog rendelkezésre állni. Mindezeket tovább erősíti a kormány azon döntése is, mely a GDP 0,5 százaléka-nak megfelelő tartalékot képez további rendkívüli intézkedésekre.

Tisztelt Képviselőtársaim! Valódi és tartós gazdasági növekedést csak és kizárólag stabil alapokról kiindulva lehet elérni. A koronavírus-járvány ugyan jelentős károkat okozott a magyar gazdaságnak, de szemben például a 2008-as pénzügyi válsaggal, a gazdaság alapjait a jelek szerint nem tudta alapvetően megingatni, így várhatóan az idei gyengébb teljesítményt követően a magyar gazdaság 2021-ben visszaáll tartós növekedési pályájára. Ezt a feltételezést támasztja alá a Költségvetési Tanács véleménye is, mely szerint a magyar gazdaság erős fundamentumaival és a már bejelentett gazdaságpolitikai intézkedéseivel biztosíthatja, hogy Magyarország gazdasági felzárkózása folytatódjon, és a járvány okozta válságot gyors kilábalás kövesse.

A költségvetésitörvény-javaslat alapját képező makrogazdasági prognózis is azzal számol, hogy a magyar gazdaság 2021-ben már 4,8 százalékkal bővíthet, miközben az infláció és a költségvetési hiány a 3 százalékos körüli céltartományban marad. Ezek a számok egyértelműen jelzik, tisztelt képviselőtársaim, hogy folytatódik az államadósság kinövése is, mely a tervek szerint az idei 72,6 százalékról 70 százalék alá fog csökkenni jövőre.

Az adósság összege mellett persze annak összetétele is kulcsfontosságú, és e téren is örömteli változások történtek, hiszen a nettó külső adósság a 2008-as 52,6 százalékról mára 7,9 százalékra csökkent. Megállapítható tehát, hogy a 2010 óta tartó gazdaságpolitika, melynek lényege, hogy nem megszorításokkal, hanem a beruházások és a családok támogatásával kívánja az eredményeket elérni, helyes útnak bizonyult. A hazai gazdaság bővülése szempontjából éppen ezért jövőre is kulcsszerepe lesz a beruházások támogatásának, melyek a célzott intézkedéseknek köszönhetően mintegy 5,5 százalékkal növekednek majd. A piacokat és a kereskedelmet ugyan bénító, de az emberek egészségének és életének megóvása szempontjából szükséges korlátozások fokozatos feloldása eredményeként az export 10,5 százalékkal, míg az import 8,9 százalékkal bővül a tervek szerint.

A gazdaság illetően bővülése a foglalkoztatottak számának 1,6 százalékos növekedésével jár majd a költségvetési terv szerint, akik átlagosan mintegy

bruttó 6,9 százalékkal, azaz az inflációt jelentős mértékben meghaladó összeggel vihetnek majd több fizetést haza. Ez, úgy gondolom, rendkívül fontos valamennyiünk számára, hogy így is legyen. A növekvő keresetek a 3 százalék feletti fogyasztásbővülésnek köszönhetően nemcsak a gazdaságot fűtik, hanem valódi és kézzelfogható gyarapodást is jelentenek majd a magyar családoknak a sok szempontból nehéz 2020. évet követően.

Itt kell megjegyezni, hogy a magyar családokat az ideai évi koronavírus-járvány és az annak nyomán fellépő gazdasági nehézségek sokkal jobb helyzetben érték, mint a magyar lakosságot 2008-ban. Két beszédes adat ezzel kapcsolatban: a foglalkoztatási ráta 2008-ban 56,4 százalék volt, 2019-ben pedig már több mint 70 százalék. A háztartási megtakarítások rátája, ami szintén rendkívül fontos, pontosan egy ilyen időszaknak az átélése, a tartalékok mozgásának lehetősége szempontjából 2008-ban csupán 2,1 százalék, miközben a múlt évben már elérte a 12 százalékot. Ezek azok az eredmények, tisztelt képviselőtársaim, amelyeket mindenképpen meg kell őrizni a romló körülmények ellenére is. Ezzel pedig el is jutottunk a magyar gazdaságpolitikának a KDNP szempontjából egyik legfontosabb céljához: a magyar családok munkához juttatásához és a magyar családok támogatásához.

Tisztelt Képviselőtársaim! Jövőre a gyermeket nevelő családok támogatására 2295 milliárd forinttal fordít a kormány többet. Ez az összeg 2010 óta két és félszeresére nőtt, így az e célra fordított költségvetési támogatások GDP-hez viszonyított aránya nálunk a legmagasabb az egész Európai Unióban. Ez nagyon komoly dolog, és úgy gondolom, hogy ez az ellenzéki képviselőtársaim számára is fontos és megkérdőjelezhetetlen. E célkitűzés komolyságát jelzi, hogy a koronavírus-járvány legnehezebb időszakában, amikor a 2020-as költségvetés módosítására kényszerültünk, a kormány mindent megtett azért, hogy a lassuló gazdasági környezetben is megmaradhassanak az elért eredmények. Hisszük, hogy egy erős gazdaság csak erős családokra épülhet, akik nemcsak munkához jutnak, hanem munkából szerzett jövedelmük révén gyarapodni, egyről kettőre jutni is képesek. Ezért is fontos, hogy a kormány több mint 317 milliárd forintot fordít jövőre a családok otthonteremtésének a támogatására. A nehezebb anyagi körülmények között élő családokra is gondol a kormány, hiszen ezek számára a gyermekétkeztetésre fordítható támogatás növekvő összege, valamint a teljeskörűen ingyenessé váló tanfolyamok is komoly segítséget jelent majd.

A családok jövőjét ugyan egyértelműen a gyermek jelenti, de az idős emberek, akik egy élet munkáját követően sokszor még a nyugdíjuk mellett is személyes közreműködésükkel, anyagi támogatásukkal segítik a családjukat, szintén megérdemlik az elismerést és a megbecsülést. A kormány éppen ezért jövőre 325 milliárd forinttal több, azaz több mint 10 százalékkal nagyobb összeget különített el a nyugellátásra, ami az emelés, a várható nyugdíjprémium és a 13.

havi nyugdíj részleges visszaépítésével, úgy hiszem, erkölcsi és anyagi megbecsülést és biztonságot jelent majd a nyugdíjas-társadalom számára.

Tisztelt Képviselőtársaim! Mindezek alapján megállapíthatjuk, hogy a 2021-es büdzsé a biztonságot, a stabilitást és a családok támogatását kiemelt célként kezeli, ezek pedig olyan értékek, amelyek nélkülözhetetlenek egy ország fejlődéséhez. Ezért a KDNP képviselőcsoportja részéről arra kérem a tisztelt képviselőtársaimat, hogy szavazatukkal támogassák a költségvetés-törvény-javaslatot. Köszönöm a figyelmüket. *(Taps a kormánypartok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, alelnök úr. Tisztelt Országgyűlés! Most az MSZP képviselője, Tóth Csaba képviselő úr szólhat. Parancsoljon!

TÓTH CSABA (MSZP): Köszönöm szépen, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! A Helyi Önkormányzatok Európai Chartájának 3. cikke szerint a helyi önkormányzás a helyi önkormányzatoknak azt a jogát és képességét jelenti, hogy - jogszabályi keretek között - a közügyek lényegi részét saját hatáskörükben szabályozzák és igazgassák a helyi lakosság érdekében. Ez alapján mi is abban hiszünk, hogy a helyi önkormányzatok feladata a helyi közügy védelme és a helyi lakosság igényeinek kiszolgálása.

Azonban az elmúlt tíz év komplex mutatók alapján mért legnagyobb vesztesei a helyi társadalmakat képviselő önkormányzatok voltak. A hatáskörök elvonása, a feladatellátási költségek alulfinanszírozása, a normatív szabályozással szemben egyedi döntéseken alapuló támogatási rendszer, a saját bevételek elvonása összességében azt eredményezte, hogy a GDP arányában mért önkormányzati kiadások a 2010. évi 11,6 százalékról a 2019. évre 6,9 százalékra mérséklődtek.

A 2021. évi törvényjavaslatban szereplő önkormányzati kiadási előirányzat és a GDP értéke alapján ez a részarány 5,9 százalékra fog mérséklődni.

(9.00)

A 2021. évi költségvetés rendkívül nehéz helyzetbe hozza az önkormányzatokat. Bár az önkormányzati feladatok száma nő, az ehhez tartozó finanszírozás csökken. Ennek következménye, hogy a jövő évi költségvetés nagymértékben szűkíti a helyi önkormányzatok mozgásterét. Elsőre úgy tűnhet, hogy az önkormányzatok több pénzből gazdálkodhatnak jövőre, mint idén, mert a 2021. évi előirányzat 198,1 milliárd forinttal magasabb, mint az ideai. Ez azonban csak látszat, mivel figyelmen kívül hagyják, hogy a nominálértéket egyfelől gyengíti a 2021. évi infláció, másfelől kényszerpályát jelentenek az önkormányzatokra hárított többletkötelezettségek, valamint az emelkedő közfoglalkoztatás technikai feltételeinek a biztosítása. Fontos megemlíteni, hogy a szociális ellátásra, illetve segélyezésre szorulóknak számának meredek emelkedésére számíthatunk a jövő évben, illetve

a 2020. évi finanszírozási nehézségek miatt átütemezett feladatok 2021. évi pótlásigényét is a jövő évi költségvetésnek kell majd megoldania.

A helyzet súlyosbodását jelentik továbbá a 2021-re ütemezett újabb forráselvonások, a kormány ugyanis a különleges gazdasági övezeteken keresztül a helyi adók egy jelentős részét megyei szintre kívánja emelni. Itt kell említést tenni a válságkezelés ürügyén meghozott olyan központi forráselvonásokat hordozó döntésekről is, mint a szolidaritási hozzájárulás mértékének növelése, a kötelezetti kör kiterjesztése, valamint a gépjárműadó önkormányzatokat illető részének elvonása.

Az egyik legsúlyosabb hibája a 2021. évi költségvetés tervezetének, hogy nem számol az önkormányzati kötelezettségállomány drasztikus felfutásával. Ennek a 2019. évi záróértéke az MNB kimutatásában 1268,5 milliárd forint, és ez 2020-ban is várhatóan tovább fog emelkedni. Az önkormányzati bevételek csökkenése, illetve az adósságtörlesztő képesség gyengülése, valamint a láncartozások terjedése következtében 2021-ben elérheti a pótlólagos hitelek nélkül számolt önkormányzati kiadások 55-60 százalékát is.

Az önkormányzatok saját bevételeit meghatározó adókból a 2020-ra előirányzott 1030 milliárd forint bruttó bevétellel szemben maximum 810 milliárd forint bevétellel számolhatnak, ami az adóbevételek 20 százalékos csökkenését jelentheti. Az önkormányzatoknak azonban nemcsak a koronavírus-járvány miatti gazdasági válság következtében kell a bevételeik csökkenésével számolni. Az önkormányzatok által az állam számára fizetett szolidaritási hozzájárulás ugyanis több változáson is keresztül megy a 2021. évi költségvetésben. Egyrészt a jövő évi költségvetés kibővíti azon települések körét, amelyeknek szolidaritási hozzájárulást kell fizetniük. A kötelezettség alsó határa a 34 ezer forint/fő iparűzésiadóerő-képességről 22 ezer forint/főre csökken, ami azzal jár, hogy a szegényebb településeknek is jelentős összeget kell befizetniük a központi költségvetésbe. Ezek alapján a területért felelős államtitkár napokban kifejtett azon véleménye, mely szerint a szolidaritási hozzájárulás továbbra is azt szolgálja, hogy a gazdagabb települések fizessenek a szegényebb településeknek, erősen megkérdőjelezhető.

Másrészt változik a szolidaritási hozzájárulás alapját képező bevétel is. Eddig a hozzájárulás alapját a támogatáscsökkentés beszámítás alapját meghaladó része képezte, a jövőben azonban az iparűzésiadóerő-képességet meghatározó adóalap egésze fogja képezni. Ennek a két változtatásnak köszönhetően négyeszeresére emelkedik a szolidaritási hozzájárulásból származó központi bevétel.

Ezeket az elvonásokat növeli még az önkormányzatokat eddig megillető gépjárműadó 40 százaléka az elvétele is. Ez a választókerületem, Zugló számára idén és jövőre is 400 millió forint kiesést jelent, ráadásul úgy, hogy az adó beszédésével kapcsolatos kötelezettségek önkormányzati feladatok maradnak.

A kormány ráadásul felkészülési időt sem adott az önkormányzatoknak arra, hogy erre a bevételkiesésre felkészüljenek, hiszen a gépjárműadót az idei évben rendkívüli hirtelenséggel vonták el a települési költségvetések megalkotására nyitva álló határidő letelte után, ráadásul ezzel egy olyan rendszert alakítottak át, amely 2013 óta működött, és biztosított bevételeket az önkormányzatok számára. A gépjárműadónak a központi költségvetés és a helyi önkormányzat közötti 60-40 százalékos megosztását először Magyarország 2013. évi költségvetése vezette ugyanis be, de azt is érdemes megemlíteni, hogy ezt megelőzően a gépjárműadó száz százaléka a helyi önkormányzatot illette meg. A kormány tehát egy nyolc éve változatlanul fennálló megosztási szisztémát változtatott meg úgy, hogy arról előre nem tájékoztatta az önkormányzatokat, és nem adott számukra lehetőséget arra, hogy a forráscsökkenésre felkészüljenek.

Sajnálatos továbbá az is, hogy bár a kormány az elvonások okának a koronavírus-járvány miatti kialakult helyzet kezelését jelölte meg, azonban ezen indokot erőteljesen megkérdőjelezi, hogy a nyilvánosságra került tervei szerint a gépjárműadó elvonása és a szolidaritási hozzájárulás mértékének a növelése 2024-ig fennmarad. Ebből arra lehet következtetni, hogy az önkormányzatok tartós és maradandó elvonásával számol a kormány, amely fontos önkormányzati intézményrendszerek alól vonja ki azok költségvetési lábát, bizonytalan helyzetbe hozva azok működőképességét.

A főváros több tíz milliárd forinttal kevesebb forrásból gazdálkodhat jövőre, amelynek a főpolgármester szerint az lesz a következménye, hogy a Fővárosi Önkormányzat a költségvetés nettó befizetőjévé válik, vagyis többet kell befizetnie a központi költségvetésbe, mint amennyit abból visszakap. De nemcsak a fővárost, hanem a kerületi önkormányzatokat is jelentősen megterhelik ezek az elvonások. Érdemes egy pillantást vetni Zugló példáján keresztül arra, hogy pontosan milyen önkormányzati kiadások mögül vonja el a fedezetet a kormány. Az említett intézkedések és a helyi adók várható csökkenése közel 5 milliárd forintos kiesést jelenthet Zugló számára, amely a korábban említett költségnövekedésekkel együtt azt fogja eredményezni, hogy a kerület jövőre 15 százalékkal kevesebb forrásból gazdálkodhat. Ez a várhatóan 5 milliárd forintos kiesés megvonja a zuglói szociális ellátórendszerétől, amelyre az előirányzat 2020-ban 3,2 milliárd forint, és a zuglói bölcsődék fenntartásától is, amely 1,9 milliárd forintba kerülne. Ezen két intézményrendszer fenntartása összesen kerül annyiba, mint amekkora kieséssel 2021-ben a zuglói önkormányzatnak számolnia kell. Mindez ráadásul úgy, hogy a kormány által a szolidaritási hozzájárulás emelésén keresztül várhatóan elvont összeg szinte teljes egészében megegyezik a zuglói óvodák fenntartásának költségével.

Ezek az elvonások más összetételben is értelmezhetők. Zugló a szociális ellátórendszerhez hasonló összeget, 3,2 milliárd forintot költ az egészségügyre, a

Zuglói Egészségügyi Szolgálatra, az önkormányzati rendszerre 430 millió forintot fordít, a család- és gyermekjóléti központra pedig 420 millió forintot. Látható tehát, hogy a kerület közel 5 milliárd forintos bevételkiesése a teljes kerületi bölcsődei rendszer és a kerületi egészségügyi ellátás alól rántja ki annak költségvetési lábát, a gépjárműadó kormányzati elvonása pedig a család- és gyermekjóléti központ finanszírozását veszi el.

Nézzük, hogy a tervezett központi költségvetés hogy érinti a zuglói önkormányzat által fenntartott óvodai intézményrendszert! Erre Zugló összesen 4 milliárd forintot költött volna, azonban a közel 5 milliárd forintos kiesés következtében az óvodák fenntartása is veszélybe kerül. Ráadásul a kormányzati elvonások közvetlenül is érinthetnek egy-egy óvodát. A gépjárműadó elvétele például három óvoda teljes költségvetésével egyenlő, a szolidaritási hozzájárulás pedig még több intézményt érinthet. A várható 1,7 milliárd forintos többletelvonás kilenc óvoda éves fenntartásának felel meg. A két kormányzati forráselvonásból, vagyis a gépjárműadó elvételéből és a szolidaritási hozzájárulás növeléséből az következik, hogy Zugló elveszítheti a 24 óvodájának fenntartásához szükséges összeg felét.

Az egészségügyi ellátórendszer, a szociális ellátórendszer, az óvodák és a bölcsődék azok a területek, amelyek a forráselvonások és a bevételcsökkenések miatt veszélybe kerülhetnek. Ezért volna fontos, hogy a kormány ne elvonja a forrásokat a helyi önkormányzatoktól, hanem éppen ellenkezőleg, növelje az önkormányzatok támogatását és pótolja az iparűzési adó 2021-ben várható kieső részét. Ennek elmaradása számtalan, a települések, a kerület lakosságának ellátására szolgáló intézményrendszer működését veszélyeztetheti.

Ezek az elvonások azon túl, hogy csődközeli helyzetet eredményeznek számos magyar önkormányzat számára, szembemennek az önkormányzatiság európai követelményeivel. A helyi önkormányzatok európai chartája ugyanis számtalan követelményt megfogalmaz, amelyeket az önkormányzatok irányában az államnak teljesítenie kell. Ezt a chartát pedig 1997-ben kihírdették Magyarországon, azóta kötelező eleme a magyar jogrendszernek. A charta alapján először is biztosítani kell a helyi önkormányzatok számára azokat a költségvetési forrásokat, amelyek a kötelező feladatok ellátásához elengedhetetlenek.

(9.10)

Másodszor, a helyi önkormányzatok számára olyan és annyi forrást kell biztosítani, ami nemcsak a kötelező feladatok ellátására, hanem a helyi közügy körébe tartozó önként vállalt feladatok elvégzésére is lehetőséget teremt. Magyarul, olyan helyzetbe kell hozni az önkormányzatokat, hogy az általuk képviselt közösség egyedi elvárásait teljesíteni tudják. A 2021. évi költségvetés egyértelműen nem ilyen, ami joggal

veti fel annak a lehetőségét, hogy a kormány nem teljesíti a nemzetközi szerződésből származó kötelezettségeit. Az MSZP alapvetően máshogy képzei el az önkormányzatok jövőjét.

Azt akarjuk, hogy a települési önkormányzatok feladatellátási, gazdasági és szakmai önállósággal rendelkezzenek mindazon közszolgáltatások megszervezésében és működtetésében, amelyek a helyben lakó emberek életének meghatározó feltételei. Ilyen az egészségügy, az oktatás és a szociális ellátás szervezése és működtetése. Ezért elvárjuk, hogy az önkormányzatok kapják meg a kötelező feladataik ellátásához szükséges pénzügyi fedezetet az állami költségvetésből. Ez a költségvetés ezt nem biztosítja számukra. Köszönöm szépen, tisztelt elnök úr.

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! Most a Fidesz képviselője, Bánki Erik képviselő úr szólhat. Parancsoljon, képviselő úr!

BÁNKI ERIK (Fidesz): Köszönöm szépen a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Képviselőtársaim! A 2021. évi központi költségvetés, ahogy azt Tállai András államtitkár úr mai megszólalásával is megerősítette, a gazdaságvédelem költségvetése. A költségvetés fókuszában a koronavírus-járvány által nehéz helyzetbe került gazdaság újraindítása, illetve a járványügyi készség fenntartása áll. A kormány számára és a Fidesz-frakció tagjai számára is teljesen természetes módon az emberek élete, egészsége és biztonsága a legfontosabb kérdés. Ezért az Egészségbiztosítási és Járvány Elleni Védekezési Alap magában foglalja a járvány elleni védekezéshez, illetve az egészségügyi ellátórendszer működtetéséhez szükséges forrásokat, több mint 3 ezer milliárd forint mértékben.

Az emberéletek megmentése mellett kiemelt célunk az, hogy a gazdaság mihamarabb visszaállhasson a korábbi, európai szinten is kiemelkedő teljesítményt képviselő pályájára. Ezt a célt szolgálja Magyarország történetének legnagyobb gazdaságvédelmi programja, ami három év alatt mintegy 10 000 milliárd forint összeggel támogatja a gazdaság újraindítását, megerősítését, ami nem kevesebb, tisztelt hölgyeim és uraim, mint a bruttó hazai össztermék 20 százaléka.

Ahogy a tegnapi vezérszónoki felszólalásomban is elmondtam, méltán lehetünk büszkék arra, ha ebben a Házban megszavazzuk ennek a gazdaságélénkítő csomagnak egy újabb lépcsőjét a 2021-es költségvetésben, hogy az Európai Unió 27 tagállama közül abba a három tagállamba tartozunk, akik 20 százalék vagy afölötti GDP-arányos mértékű gazdaságélénkítési programot indítottak, hiszen, tisztelt képviselőtársaim, rajtunk kívül ezt csak Csehország és Németország tette meg. Rajtunk kívül mindösszesen tíz olyan ország van az Európai Unióban, aki egyáltalán 10 százaléknál magasabb szintű gazdaságvédelmi programot mert elindítani. Azt gondolom, hogy mi vagyunk azok a bátrak, akik sikeresek leszünk, hiszen

ebben a rendkívüli helyzetben rendkívüli intézkedéseket kell meghozni annak érdekében, hogy a magyar gazdaság korábbi teljesítményét megőrizzük, és ezáltal a magyar emberek biztonságát tudjuk garantálni.

A Gazdaságvédelmi Alapon keresztül a következő évi költségvetésben, 2021-ben összességében 2550 milliárd forintot fognak tudni elérni azok a cégek, vállalkozások, adott esetben akár önkormányzatok is, akik a gazdaság újraindításának aktív részesei kívánnak lenni.

Amikor ezekről a számokról beszélünk, tisztelt képviselőtársaim, akkor mélyen elkeserítő, hogy a tegnapi vitanapon az ellenzék - amit már nyugodtan hívhatunk baloldalnak a Jobbik beolvadásával - semmi mást nem tett, mint egyfolytában ezt a költségvetést kritizálta. Gyurcsány Ferenc odáig merészkedett, hogy a gyengeség és a gyávaság költségvetésének nevezte azt a költségvetést, amely egyébként a számok, a célok, az ambíciók tekintetében nyugodtan történelmi léptékűnek nevezhető. Éppen ezért a Fidesz-frakció nevében, de nyugodtan mondhatom, hogy valamennyi magyar ember nevében is visszautasítom azt a cinizmust, amit tegnap Gyurcsány frakcióvezető úr megengedett magának.

A járványkezelés tekintetében a magyar kormányt badarság gyávanak tekinteni, hiszen a kormány minden intézkedését az európai uniós országok közül elsőként vagy az első között hozta meg, ennek köszönhető az, hogy a járvány Magyarországon el sem jutott a tömeges megbetegedések szakaszába. Elég csak körülnéznünk, tisztelt képviselőtársaim, a hozánk hasonló méretű országokban, Belgiumban vagy éppen Svédországban, ahol a mi esetszámunknál 10-12-szeresen nagyobb volt a megbetegedések száma, ami, azt gondolom, hogy megengedhetetlen lett volna Magyarországon.

Tisztelt Képviselőtársaim! Bármennyire is fájó ez önöknek, a számok nem hazudnak. Magyarország sikeresen védekezett, és kimagaslóan helytállt a járványhelyzetben. A szocialisták, a baloldal válságkezeléséből 2008-2010 között egyszer már kaphattunk leckét. Ezek után talán érthető, megérthető, bár el nem fogadható az önök részéről, hogy most a kormány sikeres tevékenysége alapján savanyú a szőlő önöknek. Ha Zsolnay Miklós kedvenc mondásával élhetnék itt a Házban, tisztelt képviselőtársaim, akkor feltehetem az összehasonlítást a baloldal és a konzervatív oldal válságkezelése között. Zsolnay Miklós találos kérdése az volt, hogy mi a különbség a geológus és a teológus között. *(Dr. Mellár Tamás: Ég és föld.)* Tisztelt Hölgyeim és Uraim! Mellár professzor úr, aki pécsi, helyesen mondja: ég és föld. Nos, ez a különbség a Fidesz és a KDNP által irányított kormány válságkezelése, illetve a baloldal válságkezelése között.

Nézzük a tényeket, tisztelt képviselőtársaim! A baloldali kormányok a válság idején nem tettek mást, mint tönkretették az egészségügyet, csődbe vitték a kórházakat. 650 milliárd forintot vettek el az egészségügytől, minden nyolcadik, azaz összességében 16 ezer aktív ágyat szüntettek meg az ő időszakukban, és

6 ezer - jól hallják: hatezer - egészségügyi dolgozót bocsátottak el. Ráadásul, mintha ez még mindig nem lett volna elég, elvettek egyhavi bért is az egészségügyben dolgozóktól. 2002-2010 között végeláthatatlan várólisták alakultak ki, az egészségügyi infrastruktúra pedig totálisan lepusztult. 130 milliárd forintnyi adósságot halmoztak fel Magyarországon a kórházak, amit természetesen utána az Orbán-kormánynak kellett konszolidálnia. A kis patikák tömegével kerültek csődközelbe, miközben 70 százalékkal megemelkedett a gyógyszerek ára.

A baloldali kormányzás utolsó három évében pedig, tisztelt képviselőtársaim, kérem, most figyeljenek: egyetlenegy új mentőautót sem tudott beszerezni az Országos Mentőszolgálat. Egyetlenegyvet sem három év alatt! És tudják, miért történhetett ez meg, tisztelt képviselőtársaim? Mert abban a három évben a költségvetésben egyetlenegy fillért sem terveztek arra, hogy mentőautókat vásároljanak. Ez a baloldal kritizálja most a magyar kormányt a járvány elleni védekezés idején, ami, azt gondolom, tisztelt képviselőtársam, több mint nevetséges. Ha a baloldal 2010 után is folytathatta volna azt az átokfutást, amit az egészségügyben végzett, ma esélyünk nem lett volna felvenni a harcot a koronavírus-járvány ellen.

Mit tettek most a válság idején? Nem szavazták meg a koronavírus-törvényt, sőt a gyors intézkedéseket lehetővé tevő különleges jogrendet sem. A baloldal a járvány kezdete óta a védekezés sikertelenségéért drukkol, csak a politikai támadásokkal van elfoglalva és azzal, hogy újra és újra hátba támadják Magyarországot Brüsszelben.

A magyar kormány ezzel szemben, tisztelt képviselőtársaim, az elmúlt hónapokban azon dolgozott, hogy megvédje a magyar emberek egészségét, megvédje a munkahelyeket, és megvédje a magyar gazdaság 2010 óta elért teljesítményét és eredményeit. Míg a kormány folyamatos gazdaságélénkítő intézkedésekkel, bértámogatásokkal, beruházási programmal, valamint gazdaságvédelmi akciótervvel védi meg a munkahelyeket, illetve újakat teremt, addig a baloldal azon szorgoskodik, hogy a Soros György által kitalált örököttvényekkel gúzsba kösse Magyarországot, és olyan adósságsapdába terelje, amelyből kiláthatatlan út vezet tovább.

Mi azonban, tisztelt képviselőtársaim, másként gondolkodunk. Mi, ahogy 2010 óta minden évben és minden döntésünkben, ezúttal is az emberek, a magyar emberek pártján állunk.

(9.20)

A 2021-es költségvetésben mintegy 2115 milliárd forint áll rendelkezésre egészségügyi célokra. Ez közel 918 milliárd forinttal több, mint a szocialisták által benyújtott utolsó, 2010-es költségvetésben volt, és 156 milliárd forinttal magasabb annál, mint amit ebben az évben az egészségügy területére fordítottunk a nemzeti költségvetésből.

A baloldal akkor is hiteltelen, amikor a munkahelyek megvédéséről beszél, hiszen amikor kormányoztak, akkor megszorításokkal kezelték a válságot. A baloldal válságkezelése a következőképpen működött: újabb és újabb terheket raktak az emberek vállára, ahelyett, hogy segítettek volna nekik. Ilyen volt a Bokros-csomag, és ilyen volt a 2009-2010-es megszorítások sora is.

De nézzük, tisztelt képviselőtársaim, hogy pontosan mi is történt a 2009-2010-es válságkezelés kapcsán! Az akkori baloldali kormány megszüntette a 13. havi nyugdíjat; csökkentette a gyes időtartamát; az áfa, az általános forgalmi adó kulcsát 5 százalékkal megemelte, miközben előtte kampánycéllal 5 százalékkal éppen csökkentette; bevonta az adózásba a családi pótlékot; megemelte a nyugdíjkorhatárt; csökkentette a táppénzt; elvett egyhavi bért a közszférában dolgozóktól; ingatlanadót akart bevezetni - azt már nem sikerült, a kormányváltás ezt megakadályozta -; emellett pedig egy gigantikus IMF-hittel adósságba kergette a magyar költségvetést.

Tisztelt Ház! Tisztelt Képviselőtársaim! Ahogy említettem, a kormány 2010 óta mindent megtesz annak érdekében, hogy a magyar embereket védje, a magyar emberek biztonságát, egészségének, életének megőrzését, illetve a megélhetési feltételeinek javítását elérje. Különös figyelmet fordítunk a nyugdíjasokra, azokra az emberekre, akiknek egyszer már ezt az országot újjá kellett építeniük a világháború után, majd aztán részesei voltak a 2008-2009-es gazdasági válságnak is, abból is bőséggel kivették a részüket.

Azt gondoljuk, hogy - mint ahogy korábban, most is - nemcsak a szavak, hanem a tettek szintjén is meg kell hogy lássák és érezzék ezt a törődést. Ezért döntöttünk úgy a válság ellenére, hogy fokozatosan, négy lépésben visszaállítjuk azt a 13. havi nyugdíjat, amit éppen az előző gazdasági válság idején a baloldali kormányok elvettek tőlük. Ennek érdekében a jövő évi költségvetés az első egyheti nyugdíjemelést tartalmazza, amit természetesen, ahogy ígértük, januárban a nyugdíjasok meg is fognak kapni.

Tisztelt Képviselőtársaim! Ha részleteiben végigolvassák a 2021-es költségvetés prioritásait, céljait, akkor azt látják, hogy a válság ellenére is 2021-ben az idei évhez képest 7,2 százalékkal magasabb kiadásokkal kalkulál a büdzsé. Ezt azért tudjuk megtenni, mert számításaink szerint a gazdaságvédelmi akciótervnek köszönhetően Magyarországon lesz az egyik legalacsonyabb visszaesés a gazdaság teljesítményét illetően. Abban bízunk, a kormány prognózisát megerősítve, hogy a jövő évi gazdasági növekedés közel 5 százalék lehet. Ez pedig lehetőséget teremt arra, tisztelt képviselőtársaim, hogy a gazdaságvédelmi akcióterv keretében azt a vállalásunkat is teljesítsük, amit miniszterelnök úr személyesen is megígért: ahány munkahelyet elvesz a vírus, mi annyi munkahelyet fogunk teremteni.

A magyar emberek tehát nyugodtak lehetnek, mi továbbra is a munkaalapú gazdaság hívei vagyunk, mi

továbbra is azt gondoljuk, hogy nem segélyen kell tartani az embereket, hanem munkát kell nekik kínálni, hogy ők is aktív résztvevői lehessenek a társadalmi felelősségvállalásnak, és az adóbefizetéseikkel, a járulékbefizetéseikkel ők is részesei lehessenek annak a válságkezelési programnak, amelyet a magyar kormány a 2021-es költségvetésen keresztül is megvalósítani szeretne.

Arra kérem önöket tehát, tisztelt képviselőtársaim, vegyék komolyan a költségvetés parlamenti vitáját, ne élből utasítsák el azokat a javaslatokat, amelyeket a magyar kormány megtesz, ne zsigerből politizáljanak a kormánnyal szemben, hanem vegyenek egy mély levegőt, gondolják végig, hogy a magyar embereknek milyen jó döntéseket lehet hozni 2021-ben. És ha ezek a döntések a mi javaslatainkra ebben a költségvetésben szerepelnek, akkor azokat támogatásuk, mert azt gondolom, hogy mindannyian ezzel tesszünk legjobbat Magyarországnak. Köszönöm szépen, hogy meghallgattak. *(Taps a kormánypárti sorokból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen. Varju László képviselő úr, a Demokratikus Koalíció képviselője következik. Parancsoljon!

VARJU LÁSZLÓ (DK): Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Tisztelt Ház! Talán folytathatnánk ott éppen azzal, amit Bánki Erik képviselő úr, a Gazdasági bizottság elnöke megfogalmazott, hogy gondolják végig, tegyenek jót az emberekkel, és hozzanak jó döntéseket.

Hát, tisztelt képviselőtársaim, néhány perccel ezelőtt fejeződött be a Költségvetési bizottság ülése, ahol a kormánypárti képviselő előterjesztésére és többségi támogatásával még az idei évre, a 2020. évi költségvetés módosításánál, megváltoztatva az eddigi szabályokat, Budapest fővárostól 11 milliárd forintot vontak el egy döntéssel. Ha képviselő úr így érti, hogy jó döntéseket kell hozni, hát, akkor gratulálok hozzá. Ezzel itt megváltoztatva sok mindent, napról napra hoznak büntetőintézkedéseket, és ráadásul ezzel még befizetésre is kötelezi a fővárost az eddigi elvonásokon túl, ez azon felül van, amit tesznek.

Hiába az önkormányzatok azon törekvése, vagy - az én véleményem szerint - nemcsak korrekt, hanem aktív és nagyon hatékony együttműködése, ami a járványveszély elhárításában, csökkentésében történt, hát, minden jótett elnyeri méltó büntetését, mint ahogy ezt most értékeljük, vagy ami itt az előzőekben látszott.

Ha itt a konkrét eseményen vagy a konkrét ügyön túl tekintünk, és erről a költségvetésről valóságos vitát akarunk folytatni, és megfogadva elnök úr szavait, akkor nekem vissza kell menni oda, hogy a tegnapi napon elkezdett vitát valóban, nemcsak itt egymás mellett elbeszélve, hanem érdemi érvek ütköztetésével lehessen valamilyen módon lefolytatni, és ilyen értelemben egy kicsit eltérni arról, amit itt több fideszes képviselőtársam mondott, hogy nem itt kell vitázni,

hanem a tévének kell beszélni kifelé. Én meg azt mondom, hogy igen, a költségvetésről lehet érdemi vitát folytatni. E tekintetben azt kell hogy mondjam, hogy az önök tízéves gazdasági és társadalmi rendszere megbukott. Ennek a bukásnak az a következménye, hogy egyébként egy válsághelyzetben sem képesek arra, hogy túllépjenek és megfontolják, és új helyzetet vagy új lehetőségeket nyissanak meg a jövőre vonatkozóan.

Én azt gondolom, és ilyen szempontból szeretném definiálni is, hogy mit értek ez alatt, hogy megbukott, mert itt az elbeszélést, mondjuk úgy, hogy magas fokon űzik, és szívesen beszélnek arról, hogy a tehető családoknak mennyivel lett jobb, hány milliárd forinttal kapnak többet, mennyivel lesz jobb annak a 806 darab vállalkozásnak, amelyeknek egyébként 150 milliárd forintot adnak, amellyel megmenekülnek 150 ezer munkahelyet. Csak kérdezem halkán: mi van a többi 599 ezer vállalkozással? Velük mikor fognak foglalkozni? Mikor adják meg nekik azt a lehetőséget például, hogy a nyilvántartásban, a statisztikában szerepeljenek? Ez az öt fő alatti vállalkozások helyzete. Mert ha ezt figyelmen kívül hagyják, és önök nem nagyvonalúan, hanem szerintem felelőtlenül figyelmen kívül hagyják, így lényegében önmagukat tévesztik meg.

De ha kimegyek az utcára, és megnézem az óriásplakátokat, akkor nem önmagukat, akkor a társadalmat csapják be, és hazudnak neki. Megint egy példát mondok. Bárki próbáljon bemenni bármelyik bankba, és kérjen tőlük nullaszázalékos hitelt. Nincs ilyen, miközben az ország tele van plakátolva ezzel a képpel!

Úgyhogy, tisztelt képviselőtársaim, mivel ezt a helyzetet állítják elő lényegében a sokakat érintő, a mindenkit érintő ügyekben, az, hogy a családját fenn tudja tartani, hogy lényegében az elfogyott tartalékai után munkahelykereséssel foglalkozóként még az említettekén kívül további több százezer emberrel nem foglalkoznak, és számukra még annyi lehetőséget sem adnak meg, hogy mondjuk, a három hónap helyett, a 90 napos álláskeresői járadék helyett, ezt kibővítve, mondhatnám azt, hogy a nemzetközi gyakorlatnak megfelelően jóval kedvezőbb - ha lehet egyáltalán ilyen szót használni -, tehát hogy valamennyivel nagyobb esélyt adni arra, hogy ezek az emberek megtalálják a munkahelyüket, éppen abban a remélt gazdasági előrelépésben, ami egyébként nekem kicsit - vagy akár nagyon - túlzottan optimistának tűnik ennek a költségvetésnek a tervezésénél.

(9.30)

Elég sajátos a helyzet, mert önök az idei év indulójában, ami a 2021. év kiindulópontja lehet, a legkisebb veszéllyel számolnak - vagy következményekkel -, míg a gazdasági oldalról pedig a leggyorsabb visszazárkózással. Őszintén kívánom Magyarországnak, hogy ez így történjen, hogy ennek megfelelő legyen, de azt nem tudom elfogadni, hogy a költségve-

tésüket pedig eközben úgy alakítják és olyan működési feltételeket teremtenek, amelyben a költségvetési döntéseket, a források felett való rendelkezés jogsultságát elvonják a parlament elől. Azzal, hogy kialakítottak, lényegében nemcsak a járványveszély időszaka alatt, hanem lényegében az egész működésük során... - és itt visszatérek arra, hogy ezért is bukott meg ez a gazdasági rendszer, mert egyébként a parlamenttől ezt a jogot elvonták. Szűcs Lajos képviselőtársam szokta emlegetni, vagy időnként legalábbis hallom tőle, hogy a parlamentnek nem kell költségvetési módosítókat, törvényjavaslatokat tárgyalni. Nem hát, mert egyébként a kormány minden éjszaka, most itt, ebben a járványidőszakban, de jelzem, tavaly is pontosan ugyanígy történt, csak legfeljebb nem éjszaka jelentek meg, hanem hetente hoztak olyan döntéseket, amelyekben a parlament felhatalmazása helyett, döntése helyett a kormány jogszerűvé tette azt, hogy szűk körben ezeket a döntéseket meg tudják hozni. Én azt gondolom, hogy ebben a formában a demokrácia jelentősen sérült, az ellenőrzésre való jogot elvonták innen, és ehhez asszisztálnak a kormánypárti képviselők, és ennek ilyen szempontból, politikai értelemben a Költségvetési bizottság a legnagyobb károsultja, de mindenki boldog lehet, mert a gazdasági bizottsági ülésen ilyen szempontból minden átmegy.

Összefoglalva tehát, én azt tudom mondani önöknek, hogy ez a költségvetés, mondhatnám, amely leképezi azt a magyar modellt, ami egy államközpontú, mindent önök által, illetve egész pontosan a kormány által, pártállami módon való döntéshozatal kialakításában... - önök még akkor sem akarnak változtatni, ha igen komoly gazdasági válsághelyzet van, és nem hajlandók ebben a működésben azoknak az embereknek a véleményét és azoknak a helyzetét figyelembe venni, akik ennek a következményeit leginkább megisszák, akiken csattan az ostor, és eközben pedig ilyen döntéseket hoznak.

Én azt gondolom, hogy akár az oktatás, akár az egészségügy területén, és most az utóbbira gondolok, az egészségügy területén azt hiszem, sok millió állampolgár szembesülhetett azzal, hogy az az egészségügyi rendszer, amelyik csak úgy képes valamit megoldani, vagy felkészülni egy járványveszélyre, hogy eközben pedig minden más egészségügyi szolgáltatást lényegében lezár, és nem tud lefolytatni, akkor ott minimum meg kell állapítanunk, hogy itt valami baj van. Ezt a bajt önök nem képesek kezelni, lényegében érdemi források nélkül, meg ha némi bővítéssel is, mert ha jól emlékszem, 0,6 százalékkal bővül az, amit önök erre szánnak, de igazából azzal nem néznek szembe, hogy ez az egészségügyi rendszer nemcsak a járványveszély, hanem magának az egészségügyi szolgáltatásoknak a minőségi megoldását sem tudja biztosítani.

Az nem segít senkin sem, ha eközben létrejött és kialakult az az igen magas színvonalú, egyébként nagyon drága rendszer, illetve azt ne hívjuk rendszernek, hanem egészségügyi szolgáltatásoknak, amit a magánszolgáltatóknál igénybe vehetnek azok az em-

berek, akik ezt meg tudják fizetni. Csak tudják, én találkoztam olyannal is, aki a házát árulja azért, hogy az egészségügyi rendszert vagy az egészségügyi szolgáltatásokat igénybe tudja venni. Én azt gondolom, hogy ezekről a milliókról kellene önöknek is gondolkodni.

Arra lenne szükség, hogy ha itt egy új helyzet teremődött a járványveszély miatt, mondhatjuk azt, hogy az egészségügyi keretek között is, a gazdasági helyzet is megváltozott, akkor legyenek elég bátrak ahhoz, hogy szembenézzenek ezzel, és legyen akár közös lehetőségünk arra, közös felelősségünk arra, hogy hogyan tudunk ezen változtatni. Sajnos, ez a költségvetés ebben nem ad támogatást, nem ad eligazítást, mennek a saját fejük után, és úgy gondolják, hogy ha a Mészáros családok boldogabbak lesznek itt a következő időszakban, mert a kifizetett osztalékaik számukra biztosítják azt a lehetőséget, hogy ezeket az egészségügyi szolgáltatásokat igénybe vegyék, egyébként pedig azokon a milliókon nem segít. *(Sic!)*

Én tisztelettel azt javaslom, hogy ezt a költségvetést vonják vissza, kezdjenek egy olyan egyeztetést, amely érdemben lehetőséget biztosít arra, hogy az egészségügyi, az oktatási rendszeren túl, egyébként a rendszerváltáskori, mondhatnám, egykori közös filozófiánknak megfelelően az önkormányzatiságnak teret ad, annak lehetőséget teremt, és nem pedig elvon azzal, amit önök csinálnak. Az a bosszúhadjárat, az a büntetés, amit ma is itt konkrétan véghez vittek, és itt a következő napokban ezt érvényesíteni is akarják, ez az erő költségvetése, ami pontosan alátámasztja azt, amikor azt mondom, hogy egy államközpontú és egy lojalitásalapú rendszerük alkalmatlan arra, hogy a magyar állampolgárok boldogulni tudjanak ebben az országban. Így majd nem kell csodálkozniuk azon, ha például az egészségügyi rendszer újabb károkat szenved azzal, hogy sok-sok ember hagyja el ezt az országot, mert nem talál itt boldogulást. Ez a költségvetés ehhez nem járul hozzá, ezért kérem, hogy vonják vissza és terjesszünk be egy újat. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Nagyon szépen köszönöm. Szászfalvi László képviselő úr, a KDNP képviselője következik. Tessék!

SZÁSZFALVI LÁSZLÓ (KDNP): Köszönöm szépen a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Képviselőtársaim! Egyértelmű, világos, hogy az elmúlt hónapjainkat, illetve a jelenünket és az előttünk álló közeljövőt is a világjárvány határozta és határozza meg, mindezek ellenére azt gondolom, azt nyugodtan kimondhatjuk, hogy a 2021. évi költségvetésjavaslat egy biztonságos és egy kiegyensúlyozott központi költségvetési gazdálkodást tesz lehetővé. Természetesen, ahogyan a 2020. évi költségvetést is ennek folyamányaképpen módosítanunk kellett, a 2021. évi költségvetésjavaslatot is a világjárvány, illetve a világjárvány elleni küzdelem is meghatározza.

A 2021-es költségvetés egyúttal az újrakezdésnek és a gazdaságvédelemnek a költségvetése. A járványügyi

védekezési alapra mintegy 3 ezer milliárd forintot, a gazdaságvédelmi akciótervre több mint 2550 milliárd forintot fordít a törvényjavaslat szerint a kormányzat, a családok támogatására 2295 milliárd forintot, 67 milliárd forinttal többet, mint ebben az esztendőben. A nyugdíjasok megbecsülésére 3907 milliárd forint áll rendelkezésre a jövőre esztendőben, 327 milliárd forinttal több, mint 2020-ban. Az oktatásra 78 milliárd forinttal több, összesen 2229 milliárd forint, illetve az egészségügyre pedig 156 milliárd forinttal több forrást, 2115 milliárd forintot fogunk fordítani a törvényjavaslat szerint a következő esztendőben. Tehát nyugodtan mondhatjuk, hogy a jövő évi költségvetés egy biztonságot teremt, a gazdaság újraindítását segíti és támogatja, illetve a járványügyi védekezést fogja segíteni az elkövetkezendő esztendőben.

Tisztelt Képviselőtársaim! Tisztelt Országgyűlés! A KDNP számára két fontos területről szeretnék most egy kicsit bővebben beszélni, először a nemzetpolitikáról, a nemzetpolitikai költségvetési támogatásról, forrásokról, azt követően pedig az egyházpolitikáról. Ebben az esztendőben emlékezünk, a trianoni gyászos békediktátum 100. évfordulóján, és azt gondolom, ezért is fontos, hogy költségvetési összefüggésekben is, de általában is egyfajta értékelést el kell végeznünk, honnan indultunk az elmúlt tíz esztendőben, tíz évvel ezelőtt, mi történt az elmúlt esztendőben.

(9.40)

Azt gondolom, hogy a nemzetpolitika területén nagy utat jártunk be. Azt talán kijelenthetjük, hogy egy-két politikai pártot leszámítva konszenzus van a nemzetpolitikai céljaink kitűzésében, többé-kevésbé azokban a jogi keretekben és jogi eszközökben is, amelyekkel megteremtettük azt, hogy mára elmondhatjuk, hogy közjogi értelemben újraegyesítettük a nemzetet. Ma már jórészt talán abban sincs vita közöttünk, hogy azok a programok, amelyeket elindítottunk az elmúlt esztendők során, jó programok, hasznos programok, és bebizonyították azt, hogy jól szolgálják azokat a nemzetpolitikai céljainkat, amelyeket, mint említettem - legalábbis egy-két pártot leszámítva -, konszenzussal fogadtunk vagy fogadtattunk el.

Mik ezek a jogi keretek, amelyekről fontos megemlékeznünk? Nyilvánvalóan az első és legfontosabb volt a nemzeti összetartozás fontosságáról szóló törvény, amelyet annak idején 2010-ben fogadtunk el, majd megfelelő gyorsasággal a kedvezményes honosításról szóló törvény, illetve ezt követően pedig az Alaptörvény, amely kimondja azt, hogy az anyaország, Magyarország felelősséget visel a határon túli magyar közösségek, illetve a határon túli magyarok életéért. Ezen túlmenően újraindítottuk a MÁÉRT-ot, elindítottuk a Magyar Diaszpóra Tanács munkáját, egyszóval olyan jogi, alkotmányos, alaptörvényi kereteket teremtettünk, amelyek a nemzetegyesítést követően megfelelő lehetőséget biztosítottak arra, hogy a jogi kereteken belül a nemzetépítés folyamatát elkezdjük.

Mik azok a programok, amelyekkel szeretnénk volna és szeretnénk megtölteni ezeket a jogi kereteket, illetve amelyeket eszközül lehet felhasználni annak érdekében, hogy a nemzetpolitikai céljainkat meg tudjuk tölteni tartalommal, és meg tudjuk azokat valósítani? Nyilvánvalóan azok az identitásmegőrző, azok a kulturális, azok az egyházi vagy civil célokat szolgáló programok, illetve azok a nemzeti jelentőségű intézmények, amelyek a határon túli magyar közösségeknek nemcsak a megmaradását, hanem a jövő építését szolgálják, ezen túlmenően pedig a stratégiai jelentőségű programok, az elmúlt esztendő során a gazdaságfejlesztési programoknak a megindítása. Új elemként jelenik meg a nemzetpolitikai célú turizmusfejlesztési program, ami, azt gondolom, hogy egy nagyon innovatív és jövőt szolgáló program.

Hogy ne csak általánosságban beszéljek, engedjék meg, képviselőtársaim, hogy néhány ilyen konkrét programot megemlítsék - nyilvánvalóan csak ismétlés gyanánt -: ilyen volt a Kőrösi Csoma Sándor-program, amelyet elindítottunk, a Petőfi Sándor-program, a Mikes Kelemen-program, a Julianus-program. Ilyen program volt az oktatási-nevelési támogatásoknak a megerősítése és kiszélesítése, ilyen program volt a Szabolcs-Szatmár-Bereg megye és Kárpátalja fejlesztési feladatainak és együttműködésének a programja, amely a következő esztendőben is folytatódik a többi más programokkal együtt.

Mint említettem, ilyen program volt a gazdaságfejlesztési program, amelynek keretében több mint 230 milliárd forint befektetést hajtottunk végre a határon túli területeinken nemzetrezsek segítésére, támogatására, amely az ottani magyar vállalkozásoknak az egzisztenciális helyzetét is segíti, és nem utolsósorban fejlesztéseket, modernizációt jelent a határon túli területeken.

Mint említettem, nagyon fontos programként jelenik meg a következő évi költségvetésben a nemzetpolitikai célú turizmusfejlesztési programnak a támogatása. Ez egy 2 milliárdos keretösszeggel elinduló program, ami, azt gondolom, hogy jól szolgálhatja a nemzetpolitikai céljainknak a megvalósítását.

Tisztelt Képviselőtársaim! Fontos, hogy a költségvetési törvényben ezeket a programokat évről évre mind nagyobb és nagyobb összeggel tudtuk és tudjuk támogatni, és öröm az, hogy a világvárvány ellenére a következő évi költségvetésben nem csökken, hanem növekszik a nemzetpolitikai célú programok támogatása. Az elmúlt tíz esztendő alatt a költségvetési támogatásokat, a nemzetpolitikára fordított támogatásokat megtízszereztük, és a következő évben további lépéseket tudunk tenni ennek érdekében.

A 2021. évi költségvetés 64 milliárd forintot fog biztosítani ezekre a különböző nemzetpolitikai programokra forrásképpen, amely biztosítani fogja, hogy részben az áthúzódó programokat, feladatokat meg tudjuk ebből valósítani, részben pedig az újonnan induló programok támogatása van garantálva, ezen túlmenően pedig egyedi, más támogatási források is rendelkezésre állnak még, akár konkrét beruházások,

akár intézmények, felsőoktatási intézmények támogatására.

Tisztelt Képviselőtársaim! Tisztelt Országgyűlés! Röviden szeretnék áttérni még az egyházpolitikai támogatásoknak a rövid elemzésére. Az Alaptörvény biztosítja azt, hogy ne pusztán az állam és az egyházak alkotmányos szétválasztása valósuljon meg Magyarországon, hanem biztosítja és lehetőséget, keretet teremt arra is, hogy az állam és az egyházak, az állam és a történelmi egyházak minőségi együttműködést tudjanak megvalósítani a magyar emberek, a magyar családok, a határon túli magyar nemzeti közösségek javára és szolgálatára.

Az egyházaink évszázadok óta szolgálják a magyar nemzetet, ahogyan az Alaptörvény fogalmaz, nemzet-megtartó erőt jelentettek a múltban és jelenben ma is a magyarság számára, így a hitéleti tevékenység, a szociális, egészségügyi és oktatási, illetve nevelési szolgálat, amelyet az egyházak betöltöttek és betöltöttek, ma is stratégiai jelentőségű az életünkben.

A Kárpát-medencében a történelmi egyházaink egy élő közösséget és működő hálózatot jelentenek, amely nem pusztán hálózat, hanem ebben a hálózatban konkrét, valóságos emberek, konkrét, valóságos közösségek élnek a mindennapjaikat, a legkisebb településen is ott vannak, a szórványban nélkülözhetetlen szolgálatot végeznek, közösségmegtartó és közösségformáló erőt, intézményhálózatot, intézményrendszert jelentenek.

Mindezekre tekintettel a KDNP tisztelettel és megbecsüléssel tekint az egyházak szolgálatára, amely egyúttal az egész társadalmat és az egész nemzetet is szolgálja. Engedjék meg, képviselőtársaim, hogy néhány ilyen fontos programot kiemeljek a sok közül: az egyházi közgyűjtemények és közművelődési intézmények céltámogatása; a hittanoktatás céltámogatása; az ötezer lakosnál kisebb településeken szolgálatot teljesítő egyházi személyek jövedelempótléka. Jelzem, hogy a következő esztendőben meg fogjuk duplázni ezt a támogatást, ugyanúgy, mint a külföldön szolgálatot teljesítő egyházi személyeknek a támogatása esetében is, ami természetesen egy óriási eredmény, hogy annak ellenére, hogy ilyen világvárványban és világvárvány kellős közepén vagyunk, ennek ellenére a magyar állam, a magyar kormány ilyen formában is megbecsülését fejezi ki a lelkészek, papok és egyházi személyek segítése, támogatása tekintetében.

Említhetném még a kórházakban és egészségügyi intézményekben lelkészi, illetve lelkigondozói szolgálatot végzők támogatását, a külföldi és diaszpórában élő magyarság hitéleti tevékenységének a támogatását; valamint mindezeket túlmenően nagyon fontos megemlíteni még az egyházalapintézmény-működést; az szja-rendelkezés és -kiegészítés költségvetési fejezetét, amelyben a következő esztendőben 2,8 milliárdos növekmény fog megvalósulni. Ez a törvényi determináció, tehát itt tulajdonképpen a jelenleg hatályban lévő törvényeknek a konkrét megvalósításáról van szó. Ugyanez érvényes az átadásra nem került ingatlanok utáni járadék tekintetében is, sokszor úgy

szoktuk ezt mondani, hogy az örökjradék tekintetében, ahol 820 millió forintos növekmény fog megvalósulni: 19,3 milliárd forint helyett 20,1 milliárd fog az egyházak rendelkezésére állni.

(9.50)

Kiemelném még, tisztelt képviselőtársaim, az egyházi épített örökség védelme és egyéb beruházások támogatását, valamint az egyházi közösségi célú programok támogatását: a közösségépítést, a közfeladat-ellátást szolgáló, valamint hitéleti, kulturális, oktatási, szociális és vallásturisztikai projektek támogatását célzó források rendelkezésre állását. Ezek folyamatban lévő beruházásokat jelentenek, illetve újonnan meginduló beruházásokat, amelyeket természetesen most nem fogok itt részletesen ismertetni, hiszen ezt mindenki meg tudja tenni.

Ez azt jelenti, hogy erre a célra a 2020. évi törvényi lehetőségekhez képest, amely 24 milliárd forintot jelentett, a következő esztendőben ez 32 milliárd forintos keretösszeget fog biztosítani az egyházak, illetve a külföldi magyar egyházak segítésére és támogatására, beruházások és közösségfejlesztő programok megvalósítására.

Még két ilyen célt hadd emeljek ki, amelyek nagyon fontosak, azt gondolom, mindannyiunk számára, az egész nemzet és a társadalom számára: a hit- és erköstanoktatás támogatása, illetve a szociális célú, nem állami humánszolgáltatások támogatása, amely az ez évi 120,4 milliárd forint helyett a következő esztendőben 140,7 milliárd forintot fog biztosítani a nem állami humánszolgáltatások támogatására, ezen belül a pedagógusbér-emelés, a bölcsőde-ipótlék-emelés, minimálbér-kompenzáció tekintetében is, ami, azt gondolom, hogy szintén nagyon fontos eredmény. És nagyon jó dolog, egyszerű dolog az, hogy mindannak ellenére, hogy küzdünk egy világváltsággal, ezeket a lépéseket meg tudjuk tenni, hiszen ezek mind-mind a magyar gyermekeket, a magyar embereket, a magyar családokat és azokat az ott dolgozókat érintik, akik ezekért az emberekért és családokért ezekben az intézményekben dolgoznak napról napra, áldozatos munkát végezve.

Tisztelt Képviselőtársaim! Mindezeket figyelembe véve a Kereszténydemokrata Néppárt országgyűlési frakciója a 2021. évi költségvetésitörvényjavaslatot támogatja, és arra kérjük a többi frakciót is, hogy ezt a költségvetést támogassa, és szavazza meg. Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypárti padsorokban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen. Keresztes László Lóránt képviselő úr, az LMP frakcióvezetője következik. Tessék!

DR. KERESZTES LÁSZLÓ LÓRÁNT (LMP): Köszönöm a lehetőséget. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Képviselőtársaim! Sajnos, most éppen nincs a teremben Bánki Erik képviselő úr, a

Gazdasági bizottság elnöke. Utalt arra, ami igen, elméletben és kimondva nagyon fontos, hogy ilyenkor, egy költségvetési törvény tárgyalásakor tegyünk félre a pártpolitikai gondolkodást, és próbáljunk tartalmi vitát folytatni, és próbáljunk ilyen megfontolásból döntéseket hozni a különböző előterjesztésekről, indítványokról, vitapontokról. Úgy érzem, hogy ez nyilván mindenkinek egy retorikai fogás volt, de ez egészen cinikus felütése egy ilyen vitának, amit a bizottsági elnök úrtól láthattunk.

Ugyanakkor tartom magam ahhoz, hogy érdemben, konkrét példákat és számokat az asztalra letéve kívánok vitát nyitni vagy részt venni a vitában; és ilyen módon is nyújtja be az LMP-frakció a módosító javaslatát. Közel 200 módosító javaslatot fogunk benyújtani, és nagyon bízunk benne, hogy a kormánypárti képviselők közül lesz valaki, aki ezeket érdemben meg tudja tárgyalni. Bánki Erik képviselő úrnak is kifejezetten lesznek lehetőségei szűkebb hazáját, Baranya megyét érintő, előremutató módosító javaslatokat kormánypárti képviselőként is támogatni.

Nos hát, egy költségvetési vitában teljesen világos, hogy más helyzet, mondhatjuk, hogy más vitaszituáció. Ez minden évben a legfontosabb vitája az Országgyűlésnek, ugyanis itt kiderül a valóság. Tehát itt világos, ha a számokat megnézzük vagy a számok mögé nézünk, akkor láthatjuk, hogy a kormányzati retorika és a propaganda mögött mi a valóság.

Tehát egyrészt láthatjuk azt, amiről beszélnek, amiről propagandát folytatnak, annak is van egy lenyomata a költségvetésben - a rengeteg milliárd, amit elköltöttek a propagandára -, a másik oldalról pedig, hogy mit cselekszenek, az egyrészt az önkormányzatok tízéves kormányzásának eredményeiből, másrészt pedig a költségvetés számaiból világosan lekövethető.

Sajnos el tudjuk mondani, hogy az elmúlt tíz év kormányzása, azzal együtt, hogy semmi szépet és jót nem tudok mondani a 2010 előtti időszakról, az önkormányzatok tízéves kormányzása is borzalmas nagy károkat okozott a magyar nemzetnek, és rendkívül kiszolgáltatott helyzetbe hozott minket. Azzal együtt is, hogy most szembesülünk egy világváltsággal a koronavírus-járvány kapcsán, ami mindenkit arra int, hogy eleve a világgazdaság logikája nem mehet abba az irányba tovább, mint ami tapasztalható volt, és amit egyébként szolgai módon lekövet a magyar kormány is, illetve a kormánypartok lekövetnek, tehát alapvető irányváltásra van szükség, ez sem jelenik meg. Ennek a felismerése sem jelenik meg sem a vitában, sem a költségvetés számaiban. Tehát semmilyen módon nem reagálnak az elmúlt tíz évben jól látható és jól érzékelhető kihívásokra, mik a legfontosabbak ma a magyar nemzet számára, és semmiképpen nem reagál arra a hatalmas nagy átalakulásra, amit a gazdasági válság és a vírus által bemutatott problémák, a kiszolgáltatottság is aláhúz. Ez teljesen világos. Tehát konkrétan semmibe veszik azt, amit már nagyjából mindenki elfogad, hogy nem mehetünk tovább úgy, ahogy eddig gondolkodtak akár önkormányzatok is vagy az önkormányzatok egyébként szinte azonos gazdaságpolitikát folytató elődeik is.

És ha hallgatjuk ezeket a szlogeneket, amiket most itt a vitát figyelve több képviselőtől is hallhatunk, Szászfalvi képviselő úr is elmondta, hogy újrazkezdés, hogy a gazdaságvédelem költségvetése, a biztonság költségvetése, nézzünk meg egy számot, amit ha kimondunk, akkor alapjaiban megmutatja, hogy mennyire hiteles a kormányzati előterjesztés, mennyire hiteles az a költségvetési törvény, amit előterjesztettek, és mennyire hitelesek a kormánypárti felhívások.

Államtitkár úrral már több vitát folytattunk az elmúlt időszakban, a Budapest-Belgrád vasútvonalról pedig aztán órákon keresztül vitatkoztunk, de kiderült, hogy olyan tételek szerepelnek a költségvetésben, aminek önmagában az abszolút értékét sem ismerjük; lásd a jövő évi költségvetésben, a vasútfejlesztési forráson belül elrejtett Budapest-Belgrád vasútvonali projekt, nem tudjuk pontosan. *(Jelzésre:)* Na, örülök, ha már tudjuk pontosan, de itt egy százmilliárdot meghaladó tételről van szó.

Azt viszont, államtitkár úr, nem tudjuk, hogy ennek pontosan milyen, számszerűen lebontva és bemutatott haszna lesz a magyar nemzet számára. Ha tehát arról beszélünk, amiben egyetértünk, hogy a gazdaságvédelem, a munkahelyteremtés, a munkahelyek megvédése - és a munkahelyteremtés nagyon fontos, a legfontosabb kihívás -, nem tudjuk, hogy a jövő évben ez a 100 milliárdnál nagyobb összeg pontosan mit fog jelenteni. Az idei évben erre a projektre 80 milliárdot költ el a kormány. Ez egy-másfél éves távlatban 180 milliárd forint, amiről az önök számítása alapján azt mondhatjuk, hogy 150 ezer új munkahely megteremtéséhez elegendő összeg. Na, ezt önök nem új munkahelyek megteremtésére, hanem a Budapest-Belgrád vasútvonal projektjére fordítják, amivel kapcsolatban pedig semmiféle megtérülési garancia, de még egy követelményrendszer sincs.

Ennyire hiteles az önök politikája. 150 ezer új munkahely megteremtéséről lemondanak, bármiféle garancia bemutatása nélkül. Ennyire vehetjük komolyan az önök kommunikációját, amikor gazdaságvédelemről és új magyar munkahelyek megteremtéséről beszélünk. Mert ha látnánk világosan, hogy ez a 180 milliárd forint konkrétan hány munkahelyet teremt és ez meghaladja azt a 150 ezres számot, amivel mondjuk, a legutóbbi ilyen munkahelyteremtési program kapcsán számolnak, akkor azt mondhatnánk, hogy helyes döntés, de ilyen jellegű garancia nincsen, tisztelt képviselőtársaim.

Nos, mik is azok a kihívások, amikkel szembesülünk, és amik részben az önök elődeinek a hibáiból következnek, részben az önök tízéves kormányzásából, ami ugyanazt, gyakorlatilag ugyanazt a neoliberalis logikát követi, amit az azt megelőző kormányoké. Egészen elképesztő és apokaliptikus mértékű az az elvándorlás, amit tapasztalhatunk, ami egyébként 2011-12-ben felgyorsult. Egészen borzalmas! Láthatjuk, hogy egyes térségeknél - főleg a kistelepüléseket érintően - már nagyon-nagyon nehezen megállítható folyamatokról van szó.

Óriási az elszegényedés. Az elmúlt évtizedekben, évtizedben mindenképpen nőttek a társadalmi különbségek, nőtt a társadalmi szakadék. Borzalmasan elmélyültek a területi különbségek. Amint azt már említettem, vannak olyan vidéki térségek, ahol már külön érdemi fejlesztéspolitikának kéne megvalósulnia, hogy a térség végleges leszakadását meg lehessen állítani, de láthatjuk, hogy teljesen más irányba mennek, sőt még felgyorsítják bizonyos kormányzati intézkedések ezeket a folyamatokat.

Az infrastruktúra döbbenetes mértékben épül le. Néhány kiemelt projektet el lehet mondani, hogy pozitív, ugyanakkor összességében rendkívül fontos, hogy a magyar gazdaság működéséhez, a társadalmi folyamatok biztosításához és a kiegyensúlyozott területi fejlődéshez szükséges infrastruktúra egészen döbbenetes mértékben és gyorsan épül le. És ezt megfejele az önök egészen elképesztő politikája, ami ismét csak a szellemi elődeiket követi, a Bajnai-kormány vasútromboló politikáját. Láthatjuk, hogy 1000 milliárd forintot elköltenek a kínai nagyhatalmi érdekeket kiszolgáló Budapest-Belgrád-projektre, a másik oldalról pedig gyalázatos lépésként 34 vasúti mellékvonalat gyakorlatilag halálra ítélnék, ugyanazt a logikát követve egyébként, amit a balliberális elődök. Tehát ez is egy, az önök szóhasználatával élve faluromboló, vidékromboló, vidékellenes politika, amit önök képviselnek.

Ez a költségvetés és az önök politikája is megmutatja azt, hogy önök nem érzékelik a XXI. század kihívásait, és nem készítik fel az országot, hogy meg tudjon felelni ezeknek a kihívásoknak.

(10.00)

Beszélhetnénk hosszasan az éghajlatváltozásról, az elmúlt hetekben volt időnk ezt alaposan megvitatni, és levonni a következtetéseket, hogy ezt alapvetően nem érzékeli a kormány még mindig. Szavakban már kimondják, hogy ismerik és értik az éghajlatváltozást és a környezetpusztítás jelenlegi drasztikus mértékéből eredő problémákat, de látszik, hogy a cselekvésnél még nem jutottak el odáig, hogy ezek ellen érdemben tenni is tudjanak. Nem tesznek semmit a természeti erőforrások pusztulása érdekében. *(Sic!)*

Az önök politikája, ami sajnos nyomon követhető a jövő évi költségvetés egészen döbbenetes számain, a várospolitikára ellen hat. Tudjuk azt, hogy ezek ellen a kérdések ellen, tehát az éghajlatváltozás kérdései ellen is nagyon-nagyon fontos intézkedéseket helyi szinten, a váropolitika szintjén kell megtenni, az önök politikája pedig azzal ellentétes. Tehát egyszerűen nemhogy megadják a lehetőségeket, a jogi környezetet és az anyagi forrásokat, minden támogatást az önkormányzatoknak, városoknak, hogy ezek ellen a hatások ellen küzdeni tudjanak, hanem ezzel ellentétes politikát követnek, kivéreztetik az önkormányzatokat, és nem adják meg a lehetőséget, hogy a városok felkészüljenek ezekre a kihívásokra.

És hasonlóképpen láthatjuk, hogy a XXI. századi gazdasági kihívást, az egészen más filozófiát igénylő gazdasági kihívást sem érzékelik. Önök egyszerűen támadást indítottak a tudományos élet, támadást indítottak a felsőoktatás ellen, ezzel lehetetlenné teszik vagy megnehezítik, hogy Magyarország fel tudjon készülni ezekre a rendkívül fontos kihívásokra.

A költségvetésben vannak óriási tételek, ezt majd részletesen fogom ismertetni, amelyeket fel lehetne használni egyébként, hogy ezeknek a kihívásoknak jobban meg tudjunk felelni, de ezeket önök elköltik más irányba, tehát konkrétan felélik azokat a forrásokat, amelyekre szükség lenne ahhoz, hogy érdemi alkalmazkodást meg tudjon valósítani a magyar gazdaság. És ezek közül az egyik, amit már említettem, ez az összességében ezermilliárdos Budapest-Belgrád projekt, a másik oldalról - és nyilván ezt a vitát most esélyem sincs kinyitni ilyen rövid időkeretben - a Paks II.-projekt kérdése, amivel kapcsolatban elmondhatjuk, hogy gyakorlatilag önök kényszerpályára állítják a magyar energiapolitikát, generációkat fognak eladósítani, és egyelőre egy olyan projektet üznek, amivel kapcsolatban csak a késlekedést láthatjuk. Majd meglátjuk, hogy VI. hó 30-áig, ami már nem is tudom, hányadik határidő, egyáltalán be tudják-e adni az engedélyezési dokumentációt. Azt viszont látjuk, hogy a másik oldalról már hány tízmilliárdot elköltöttek erre a projektre.

Szintén fontos problémaként kell említeni, hogy hadat üzentek a tudományos életnek, a felsőoktatásnak. Az idei költségvetésben - épp a minap volt itt államtitkár úr, rá tudtunk kérdezni erre - 15 milliárdos elvonást érvényesítenek a felsőoktatási szektorral, az egyetemekkel kapcsolatban, és láthatjuk, ha a jövő évi költségvetés számait megnézzük, hogy óriási veszteség lesz a felsőoktatás a jövő évi költségvetésnek, ami megint csak a jövő feléléséről szól. Ezért is mondjuk azt és sok minden egyéb más indok miatt, hogy ez a költségvetés a jövő felélésének a forgatókönyve.

Önök beszélnek arról, ahogy fogalmaznak, hogy felsőoktatási fokozatváltást hajtanak végre. Jelen helyzetben ott tart a felsőoktatási fokozatváltás a magyar kormány olvasatában, hogy ma Magyarországon egy tudományos fokozattal rendelkező egyetemi adjunktus kevesebbet keres, mint egy árufeltöltő, és ezzel a problémával nem kívánnak mit kezdeni, sőt ezzel ellentétesen önök brutális megszorítást és elvonásokat érvényesítenek a felsőoktatással kapcsolatban is.

Súlyos kihívásokkal küzdünk itt a következetesség kapcsán, és itt ismét államtitkár úrra nézek. Hát, szeretnénk látni azokat a számokat, amelyek az ilyen különböző gigaprojektek és hatalmas, százmilliárdos nagyságrendű összegek mögött az elvárt megtérülést, a kihasználási garanciákat és a többi jelentik; ezeket nem látjuk. Tehát mondhatjuk, hogy ha önök bedobnak egy több mint százmilliárdos tételt a költségvetésbe, ráírják, hogy „Budapest-Belgrád, 10 évre titkosítva”, akkor arról beszélhetünk, hogy önök a virtuális valóságot terjesztették az Országgyűlés elé. Az ellenzéki képviselőktől várhatják, hogy ezt megszavazzuk,

kormánypárti képviselők persze a pártlogikát követve erre vakon rányomják az igent, mert önöknek a párt-hűség mindennél fontosabb. Egyébként ez a projekt a nemzet érdekei ellen való ugyanakkor, és önöknek kutya kötelessége lenne megkérdőjelezni ezt a projektet, kutya kötelessége lenne önöknek a lehangosabban követelni ezeket a dokumentumokat, a megtérülési garanciákat, és ha nem látják, hogy ez a projekt, nem tudom, majd több százezer munkahelyet hoz, akkor pedig leszavazni. Hát, ezt önök nem tették meg.

Akkor egy picit részletesebben értékelve a helyzetet, és nyilván egy nagyon rövid időkeretben tudok csak felszólalni, így esélyem sincs, hogy alapvetően egy részletes és áttekintő kritikáját adjam meg ennek a lesújtó költségvetésnek, de néhány dologra azért mindenképpen szeretnék utalni.

Említettem már a Budapest-Belgrád projektet, amivel önök szintén csak felélik a jövőt. Nem kívánok a projektnak a szakmai részleteibe belemenni, hogy gyakorlatilag a teljes szakma egyöntetűen kimutatta, hogy tökéletesen értelmetlen ez a projekt. Ez a jövő évben egy minimum százmilliárdos tétel. Remélem, most már a költségvetés részletes táblázataiból megtudjuk, hogy pontosan mekkora ez a százmilliárdnál nagyobb összeg, de az biztos, hogy ezzel szemben pedig súlyos károkat okoznak a magyar közlekedéspolitikának, súlyos károkat okoznak a vidékpolitikának. Önök egy vidékellenes, a vidék leszakadását nemhogy megállító, hanem felgyorsító politikát folytatnak.

Tudjuk azt, hogy sajnos jövő évben elkövetkezik a helyközi közösségi közlekedés piacnyitása, ami egy uniós kötelezettségvállalás. Mi nagyon nem értünk ezzel egyet, de ez egy uniós kötelezettség. Az viszont önöknek kötelessége lett volna, hogy az elmúlt tíz évben felkészítsék az országot, felkészítsék az állami közlekedési céget, és felkészítsék egyáltalán a magyar közösségi közlekedés szervezési oldalát, rendszerét arra, hogy ez bekövetkezik. Ehhez képest minimális volt a járműbeszerzés, kivéreztetett, rendkívül leromlott állapotban van a most ismét integrált hazai Volán-társaság. Ezért önök kiszolgáltatták az országot, kiszolgáltatták a közlekedéspolitikát, ami alapvetően nyilván megint a vidék fejlődésére, leszakadásának a megállítására rendkívül súlyos előjel.

Ha megnézzük a költségvetés jövő évi számait, önök jövőre sem kívánnak ezzel a problémával szembenézni. Igazából ilyen tessék-lássék módon folytatódhatnak járműbeszerzések, de hiányoznak azok az érdemi költségvetési források, amelyek ahhoz kellene, hogy Magyarországon megfelelő minőségű, minden szempontból a jelenleginél jobb ellátást biztosító közösségi közlekedési rendszert lehessen kialakítani.

De még egy tételt mondok csak: rengeteget beszélünk a vidékfejlesztés fontosságáról vagy a vidék súlyos problémáiról. Azt elmondtam már, hogy 17 ezer kilométernyi alsóbb rendű út várja az azonnali felújítást, tehát ezek a rossz, illetve a nem megfelelő kategóriában vannak. Ezek jelentős része már felújítással sem hozható megfelelő állapotba, ezeket az alsóbb rendű utakat újjá kell építeni. Hozzáteszem,

hogy ez a 17 ezer kilométer csak az országos fenntartású alsóbb rendű úthálózat, arra pontos számot nem is tudunk, hogy önkormányzati kezelésben, önkormányzati fenntartásban hány ezer kilométernyi út van borzalmasan leromlott állapotban. Na, ehhez képest önök csak százmilliárdos nagyságrendben biztosítanak költségvetési forrásokat. Tehát láthatjuk, az a trend, hogy évről évre, az önök kormányzása alatt is nemhogy lassan javulna a vidék úthálózata, nem, folyamatosan romlik. Na, ezt a trendet sem kívánják megállítani. Tehát önök nemhogy felújítanak a nehéz, valóban nehéz szocialista örökségként megörökölt rendkívül leromlott vidéki úthálózatot, hanem ennek a leszakadását, romlását önök még folytatni fogják.

Az pedig egészen gyalázatos, amit már említettem egy fél mondattal, hogy 34 vasúti mellékvonalat gyakorlatilag halálra ítélnék. Most itt idézhetném hosszasan Fónagy Jánosnak a 2009-es nagyon helyénvaló felszólalásait. Erre aztán semmiféle szakmai vagy gazdasági, de költségvetési magyarázat sincs. Önök olyan súlyos károkat fognak okozni a vidéknek ezzel, amelyek később, akármilyen kormányváltás lesz bármikor is, helyrehozhatatlanok lesznek. Önök hagyják tönkremenni a vidék rendkívül fontos infrastruktúráját, a vasúti mellékvonalakat, és olyan cinikus érveket hoznak mellé, amelyek tökéletesen meggyeznek azzal, amit az önök elődei, még a Bajnai-kormány annak idején alkalmazott. Ez egészen gyalázatos! Én nagyon bízom benne, hogy az érintett térségek polgármesterei, adott esetben talán még a lelkiismeretesebb és bátrabb kormánypárti képviselői felláznak, és mindent meg fognak tenni annak érdekében, hogy önök ezt a vasútromboló, vidékellenes, faluromboló politikát ne tudják tovább folytatni. Ez egészen gyalázatos!

Még egy nagy rendszerre szeretnék utalni, amiről sajnos kevesen és keveset beszélnek az Országgyűlésben, itt az elmúlt napokban Kósa Lajos képviselő úrral tudtunk erről vitatkozni: ez a vízügyi ágazat helyzete. Itt nagyon szeretnék majd lehetőséget kapni, államtitkár úr, hogy erről tudjunk beszélni, mert én még nem találtam olyan kormányzati szereplőt, aki érdemben legalább vitatkozni merne erről az óriási problémahalmazról, amelynek kapcsán hosszú évek óta a szakma gyakorlatilag félreveri a harangot.

A legfontosabb közszolgáltatásról van szó, az egészséges ivóvíz biztosításáról, a másik oldalról a szennyvíz elvezetéséről, a szennyvíztisztításról, tehát a vízbázisok védelméről. Tudjuk azt, ha a vízbázisokat kár éri, akkor az helyrehozhatatlan, és ilyen módon a legfontosabb kincsünket veszélyeztetjük.

Ehhez képest ma Magyarországon 65 ezer kilométernyi csőhálózat várja az azonnali felújítást. Az önök kormányzati ciklusa alatt, és itt is megjegyzem, ez egy fontos megjegyzés, hogy nem az önök idejében romlott le, tehát önök is megörökölték egy rendkívül rossz helyzetet, de tovább hagyták leromlani, 2012 óta duplájára nőtt a meghibásodások száma a csőhálózatban. A szakmai becslések 1500 és 3000 milliárd közé teszik azokat az összegeket, amelyek 15 éves távlatban

a meglévő forrásokon túl hiányoznak ahhoz, hogy ezt a legfontosabb infrastruktúrát biztosítani lehessen.

Ez milyen összeg? Ha 3000 milliárddal számolunk 15 éves távlatban, az 200 milliárd forint évente a jelenleg betervezett forrásokon felül. Na most, ehhez képest az ideai költségvetésbe és a múlt évi költségvetésbe önök másfél milliárd forint közmű-rekonstrukciós keretet terveztek be; én a jövő évi költségvetésben ilyen keretet nem is látok. Egészen elképesztő!

(10.10)

Mellette tudjuk persze, hogy milyen helyzetben vannak a vízszolgáltató cégek, a víziközmű-cégek - negyven-egynéhány ilyen cégről van szó -, tíz cég azonnali pénzügyi segítséget vár, mert az összeomlás szélére kerültek.

Az egyik legnagyobb állami cég, az Alföldvíz nevű cég vezérigazgatója januárban közölte, hogy az ideai évre 1,7 milliárd forint veszteséggel számolnak. Mire várnak? Megvárják, míg csődbe megy az egyik legnagyobb magyar állami többségi tulajdonú közműszolgáltató cég? Hol vannak a jövő évi költségvetésben azok a források, amelyek legalább nekiállnának ezekre a problémákkal szembenézni? Nincsenek benne.

A másik oldalról pedig folyamatosan lesöprik az asztalról a szakma javaslatait az ágazati közműadó kivonásáról vagy az áfacsökkenésről, ezekkel önök nem foglalkoznak, a másik oldalról viszont nem tesznek oda érdemi költségvetési forrásokat, hogy legalább az egész szektor leszakadását lassítsák. Tehát ismétlem: 200 milliárd forint hiányzik éves szinten a vízi közművek fenntartásából.

S azért ne legyenek illúzióink, ez egy óriási problémahalmaz, ami évről évre egyre nagyobb problémát jelent az anyagiakban is kifejezve, és önök ezt elintézik azzal, hogy majd pályázati forrásokból megoldjuk. Hát, nem tudom, 15 éves távlatban 3000 milliárd forint - talán képviselőtársaim is érzik, hogy mennyire irreális, hogy ezt pályázati forrásokból meg lehessen oldani.

Még egy szektorról beszélnék röviden, az önkormányzatokat érintő megszorításokról. Nagyon sokat beszéltek már erről ellenzéki képviselőtársaim és én magam is az elmúlt hetek vitáiban, de én nagyon fontosnak tartom ezt egy kicsit másik oldalról megközelíteni. Itt az egy súlyos probléma és demokráciafelfogással kapcsolatos probléma is, hogy önök kivéreztek az önkormányzatokat, elveszik az eszközeiket, rengeteg önkormányzati döntési jogkört elragadnak a felső politika szintjére. De az legyen világos, hogy a legnagyobb baj mégiscsak az, hogy a városokban, településeken, falvakban élő emberek fogják a kárát látni ennek, tehát ezekből az elvonásokból kevesebb jut majd az önkormányzatok részéről a legfontosabb közszolgáltatások fenntartására, amit viszont az önkormányzatoknak kell ellátni.

Tehát önök az önkormányzatokat érintik brutális megszorító intézkedésekkel, a másik oldalról viszont ez közvetlenül a magyar embereknek fog kárt okozni,

arról nem is beszélve, hogy ha szembesülünk a gazdasági válság hatásaival, szembesülünk azzal, hogy milyen jellegű óriási, alapvető gazdaságpolitikai fordulatra lenne szükség, akkor teljesen világos, hogy olyan önkormányzati rendszert kéne kialakítani, ami a lehető legközelebb viszi a döntési és az érdemi gazdaságpolitikai intézkedések lehetőségét az emberek szintjéhez. Tehát éppen megerősíteni kéne az önkormányzatokat, megerősíteni kéne a városokat, a kerületeket annak érdekében, hogy az önkormányzatok tudjanak reagálni ezekre a kihívásokra, akár gazdasági kihívásokra, akár környezeti kihívásokra. Sajnos önkök ezzel ellentétesen cselekszenek.

Röviden ennyi lenne az igen lesújtó véleményem az önök gazdaságpolitikájáról, amely egy szintizta neoliberalis gazdaságpolitika, egyértelmű folytatása az MSZP-SZDSZ károkozó korszakának, ami válságot okozott. Sajnos önök semmiből nem tanultak, nem néznek szembe ezzel, ugyanakkor mi megadjuk a lehetőséget, hogy legalább valamennyire korrigálni lehessen ezt a költségvetést, mint már mondtam, közel 200 módosító javaslatot fogunk benyújtani, és én nagyon bízom abban, hogy ezek közül lesz jó néhány, ami egy picit jobb irányba viszi ezt a költségvetést, amire összességében viszont azt tudom mondani, hogy az LMP frakciója nem fog szavazni, mert nem egyezik meg a magyar nemzet érdekeivel. Köszönöm.

ELNÖK: Köszönöm szépen. Tisztelt Országgyűlés! A kormány nevében Banai Péter Benő államtitkár úr, a Pénzügyminisztérium államtitkára kért szót. Államtitkár úr, ön a szó.

BANAI PÉTER BENŐ pénzügyminisztériumi államtitkár: Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Országgyűlés! Keresztes László Lóránt frakcióvezető úr komoly megállapításokat tett a hozzászólása elején és végén is. Lehet, hogy nem szó szerint idézem, de úgy fogalmazott, hogy a 2010 óta hivatalban lévő kormányzat folytatta a korábbi neoliberalis gazdaságpolitikát, úgy fogalmazott, hogy ez a gazdaságpolitika nagy károkat okozott, rendkívül kiszolgáltatott helyzetbe hozott minket.

Én azt gondolom, hogy ha valaki követte a tegnapi nap vitáját, illetőleg meghallgatta Tállai András miniszterhelyettes úr mai első hozzászólását, akkor a számok tükrében frakcióvezető úr állításának teljesen az ellentétes információival ismerkedhetett meg.

Én nem akarom hosszan sorolni a gazdaságpolitikai mutatókat a 2010 előtti és azt követő időszakból, de ha néhányat megnézünk, akkor azt gondolom, egyértelműen látszódik, hogy más a gazdaságpolitika, más eredmények vannak. Tudjuk, hogy 2010 előtt magas államháztartási hiány jellemezte Magyarországot gazdálkodását - költségvetési vitában ezt érdemes megemlíteni -, volt hat egymást követő év, amikor az uniós tagállamok közül nálunk a legnagyobb vagy a második legnagyobb volt az államháztartás hiánya, ennek következtében az államadósság folyamatosan növekvő pályán volt, egy olyan időszakban,

amikor az Európai Unió országainak a többsége az államadósságát csökkentette.

2010 után fiskális fordulat következtében vagy államháztartási konszolidáció következtében a hiányt a 3 százalékos referenciaszint alá szorítottuk, az államadósság 2011 óta minden évben csökkent. Az uniós tagállamok közül, ha jól emlékszem, egyedül Magyarország volt képes arra, hogy évről évre minden évben csökkentse az államadósság rátáját. Míg korábban az európai uniós átlagos adósságráta érdemben kisebb volt, mint a magyar, vagy megfordítva: a magyar adósságráta nagyobb volt, mint az átlagos uniós, ma pont fordított a helyzet.

S miért tudtuk ezt a fordulatot véghez vinni? Azt gondolom, alapvetően azért, mert a foglalkoztatásban értünk el radikális változásokat. Magyarországon nőtt a második legnagyobb mértékben az aktivitási ráta, és ezzel párhuzamosan csökkent az egyik legjelentősebb mértékben a munkanélküliek száma. 840 ezerrel többen dolgoztak a mostani koronavírus-járvány miatti válság kitörése előtt, mint 2010-ben. Nemcsak a foglalkoztatottak száma növekedett, hanem a bérek is. Az előző kilenc évben átlagosan 7 százalék volt évente az átlagos bérnövekedés.

Abszolút vitatkoznom kell azzal a megállapítással, hogy kiszolgáltatott helyzetbe hozott minket a gazdaságpolitika. Meglátásom szerint a gazdaságpolitika 2010-től az előttünk lévő legnagyobb kihívásokra reagált: a pénzügyi csődhelyzetre, a rendkívül rossz foglalkoztatási helyzetre, a rendkívül rossz növekedési potenciálra. Ezeket a területeket változásokat tudtunk elérni, ami az ön által említett kiszolgáltatottságunkat rendkívüli mértékben csökkentette.

Lakosság: a hitelek 70 százaléka devizaadósságból volt, most kevesebb mint 1 százalék.

Államadósság: nemcsak a mértéke csökkent, hanem a külső adósság is csökkent. A finanszírozási képességünk jelentős mínusból pluszba fordult, a nettó külső adósságunk 8 százalék alá csökkent a korábbi több mint 50 százalékos mértékről.

Én azt gondolom, hogy a gazdaságpolitika a kihívásokra reagált és kell reagáljon most is, amikor a legnagyobb kihívás az, hogy a koronavírus-járvány miatt megszűnt munkahelyeket újrateremtjük, illetőleg ezt megelőzően a legtöbb munkahelyet megvédjük.

Ezek az elmúlt évekbeli intézkedések, a bérnövekedés és a családpolitikai-otthonteremtési intézkedések azt eredményezték, hogy ma, hál' istennek, többen gondolják úgy, hogy megéri itthon maradni, mint elmenni, sőt többen jöttek haza az elmúlt években, mint amennyien elmentek. Itt vannak előttem a KSH adatai. Képviselő úr, frakcióvezető úr úgy fogalmazott, hogy elvándorlás jellemzi Magyarországot. Igen, vannak, akik elmennek, külföldre mennek, és hál' istennek, egyre többen visszajönnek. A KSH adatai alapján 2019-ben 11 400 fő volt az a többlet, aki hazajött azokhoz képest, akik kimentek, tehát pozitív volt a vándorlási egyenleg. Kérem frakcióvezető urat, hogy ellenőrizze a Központi Statisztikai Hivatal adatait.

Frakcióvezető úr úgy fogalmazott, hogy az elszegényedés nőtt. Akkor megint nézzük meg a számokat! A foglalkoztatás bővülése által azok, akik korábban segélyből éltek, ma a nagyobb egyéni jövedelmet jelentő munkabérből tudnak megélni. Ha pedig a munkabérek alakulását megnézzük, akkor a minimálbér az elmúlt időszakban rendkívül jelentős mértékben növekedett, 2010-hez képest a minimálbér nettó növekedése 2020-ra 77,7 százalékos volt az esetben, ha a foglalkoztatottnak nem volt gyermeke, de ha három gyermeke volt, akkor a családi kedvezménynek köszönhetően ez 160 százalékos növekedés, több mint két és félszeresére nőtt a minimálbér. Tehát nehéz értelmezni azt, amikor képviselő úr azt mondja, hogy nőtt az elszegényedés.

Területi leszakadás: épp a minimálbér és a garantált bérminimum emelésének köszönhetően azokban a megyékben, ahol nagyobb súlyú az alacsonyabb béren foglalkoztatottak aránya, az országos átlaghoz képest nagyobb volt a béremelkedés.

(10.20)

Igaz ez például Nógrádra, Szabolcs-Szatmár-Bereg megyére vagy az alacsonyabb jövedelmi helyzetű megyékre. Megint kérem frakcióvezető urat, hogy nézze meg a tényszámokat. Ha nem ezt teszi, akkor azt gondolom, hogy az állítását vissza kell vonja.

Ami a 2021-es költségvetést illető konkrét felvetéseket illeti: a 2021. évi törvényjavaslat valóban aggregáltabb szerkezetben mutatja be az előirányzatokat, de kérem képviselő urat, hogy tanulmányozza át az Országgyűlés részére benyújtott részletesebb indoklásokat is, ebben pontosan meg fogja találni, hogy egyes kiadási területekre, például a Budapest-Belgrád vasútvonal építésére mekkora forrást szán a kormányzat.

Ami a tudományos életet és a felsőoktatást illeti: itt frakcióvezető úr úgy fogalmazott, hogy támadás a költségvetési javaslat a tudományos élet ellen, és a felsőoktatás vesztese a költségvetési javaslatnak. Természetesen minden területen lehetne még pluszszámokat szerepeltetni, mindig van olyan szám, amelynél eggyel nagyobbat lehet mondani, de mégis azt kérem, nézzük meg, hogy az elmúlt években a felsőoktatás területén milyen változások voltak, és mit tartalmaz a jövő évi költségvetésitörvény-javaslat. Ha figyelmesen nézzük ezt a javaslatot, akkor azt fogjuk látni, hogy az úgynevezett modellváltó felsőoktatási intézmények, az alapítványi fenntartásba kerülő intézmények kikerülnek a központi költségvetési szférából, ezeknek a szervezeteknek a bevételei, ezeknek a szervezeteknek a finanszírozása nem jelenik meg teljes egészében a központi költségvetésben, csak az a forrás, amit a központi költségvetés átad ezeknek a szervezeteknek. Én azt tudom mondani, hogy az állami helyeken finanszírozott felsőoktatási hallgatók meg fogják kapni 2021-ben is azt a támogatást, amelyet az állami körben maradó intézmények megkapnak. És azt is el tudom mondani, hogy ezen modellváltó intézményeknél az oktatók 15 százalékos béremelésben

fognak részesedni. Képviselő úr, ezt nem a felsőoktatási előirányzatokon látja, hanem azon az előirányzaton, amely a béremelések fedezetét tartalmazza. Azt gondolom, ezt talán nem vette frakcióvezető úr figyelembe, amikor a felsőoktatási terület finanszírozási tételeit nézte meg. És tényszerűen azt is el tudom mondani, hogy a felsőoktatásban dolgozók a korábbi években is részesültek béremelésből, azon dolgozunk, hogy a gazdasági növekedéssel összhangban a következő években is legyen lehetőség majd béremelésre.

Ami az utak felújítását illeti, illetőleg ezzel összhangban a kormányzat falvakkal kapcsolatos politikáját érinti: képviselő úr úgy fogalmazott, hogy faluromboló politikát folytat a kormányzat. Felhívom képviselő úr figyelmét a „Magyar falu” programra, az előttünk lévő törvényjavaslat 90 milliárdot irányoz elő a „Magyar falu” program folytatására - folytatásról beszélünk, hiszen az idei évben is jelentős források állnak a „Magyar falu” program keretében rendelkezésre -, és ennek a programnak az egyik lába az utak felújítása, erre a célra 50 milliárd forint áll rendelkezésre. (Dr. Keresztes László Lóránt: 450 kilométer!) Képviselő úr, egy olyan programról van szó, amely korábban nem volt. Ha ön úgy fogalmaz, hogy ez a gazdaságpolitika az előző évek szerves folytatása, nem fog ilyen előirányzatot találni 2010 előtt. Pontosan tudom, hogy útfelújításra mennyi forrás állt rendelkezésre. Voltak források, ennél kisebb mértékben, és nem célzottan a „Magyar falu” program keretében.

Természetesen a magasabb rendű utakat is építeni, felújítani kell. Ha megy az országban, látja, hogy milyen útépitések vannak. És ha megnézi a 2021. évi költségvetésitörvény-javaslatot, 200 milliárd forintnál nagyobb összeget fog találni, döntően a nagyobb utak, a főutak építésére, megújítására.

Azt is meg kell említenem, hogy akár útfelújításra, akár települések fejlesztésére uniós források is rendelkezésre állnak, a kormányzat a mostani uniós ciklusban, a 2014-2020-as uniós ciklusban Területfejlesztési Operatív Program keretében a települések fejlesztésére külön forrásokat címkézett meg. Ezen források az általam említett tételek fölött értelmezendők.

És ezzel rá is kanyarodok az önkormányzatok finanszírozására. Sokadszor hallom az „önkormányzatok kivéreztetése” kifejezést. Itt megint azt kérem, hogy akkor nézzük meg a számokat. Ha kicsit távolabbról nézünk az önkormányzati finanszírozásra, akkor tudjuk, hogy mintegy 1300 milliárd forintos adósságkonszolidáció valósult meg. Tudjuk, hogy 2013-tól az önkormányzati finanszírozási rendszer jelentős átalakítása történt meg, a feladatok önkormányzati szint és állami szint közötti átstrukturálása mellett. Ezeknek a változásoknak, az adósságkonszolidációnak, a finanszírozási rendszer megújításának, a feladatok áttekintésének köszönhetően az önkormányzati rendszer finanszírozása stabilizálódott, sőt az elmúlt években az önkormányzati rendszer egésze többleteket tudott felhalmozni. Felhívom képviselő úr figyelmét, hogy a tavalyi év végével az önkormányzatok állampapír-állománya 285 milliárd forint volt, és

az elmúlt években stabil gazdálkodás jellemezte az önkormányzatokat. A gazdasági növekedés egyik nyertese az önkormányzati szféra volt, 2014 és 2019 között a helyiiparűzésiadó-bevételek 50 százalékkal növekedtek. Ez volt az a pénzügyi háttér, amely alapján most, a védekezés ideje alatt, illetőleg 2021-ben, a járványügyi készültség fenntartása alatt a Járvány Elleni Védekezési Alap továbbvitele mellett azt kérjük az önkormányzatoktól, hogy a védekezés költségeihez arányosan járuljanak hozzá. Ez képeződik le a 2021. évi költségvetés-törvény-javaslat módosításában és a 2021. évi törvényjavaslatban.

Természetesen senki nem örül annak, hogy egy előre nem látható folyamat van, és erre jelentős forrásokat kell áldozni. Kérem, azt lássuk, hogy jelentős forrásokat áldoznak a központi költségvetési szervek, a kormány irányítása alá tartozó szervek, hiszen az idei évben áttekintettük, hogy milyen forrásokat tudunk átcsoportosítani a védekezésre, és azt kérjük az önkormányzatoktól is, hogy járuljanak hozzá a védekezéshez. És azt is kérem, hogy nézzük, ennek az áldozatvállalásnak milyen haszna, milyen eredménye van. Azt kérem, hogy lássuk, ezek a források jól hasznosulnak, az egészségügyi statisztikák alapján Magyarország más országokkal összehasonlítva kifejezetten sikeresen védekezett, azzal együtt, hogy minden egyes elvesztett életért szomorúságot érzünk. De összességében, ismétlem, ennek az áldozatvállalásnak, azoknak az intézkedéseknek, amelyeket meghoztunk, igenis volt eredménye.

Én abban bízom, hogy a jövő évi költségvetésben prognosztizált 4,8 százalékos növekedés meg tud valósulni; abban bízom, hogy a munkahelyek bővülése az ezt követő években is megvalósul; abban bízom, hogy a gazdasági növekedést 2021 után is az uniós átlag fölött tudjuk tartani, és ha ez így lesz, akkor az önkormányzatok a következő években is nyertesei lesznek a kormány gazdaságpolitikájának. Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypártok soraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen. Visszatérünk képviselői felszólalásokhoz. Kállai Mária képviselő aszszony, a Fidesz képviselője a következő felszólaló. Parancsoljon!

DR. KÁLLAI MÁRIA (Fidesz): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Országgyűlés! Imár harmadik esztendeje szólhatok néhány gondolatot a készülő költségvetésről.

Ha picit visszatekintünk 2020-ra, a 2020. évi költségvetésnek, amelyet tulajdonképpen most élünk, három alappillére volt: a családok támogatása, a magyar gazdaság eredményeinek megtartása, további gyarapítása, valamint a biztonság megőrzése. Azt gondolom, hogy az a költségvetési tervezés nagyon jó alapot ad a 2021. esztendőhöz, és úgy korrekt minden költségvetési témához szólni, ha adott esetben belehelyezünk egy évet egy folyamatba. Különösen igaz ez a 2010-es esztendő óta, hiszen az eltelt tíz esztendő eredményei, amelyből számost az előbb államtitkár

úr is újra megerősített, közös eredménye a magyar gazdaságpolitikának, a magyar embereknek, a magyar kormányzásnak.

Az elmúlt tíz év gazdaságpolitikájának, a magyar emberek munkájának köszönhetően - hallottuk már most a költségvetés tárgyalásánál több alkalommal - 4,5 millió ember dolgozott a veszélyhelyzet előtt; megbecsülendő a gazdasági növekedésünk; 3,3 százalékos volt a munkanélküliségi ráta a 2010-es 12 helyett; csaknem teljes foglalkoztatás; 80 százalék felettiről 66 százalékra csökkent államadósság. Európai mércével mérve is jó ütemű gazdasági fejlődés és alacsony államháztartási hiány igazolja azt, hogy a járványhelyzet egy jó gazdasági kondícióval rendelkező országot ért el. Képzelnék el a baloldali kormányok által vezetett, csőd szélén tántorgó ország és a koronavírus-járvány találkozását. A stabil, a fejlődő gazdaság, ahonnan a veszélyhelyzet indult, jó alapot adhat a válságból való kilábaláshoz és a vírus adta nehézségek leküzdéséhez is.

Határozott kormányzati szándék, hogy ugyanannyi munkahelyet teremtünk, amennyi a vírus miatt megszűnt. Jó irány a munkahelyteremtés, a munkahelyek megvédése, a munkahelyek teremtésének támogatása, bértámogatás, hiteltámogatás, adócsökkentés, vállalkozások támogatása. Mindezt egyéni körzet képviselőjeként a vállalkozókkal való személyes találkozással is tudom erősíteni, nem pedig, amit képviselőtársunk fogalmazott, hogy a bankokban nem áll rendelkezésre például hitel.

(10.30)

Nagyon fontos az, hogy a fókuszban nem a segélyezések, a munka nélküli jövedelem van, ahogy azok a képviselőcsoportok gondolják, amelyek jelesül tegnap részt sem vettek az ülészak legfontosabb témájának tárgyalásán. Mindez a logika lehetővé teszi a munkahelyek megőrzését, újak teremtését, és a legfontosabb fókusz az, hogy mindezzel a magyar családoknak ad lehetőséget, a cégeknek pedig további fejlődést és talpra állást.

A fentiekből következően természetesen nem is lehet a '21-es költségvetésnek a fókusza más, mint a gazdaságvédelem, a gazdaság újraindítása, a járványügyi készültség fenntartása mellett. Mindezzel együtt természetesen fontos az, hogy Magyarország továbbra is egy családbarát hely legyen, ezért a gyermekek, a gyermekeket nevelő családok támogatása a 2021-es költségvetésben továbbra is teljes mértékben fókuszban van, és ezt biztosítja is. A kormány 2010 óta két és félszeresére emelte a családok támogatását, ami arányaiban egész Európában az egyik legmagasabb: 4,5 százaléka a GDP-nek. Jövőre a költségvetésben 2295 milliárd forint áll rendelkezésre a magyar családok támogatására.

Tisztelt Országgyűlés! A családok életében természetesen kiemelt szerepet játszik a gyermekek intézményes nevelése, bölcsődéskortól az óvodán keresztül egészen a felsőoktatásig.

A köznevelésre fordított költségvetési források, ha a rendszer eredményesen, hatékonyan működik, minden esetben megtérülő befektetések. A család, a köznevelés, a tehetségfejlesztés számos közös metszésponttal bíró fókusz. Itt egy mondat kitérővel nagyon nagy tisztelettel köszönjük a pedagógusoknak, a családoknak a digitális átállás során tanúsított együttműködést.

Néhány kiemelés a 2021-es tervezetből a köznevelést illetően: az oktatási kiadások jövőre megközelítik a 2230 milliárd forintot, ami közel 784 milliárd forintos növekedést jelentene 2010-hez képest; ez százalékos arányban kifejezve 54 százalék, forintosítva pedig majdnem 80 milliárd, 78 milliárd forint többletet jelent az idei esztendőhöz képest. De ha a családok támogatása közül néhányat kiemelünk, amik sorosan csatlakoznak az iskola világához, akkor további növekedést, további összeget tudunk ide érteni: jövőre tovább nő a gyermekétkeztetésre fordítható támogatás, 2021-ben már több mint 86 milliárd forint áll rendelkezésre, ez 177 százalékos növekedés 2010-hez képest; teljeskörűvé válik - a rendszer kiépült - az ingyenes tankönyvellátás, ami, azt gondolom, szintén komoly segítség a családoknak.

A 2021. esztendőben az alábbi kiemelt feladatai megvalósítását tervezi a köznevelési terület. További fejlesztése a köznevelési infrastruktúrának; ha bárki körbenéz az egyéni körzetében, látja azt, hogy a bölcsődéktől, óvodáktól az iskolákon keresztül, de ha csak a köznevelést nevezzük, az óvodák, iskolák, középiskolák jelentős része megújult. Nagyon fontos cél a pedagógus I., pedagógus II. és a mesterpedagógus, kutatótanár fokozatba átlépő minősítések folytatása; a költségvetés teljes mértékben támogatja ennek a fedezetét. Fontos a pedagógus szakképzettséggel vagy szakképesítéssel rendelkező, nevelő és oktató munkát közvetlenül segítő foglalkoztatottak minősítésének folytatása; a tankönyvek állami fejlesztésének folyamatos bővítésének biztosítása; a zenei nevelés fejlesztése; az óvodai nevelés támogatása, fejlesztése eszköz biztosításával, tartalomfejlesztéssel; az iskolai bántalmazást hatékonyan megelőző, illetve kezelő iskolai programok alkalmazásának támogatása; a nyelvtanárok és középiskolai tanulók idegen nyelvi környezetben történő nyelvtanulásának támogatása; a pedagógusilletmény-növekedés 10 százalékos folytatása természetesen, és az iskolaigazgatók bérrendezése, beleértve az ösztönzést is. Minden tételről, ha csak kiemelten is, egyenként is meg lehet találni a költségvetésben azt a növekvő ütemet és azt a felelősséget, amellyel ez a költségvetés-tervezet ez iránt az ágazat iránt is viseltetik.

A jövő évi költségvetés közel 1162 milliárd forintot biztosít az oktatásban dolgozók - óvoda, általános, középiskola, felsőoktatás - bérére. Ez összességében átlagszinten 2010-hez képest 43 százalékos emelést jelent, de képzeljük el egy-egy konkrét példán keresztül: mondjuk, egy pályakezdőnek a bére egyetemi végzettséggel 2010-ben 130 ezer forint volt, idén 231 ezer forint - ez 78 százalékos emelkedést jelent. Nézzünk

még egy példát: egy húsz éve dolgozó, egyetemi végzettséggel rendelkező pedagógus bére 2010-ben 173 ezer forint volt, ez az idén 368 ezer forint - ez 113 százalékos fizetésemelést jelent. Nyilvánvalóan ezekhez járulhatnak még jövedelmi elemek egyrészt, másrészt meg nyilvánvalóan lépésről lépésre a növekedés tovább is szükséges, de ennek a ritmusa, azt gondolom, jól érzékelhető.

Tisztelt Országgyűlés! Ha a köznevelést nagyon tágran értelmezzük, akkor ehhez a területhez pályázatok, tehetségprogram, szociális támogatás, kultúrafinanszírozás, civil szervezetek finanszírozása, és sorolhatnám azokat a költségvetési fejezeteket, amelyek a koherencia jegyében ezt az életkort célozzák meg akár az intézményes nevelésen keresztül, akár a családon keresztül, és azt gondolom, hogy ilyen módon erősítik az iskola eredményességét is.

Végül, nagyon röviden néhány gondolat egy másik nagyon fontos területről, a kultúráról. A gazdasági eredményeknek is komoly következménye az, hogy az utóbbi esztendőkből, azt gondolom, Magyarország kulturális fejlődése látványában, tartalmában, minőségében, dinamikájában elismerésre méltó, hiszen Európában Magyarország költi a legtöbb pénzt GDP-arányosan a kultúrára. Kulturális intézmények, közösségi terek újultak meg úgy a fővárosban, mint a megyeszékhelyen, de azt is tanúsíthatjuk jó érzéssel, hogy kistélepüléseken is tartalmas kulturális élet gazdagítja az ott élőket különböző programokon keresztül - nyilván ezzel élni kell. Egy gyarapodó, a kultúra számos területén kiemelkedő teljesítmény közepette jött a járványhelyzet, amely nagyon komoly nehézség és kihívás elé állította ezt a területet. A pandémiás helyzetben Magyarország Kormánya volt az első, amely a kata fizetésétől eltekintett, a járulékfizetést elengedte, és azonnali hatállyal egymilliárd forintot csoportosított át a kulturális ágazatban előleg kifizetésére azoknak a művészeknek, akik a járványhelyzet okán nehéz helyzetbe kerültek.

A 2021-es költségvetés tervezetéből csak néhány kiemelés. Szóltak már a képviselőtársaim a nemzet megtartó erejéről, ezért nagyon fontosak azok a nemzetpolitikai projektek, amelyeket a kulturális tárca finanszírozásában élhetünk meg. A teljesség igénye nélkül akár az Irodalmi karaván, a Művészeti karaván, a Hétköznapi hősök, az Írjunk történelmet projektek mind-mind a magyar-magyar kapcsolatokat, a nemzeti összetartozást, a nemzeti értékek megtartását szolgálják. Továbbra is meghatározóak a kulturális fejlesztések; biztosak lehetünk abban, hogy minden összeg, minden forint jól hasznosul, akár - csak néhány kiemelés - az „Árpád-ház” programra gondolunk, vagy a székesfehérvári Szent István Király Múzeum rekonstrukciójára, ezen belül a zebegényi Milenniumi Pavilonra, a „Debrecen 2030” koncepció kulturális beruházásaira, vagy - nyilván szűkebb lakóhelyemről is kell szólni - a szolnoki Szigligeti Színház befejezésére. A könyvtári, levéltári, közművelődési, múzeumi terület finanszírozását is tartalmazza a javaslat.

Kiemelendő a közművelődési területen az intézményfinanszírozás: Hagyományok Háza, Csoóri Sándor Alap, Nemzeti Művelődési Intézet, de jut forrás a művészeti együttesekre, a művészeti együttesek finanszírozására, a kulturális, társadalmi, civil szervezetek, szövetségek, egyesületek támogatására is, és növekszik az előadó-művészeti támogatás is.

Tehát összességében elmondhatjuk azt, hogy a költségvetés a kultúra területén is biztosítja a fenntartói, működtetői felelősséghez szükséges forrásokat, nagyon gazdag finanszírozási palettát vonultat fel, ugyanakkor teljesen természetesen, a dolog természetéből adódóan számít adott esetben a kulturális élet bevételi oldalára is, lehetőséget teremtve a kreatív szervezésre, és számít a helyi közösségek támogatására is.

Tisztelt Ház! Összességében a 2021-es költségvetés főbb irányvonalait tekintve, ahogy tegnap a miniszter úr fogalmazta, Magyarország 2021-es költségvetése a gazdaságvédelem költségvetése, amely a járványügyi készültség fenntartása mellett is tartalmazza a szükséges forrásokat a gyermekeket nevelő családok támogatására, a nyugdíjasok megbecsülésére, az új munkahelyek megteremtésére, létrehozására, és minden kiemelt terület 2021-ben több forrással rendelkezik. Ahogyan a Költségvetési Tanács is megállapította: a költségvetés hiteles, megbízható, betartható, ezért komolyan elgondolkodtató, hogy milyen gondolatvilág kell ahhoz, hogy bárki ezt lestíjtónak nevezze, viszont megerősítést nyert a mai délelőtti folyamán - mindezek mellett, hogy hiteles, megbízható, betartható -, hogy határozott, bátor, és mindenki számára bizalommal kínálja azt a lehetőséget, felelősséget, hogy igennel szavazva járuljon ilyen módon is hozzá a 2021-es esztendő gazdasági és teljes társadalmi eredményességéhez. Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypártok soraiban.)*

(10.40)

ELNÖK: Köszönöm. Képviselői felszólalásokkal folytatjuk a mai munkánkat. A Párbeszéd képviselője, Mellár Tamás képviselő úr következik. Tessék!

DR. MELLÁR TAMÁS (Párbeszéd): Köszönöm szépen, elnök úr. Tisztelt Ház! Kedves Képviselőtársaim! Mielőtt rátérnék a saját beszédemre, szeretnék visszautalni Bánki Erik képviselőtársam egyik megjegyzésére, aki azt mondta, hogy a számok nem hazudnak. Bízom benne, hogy ebben valóban igaza is van. Azt mondta, hogy a kormány történelmi jelentőségű gazdaságvédelmi, gazdaságélénkítő csomagot indított el, amely a GDP 20 százaléka ráugor egy hároméves időintervallumban.

Ha ezt a 20 százalékos állítólagos csomagot összetejük azzal, hogy a 2020-as tervben az van, hogy az államháztartási hiány 3,8 százalék lesz, a jövő évben pedig 2,7 százalék, s ha emellé még odatesszük, hogy a költségvetésben benne van az is, hogy a beruházási hiányad 28,3 százalékos lesz, a háztartások fogyasztása

3,8 százalék, miközben a nettó átlagkeresetek növekedése 6,9 százalék, abból az következik, hogy a másik két gazdasági szereplő, tehát a háztartások és a vállalatok nem kerülnek jelentős nettó megtakarítói pozícióba, amiből következően az derülhet ki, hogy a kormánynak csak akkora csomagja lehet, mint amekkora államháztartási hiánya van. Tehát ha ragaszkodunk a 20 százalékos élénkítő csomaghoz, akkor ebből egyértelműen az következik, hogy ebben a három esztendőben évente több mint 6 százalékos államháztartási hiánynak kell lenni.

Megpróbálom egyszerűen megfogalmazni: ha a családunk azt szeretné, hogy 20 százalékkal többet költsünk, akkor ugyan megtehetem azt, hogy a feleségem bukszájából elveszek pénzeket és a rezsinek kikéltett pénzem megcsapolom, és ebből többet költekézem, de akkor azokon a területeken nem fog maradni pénz. Azt gondolom, hogy ez a közgazdaságtan egyik alapösszefüggése. Ezt a makroközgazdászok a nemzeti elszámolás rendszerének tartják, vagyis hogy az összes nettó megtakarítás nemzetgazdasági szinten úgy kell alakuljon, hogy a három jövedelemtulajdonos megtakarításából jön össze. Nagy valószínűséggel egyébként arról van szó, amit mi már többször is megállapítottunk, hogy nem igaz ez a 20 százalékos csomag, ennek csak részei vannak. Abban a 20 százalékban benne van fű, fa, virág, minden olyan dolog, ami nem is odatartozó, például a banki garanciavállalásoktól kezdve az MNB kedvezményes hitelprogramja, ami nyilvánvalóan nem többletforrás, mert ha valaki hitelt vesz fel, az természetesen nem többletforrás. Ez is egy nyilvánvaló közgazdasági alapösszefüggés, mert az vagy valakinek a megtakarítása, vagy ha pénzteremtés történik, akkor pedig azt valakinek mindenképpen fel kellett venni, és ha nincs mögötte fedezet, akkor az inflációs jellegű. Az azért egészen egyszerű dolog, hogy ezt csak ilyen módon lehetne megtenni.

De szeretnék rátérni arra, hogy mit is gondolok a 2021-es költségvetésről. Visszatérő kérdés már évek óta, szinte röstelllem megemlíteni, hogy miért most tárgyaljuk a jövő évi költségvetést, hiszen erre vonatkozólag semmilyen fontos, komoly információ - ami esetleg lehetne, ha később lenne - nem áll rendelkezésre, hiszen még a 2019-es esztendőt sem zártuk le. A 2020-as évvel kapcsolatosan az első negyedévre vonatkozóan vannak adatok, továbbiak nincsenek, a jövő meg még inkább bizonytalan. Ez az ideai esztendőben még erőteljesebben jön elő, hiszen a koronavírus-járvány okozta válság még nagyobb bizonytalanságot hozott el az egész kérdésben. Ebben a helyzetben a legcélravezetőbb nyilvánvalóan az lenne, ha valamikor egy igazi, valószínűsítő pótköltségvetés lenne, nem pedig annak a paródiája, amit most a kormány beadott, amely messze nem arról szól, hogy megváltozott a makropálya, a bevételek, a kiadások s a többi. Ez egyszerűen egy technikai módosítás, illetve a fővárosnak egy újabb büntetése. Egy igazi pótköltségvetésre lett volna szükség valamikor a nyáron, és november környékén lett volna érdemes - mert akkor már sokkal több mindent lehet látni - beadni egy költségvetést.

De a kormányt ez különösebben nem zavarja, hiszen egyvalamit úgyis meg fog tudni tenni, azt, hogy az államháztartási hiány 3 százalékon belül legyen; ez egy mágikus szám a Fidesz számára. Hogy ennek mi lesz az ára, hogy hányszor hány területen fognak zárolásokat elrendelni, hogy milyen átcsoportosításokat fognak tenni az egyes címek között, az már egy másik kérdés.

Nem véletlen az, hogy az Open Budget Survey értékelése szerint - amely azt vizsgálta meg, hogy az egyes nemzetek költségvetései mennyire megalapozottak, mennyire áttekinthetők és mennyire orientálják a gazdasági szereplőket, mert a költségvetésnek nyilvánvalóan ez lenne a célja, ha csak az a célja, hogy tartsuk be a 3 százalékos hiányt, akkor nem is kéne költségvetést összeállítani - a 100 pontból Magyarország 45 pontot kapott. Az átlag 71 pont volt, a megfelelői szinthez 61 pontra lett volna szükség. Csak Szerbia, Észak-Macedónia és Bosznia-Hercegovina került mögénk a rangsorban. Azért ez valamit nagyon erőteljesen mutat. Azt, hogy amiről itt tárgyalunk, annak vajmi kevés köze lesz ahhoz, ami majd a jövő esztendőben ténylegesen meg fog valósulni a gazdaságban. Ezt nagyon szomorúan kell hogy megállapítsam, de nem vagyok egyedül vele, hiszen az Open Budget Survey, egy igen tekintélyes nemzetközi vizsgálat is ugyanezt hangsúlyozta.

Nézzük meg a makropályát, amin a költségvetés nyugszik. Nyilvánvalóan nagyon nehéz a kormány és a Pénzügyminisztérium szerepe, hiszen hatalmas nagy bizonytalanság van. Gondoljunk csak arra, hogy az idej esztendőre vonatkozóan a Magyar Nemzeti Bank azt mondja, hogy 2-3 százalékos gazdasági növekedés lesz, a Pénzügyminisztérium azt mondja, hogy mínusz 3 százalékos, tehát csökkenés lesz, a Világbank azt mondja, hogy 5 százalékos visszaesés lesz, az Európai Unió Gazdasági Bizottsága azt mondja, hogy 7 százalékos visszaesés lesz, s végül a legfrissebb, az OECD pesszimista előrejelzése szerint 10 százalékos visszaesés lesz az idej esztendőben Magyarországon. Ilyen körülmények között tényleg borzasztó nehéz azt megtippelni, hogy jövő év januárjában milyen szintről fogunk majd elindulni.

A számokból azt lehet látni - a konvergencia-programból vette át a kormány és a Pénzügyminisztérium a költségvetéshez az alapszámokat, az alappályát, amivel abszolút nincs semmi baj, hogy onnan vette át, azzal már sokkal inkább, hogy maguk a számok mit is mondanak -, hogy 4,8 százalékos GDP-növekedés lesz, az infláció 3 százalékos lesz, az a beruházási hányad, amit már említettem, 28,3 százalékos, a háztartások fogyasztása imponáló mértékű, 3,8 százalékos lesz. Tehát csupa ilyen pozitív szám szerepel itt. A munkanélküliségi ráta pedig 4,3 százalékos lesz. Adja isten, hogy ezek a számok ténylegesen megvalósuljanak, de attól tartok, hogy nemigen van erre igazából esély.

A kormány optimista makropályájára vonatkozólag, amit megfogalmazott, próbál érveket felsorolni, hogy miért is ez az igen jelentős optimizmus itt a válság

közepette. Az egyik ilyen érv az, hogy egy W alakú világgazdasági válság lesz az ő elképzelésük szerint, amiből következően egy nagyon gyors visszapattnás lesz, és az idej esztendőben ez teljes egészében le fog csendülni, a jövő esztendőben már egy igen erőteljes pozitív felmenetre van lehetőség, tehát a gazdaság vissza tud térni ugyanarra a pályára, amely pályáról elindult.

(10.50)

Ezzel kapcsolatosan azonban azt gondolom, hogy nagyon fontos legalább két vagy három dolgot megemlíteni. Az egyik az, hogy ma már egyre több elemző gondolja azt, és mondja azt, hogy ez egy elhúzódó válság lesz, és a vírusjárványnak lesz majd még egy második és harmadik hulláma is, aminek lesznek gazdasági kihatásai. Ez egyfelől meghosszabbíthatja magát a válságot, és nyilván egy olyan gazdaság, mint a magyar gazdaság, amelyik kis, nyitott gazdaság, nagy a kitétsége, nagyon függ attól, hogy a világgazdaságban mi is történik.

A másik két dolog még ugyanezzel kapcsolatosan az, hogy ugyanakkor azt is nagyon sokan feltételezik, hogy ez a válság össze fog kapcsolódni egy technikai-technológiai váltással is, ami a 2008-as válság után nem igazából ment végbe, nem valósult meg, csak részlegesen. Nyilvánvalóan az egyik eleme ennek az új energiaplatform, tehát a megújuló energiáknak a jelentős térnyerése, az elektromosautó-gyártásnak az ugyancsak jelentős felfutása, a harmadik elem pedig, hogy maga az egész internet és az internethez kapcsolódó online technológia tulajdonképpen közvetlen termelőerővé vált, és ezt most ma már lehet látni. Ezek nyilvánvalóan jelentős mértékben befolyásolják azt, hogy milyen irányba menjünk.

És még van egy fontos eleme, ennek a válságnak egy olyan tanulsága is van, hogy világossá vált, hogy azok a termelési láncok, az a munkamegosztási rend, amely az elmúlt időszakban, évtizedekben a globalizáció következtében kialakult, mennyire sérülékeny, és ebből következően lehet arra számítani, hogy ezek a termelési láncok, ezek a termelési rendszerek újra fognak szerveződni, újjá fognak alakulni, aminek nyilván időigénye van. Egyébként ennek van vagy lehet pozitív hozadéka is, ha Magyarország jól tud ebbe a folyamatba majd bekapcsolódni, akkor akár nyertese is lehetünk. Természetesen persze nem alacsony hozzáadottérték-tartalmú beszállítóknak kellene lennünk, hanem sokkal inkább a high-tech szektorok felé kellene ez ügyben kacsingatni.

A másik dolog pedig, amire a kormány az optimizmusát alapozza, az, hogy a magyar gazdaság ma sokkal jobb állapotban van, mint a 2008-as válság kitörésekor, és ebből következően ez a válság kevésbé fogja majd megviselni az országot. Kétségtől igaz, hogy ha a makroszámokra ránézünk, akkor azok márciusban sokkal kedvezőbbek voltak, mint 2008-ban, de ebből nem következik az, hogy a magyar gazdaság most már egy valóban versenyképes, valóban magas termelékenységű termelő gazdaság,

ahol nagy hozzáadottérték-tartalmú termékek vannak, hanem sokkal inkább azt lehet látni, hogy ez a magyar gazdaság egy igen sérülékeny gazdaság, amely az elmúlt években a sikerét annak köszönhetette, hogy egyrészt jelentős mértékű, mennyiségű európai uniós forrást vontak be folyamatosan, évenként 5-6 százaléknyi nagyságban, aztán a külföldi munkavállalóknak jelentős pénzvisszautalása volt, ami ugye, akár 2-3 százalék is lehetett GDP-arányosan.

Ezek a tényezők voltak azok, amelyek igen jelentősen hozzásegítettek ahhoz, hogy a gazdaság egyensúlyi szempontból is rendben legyen, és nyilvánvalóan a külföldi tulajdoni többségű vállalkozások is, hiszen ne felejtjük el, hogy az exportunknak 80 százalékát a külföldi tulajdoni többségű vállalkozások adják. És a rossz hír itt az, hogy ennek jelentős része a járműiparban van, és a járműipar ma ennek a válságnak az egyik nagy vesztese, tehát nem lehet ma még előre látni, hogy ennek milyen folyománya lesz.

Tehát én azt gondolom, hogy ez a sérülékenység igen erőteljes, és ez egyébként nagyjából látható is, hiszen most nagyon gyorsan a 3,4 százalékos munkanélküliségi ráta 9 százalék fölé emelkedett, és az államháztartási hiány pedig elérte az 1000 milliárdot. Tehát nagyon jól lehet látni, hogy ez a válság ilyen jelentős hatást gyakorol.

Rátérve az államháztartási hiány és az adósság/GDP hányados kérdésére, a kormány továbbra is tartja magát ahhoz, hogy a maastrichti kritériumokon belül legyen. Tehát nincs semmi meglepetés a dologban. A maastrichti fogalmak szerint 2,9 és 2,6 százalékos lesz a központi költségvetés, illetve az államháztartási hiánya. Ez nyilvánvalóan megfelel az előírásoknak. Azonban kérdés - és erre majd még vissza fogok térni -, hogy vajon itt és most mennyire célszerű ezt a 3 százalék alatti értéket betartani.

Az adósság/GDP hányados vonatkozásában az idénre 72,6 százalékot vár a kormány. Ez van benne a konvergenciaprogramban, és 2021-re pedig 69,3, tehát tovább fog csökkenni, megfelel akkor az alapelveknek.

Azonban, ha valaki fellapozza az ÁSZ jelentését a költségvetésről, és megnézi, hogy bizony kockázatok is vannak ebben az egész teljesítésben, akkor azt lehet látni, hogy ha a GDP-nek a pesszimista becslés szerinti értékét veszik - és onnan vettem a számot, az ÁSZ-jelentésből, az egyik ottani táblázatból -, és az államadósságnál pedig szintén egy pesszimista becslést vesz annak a növekedésébe, akkor ebből az következik, hogy az adósság/GDP hányados akár 75,9 százalék is lehet a jövő esztendőben. Vagyis ez egy igen jelentős mértékű növekedést fog előidézni.

És gondoljunk bele, hogyha jelentős visszaesés lesz, illetve, ha a kormány tényleg rákényszerül arra, hogy olyan válságkezelő politikát csináljon, amibe valóban többletforrást fog bevinni, akkor könnyen elképzelhető, hogy ennek a költsége az lesz, hogy az adósság/GDP hányados növekedni fog.

A költségvetés szerkezetével kapcsolatosan itt már többen emlegették azt is - csak röviden fogok róla említést tenni -, hogy ahelyett, hogy ez áttekinthetőbb lenne, egyre kevésbé követhető ezzel a két alappal: a Gazdaságvédelmi és az Egészségbiztosítási és Járvány Elleni Védekezési Alappal. Még kimondani és nagyon hosszú és nehéz, ebben aztán tényleg benne van minden, fű, fa, virág, de olyan dolgok is, amik egyáltalán nem összetartozók. Azt gondolom, hogy ezt a későbbiekben majd az egyetemeken tanítják mint állatorvosi lovat, hogy ilyen költségvetést nem szabad csinálni, mert ez nagyon nem áttekinthető.

(Az elnöki széklet dr. Latorcai János, az Országgyűlés alelnöke foglalja el.)

Az egészségügy, amelyiknek a legtöbbet kellett volna kapnia, hiszen egyrészt járvány van, másrészt az elmúlt tíz esztendőben kivérettették az egészségügyet, nominálisan 8 százalékos növekedés van a költségvetésben, ami reálértékben, ha elfogadjuk a 3 százalékos inflációt - fogadjuk el ebben a pillanatban -, akkor is csak egy 5 százalékos növekedés. Ez nyilvánvalóan nem fogja kompenzálni azt a többletkiadást, ami egyébként most felmerült, és még várhatóan fel fog merülni. És akkor még nem beszéltünk arról, hogy talán valamilyen koncepcionális átalakításra is szükség lenne, tíz év óta várjuk ezt a koncepcionális átalakítást az egészségügy vonatkozásában, azonban ez egyáltalán nem történik meg.

Hasonlóképpen, az oktatásnál a 3,7 százalékos bővülés, ami, ha az inflációt megint beszámítjuk, akkor gyakorlatilag a hibahatáron belül 0,7 százalékos reálnövekedést jelent, de az előbbieken itt hallottam a képviselőtársaimtól és államtitkár úrtól is, hogy az oktatás és a felsőoktatás területén minden rendben van.

(11.00)

Én megnéztem a legfrissebb egyetemi rangsorokat, van egy ilyen top 500. A top 500-ban találtam négy olyan egyetemet, amely osztrák egyetem, három olyat, hogy cseh, kettő olyat, hogy lengyel, egy olyat, hogy észtországbeli, egy olyat, hogy Litvánia, egy szintén Ukrajnából, és Magyarországról egyetlenegy sem lehetett találni. Tehát biztos egyébként, hogy önök sok-sok eredményt értek el az oktatás területén, különösen a felsőoktatás területén (*Dr. Rétvári Bence: Még a CEU sincs benne?*), meg nagyon jelentős bérnövekedéseket értek el - egyébként, amikor én nyugdíjba mentem, az én egyetemi tanári fizetésem csak 20 százalékkal volt magasabb, mint egy tescós árufeltöltőé, csak úgy lábjegyzetként mondom ezt -, ugyanakkor az eredmények pedig nem mutatják ezt.

Azt gondolom, hogy ennek a költségvetésnek és az egész válságkezelésnek az egyik nagyon fontos tanulsága és nagyon fontos eleme az, hogy a kormány bizonyosságot tett arról, hogy mennyire érzéketlen szociálisan, és mennyire nem képes arra, hogy figyelembe vegye azt, hogy a válság miatt kilátástalan

helyzetbe kerülő embereken itt és most, gyorsan próbáljon meg segíteni. Ez nem történt meg.

Összefoglalásként három pontot szeretnék mondani, három dolgot szeretnék mondani, amelyek nagyjából mutatják azt, hogy mit is gondolok erről az egész 2021-es költségvetésről.

Az első jellemzője ennek a költségvetésnek, hogy nem anticiklikus jellegű, tehát nem kívánja a válságot jelentős mértékű költségvetési kiadásokkal kezelni. Ezt az államháztartáshiány-adatokból lehet látni. Ez azért is nagyon baj, mert így elmulasztja annak a technikai, technológiai megújulásnak a lehetőségét, amelyet minden válság felkínál, és úgy tűnik - nem úgy tűnik, biztosan -, nem akar élni ezzel a kormányzat.

A második megállapítás pedig az, hogy a támogatások, amelyek vannak, nem normatív módon, nem normatív alapon kerülnek kiosztásra, hanem sokkal inkább célzottan. Igen jelentős ebben az állami megrendelések és az állami beruházások súlya, ami ugyan fölfogható válságkezelésként, de csak egy célzott válságkezelésnek, egy kárpótlásnak, mégpedig a kormányzat kedves oligarchák számára, őket próbálja meg kármentesíteni, hiszen ők jelentős veszteségeket szenvedtek el, hiszen a turizmus, vendéglátás az ő körükhöz tartozott, és itt volt egy nagyon jelentős visszaesés.

A harmadik megállapítás pedig az, amire már az előbb utaltam, ez a hallatlan mértékű szociális érzéketlenség. A veszteséket nem segíti, és így ebből következően a társadalom még inkább szétszakad gazdagokra és szegényekre, és a középosztály szinte végletesen lesóványodik, lesüllyed (*Dr. Rétvári Bence: Ezt mi alapján mondja?*), és ez viszont a társadalmi békét és a társadalmi stabilitást is veszélyeztetni fogja. (*Dr. Rétvári Bence: Ez nem így van!*) Hogy hogyan, milyen mértékben, azt nyilvánvalóan majd a jövő fogja megmondani, de kétségkívül a költségvetésből ez olvasható ki. Köszönöm szépen a figyelmet.

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Most Varga Szimeon bolgár nemzetiségi szószóló úrnak adok szót. Parancsoljon, szószóló úr, öné a szó.

VARGA SZIMEON nemzetiségi szószóló: Köszönöm a szót, elnök úr. Уважаеми господин Председател, Уважаеми Народно Събрание! Позволете ми да ви поздравя от името на Малцинствената комисия в Унгария и от моето име.

Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Államtitkár Úr! Engedjék meg, hogy a Magyarországi nemzetiségek bizottsága és a magam nevében tisztelettel köszöntsem önöket.

Mint felkért szószóló, és úgy, mint a Magyarországi nemzetiségek bizottsága költségvetési albizottságának elnöke, engedjék meg, hogy a T/10710. számú, Magyarország 2021. évi központi költségvetéséről szóló törvényjavaslat tekintetében kifejtsem álláspontunkat.

A Magyarországi nemzetiségek bizottsága véleményét a határozati házszabály 36. § (5) bekezdése

alapján a 2020. június 2-ai ülésén alakította ki. Örvendetes folyamat, hogy immár harmadik országgyűlési ciklus óta egyre nagyobb támogatásban részesülnek Magyarország központi költségvetéséből a nemzetiségi önkormányzatok és a fenntartásukban működő köznevelési és kulturális intézmények. Ezáltal biztosított, hogy a Magyarországon élő nemzetiségek megőrizzék nemzeti önazonosságukat, anyanyelvüket, hitüket és kultúrájukat egyaránt.

A Magyarország 2021. évi központi költségvetéséről szóló T/10710. számú törvényjavaslatban a magyarországi nemzetiségek igényeiket egyeztetve, konszenzus alapján állították össze és nyújtották be.

A nemzeti vagyonról szóló 2011. évi CXCVI. törvény, illetve a nemzetiségek jogairól szóló 2011. évi CLXXIX. törvény korábbi módosításai megteremtették annak lehetőségét, hogy a fenntartói jog átadásával együtt a köznevelési intézmény feladatainak ellátását szolgáló ingó és ingatlan vagyon ingyenesen a feladatot ellátó nemzetiségi önkormányzat vagyonkezelésébe kerüljön az adott közfeladat ellátásának időtartamára. Ezekkel a módosításokkal lett biztosítva a magyarországi nemzetiségek intézményi rendszerének működése, amely egyik alappillére az oktatásunk megmaradásához.

A nemzetiségek jogairól szóló 2011. évi CLXXIX. törvény jelenleg elfogadásra váró módosítása nyomán pedig, amit bizottságunk nyújtott hosszás és alapos előkészítés során terjesztett be az Országgyűlés elé, a köznevelési feladatellátást szolgáló ingó és ingatlan vagyon ingyenesen a nemzetiségi önkormányzatok tulajdonába kerülhet. Ezen rendkívül pozitív előrelépés folytán lényegében a helyi önkormányzatokkal közel azonos jogállást biztosít a nemzetiségi önkormányzatoknak. Természetesen a több jogosítvány nagyobb felelősséget is jelent. Szükségszerű, hogy a nemzetiségi önkormányzatok, immáron tulajdonosként, a jó gazda gondosságával eljárva, ahogy eddig is, megőrizzék, illetve növeljék ezen vagyonelemek értékeit. Az értékmegtartó, értéknövelő beruházások mint többletköltségek forrásait azonban szükségesnek tartanánk költségvetési szinten áttekinteni és kezelni, mert enélkül működésképtelenné válhatnak, ami a megszűnésüket jelentené. A Magyarországi nemzetiségek bizottsága ülésén felvetődött már, hogy szükséges lenne megoldást találni ennek okán a költségvetési támogatások felhasználási határidejének és módjának rugalmasabbá tételére, hogy a nemzetiségi önkormányzatok által fenntartott intézmények tervezni tudjanak a rendelkezésre álló teljes keretösszeggel. Továbbá felmerült még a tulajdonba kerülő vagyonelemekre vonatkozó értékcsökkenés, maradvány átvitele a következő költségvetési évre lehetősége, hiszen ez a felújítási, beruházási forrásokat növelné, mert ezek az intézmények nem rendelkeznek bevételekkel, és források hiányában működésük kerülhet veszélybe.

A Magyarországi nemzetiségek bizottsága felmerült felvetéseit javasolnánk megvizsgálni az államháztartásról szóló törvényjavaslat most nem tárgyalta rendelkezéseire vonatkozóan. Az idei évtől önálló soron

szereplő, kifejezetten felhalmozási jellegű, egyedi projektek támogatására szolgáló források elszámolása határidejének következő évekre történő átvitelét pozitív döntésként fogadtuk, mert látható, hogy kedvezőbb szabály vonatkozik a nemzetiségi önkormányzatokra, mint az önkormányzatokra. Ehhez hasonló, kedvező szabályokat üdvözlünk a nemzetiségek további területein.

Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Államtitkár Úr! Szeretném kihangsúlyozni, hogy az elmúlt években a magyarországi nemzetiségek jelentős forrásnövekedés kedvezményezettjeivé váltak. Köszönet illeti Magyarország Kormányát, hogy a nemzetiségek számára a működéshez szükséges forrásokat biztosította ebben az évben is. Itt szeretném megköszönni államtitkár úrnak is a konstruktív együttműködést a költségvetés ügyében.

Bízunk benne, hogy Magyarország Kormánya és a Magyar Országgyűlés a nemzetiségek által benyújtott forrásigényeket támogatni fogja. Köszönöm a figyelmüket. Благодаря за ваше внимание! (Taps.)

ELNÖK: Köszönöm szépen, szószóló úr. Most Dúró Dóra képviselő asszonynak adok szót. Parancsoljon, képviselő asszony!

(11.10)

DÚRÓ DÓRA (független): Köszönöm a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Országgyűlés! Az Opel 103 milliárd forint osztalékot vitt ki Magyarországról a tavalyi évben, 700 milliárd forintot visz haza az Audi, illetve a Mercedes a teljes magyarországi nyereségét kiveszi osztalékként - olvashattuk nem olyan régen a sajtóban a különböző multinacionális cégeknek a Magyarországon történő nyereszkedését. Ha ezt összehasonlítjuk azzal, hogy milyen bérekért dolgoznak Magyarországon például az ápolók, a rendőrök vagy a tűzoltók, akkor azt látjuk, hogy csak az Opelnek az egyévi osztaléka, amit kivisz Magyarországról, az összes magyarországi ápoló egyévi fizetése, az összes magyarországi rendőr másfél évi fizetése, az összes magyarországi tűzoltó két és fél évi fizetése.

Ez a pénzvívó, amely Magyarországon működik, nemcsak ezeket az autógyárakat jellemzi sajnos, hanem jellemző az egész multinacionális szektorra, és rávilágít arra, ami a magyar gazdaság nyomorúságát és a magyar emberek gúzsbakötöttségét jellemzi. De nemcsak a pénz az, amely elhagyja Magyarországot ilyen formában, hanem sajnos nagyon sok munkaerő, nagyon sok honfitársunk kényszerült arra az elmúlt másfél évtizedben, hogy részben megélhetési okokból külföldön vállaljon munkát. Ehhez hozzájárult természetesen a devizahitelezés problémája is, amelyet nem sikerült széles körben megoldani.

Az elvándorlás tehát súlyosbítja csak azt a helyzetet, ami Magyarország legnagyobb problémáját jelenti, és igen, a Mi Hazánk Mozgalom vallja, és ki is mondja, hogy a legnagyobb problémája hazánknak az a demográfiai katasztrófahelyzet, amely több mint

negyven éve töretlenül, eltérő mértékben ugyan, de sújtja Magyarországot.

Ténykérdés, és ellenzéki képviselőként sem érdekes vitatni, hogy a kormányzat valóban hangsúlyt fektet a családpolitikára, azonban ha megnézzük ennek a hatékonyságát, ha megnézzük azt, hogy a termékenység, amely leginkább mutatja a magyar családok, magyar fiatalok gyermekvállalási kedvét, hogyan alakult az elmúlt időszakban, akkor sajnos szomorú kép tárul elénk. Az elmúlt négy évben ugyanis a termékenységi ráta nem változott Magyarországon, 2016 óta állandó, 1,49 az egy édesanyára eső gyermekek száma a KSH évente közzétett statisztikái alapján. Azt mondhatjuk tehát, hogy rendkívül messze vagyunk még mindig attól a számtól, amely minimálisan lehetővé tenné, hogy Magyarország lélekszámában ismételtelen gyarapodó országgá váljon, tehát a 2,1-es termékenységi arányszámtól.

Ha szeretnénk hatékonyabbá tenni a családpolitikát, ami, úgy gondolom, nem lehet vita köztünk, hogy a magyar fiatalokat segítsük abban, hogy belakhassák a Kárpát-medencét és családot alapíthassanak, akkor bizony, a költségvetési ráfordítások mellett a szakpolitikai intézkedések felülvizsgálata és kibővítése is szükséges. Elsőként kell említenem azt a bölcsődei gondozási díjat, amelynek az eltörlését kérjük a kormányzattól, hiszen ezt 2012-ben az Orbán-kormány vezette be, ők tették fizetőssé a bölcsődéket az emberek számára, a családok számára, így ez nehezíti az édesanyák újbóli munkába állását, hiszen csak térítés ellenében tudják igénybe venni ezt az ellátást. Márpedig kulcskérdés a magyar jövő szempontjából két terület a családpolitika tekintetében.

Az egyik, hogy megteremtjük a hivatásos szülőség intézményét, hiszen a magyar fiatalok több mint 20 százaléka azt mondja, hogy ha neki az anyagi lehetőségei adottak lennének, kizárólag a családjának szeretne élni, és nagy családot terveznek, világra hoznák az általuk kívánt gyermekeket, de ezt az anyagi lehetőségek hiányában nem tudják megtenni. Ennél is nagyobb számban vannak azok a fiatalok, 70 százalék a Magyar Közgazdasági Társaság felmérése szerint, akik azt mondják, hogy ők dolgozni szeretnének, munkahelyen szeretnének dolgozni, és emellett szeretnének családot alapítani, csak hogy nagy család mellett az édesanyák nem tartják összeegyeztethetőnek a munkahelyüket a családjukkal.

Fontos lenne tehát, hogy e tekintetben szemléletváltás történjen a kormányzat politikájában, hiszen még mindig jól állunk Nyugat-Európához képest e tekintetben is, a magyar fiatalok továbbra is terveznek két-három gyermeket világra hozni, de ebből, láthatjuk a termékenységi arányszámból is, hogy jó eseten sikerül egy gyermeket a családoknak vállalniuk.

Tehát ha ez a szemléletváltás, amelynek természetesen anyagi vonzatai is lennének, hiszen a főállású szülőség bevezetése, megfelelő garanciákkal természetesen, úgy, hogy semmiképpen se a megélhetési gyermekvállalásnak teremtsünk ezzel lehetőséget, ennek költségvetési vonzatai is lennének, pláne akkor,

ha valóban a fiatalok 20 százaléka nagyságrendileg élne ezzel a lehetőséggel.

A költségvetésben azért is emeltem ki a családpolitikát mint legfontosabb területet, hiszen hosszú távon, ha nem sikerül ezt a demográfiai tendenciát megfordítanunk, akkor az egész államháztartás, a társadalombiztosítás fenntarthatatlan lesz, ezt nagyon könnyű belátni. Ha nem születik elég magyar gyermek, ha nem lesz elég munkavállaló a későbbiekben, akik ebben az országban a derékhadát fogják képezni az adófizető állampolgároknak, akkor nagyon hamar, ha Magyarország korfájára rátekinünk, nagyon hamar sajnos olyan intézkedésekre fog Magyarország szorulni, amit mindenképpen érdemes lenne elkerülni. Tehát minden eddigi anyagi ráfordítás és szakpolitikai intézkedés mellett arra kérem a kormányzatot, sőt elvárom a kormányzattól, hogy a családpolitika tekintetében a ráfordítások hatékonyságát mindenképpen növeljék, azért, hogy Magyarország ismételen egy lélekszámában gyarapodó ország tudjon lenni. Köszönöm a figyelmet.

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő asszony. Tisztelt Ház! Most van lehetőség kétperces felszólalásokra. Elsőnek megadom a szót Mesterházy Attila képviselő úrnak. Parancsoljon, képviselő úr, öné a szó.

MESTERHÁZY ATTILA (MSZP): Nagyon szépen köszönöm. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! Korábban államtitkár úr válaszolt néhány felvetésre, és akkor nyomtam meg a kétperces gombot, hiszen ön nagyon sokféle adatot említett, azt bizonyítva, hogy itt micsoda fantasztikusan működnek a dolgok, és soha nem látott bőség, gazdagság és öröm árasztja el Magyarországot.

Ön beszélt az államadósságról, hogy fantasztikus mértékben csökkent. Ugye, attól függ, hogy melyik számot nézzük, államtitkár úr, mert ha a nominális számokat nézzük, akkor nőtt is az államadósság; a GDP-hez viszonyítva valóban csökkent. Bár azt hozzatenném, hogy önnek azért mégiscsak, hiszen nem pártpolitikus, vagy eddig nem volt az, mégiscsak fejen kellene azt tartani, hogy egy válság idején meglévő államadósságot vagy államháztartási deficitet hasonlítani egy nem válságban, hanem adott esetben konjunktúrában lévő tíz év adatához, ez minimálisan is nem elegáns, államtitkár úr, akkor érdemesebb más kontrolladatokat választani. Ugyanez igaz egyébként a deficitre, arról is lehetne beszélni.

Említette a foglalkoztatást, és azt mondta, hogy itt fantasztikus dolgokat csináltak. Valóban nőtt a foglalkoztatás, két dolgot azért érdemes hozzátenni, az egyik az, hogy külföldi és közmunka-foglalkoztatás. Tehát Londonban valóban sok munkahely teremődött korábban, de még van egy, amit szeretnék a figyelmébe ajánlani. Azt mondta, hogy nagyon sokat csökkent a szegénység, de figyelmébe ajánlanék egy másik statisztikai adatot, és ez a szegénységi rés; gondolom, hallott róla, államtitkár úr, ez a mélyszegénység mértékét mutatja. Itt minden egyes felmérés azt

bizonyítja, szociológiai felmérés, hogy a mélyszegénység nem csökkent Magyarországon, sőt egyre távolabb vannak azok... (Dr. Rétvári Bence: 400 ezerről 100 ezerre csökkent!)

A mélyszegénység, államtitkár úr, nem csökkent Magyarországon, egyre nehezebben tudnak fölzárkózni, egyre kisebb az esélye a szegényeknek ahhoz, hogy fölzárkózzanak, sőt a bérnövekedésből is kimaradtak a szegények. Nem én mondom, hanem különböző tanulmányok mondják ezt. (Az elnök a csengő megkocogtatásával jelzi az időkeret leteltét.) És az is figyelemre méltó, hogy a területi különbséget egyszerűen csak negligálja a kormány. Nem igaz, igenis van területi különbség is Magyarországon a különböző szociális élethelyzetek között. Köszönöm, elnök úr, a türelmet.

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Ugyancsak kétperces felszólalásra kért szót Varju László képviselő úr. Parancsoljon, képviselő úr!

VARJU LÁSZLÓ (DK): Elnök úr, köszönöm szépen, de akkor folytassuk ezt a sort, hogy milyen kontrolladatokat ajánlok szívesen én is államtitkár úr figyelmébe, már csak azért is, mert a konvergencia-program szerint a külső és a belső pénzügyi mutatók sokkal kedvezőbbek, mint a 2009. évi válság előtt voltak. Ön ezt állítja, illetve a konvergenciaprogramba ezt írták. Ehhez képest az államadósság GDP-hez viszonyított aránya 2007-ben 66 százalék volt. És most mennyi? 66 százalék, tisztelt államtitkár úr.

(11.20)

Tehát akkor, amikor ilyen, mondhatnám, elítélő számokkal próbálkozik, szerintem beszéljünk a konkrét valóságról! Lényegében, hogyha most a szakértők oldaláról, nem pártpolitikai szempontból próbálom megközelíteni a dolgot, hanem szakértőket is figyelembe vevő állításokat mondok itt a parlamentben is, akkor nagyjából arról van szó, hogy a 2000-es években, az alatt a tíz év alatt mintegy 50 milliárd euró került felhasználásra arra, hogy ez a 3,5-4 százalékos növekedés működjön, és nagyjából ugyanezt a mennyiségű pénzt kapta meg ez a kormány tíz év alatt az Európai Uniótól ajándékba.

Na, ezzel sikerült önöknek ezt a 3,5-4 százalékos növekedést biztosítani, és ezért mondom azt, hogy elvesztegetett időszak ez a tíz év, mert ha egyébként körbenéznek egy kicsit a többi országban, ott egyébként ezt jobban használták ki, és amire felhasználták, ott nem ellopták, hanem egyébként az emberek javára használták fel: oktatás, egészségügy és infrastruktúra. Ezt kellett volna önöknek is csinálni! De nem ezt tették, és ezért állítom azt, hogy az önök gazdasági rendszere megbukott, mert csak a kiváltságosoknak ad lehetőséget, és pontosan azokról nem szól, akiknek egyébként a konvergencia és ezek a források, felzárkóztató források járnak. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Kettőperces felszólalásra még Bányai Gábor képviselő úrnak adok szót. Parancsoljon, képviselő úr!

BÁNYAI GÁBOR (Fidesz): Köszönöm szépen a szót. Tisztelt Ház! Tisztelt Képviselőtársaim! Államtitkár Urak! Varju képviselő úr indulatos beszéde készített egy kis megszólalásra. Az elvesztegetett időszakról beszélt.

Kedves Képviselő Úr! Dolgoztunk egy időben egy-két projekten még megyei közgyűlési elnökként, talán emlékszik rá. (Varju László: Emlékszem!) Na, akkor voltak elvesztegetett idők, amikor az önök kormánya volt hatalmon, és mindent megtettek azért, hogy az ország azokból a forrásokból, amiket ajándéknak mond ön, ami szerintem nem ajándék az Európai Közösségtől, abból gyarapodhasson. Én jelzem önnek tisztelettel, amerre járok az országban, az ön szerint állítólag ellopott pénzekből valószínűleg mindenhol épülnek iskolák, épülnek óvodák, bölcsődék, épülnek utak, épülnek gyárak, üzemek, munkahelyek tömege képződik, képződött az országban. Most a válság, ami ránk tört, egy kicsit derékba törte ezt a lendületet, de én nem becsülném le a magyar vállalkozókat, a magyar önkormányzatokat azzal, hogy ilyet mondani, hogy ellopják az európai uniós forrásokat.

És nem elvesztegetett időszakról beszélünk. Magyarország gyarapodása az elmúlt időszakban, az önök válságkezelése után, amikor nem tudták megoldani a válságot... - önök szerint nem is volt a 2008-as időszakban válság. (Varju László közbeszól.) Persze, kifelé jöttünk! A többség befelé érezte ezt abban az időszakban még. (Varju László: ...ahogy akkor kezelte a válságot.) Persze, igen, tudjuk jól (Az elnök csenget.). nem fog fájni, erre emlékezünk.

Egyet kérek önöktől, hogy legyenek realisabbak az önök korábbi munkájával, és legyenek realisabbak azokkal a kijelentésekkel, amiket minden nap itt a patkó ezen oldalára meg a vállalkozóinkra ránk köpöknek, ránk szórnak. Én tisztelettel jelzem: az elvesztett idő Magyarország életében főleg 2004 őszen kezdődött, amikor az önök miniszterelnöke megjelent a színen, az ország attól kezdve vesztegette el azt a hat esztendejét. Köszönöm a figyelmüket. (Taps a kormányparti padsorokból.)

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Tisztelt Képviselőtársaim! Abban a kegyelmi helyzetben vagyunk, hogy egyszerre a kormány két képviselője is szót kért: Banai Péter Benő, gondolom, ő megszólítás révén is és Rétvári Bence államtitkár urak. Gondolom, Banai Péter Benőnek adom meg elsőként a szót, és majd utána Rétvári Bencének. Parancsoljon!

BANAI PÉTER BENŐ pénzügyminisztériumi államtitkár: Köszönöm szépen a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Országgyűlés! Ígérem, rövid leszek, ugyanakkor szükségesnek tartom azt, hogy a 2021. évi költségvetés törvény-javaslat értékelésekor a tényszámokból induljunk ki.

Mesterházy Attila képviselő úr és Varju László elnök úr - elnök úr, hiszen a Költségvetési bizottság elnöke - adatokat idézett, a konvergenciaprogramból idézett. Kérem, hogy ha a konvergenciaprogramnak nem hisznek, akkor nézzék meg az Európai Bizottság nyilvános adatait, az Eurostat nyilvános adatait, ezek alapján értékeljük azt, hogy a gazdaságpolitika sikeres volt az elmúlt időszakban vagy nem.

Államadósságot említettek: 2002-ben 52 százalékos volt a GDP-arányos államadósság; az uniós módszertan szerinti hiány 3 százalék volt.

Nézzük meg, hogy a 2009-es gazdasági válság előtt milyen szinteket értünk el! Államháztartási hiány - mindnyájan tudjuk, volt hat egymást követő év, amikor az Unió tagállamai közül nálunk volt a legnagyobb vagy a második legnagyobb az államháztartási hiány. A nagy probléma az, hogy azokban az években volt ez, és ennek következtében azokban az években növekedett drasztikusan az államadósság, amikor egyébként Európában konjunktúra volt.

Nézzük meg, hogy a 2009-es válság előtt hogy nézett ki az államadósság! Az európai uniós átlagos államadósság 2008-ban 61,3 százalék - Magyarországon 71,8. 2019-ben, a mostani koronavírus-járvány miatti helyzetben az Unió átlagos államadóssága 80,6 százalék - a tavaly év végi adatok, Eurostat-adatok alapján 66,3 százalék. Tehát míg tíz évvel ezelőtt az akkori válság kitörésekor a magyar államadósság érdemben nagyobb volt, mint az uniós átlag, most pont fordított a helyzet. Tehát ne csak az államadósság szintjét nézzük, hanem nézzük meg mondjuk azt, hogy ennek milyen az összetétele!

Az elnök úr, képviselő úr pontosan tudja, hogy korábban a külföldi adósságarány dominált, 53 százalék volt a devizában fennálló államadósság, a lakosság, akinek volt devizahitele, tudja, hogy ez mit jelent - most 20 százalék körül van. A külföldi finanszírozási arány összességében, hiszen forintpapírokat is finanszíroznak, 60 százalék fölött volt, most a 30 százalékot közelítjük. A finanszírozási költség éves szinten, a kamatszolgálat a GDP több mint 4 százalékát vitte el - most nagyjából felezzük ezeket a költségeket. Tehát azt gondolom, hogy az államadósság finanszírozása tekintetében is az elmúlt tíz év sikeréről tudunk beszámolni.

Mesterházy képviselő úr az államadósságszámokon túl említette a munkavállalási adatokat. Megint uniós statisztikákat ismételtem, most már nem először: 2010 után az aktivitási ráta Magyarországon a második legnagyobb mértékben növekedett; a munkanélküliségi ráta a közel 12 százalékos 2010-es szintről csökkent.

Megint Mesterházy képviselő úrra nézek, a képviselő úr tudja, hogy akkor érdemes talán a válság előtti munkanélküliségi adatokat nézni. Kérem szépen, 2008-ban a munkanélküliségi ráta 7,8 százalék volt, tavaly év végén 3,3 százalék volt. A képviselő úr azt mondja, hogy ez csak azért alakulhatott így, mert külföldön sokan vállaltak munkát, illetőleg a közmunkában voltak emberek. Európai uniós tagállamként

szabad a munkavállalók mozgása, de, képviselő úr, azt azért nézzük meg, hogy az elmúlt években, hála istennek, többen jöttek haza, mint amennyien elmentek, a saját döntésük alapján. KSH-adatok alapján a 2019. évben 11 400 fővel többen jöttek haza, mint amennyien elmentek, és a közmunkában lévőknek a száma is csökkent az elmúlt években.

Természetesen van még feladatunk, én nem mondom azt, hogy ne lennének olyan országok, ahol magasabbak a fizetések Európában, mint Magyarországon, nem mondom azt, hogy ne lenne még feladatunk az államadósság finanszírozása tekintetében, de azt gondolom, hogy az a bérdinamika, ami a magyar gazdaságot az elmúlt években jellemezte, és azok az államháztartási folyamatok mégiscsak bizakodásra adnak okot. Abban bízom, hogy a mostani koronavírus-járvány miatti helyzetet tudjuk kezelni, és a magyar gazdaság bővülése 2021-től visszaáll arra a pályára, ami az elmúlt éveket jellemezte. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönöm szépen, államtitkár úr. Mint ahogy említettem, Rétvári Bence államtitkár úr következik. Parancsoljon!

DR. RÉTVÁRI BENCE, az Emberi Erőforrások Minisztériumának államtitkára: Köszönöm szépen. Én is cáfolni szeretném számokkal és tényekkel azt, amit szólamok szintjén az ellenzéki képviselők, Mesterházy és Varju képviselő urak mondtak a szegénységgel kapcsolatban.

Az önök által oly nagyon szeretett brüsszeli számokat, Eurostat-számokat szeretném önöknek idézni, ami teljes mértékben cáfolja azt, amit önök mondtak, nevezetesen, hogy növekedne Magyarországon a szegénység az elmúlt tíz évben, hiszen a kormány politikájával, a munkahelyteremtéssel, a munkát terhelő adók csökkentésével pontosan hogy csökkenteni tudta a szegénységet.

Nagyon sok dimenzióban nézik ezt az önök által hitelesnek tartott intézetek. Az egyik ilyen a súlyos anyagi nélkülözésben élők aránya. Az önök kormányzásának a végén ez 23 százalék volt az Eurostat szerint, most 8,7. A második a relatív jövedelmi szegénységi arány, ami a mediánjövedelem 60 százaléka alatt keresőknek az aránya, ez is csökkent 14-ről 12 százalékra. Ha ezt a társadalmi juttatások nélkül nézi, ott viszont egy 29 százalékról 19 százalékra való csökkenést tapasztal.

Szintén az Eurostat kimutatása szerint a nagyon alacsony munkaintenzitású háztartásban élők aránya, tehát akik két hét alatt nem dolgoznak kettő napot sem, 9,8 százalékról 3,7 százalékra csökkent.

(11.30)

És itt Mesterházy képviselő úr a mélyszegénységben élők számát és arányát hozta föl. Ezt úgy számolják ki, hogy aki ezeknek a különböző szegénységi dimenzióknak a metszetében van, tehát akire mind a

három szegénységi dimenzió vonatkozik, az él mélyszegénységben. Az önök kormányzásának a végén 400 ezer körül volt ezeknek az embereknek a száma, most alig 100 ezer főt ér el. Természetesen szeretnénk, ha nullára csökkenne, csak azért a 400 ezernél a 100 ezer kisebb. Negyedére csökkent azok száma, azok aránya, akik Magyarországon mélyszegénységben élnek. Ne állítsák önök ezzel párhuzamosan azt, hogy Magyarországon nőtt volna a szegénység! Szerencsére ebben a dimenzióban is Magyarországon csökkent ez a mutató.

Ha megnézi háztartásokra bontva, nagyon röviden: a gyermektelen háztartásoknál 27 százalékról 17 százalékra, a gyermekes háztartásoknál 35 százalékról 20 százalékra csökkent azok aránya, akik bármilyen nélkülözésnek, akár a veszélyének is ki vannak téve. Hála istennek, hogy még Brüsszel sem tudja eltagadni, hogy ezek a mutatók Magyarországon pozitívan alakulnak. Bármit is mond itt az ellenzék, azt sajnos egyetlenegy számmal, egyetlenegy ténnyel sem tudták alátámasztani. Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypárti padsorokban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, államtitkár úr. Mesterházy Attila képviselő urat tájékoztatom, hogy sajnos a házszabály nem teszi lehetővé, hogy ugyanazon kétpérfesz blokkban felszólaljon. Tizenkét képviselői felszólalást követően kerül sor a következőkben kettőperces felszólalásokra.

Át is térünk a következő felszólalási blokkra. Először Varga Gábor képviselő úrnak adok szót, a Fidesz képviselőcsoportjából. Parancsoljon, képviselő úr, ön é a szó.

VARGA GÁBOR (Fidesz): Köszönöm szépen, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Képviselőtársaim! A kormány által előterjesztett 2021-es költségvetés fókuszában a járvány elleni védekezés és a koronavírus-járvány által nehéz helyzetbe került gazdaság újraindítása áll. A kormány számára az emberek élete és biztonsága az első, ezt igazolja a jövő évi költségvetés is.

A jövőben azon kell dolgoznunk, hogy a megváltozott körülményeknek hazánk a nyertese lehessen, és meggyőződésem, hogy ez sikerülni is fog.

Tisztelt Országgyűlés! A magyar klíma- és energiastratégia alapja, hogy a hazai áramtermelés döntő hányadát a jövőben karbonsemleges módon az atomenergia és megújuló energia, ezen belül elsősorban napenergia hasznosítása révén kell biztosítani. Ezek egymást támogató megoldások, és mindkettő tiszta energiaforrásnak tekinthető.

Az emberiség egyre több energiát igényel, ezért a Föld szénhidrogén-forrásai rohamosan csökkennek. Az évmilliárdok alatt képződött fosszilis tüzelőanyagokat évtizedek alatt várhatóan kimerítjük, közben olyan káros fogalmakkal, jelenségekkel kell megismerkednünk, mint a P10, a szén-dioxid, az üvegházhatás, a savas eső vagy éppen az ózonlyuk.

Tisztelt Képviselőtársaim! A megújuló energiaforrások, mint a szél-, a víz- és a napenergia, nemzetgazdasági szempontból is komolyan mondható felhasználására a tudomány és a technika jelenlegi állása, fejlettsége alapján csupán korlátozott lehetőség mutatkozik. Az energiatermelés zöldítésében nagy szerepet játszik a nukleáris kapacitások megújítása, azaz a Paks II. projekten keresztül az atomenergia használatának folytatása, sőt bővítése.

Az atomerőművek, ha azokat a ma megvalósítható legnagyobb és a még megfizethető biztonságúra építik, tisztábbak és gazdaságosabbak, mint a hagyományos tüzelőanyagokat égető erőművek. A Paksi Atomerőmű által eddig megtermelt 500 milliárd kilowatt villamos energia klímavédelmi szempontból azt jelenti, hogy ha ezt a hatalmas mennyiségű villamos energiát szénerőművekben kellett volna megtermelni, akkor közel 400 millió tonna többlet-szén-dioxid került volna a légkörbe. Képletesen az Északi-sarkvidék élővilágának jövője szempontjából kulcskérdés a szén-dioxid-kibocsátás radikális csökkentése; Magyarország atomerőműve eddig 1200 négyzetkilométernyi északi-sarki jég elolvadásának megelőzéséhez járult hozzá.

Tisztelt Országgyűlés! A Paksi Atomerőmű kiemelt jelentőséggel bír, hiszen a hazai bruttó villamosenergia-termelés csaknem felét biztosítja éjjelnappal, immár négy évtizede. A hazai ellátásbiztonság és a klímavédelmi célok elérése szempontjából kulcsfontosságú létesítmény, amely azt szolgálja, hogy az olcsó villamos energia folyamatosan rendelkezésre álljon a lakosság és az ipar számára. A Paks II. új blokkjai pedig biztosítják a jövőben, hogy mindez így is maradjon. A 2021. évi költségvetés a Paks II. beruházásra 115,9 milliárd forint forrást biztosít.

Tisztelt Képviselőtársaim! A kormány politikájának köszönhetően az elmúlt években úgy tudott tovább erősödni a magyar gazdaság, hogy közben tartottuk a 2020-ra vonatkozó kibocsátáscsökkentésre, a megújulóenergiaforrás-részarányra, illetve az energiatakarékosságra tett nemzetközi vállalásainkat.

A magyar áramtermelés jelenleg 60 százalékban karbonmentes, és ebből 50 százalék az atomerőmű termelésének köszönhető, 10 százalék pedig a megújuló energia felhasználásának. A klímavédelem szempontjából kiemelt fontosságú a lakóépületek és a háztartások energiahatékonyságának javítása, a megújuló energiát hasznosító rendszerek telepítése. Erre irányult a kormány által elindított „Otthon melege” program. A programnak köszönhetően 320 ezer háztartásban ment végbe energetikai korszerűsítés, amelynek köszönhetően évi 140 ezer tonnával csökkent hazánkban a szén-dioxid-kibocsátás. A kormány a jövőre tekintettel számos forrást biztosít az energiatudatos és modern magyar otthonok megteremtése érdekében.

A tervezett energiahatékonysági kötelezési rendszer és a hozzá kapcsolódó finanszírozás lehetővé teszi, hogy az energiahatékonysági célok elérésének költségeit ne a háztartások viseljék. Ennek keretében

a hátrányos helyzetben lévő háztartások kiemelt figyelmet kapnak. A jövőre vonatkozólag a cél a Magyar Fejlesztési Bank nullaszázalékos hitelkonstrukciójának fenntartása, 2030-ig egymillió okos-fogyasztásmérő felszerelése, a fűtési rendszer szabályozhatóvá tétele és az annak alapján történő számlázás bevezetése mintegy 200 ezer távfűtött otthonban.

További intézkedésként elindul a zöld távhó program, amely 50 százalékra csökkenti a földgázfelhasználás részarányát a hazai távhótermelésben, elsősorban megújuló energia felhasználása növelésével, illetve megkezdődik az energiaközösségek kialakítása, melynek keretében az energiafogyasztók és energiatermelők nonprofit alapon szervezhetik meg a helyben rendelkezésre álló megújuló energiaforrások helyi felhasználását.

A közösségi közlekedés zöldítésére biztosított források mellett Magyarország Kormánya darabonként akár 2,5 millió forinttal támogatja a tisztán elektromos meghajtású személygépkocsik vásárlását is. A „Magyar falu” program keretében belül is a falusi CSOK-kal nyújtott otthonteremtési lehetőségek szintén az energiatudatos otthonok megteremtését szolgálják.

A kormány 2018-ban - nagyon helyesen - a „Magyar falu” programot a folyamat megfordítása és a vidék népességmegtartó erejének növelése érdekében indította útjára. A jövő évi költségvetés a „Magyar falu” program keretében 90 milliárd forintot biztosít a kistelepülések fejlesztésére, az energia- és klímapolitikai modernizációs rendszerre pedig további 34,3 milliárd forintot irányoz elő.

Tisztelt Országgyűlés! Kedves Képviselőtársaim! Összességében elmondható, hogy az előttünk fekvő jövő évi költségvetés-tervezet a hosszú távú környezeti fenntarthatóságot erősítő költségvetés, mely a zöldgazdasági és fenntarthatósági szempontok érvényesülését úgy biztosítja, hogy közben továbbra is az ország lehetőségéhez képest mindent megtesz a családok és munkahelyek védelméért, valamint a világválság gazdasági rombolásának helyreállításáért.

Kérem önöket, támogassák a Ház elé terjesztett 2021. évi költségvetést. Köszönöm, hogy meghallgattak. *(Taps a kormánypárti padsorokban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. A következő felszólaló a Jobbik képviselőcsoportjából Brenner Koloman képviselő úr. Parancsoljon, képviselő úr! Öné a szó.

DR. BRENNER KOLOMAN (Jobbik): Köszönöm a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! Sopron és a soproni régió polgárai ennél azért többet érdemelnek! Hiszen lássuk be, amikor a koronavírus-járványra hivatkozva a fideszes kormány elvonta az önkormányzatok gépjárműadó-bevételeit, akkor hirtelen egy 220 milliós lyukat ütött ezzel Sopron megyei jogú város költségvetésén, amit ráadásul aztán a fideszes polgármester hirtelen, azonnal a működési kiadások csökkentésére használt ki.

(11.40)

Lefordítva: elkezdett elbocsátani mind a város-házáról, mind a város által fenntartott intézményekből, és alapvetően, ha összesítjük az ország összes önkormányzatától befolyó és elvett gépjárműadót, akkor azért láthatjuk, hogy milyen értékválasztást jelent ez a Fidesz részéről.

Jómagam mint soproni poncichter polgár és a néppárti Jobbik választókerületi elnöke le kell szögezmem, hogy ezzel szemben a mi költségvetési és államszervezeti elveink nem a Fidesz által most már tíz éve a kommunista tanácsrendszer felé mutató alapelvek szerint működik. Életkoromnál fogva én még sajnos jól is emlékszem erre az időszakra, ahol gyakorlatilag szinte csak egy ilyen átfolyó rendszerre vált a rendes tanács. Persze, most egy kicsit küszködnek október 13-a óta azaz, hogy mi van akkor, ha mégsem az egyetlen párt képviselője a polgármester, de ezzel az alapelvvél alapvetően nem lehet egyetérteni, hiszen a helyi polgárok közössége által megválasztott önkormányzatok és azok vezetői sokkal jobban tudják, hogy a helyben beszédett adóknak hol lenne igazán jó helye.

Amikor a választókerületem polgármestereit végjártam, és fideszestől, nem fideszestől egyértelműen azt hallottam vissza, hogy bizony az EU-források elosztása sem optimális, hiszen gyakorlatilag ugyanaz a keretrendszer vonatkozik egy olyan, mélyszegénységű lakossággal nagyobb arányban rendelkező régióra, mint mondjuk, Borsodra, mint mondjuk, a viszonylag általában fejlettnak tartható soproni régióra, akkor, azt gondoljuk, nem megfelelő módja az EU-források elosztásának, ha ugyanaz a feltételrendszer vonatkozik az összes önkormányzatra. Hiszen azt lássuk be, hogy nyilvánvalón az ország elmaradt régióira több forrást kell biztosítani egyértelműen, ugyanakkor azt kell mondjam, hogy még egy átlagaiban fejlett régióban is, mint a soproni régió, nagyon nagy különbség van az egyes települések között, és igenis van olyan település, ahol amikor megkérdeztem a polgármestertől, hogy a közzutat mikor újították fel legutóbb, kapásból azt mondtam, hogy 1975, akkor azt mondta, hogy Jézus Mária, Brenner úr, ön ezt honnan tudja - teljes körű felújításról beszélnek természetesen.

Nem véletlen talán, hogy pontosan ezekre vonatkozó költségvetési módosító javaslatokat nyújtottam be a költségvetéshez. Igenis adjuk vissza az elvont gépjárműbevételeket Sopronnak, adjuk vissza Fertőszentmiklósnak, Fertődnek, Lövőnek és a többi településnek, hiszen bizony egy Fertőszentmiklós méretű városnak 15 millió forint szemmel látható nagyságrendű összeg, Fertődnek 13 millió, Lövőnek 7,5 millió, és sorolhatnám.

Igenis az egy alapvető kérdés, hogy a helyben beszédett adókat milyen arányban központosítsuk, és utána hogyan osszuk vissza, hiszen lássuk be, hogy gyakorlatilag itt az újraosztásról beszélünk, és itt ez egy államszervezeti és költségvetés-filozófiai

alapvetés. Mi mint polgári párt mást nem tudunk támogatni, mint a helyi polgárok közösségét ebben az ügyben is.

Nagyon konkrét javaslatokkal is éltem a költségvetési módosító indítványban például az ügyben, hogy mondjuk, Sopronban az Ikva Áruház mellé legyen végre egy parkoló, mert jelenleg úgy van, ha nagyobb eső esik, akkor a parkoló elveszíti parkolójellegét, és egy ilyen csónakázótó jellegűt ölt. Ezt nyilvánvalóan, remélem, majd Barcza Attila fideszes képviselőtársam is támogatni fogja ugyanúgy, mint a megtelt Sopronnak a garázsosaira vonatkozó költségvetési módosító javaslatomat.

Mint az közismert, a KSH-adatok szerint csökkent Sopron lakossága 60 ezerről 58 ezerre, miközben a vízfogyasztás révén a becslések szerint legalább 120 ezer ember él Sopronban a belső migráció miatt, ami ellen mi a bérfelzárkóztatásra és az EU-források kis- és közép vállalkozások fejlesztésére vonatkozó tervünkkel válaszolnánk, hiszen mindenkinek a saját szülőföldjén kellene boldogulnia, és ez kell hogy vonatkozzon az ország keleti vagy kevésbé fejlett régióiban élő emberekre is, akik most családjukat néha elhagyva, néha embertelen körülmények közepette azért jönnek Sopronba, hogy aztán Ausztriában dolgozhassanak. Ez fenntarthatatlan mind a soproniak számára, mind pedig az ilyen életkörülmények közé kényszerített más, szerencsétlenebb régiókból származó honfitársaink számára a mi véleményünk szerint.

Ceterum censeo: Sopron és a soproni régió polgárai ennél többet érdemelnek. Köszönöm megtisztelő figyelmüket. *(Taps az ellenzéki sorokból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. A következő felszólaló a KDNP képviselőcsoportjából Simicskó István képviselő úr, az Országgyűlés jegyzője. Parancsoljon, képviselő úr, öné a szó.

DR. SIMICSKÓ ISTVÁN (KDNP): Köszönöm szépen, elnök úr. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Képviselőtársaim! Tisztelt Államtitkár Urak! Tudjuk, hogy a költségvetés mindig egyfajta hitvallás, egyfajta értékvallás. Nagyon egyszerűen a számok nyelvén ki lehet fejezni, hogy mi fontos egy kormányzat számára, hiszen a számok visszaigazolják mindezt, ezért is mondom ezt minden évben, amikor költségvetési téma van.

Hadd kezdjem azonban ezt követően a beszédemet azzal, hogy megköszönjem a Pénzügyminisztérium munkáját, különösen Banai államtitkár úr munkáját, hiszen mint volt miniszter pontosan tudom azt, hogy mit jelent egy költségvetésnek az összeállítása: valamennyi ágazat igényeit felmérni, és a realitások talaján egy vírusjárványhelyzet, egy világjárványhelyzet közepette kell összerakni és tervezni a jövőt, tervezhetővé tenni a jövőt.

Úgy látom, végigfutva az előttünk fekvő költségvetés-tervezetet, hogy mindenképpen megalapozott és biztonságos, kiszámítható jövőt kínál valamennyi ágazat számára, nincs olyan ágazat, amely veszteséget

könnyelhetne el anyagi értelemben. Azt látom, hogy döntően szinte mindenhol növekedés van, ez egy óriási teljesítmény, hozzáteszem.

Utaltam arra, hogy mindig nehéz egy költségvetést mindenkinek megfelelő módon összeállítani, de különösen nehéz egy ilyen helyzetben, hiszen több mint száz éve, 1918-ban volt utoljára olyan világvjárvány, amit a spanyolnátha okozott, így nevezte el az emberiség. Egy hirtelen és gyorsan végigfutó, nagyon komoly pusztításokat végző járvánnyal álltunk szemben. Tehát így pénzügyileg megalapozni és tervezni, miközben fenn kell tartani a járványügyi biztonsági intézkedéseket, mindenképpen szerintem kiemelkedő munka, ahogy a Pénzügyminisztérium szakemberei az államtitkár úr irányításával meg nyilván a miniszter úr irányításával ezt elvégezték. Úgyhogy ezért köszönet jár, és kérem, adja át a Pénzügyminisztériumban azoknak a dolgozóknak is, akik ebben valóban komoly munkát végeztek ön mellett. Amit szeretnék elmondani, az az, hogy nem lehetett nyilván megkezdni a járvány hatását, és az abból származó folyamatokat elemezni kellett, hogy felelősen tudjanak pénzügyi költségvetést tervezni.

Hangsúly helyeződik a gazdaság védelmére, ezért ez a költségvetés a védelem költségvetése is, hiszen a gazdaság védelme mellett a munkahelyek védelmét is szolgálja, a családok védelmét és gyarapodását is szolgálja, és majd később fogok szólni a biztonság garantálásáról. A fegyveres és rendvédelmi szervek költségvetésének is a jelentős növekedését látjuk, hiszen a biztonság mindennek az előfeltétele és alapfeltétele, tehát erre is nagyon komoly forrásokat szán a kormányzat a tervezetben.

A gazdaság védelme, újraindítása nagyon jelentős feladat, hiszen ha nincsen gazdasági növekedés, akkor a források is szűkösebben állnak rendelkezésre, tehát a gazdaság a motorja egy ország fejlődésének és életszínvonalunk megtartásának, növekedésének. A cél: visszaállítani az európai szinten is kimagasló gazdasági növekedést, hiszen azért az elmúlt években, az elmúlt tíz évben azt láthattuk, hogy egy gazdasági válság lezárultával, a 2007-2008-as éveket követően, 2010-től nagyon nehéz gazdasági helyzetben volt Magyarország, és innen hihetetlen gyorsan és tudatosan, a magyar gazdaságpolitikának köszönhetően gazdasági növekedés indult be, és ez mindenkinek, aki dolgozni akart, a gyarapodását jelenthette. Tehát alapvető cél, hogy a gazdasági növekedés visszaálljon. A Gazdaságvédelmi Alap nyilván ezt a célt szolgálja elsősorban, ez egy jelentős összeg, hiszen 2550 milliárd forint áll majd erre rendelkezésre.

Emellett hadd jegyezzek meg egy személyes példát, bár Bányai Gábor képviselőtársam részben már a napokban itt utalt rá. A Külügyminisztériumban, az ő égisze alatt fut egy nagyon komoly versenyképességnövelő támogatási program. Három ízben járhattam a Külügyminisztériumban a Külügyminisztérium meghívására, és ez azt jelenti, hogy három újbudai cég is eredményesen pályázott. Ez nemcsak munkahelyek

megtartását jelenti számukra, hanem még ambiciózus terveket is megfogalmaztak, fejlesztési terveket, a válságból való felállás, a vállalkozói képességek növekedése és a munkahelyteremtés is a céljuk. Tehát több száz munkahelyet sikerült így megmenteni, sőt növelni is a meglévő munkahelyek számát ennek a támogatásnak, kormányzati forrásnak köszönhetően.

(11.50)

Tehát én azt hiszem, hogy példaértékű az minden szereplő részéről, hogy amikor válságban vagyunk, veszélyek közepette élünk, akkor is a magyar embereknek előjön a vállalkozási kedve, kilépni, meghaladni ezeket, fejleszteni, bővíteni, nem földadni a küzdelmet. Nagyon fontos dolog, hogy ebben nyilván a kormány lehetőséget teremt a hazai vállalkozóknak vagy vállalatoknak és mindenkinek, aki magyar munkahelyeket teremt. Azt hiszem, ez önmagában egy óriási, komoly feladat, amit most végez a kormány.

A családok védelméről csak néhány mondatot hadd mondjak el, hiszen a Kereszténydemokrata Néppárt számára, a frakció valamennyi tagja számára kiemelkedő jelentősége van a családok védelmének, hiszen a KDNP kifejezetten a családokért küzd, a magyar családokért is dolgozik. A költségvetésben 2295 milliárd forint áll rendelkezésre arra, hogy többek között folytatódhassanak azok a programok, amelyeket már megkezdett a kormányzat, a babaváró program, az otthonteremtési támogatások, és hosszasan sorolhatnánk, hogy milyen, családokat támogató intézkedések voltak az elmúlt években. Ez kellő garanciát ad arra nézve, hogy a családok számára is kiszámítható jövő várható, legalábbis ebben az értelemben mindenképpen.

A munkahelyek védelmét részben érintettem. Nagyon-nagyon fontos dolog, hogy a kormányzat erre is hangsúlyt fektet, és a költségvetésben is erre komoly források állnak rendelkezésre.

Engedjék meg, hogy rátérjek a védelemnek egy másik vetületére, a szó szoros értelmében vett biztonság garantálására létrehozott állami szervek költségvetésére, ez pedig elsősorban nyilván a honvédség, a honvédelem ügye. A honvédelem nemzeti ügy, mindannyian tudjuk. Fontos, hogy egy ütőképese Magyar Honvédséggel rendelkezünk. Az elmúlt években komoly lépéseket tettünk annak érdekében - még miniszterként volt szerencsém megtervezni a Zrínyi honvédelmi és haderőfejlesztési programot, amely tízéves időtartamot vázol föl, 2026-ig céloztuk meg elérni -, hogy egy 30 ezer fős katonai létszámunk legyen, egy tényleges katonai állomány és egy 20 ezer fős tartalékos állomány. Nagyon szépen halad a tárca ebben a fejlesztési programban, hogy ezt elérje. A tartalékosok létszáma is jelentősen növekedett, hiszen 2010-ben mindösszesen 17 tartalékos katonánk volt - most név szerint is elsorolhatnánk őket, de az idő rövidségére való tekintettel ezt most nem teszem meg, de majd egyszer, ha könyvet írok, ezt bele fogom

tenni -, most pedig 9300 fő a tartalékos állomány létszáma.

S talán ennyit megengednek nekem: Banai államtitkár úr is tagja a magyar tartalékos állománynak, és nagy büszkeség számunkra, hogy egy ilyen fontos pénzügyi szakember, közigazgatási szakember is vállal a haza védelmének nemes ügyében ilyen szolgálatot. Ajánlom mindenkinek egyébként képviselőtársaim körében is, hogy aki még fizikailag meg lelkiileg megteheti, tegye meg, vállalkozzon ilyenre, és a környezetében hirdesse az „igét”.

Amit a számokkal el tudunk mondani: a honvédelmi költségvetés 788 milliárd forintot fog kitenni a jövő évben. Azt kell mondjam, történelmi léptékű, hiszen már az ez évi is jelentős költségvetés volt, 616 milliárd forint, ez jelentősen növekszik, gyakorlatilag megháromszorozódik a költségvetésnek a volumene a honvédelmi fejezetben 2010-hez képest. Ez egy jelentős növekedés, háromszor annyit költünk a honvédségre és a honvédelemre, mint azt tették elődeink.

Ennek számos eleme van. Azt kell mondjam, hogy egyrészt van egy NATO-vállalásunk, amely arról szól, hogy 2024-re a GDP, tehát a bruttó hazai össztermék 2 százalékat fogjuk fordítani a védelemre, ez a NATO-ban is egy fontos döntés, valamennyi tagország ezt vállalta, mi is vállaltuk. Ütemezetten haladunk előre, évről évre emelkedik ez a GDP-arányos szint is. Most ez durván 1,7 százalékot jelent, ha pontosan akarunk fogalmazni, 1,66 százalékot, tehát a GDP 1,66 százaléka most védelemre fordítódik a jövő évi költségvetésünkben. Ez egy óriási dolog, és bízom benne, hogy a vállalásunkat ilyen módon is tudjuk teljesíteni, és elérjük a 2 százalékot 2024-re.

Ami talán ettől még fontosabb, a költségvetés belső struktúrája, belső arányai. A NATO-tagországokban gyakorta használtuk a költségvetés taglalása során, hogy a költségvetés 40 százaléka dologi, illetve bérjellegű kiadásokra, illetményekre fordítódik, 30 százaléka fejlesztésre, 30 százaléka pedig működésre. A 30 százalékos fejlesztési arány azt jelenti, hogy valóban a kor kihívásainak megfelelő haditechnikai eszközök döntően beszerezhetőek ilyen nagyságrendnél. Én azt látom, hogy valóban nagyon nagy hangsúlyt kapnak a fejlesztések, a beszerzések, ez fontos dolog, hiszen a rendszerváltás kezdete óta nem nagyon volt újabb eszközök beszerzése, kivéve a Gripen-beszerzést - még az első Orbán-kormány időszakában döntöttünk erről -, de szükség van új eszközökre, szükség van a XXI. századi hadviselési formák fölismerésére és az olyan képességek megteremtésére, amelyekkel a magyar állampolgárok biztonságát minél hatékonyabban tudjuk garantálni vagy tudják garantálni a katonáink.

Amit még hozzátennék, hogy a beszerzések és a fejlesztések mellett nagyon fontos, hogy a katona, az ember szerepe is jelentős marad. Talán kereszténydemokrata politikusként én is mondhatom, hogy ez a legeslegfontosabb. Tehát fontosak a fejlesztések, a beszerzések, hiszen azok is az emberekről szólnak, de

alapvetően a katonaiállomány megbecsülése a legfontosabb, a humán erőforrás a legnagyobb kincs, ez egyébként a multinacionális vállalatoknál is így van, de így kell legyen az állami szervezeteknél is és a honvédségnél is. Van kellő muníció, van kellő forrás az illetményemelés folytatására - én bízom benne - és a katonák anyagi értelmében vett megbecsülésére is.

E mellett a megbecsülés mellett - majd fogok néhány adatot mondani, hogy hogyan nőttek az illetmények az elmúlt években, csak néhány példát mondanék, és nem akarom hosszúra nyújtani - a Katonai Nemzetbiztonsági Szolgálat fejlesztésére is van forrás, ezt látom, 32 milliárd forint, ez is történelmi jelentőségű összeg, soha korábban nem volt, legalábbis én nem emlékszem a létezésem óta, hogy ekkora összeg állt volna rendelkezésre. Az Állami Egészségügyi Központ, tehát a Honvédkórház működésére, fenntartására 47 milliárd van tervezve, ez is óriási összeg, de ne feledkezzünk meg arról, hogy több mint kétmillió beteget látnak el kiváló orvosok és ápolók évente a kórház falai között.

A Honvédelmi Sportszövetség, amely mondhatnám azt, hogy a szívem csücske, mondhatnám azt, hogy ott voltam a születésénél, én magam kezdeményeztem még miniszterként, nagyon fontos, hogy ez a szervezet, ez a köztestület is tudja végezni azt a munkát, amit a honvédelmi nevelésben, a hazafias nevelésben elkezdett. Ezek kellő garanciát jelentenek arra, hogy tudjuk végezni ezt a munkát is.

A katonai középiskolák fejlesztésére, bővítésére is van rendelkezésre álló forrás. A Kratochvil Középiskola 400 millió forintot kap, sőt emellett még, ha tetszik, gesztusok vonatkozásában is pozitívumokat tudok mondani az előterjesztésről, illetve a tervezetről. A hadigondozásról szóló törvényt végrehajtó közalapítvány is 17 milliárd forintot kap, ez egy óriási dolog, fontos gesztus mindez.

Engedjék meg, hogy az illetmények alakulásáról röviden, csak pár szót szóljak. Nyilván ez egy folyamat, hiszen ahogyan változik a világ meg a gazdaság, nyilván újabb és újabb lehetőségek adódnak, és nyilván követni kell a munkaerőpiac igényei szerinti változásokat is, hiszen egy gazdasági növekedés időszakában a bérek is alapvetően elvileg emelkednek a magáncégeknél is.

2010-ben egy legénységi állományba tartozó, érettségi nélküli katona bruttó 106 ezer forintot keresett, ennyit kapott. 2020-ban ez 255 ezer forint. Ez 141 százalékos növekedést mutat. Ez egy jelentős növekedés. Ha érettségije van, akkor bruttó 300 ezer forintot kap. Egy pályakezdő tiszthelyettes, altiszt, aki csapatnál kezd el szolgálatot teljesíteni, 2010-ben 155 ezer forintot kapott bruttó összegben, 2020-ban ez 348 ezer forint. Egy tiszt, egy pályakezdő tiszt illetménye 2010-ben 204 ezer forint volt, most, 2020-ban 413 ezer forint. Most nem azt mondom, hogy ez vetekszik a bankári fizetésekkel, de az biztos, hogy a kormányzatnak azt a törekvését jól mutatja, hogy igenis meg akarja becsülni a katonákat, meg akarja tartani a katonai pályán szolgálatot vállalókat.

S most a munkahelyteremtésben is szerepet vállal a Magyar Honvédség, és ez is szerepel a költségvetésben. Egy új kategóriát hoztak be, a speciális önkéntes tartalékos katonai szolgálatot, ahol 161 ezer forint bruttót tudnak adni, mondjuk, a munkáját elvesztő, de a katonai pálya iránt érdeklődő és tartalékos szolgálatot végző fiatal embernek vagy bárkinek, aki a korcsoportba belefér.

Végezetül azzal hadd zárjam, tisztelt képviselőtársaim, hogy összegezve valóban a védelem költségvetése fekszik előttünk, a gazdaság védelméé, a munkahelyek védelméé, a családok védelméé, ezért a Kereszténydemokrata Néppárt támogatja a költségvetés elfogadását, és arra szeretném kérni tisztelt képviselőtársaimat, hogy mindannyian támogassuk a szavazás során.

Köszönöm szépen, hogy meghallgattak. *(Taps a kormánypártok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen. A következő felszólaló az MSZP képviselőcsoportja által bejelentve Ujhelyi István európai parlamenti képviselő úr, aki innen az emelvényről mondja el a felszólalását. Parancsoljon, öné a szó.

(12.00)

DR. UJHELYI ISTVÁN európai parlamenti képviselő: Köszönöm szépen, elnök úr. Tisztelt Ház! Ritka pillanat, amikor európai parlamenti képviselőként a magyar Országgyűlés Házában, itt, önök előtt szólhatok, éppen ezért köszönöm a lehetőséget, hogy az MSZP frakciója előre leadott hozzászólóként felkért, hogy a következő évi magyar költségvetéshez európai parlamenti képviselőként fűzzem hozzá észrevételeimet.

Hazafiként és büszke magyarként én arra tettem fogadalmat a tavalyi évben, az európai parlamenti választásokat követően, hogy a magyar érdekeket képviselem az Európai Unió intézményei előtt, és az európai értékeket hozom ide, képviselem a magyar politika döntéshozói szintjei előtt. Ennek szeretnék megfelelni a következő percekben, még akkor is, ha ez önöknek esetleg nem tetszik, mármint az, hogy én nem tartom feltétlenül egyformának az Orbán-kormány hatalmi építkezési logikáját és érdekeit az általában elfogadható és képviselendő magyar, hazai, nemzeti érdekekkel.

A következő percekben a költségvetésről beszélünk. Igen, költségvetést előkészíteni, elfogadni és azt utána végrehajtani, egy nehéz és bonyolult dolog, ezt tudjuk mindannyian, különösen azok az önkormányzati vezetők, akik most fogják a fejüket, hogy mi lesz a következő években a települési szolgáltatásaikkal. A feladat számomra egyértelmű: az emberi élet védelme és az emberi megélhetés védelme. Egy olyan krízisnek még csak nem is végén, hanem kellős közepén, amit mindannyian átélünk a világban, nem lehet más feladata a magyar Országgyűlésnek vagy bármely politikai döntéshozó testületnek, mint ezt a kettőt szem előtt tartani.

Az emberi élet védelme és az emberi megélhetés védelme – önöknek ezt a következő költségvetésben, ebben a tervezetben nem sikerült szem előtt tartaniuk. Önök a cserben hagyás költségvetését hozták ide, a magyar Országgyűlés elé. Mert cserben hagyják nemcsak az önkormányzatokat, hanem cserben hagyják a magyar embereket is. Cserben hagyják azokat, akik bérből és fizetésből élnek, és vagy megszűnt a munkahelyük, vagy a bevételeik csökkentek, de semmi máshoz nem tudnak nyúlni ezekben a pillanatokban, mert nincsenek tartalékaik. Ők, igen, önöktől, a magyar Országgyűléstől, a magyar kormánytól várják a boldogulás, a túlélés, az emberi megélhetés lehetőségét.

De önök cserben hagyják a kis- és középvállalkozókat is, azokat, akiknek nincsen tőkéje vagy éppen kapcsolatrendszere a NER világához, hogy tőkéhez jussanak, hogy foglalkoztathassanak, hogy működ-hessenek.

Önök cserben hagyják a gyermeket nevelő szülőket is, bármit állítanak erről a költségvetésről. Szép szó, több milliárdért fel is lehet írni nyilvánvalóan hatalmas posztterekre, hogy a családok költségvetése meg a családok támogatása, de azt mindannyian tudjuk, hogy ez csak egy szűk elit családjainak támogatásáról szól, a többség, azok, akik gyermeket nevelnek, étkeztetnek, taníttatnának vagy éppen aggódnak a jövőjükért, nem éli meg így sem a mostani intézkedéseiket, sem a következő év költségvetését, ha majd ezt át kell éljék.

Ez a cserben hagyás költségvetése. Mi, az MSZP az újjáépítés költségvetését mutattuk be, és most ehhez szeretnék kapcsolódni, az újjáépítés költségvetési elvárásaihoz, európai parlamenti képviselői szemüveget felvéve, látva azt, hogy milyen veszélyek azok, amelyek itt vannak előttünk az európai következő hétéves költségvetési terv előkészítése idején, amelyekhez nekünk valamilyen módon egy sokkal koordináltabb és egységesebb választ kellene adnunk, mintsem amit önök folytatnak a brüsszeli intézményekkel való kapcsolatukban.

De akkor hadd nézzek vissza pár percben arra, hogy mi történt az elmúlt hetekben, hiszen követtem, nyilvánvalóan követtem a magyar Országgyűlésben elhangzó vagy éppen a kormánypárti sajtóközleményekben elolvasható megjegyzéseket az Európai Unió és Magyarország viszonya kapcsán. Még szerencse, hogy nem szakadt önökre ennek az ülésteremnek a teje, szerencse, hiszen... *(Bányai Gábor: Szerény ember! - Közbeszólások a kormánypárti padosorokból.)* Hogy fel tudja önöket idegesíteni, hogyha a valóságot hallják, ezen mindig meglepődöm! *(Dr. Rétvári Bence: Még egy szám nem hangzott el!)* Ott tartotunk a gondolatmenetben, hogy nem sikerült önöknek a valóságot elmondani arról *(Dr. Rétvári Bence: Csak a Lajosnak! Csak a Korózs Lajosnak sikerült!)*, hogy az európai uniónak mit köszönhetünk; nem sikerült önöknek képviselni azt, ami a magyar érdek, hogy a lehető legjobb együttműködést és alkut kössük

meg az európai szövetségi rendszerünkkel, hogy a legtöbb európai forrást, támogatást hazahozhassuk a magyar családok, a magyar társadalom érdekében. Önök elhazudták mindazt, amit az Európai Unió az elmúlt időszakban biztosított a magyar kormány számára a védekezés finanszírozásához. *(Dr. Rétvári Bence: Meg kellett semmisíteni a maszkokat!)* Csak én 12 különböző eszközt soroltam föl az elmúlt hónapokban, olyan eszközöket, amelyeket az Európai Unió azért nyitott meg, az utolsó eurócentet is összeszedve az európai közös büdzsénkből, hogy a magyar kormány és természetesen a többi kormány a védekezésben ezeket a lehetőségeket felhasználja. *(Dr. Rétvári Bence: Az összes maszkot meg kellett semmisíteni!)* Tisztelt államtitkár úr, itt tőlem mintegy három és fél méterre vagy talán még annyi sem, folyamatosan bekiabál, de nyilván ön is tudja, hogy annak a gigantikus tárcának, amelyiknek az egyik államtitkára, annak bizony meglehetősen sok európai forrás áll és állt rendelkezésére, hogy utána önnönmaguk dicsőítésére elmondhassák azt, hogy a kormány mit tesz Magyarországon.

Hadd emlékeztessenek, hogy csak az elmúlt hónapokban az Európai Unió mintegy 42 milliárd euró - ez irtó nagy szám, nagyságrendileg közel 15 000 milliárd forint, ha jól számolok, de Mellár Tamás pillanatokon belül pontos összeget is adhat önöknek -, 15 000 milliárd forintos nagyságrendben nyitott gyorscsapokat és lehetőségeket arra, hogy a magyar és a többi kormányzat felhasználhassa az európai uniós forrásokat. És nem, ezek még nem a visszatérítendő európai források, ezek olyan programok, amelyeket a különböző alapokból azért nyitottak, hogy önök ezt felhasználhassák, hogy mi, magyarok is túléljük ezt a válságot. És - államtitkár úr nyilván meg tud erősíteni - emellett ott van az az 540 milliárd eurós - ezt végképp nem merem megszorozni 350, 360, 370, 380-nal, vagy éppen hol tart az euró/forint árfolyam *(Bányai Gábor: 340!)* - óriási összeg, amely viszont sokkal kedvezőbb feltételekkel igénybe vehető európai uniós közös hitel lehetősége, mint ahogy önöknek egyébként akár az oroszoktól felvett paksi hitele vagy a Kínától felvett vasúti hitele, vagy éppen az elmúlt hetekben büszkén bejelentett, devizában, euróban megtörtént kötvénykibocsátása, amilyen rendelkezésére állt Magyarországnak. Olcsóbban, könnyebben, jobban bocsátott számunkra rendelkezésre az Európai Unió gyorspénzt, támogatást a megélhetésünkhöz.

De akkor hadd folytassuk azzal, hogy az elmúlt hetek-hónapok hazugságáradata után most mit tesz az Európai Unió. *(Dr. Rétvári Bence: Na, mi az igazság? Halljuk, mi az igazság!)* Az Európai Unió az elmúlt napokban mutatta be azt a nagyszabású újjáépítési tervet - különösen örültem annak, hogy ez rimel az MSZP költségvetésjavaslat-tervének nevére *(Dr. Rétvári Bence: Megszorításra?)* -, amely szemben a magyar kormány cserbenhagyásos költségvetésével azt szolgálja, hogy a következő három év alatt milyen és mekkora forrásokat ad a magyar kormánynak, így más kormányoknak is, a magyar gazdálkodóknak,

más nemzet gazdálkodóinak is arra, hogy újjáépítsük az Európai Uniót. Ez egy olyan nagyságrendű, mintegy 750 milliárdos program, euróban, amelyből Magyarország - és akkor most itt átváltok forintra - 2800 milliárd forint vissza nem térítendő támogatást kap, 2800 milliárd forintnyit, és ezenkívül - szinte ingyen - 2400 milliárd forintnyi visszatérítendő kölcsönt, amit vagy akarunk, vagy nem akarunk, ezt majd mi eldöntjük, hogy föl vesszük-e, de jobb feltételekkel biztosít számunkra, mint amit egyébként bármilyen más módon a piacokról a kormány meg tud szerezni.

(12.10)

Ez csupán semmi más, csak a következő egy-két évben az európai újjáépítés lehetősége, és minden magyar állampolgárnak jusson eszébe akkor, amikor azt látja büszkén egy-egy minisztertől bejelenteni, hogy mekkora gazdaságvédelmi programokat indítottak, micsoda szociális támogatásokat finanszíroztak, hogy ezeket nagyrészt az Európai Unió adja nekünk. Kicsit úgy járnak önök, meg úgy járunk mi önökkel, mint a Brian életében az ismert jelenetben, amikor fölteszik egymásnak a Monty Python színészei, a humor írói, hogy haj, mit köszönhetünk ezeknek a rómaiaknak - hát, ezt is, meg azt is, meg amazt is, meg még azt is... És akkor összenéznek, és továbbra is megállapítják, hogy de hát, ezek a csúnya rómaiak az életünkre törnek. Majd valaki megjegyzi a végén, hogy ja, és a békét is nekik köszönhetjük. Így vannak önök, így vagyunk mi az Európai Unióval.

Éppen ezért készítette el az MSZP azt a hétpontos javaslatát, amit szeretnénk most a magyar Országgyűlés elé is hivatalosan benyújtani. Ez a hétpontos javaslat a 7000 milliárd forintnyi - nagyságrendileg mondom, hiszen nem tudjuk még a végét, de nagyságrendileg 7000 milliárd forintnyi - következő hétéves költségvetésnek a programja. Miközben önök folyamatosan letagadják az európai uniós támogatásokat, miközben önök háborút folytatnak az uniós intézményekkel, ezenkívül az európai uniós intézményekben szépen-lassan megszületik az a megállapodás, amely a következő hét év EU-s költségvetéséről szól. Igen arról, amely szinte minden magyar, magyarországi, itthoni beruházásnak, fejlesztésnek az alapját adja. Mint ahogy elhangzott a korábbi vitában, itt többen is elmondták, Magyarország GDP-jének, a büszkén bemutatható gazdasági fejlődésnek nagy részét az európai uniós fejlesztési támogatásoknak köszönhetjük az elmúlt hosszú években, akár letagadják önök ezt, akár nem.

De nézzük azt, hogy most éppen mi történik. Két konzultáció zajlik párhuzamosan. Az egyikről mindenki tud Magyarországon, hiszen önök több mint ezermilliárd forintot - bocsánat, tévedtem, be kell ismerjem, ennél nyilván kevesebbet, de majd egyszer megmondják, hogy mennyit - költenek el a konzultációra. *(Közbeszólások.)* Még egyszer mondom, tévedtem, elnézést.

Ezermilliárd, nem, de, ezermilliárd forintot (*Közbeszólások.*), de ha erről majd vita lesz, akkor szívesen várnánk, hogy egyszer bevallják, hogy mennyit költenek el a nemzeti konzultációjukra; államtitkár urat kérem, hogy ezt mondja meg. Szerintem önök sem tudják, meg mi sem tudjuk. Egy biztos, hogy nagyságrendeket tévedtem, elnézést, majd hozok pontos számot. De az tény, hogy az adófizető állampolgárok pénzéből önök ahelyett, hogy ezelőtt három hónappal maszkot küldtek volna borítékban minden egyes magyar postaládába, most elképesztő pénzeket költenek egy hazug nemzeti konzultációra. Ez a konzultáció nem mutat előre, erről a konzultációról tegnap az Európai Bizottság hivatalosan is jelezte, hogy vannak benne olyan kérdések, amelyek nem fedik a valóságot, fake newsként is tekinthetők. Ehhez képest önök erre elköltik a pénzt, és letagadják, elhazudják azt a másik konzultációt, amit éppen az európai intézmények indítottak annak érdekében, hogy megkérdezzék a magyar embereket arról, hogy mire szeretnék fordítani a következő hét év európai uniós költségvetését.

Az MSZP összeszedte hét pontban, hogy mi mire szeretnénk, ha Magyarország fordítaná a nagyságrendileg 7000 milliárd forintnyi hétéves európai uniós fejlesztési ciklus Magyarországra eső részét.

1. A fókuszban az embernek kell állnia. Ez azt jelenti, hogy munkahelyteremtésre, munkahelyvédelemre, a nők és a férfiak közötti bérszakadéokra, a megfelelő európai színvonalú minimálbérrre, méltányos munkahelyekre, méltányos munkafeltételek biztosítására, szociális védelemre, méltányos időskori jövedelemre, a foglalkoztatás rugalmas és bármely más típusú foglalkoztatás támogatására kell a legnagyobb szeletet költeni ennek az európai uniós fejlesztési programnak. Gondolom, ezzel önök is egyetértenek. Bátran jelentkezhetnek, ha ez nem így van. De hát ebben nincs köztünk vita. Akkor már csak az a kérdés, hogy erre tervezik-e költeni az Unió pénzét.

2. Legyen az egészségügy kiemelt jelentőségű területe az Európai Unió és a magyar kormány számára is a következő hét évnek. Igen, sikerült elérni, és büszkén mondom, hogy ehhez magyar európai parlamenti képviselőként közöm van, hiszen az egyik előterjesztője és támogatója vagyok annak a programnak, amely egy erősebb európai egészségügyi koordinációt és nagyobb európai büdset szán az európai egészségügyi szolgáltatás minőségének javítására.

Ez egyszerűsítve, lefordítva úgy hangzik, hogy Kübekháza, Berettyóújfaluban, Budapesten ugyanolyan minimális és európai szempontból sztenderdizált egészségügyi szolgáltatás kell hogy járjon minden polgárnak, mint mondjuk, egy lengyel, egy német vagy egy római polgárnak. Legyenek meg azok a minimalizált sztenderdek, amit minden egyes kormány kötelező, hogy biztosítani tud akár EU-s, akár hazai forrásból az ő polgárai számára. Várom azt, hogy a magyar kormány csatlakozzon ehhez a programhoz, és várom azt, hogy a Tanácsban a magyar kormány

képviselői, Rétvári államtitkár úr tárcája is csatlakozzon fel erre a programra. Közös érdekünk, hogy az Európai Unió sokkal többet fordítson minden egyes egészségüggyel kapcsolatos intézkedésre. (*Dr. Rétvári Bence: Egy fillért sem adtak a szuperkórházra!*)

3. Fókuszban a jövő generációja. A válság egyik nagy vesztese az ifjúság. Rengetegen veszítették el a munkahelyüket, az ifjúsági munkanélküliség az egekben egész Európában. Ez azt is jelenti, miközben látjuk, hogy itthon az oktatási rendszer is milyen állapotban van, hogy sokkal többet kell fordítani a jövő generáció egészségére, oktatására, munkahelyteremtésére.

4. A zöldfordulat. Igen, az MSZP támogatja, és elvárjuk a magyar kormánytól is, hogy a következő évek költségvetéseiben támogassa az Európai Unió új növekedési stratégiáját, ebben az európai zöldmegállapodást és az Unió digitális és ipari stratégiájának megváltoztatását. Nem ismerem a magyar kormány álláspontját e téren, de remélem, önök is támogatni fogják, hogy akár az épület-korszerűsítési hullámban, akár a tiszta hidrogén, akár a megújuló energiák jelentős mértékű növelésében, a tiszta közlekedés megteremtésében, a fenntartható élelmiszerek előállításában az európai uniós közös programokban vegyünk részt, ebből Magyarország vegye ki a részét.

5. Közvetlen forrásokat az önkormányzatoknak! Ki kell emeljem, hiszen ebben a vitában ma is és tegnap is sokan hangsúlyozták, az egyszerűen elképesztő, amilyen módon büntetik önök az önkormányzatiságot, elképesztő, hogy milyen módon szigorítják, vonják meg a költségvetési lehetőségeit az önkormányzatoknak. Ehhez képest mi most azon dolgozunk, hogy nem az eddigi alapok terhére, hanem új forrásokat megjelölve az Európai Unió indítson nagyságrendekkel több olyan pályázati lehetőséget, amelyeket a magyar önkormányzatok is - fideszes vezetésű és ellenzéki vezetésű önkormányzatok is - igénybe tudnak venni az Európai Uniótól. Jó úton járunk. Egészségügyi fejlesztésre, regionális közlekedésre, oktatási vagy környezetvédelmi programokra, szociális bérlakásprogramra el fogja indítani a kezdeményezésünkre az Európai Unió azokat az új alapokat, amelyeket önök hazaárulásnak tartanak, hogy mi kezdeményeztünk, csak azért, mert nem a miniszterelnök és szűk környezete dönt majd arról, hogy kik és mennyi forráshoz juthatnak.

(12.20)

6. Jogállamisági kritériumokat! Igen, ez lesz a legnagyobb vita köztünk, nyilvánvalóan, hiszen mi úgy szeretnénk Magyarországra juttatni az európai uniós forrásokat, hogy azokat nem az önök oligarchái viszik haza. Mi azt szeretnénk, hogy minden egyes magyar vállalkozás, egy pék az új pékségének a megalapításához, egy oktatási vállalkozás a maga digitális hátterének a megteremtéséhez, de egy ipari parki beruházás Szegeden vagy bármely más városban is ne károsodjon azért, mert az Orbán-kormány hadilábon

áll a jogállamisággal, a demokráciával, a pénzek felhasználásával.

Azt kezdeményezzük, hogy azok az országok juthassanak hozzá, pontosítok: azon országok kormányai dönthessenek szabadon az európai uniós pénzek felhasználásáról, amelyek csatlakoznak az Európai Ügyészséghez, és hajlandók abba belemenni, hogy Polt Péter felett is legyen valaki, aki az európai uniós források felhasználása kapcsán nyomozást indíthat, beleszólhat abba, hogy vajon egy európai uniós eurócent elköltése szabályos volt-e Magyarországon vagy sem. De itt jön a mondat második fele: azt kezdeményeztem én magam a tavalyi európai parlamenti vitában, hogy olyan megoldás szülessen, hogy az a kormányzat, amelyik egyébként nem tartja be a szabályokat, az a kormányzat ugyan bűnhődjön, a lakosság, a választók, az önkormányzatok, a vállalkozások, a civil szervezetek, a kedvezményezettek hozzájuthassanak a forrásaikhoz. Van ilyen megoldás az asztalon. Tudom, hogy ezért is reggeltől estig lehazárolóznak a lakájmédiájukban, de mégiscsak tisztázuk már, mi a haza érdeke! Hogy hozzájussanak azok, akik fejleszteni, programokat, jövőt alkotni akarnak ebből a forrásból, vagy az a haza érdeke, hogy kizárólag Orbán Viktor és szűk köre dönthessen az európai uniós milliárdokról? Én azt hiszem, hogy az első. Ezt képviseljük, és erre tettünk javaslatot. Ezt fogjuk az Európai Parlamentben támogatni.

Utolsó pont, a 7-es, ebben, nagyon remélem, hogy egyet tudunk érteni: meg kell védenünk a kohéziós és az agrártámogatásokat. Elmondtam több vitában is, hogy a magyar érdek - teljesen függetlenül attól, hogy ebben a patkóban ki hol ül -, hogy a következő hétéves költségvetésben az agrártámogatásokat tekintve is és a többi, a kohéziós forrásokat tekintve is haza tudjunk hozni minden egyes eurócentet. Nem csökkenhet az európai források nagysága, csak azért, mert a magyar kormány a tárgyalás helyett a kardcsörtetést és a folyamatos, Brüsszellel való hadakozást választotta!

Igen, önök rontottak Magyarország pozícióján az elmúlt időszakban akkor, amikor tárgyalások zajlanak a következő hét év költségvetéséről. De akkor itt nyújtom a kezemet, döntsünk abban, hogy a következő időszakban, következő egy-két hónapban, mire pont kerül a következő hét év költségvetési tervezésére, legyen egy közös stratégiánk arra, hogy végre nem hátba szúrjuk az európai szövetségeseinket, hanem leülünk velük egy asztalhoz, és megegyezünk a magyar érdekek érdekében. MSZP-s európai parlamenti képviselőként én erre kész vagyok, erre hiába az az önök válasza, hogy hazaáruló, ettől nem lesz több eurócent Magyarország fejlesztésére. Az az érdekünk, hogy egyezzünk meg Brüsszellel, akár az agrártámogatások, akár a kohéziós források kapcsán, de ehhez mást és máshogy kell önöknek a következő időszakban elvégeznie.

Nem vagyok naiv, tudom, hogy nem fognak változtatni, de ebben a Házban nekem az a dolgom, hogy elmondjam, a magyar hazát szolgálva, én szeretném,

ha lenne együttműködés az európai források megszerzése kapcsán.

Erről szól a hét pontunk, és azt kérem önöktől, hogy végre ne tagadják le, és ne hazudják el az Európai Bizottság által indított konzultációt. Ez a konzultáció arról szól, hogy minden magyar civil szervezet, önkormányzat, érdekképviselő, foglalkoztató elmondhassa azt, hogy ő mit tenne ezzel a 7000 milliárd forinttal. Önöknek szerintem, akik majd a végső döntést meghozzák Brüsszellel az együttműködésről, önöknek érdemes lenne megkérdezni erről a magyar lakosságot. Most ezt tesszük, és mi most erre tettünk javaslatot. Köszönöm szépen a figyelmüket. *(Taps az MSZP soraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. A műszaki szolgálatnak jelzem, hogy ezt a 24 perc 4 másodpercet majd legyenek szívesek az MSZP időkeretéből levonni, mert képviselő úr az MSZP időkeretére beszélt, és a független képviselők részére pedig visszaadni, mert ő nem független képviselő.

Most a kormány képviselőinek adok jelentkezésük sorrendjében felszólalásra lehetőséget. Elsőnek Rétvári Bence államtitkár úr következik. Parancsoljon, államtitkár úr, öné a szó.

DR. RÉTVÁRI BENCE, az Emberi Erőforrások Minisztériumának államtitkára: Köszönöm szépen. Csak nagyon röviden reagálnék arra, amit Ujhelyi képviselő úr itt elmondott. Ő a Brian életére gondolt, viszont nekem ilyen orwelli emlékeim hadd legyenek, amikor ön azt mondta, hogy a magyar kormány által indított konzultáció rossz, a Brüsszel által indított konzultáció jó. Tehát hogyha valamit onnan indítanak, ez a „négy láb jó, két láb rossz”, erre a logikára épülve a brüsszeli konzultáció jó, a magyar konzultáció rossz, erre emlékeztem. És általában is a felszólalása arról szólt, hogy mindenki mondjon le minden szuverenitáselemről. A magyar kormány mondjon le a szuverenitás azon részéről, hogy a közpénzekkel kapcsolatos döntésekbe beleszólása van, ezt adja át brüsszeli szervezeteknek, a magyar állam mondjon le arról, hogy büntetőhatósága van Magyarországon, adja ezt át nemzetközi szervezeteknek, a saját büntetőjogosítványait, minden csak arról szólt, hogy mi magyarok nem vagyunk képesek arra, hogy a saját ügyeinket vigyük, ezért adjuk át nemzetközi szervezeteknek, csökkentjük a szuverenitásunkat. Néha európai bizottsági javaslatokra vagy pénzforrásokra, néha az IMF-re hivatkozással ezt az elmúlt időszakban is sokszor megtették.

Kevés konkrétum volt a javaslatai között. Az egyik konkrétum volt, hogy azt szeretnék, ha az önkormányzatok közvetlenül kapnának Brüsszellel forrásokat. Tisztelt Képviselő Úr! A 2007-2013-as európai uniós költségvetési ciklust ki tervezte? Önök. Megvolt a lehetőségük arra, teljes mértékben, egy teljes európai uniós ciklusra, hogy az önkormányzatok közvetlenül kapjanak forrásokat? Meglett volna a lehetőségük. Megtették? Nem tették meg. Miért nem

tették meg? Kormányon voltak, akkor még stabil kormánytöbbségük is volt, egy teljes uniós ciklust önök tudtak meghatározni. Miért nem lépték meg azt, amit most követelnek, akkor, amikor kormányon voltak? Vajon miért van ez? Nem lehet, hogy ez azért van, mert igazából önök bármilyen eszközt felhasználnak - és ön itt el is szölte magát egy fél mondat erejéig -, hogy Magyarország kevesebb uniós forráshoz jusson? Tisztelt Képviselő Úr! Ebből is látszódik, csak politikai motiváció van, semmi köze nincs ennek az önkormányzatisághoz vagy bármi egyébhez. Önök csak támadni akarják a kormányt, és olyan eszközt akarnak most bevetni, amihez, amikor 2007-ben lehetőségük volt, eszükbe nem jutott azt a konstrukciót létrehozni. Most, hogy ellenzékben vannak itt a parlamenten belül, és más politikai motivációik vannak, most rögtön elmondják.

Ön említette a brüsszeli segítséget, szeretném önt tájékoztatni, hogy az egészségügy területén is milyen - idézőjelben mondom - segítséget kaptunk Brüsszelből. Ön is tudja, lehetett igényelni a központi forrásokból védőfelszereléseket, Magyarország 250 ezer maszkot igényelt ebből, ön is tudja, hogy több tíz milliós nagyságrendben szerzett be egyébként Magyarország maszkokat, 250 ezerre jelentkeztünk, ez jutott volna Magyarországnak, 250 ezer maszk, ebből 54 ezret szállítottak le, melyet utána Magyarországnak teljes mértékben meg kellett semmisítenie, mert kiderült, hogy a minősége viszont nem megfelelő. Tehát egy olyan segítséget kaptunk, ami igazából semmire nem volt jó.

És a brüsszeli források kapcsán: hogy van az, tisztelt képviselő úr, hogy a budapesti szuperkórház építésére egészségügyi, brüsszeli forrást, egy fillért, egy eurócentet nem kapunk, de egyébként a CEU épületének a felújítására, bővítésére közvetlen brüsszeli forrás Budapestre jött? Azért nem kaptunk egészségügyi forrást, mert azt mondták, hogy Budapest túl fejlett az európai uniós támogatáshoz, EU-s forrást a budapesti szuperkórház építéséhez nem lehet felhasználni, bármilyen szép szövegeket is mondanak önök a brüsszeli egészségügyi forrásokról, de hogy, hogy nem, a CEU épületéhez egy másik uniós forrásból közvetlen támogatást lehetett kapni? Ahhoz nem volt túl fejlett Budapest, hogy a Soros-féle egyetemnek a fejlesztését ebből a forrásból intézzék. Ennyit arról, hogy mennyire érdemes magunkra támaszkodni, és mennyire érdemes nagy nemzetközi együttműködésekre vagy külföldi támogatásra hivatkozni.

Naivitás bárki részéről azt gondolni, hogy bármelyik más európai uniós ország nálunk jobban látja a mi érdekeinket, és nálunk jobban ki tud állni a magyar érdekekért. Nyilván ők kiállnak a saját nemzeti érdekükért, Magyarorszáért csak mi magyarok tudunk kiállni, és ezért a konfliktust vállalni is kell. Elnézést, kicsit hosszabb voltam, mint terveztem.

Fontos a jövő évi költségvetés szempontjából, hogy, bár egy járványhelyzet utáni gazdaság-újraindítási költségvetés, de minden, az EMMI-hez tartozó,

tehát társadalmi, jóléti területen is többleteket találunk a jövő évi költségvetésben. Így az oktatás területén egy 78 milliárdos, tehát közel 80 milliárd forintos többlet szerepel, ami azt jelenti, hogy tíz év alatt több mint másfélszeresére nő az, amit oktatási sorokra tudunk fordítani.

Az egészségügyben még nagyobb mértékű az emelkedés, 156 milliárd forinttal jut több jövőre az egészségügyre. Ez 77 százalékos emelkedés tíz év alatt. Más kormányoknál azt tapasztaltuk, hogy válság idején az egészségügyben megszorítanak, vizitdíjat, kórházi napidíjat vezetnek be, fizetéseket csökkentenek, itt egy 156 milliárd forintos többletről beszélhetünk.

A nyugellátások területén egy 326 milliárd forintos többlet található a jövő évi költségvetésben. Ebből a nyugdíjprémium és a 13. havi nyugdíj újrapiálásának a fedezete is megtalálható.

(12.30)

Kulturális tevékenységek bővítésére 26 milliárd forintnyi többlet található - ez tíz év alatt 174 százalékos emelkedés. Szociális és jóléti kiadásokra is 41 milliárd forintos többlet szerepel - ez 139 százalékos emelkedés egy évtized alatt. Minden területen tehát a válság ellenére is többletforrások vannak, a magyar családok biztonsága, a szociális biztonság, az egészség megőrzése bővebb forrásokból biztosítható.

Az is jellemző volt az elmúlt időszakban, hogy amikor válság ideje volt, akkor ritkán beszélhettünk béremelésekről. Akár más nyugat-európai országokban, akár Magyarországon, a válságkezelés egyenlő volt a baloldali kormányok alatt a megszorításokkal és a fizetések csökkentésével. Ezzel szemben az idei évben Magyarországon nem fizetéscsökkenésről beszélhettünk, bár válság van, legfeljebb egyes baloldali vezetésű önkormányzatoknál, hanem béremelésekről. A kulturális ágazatban a jogviszonyváltással párhuzamosan 6 százalékos béremelés van az idei évben. *(Ungár Péter: Nominálisan mennyi?)* Július 1-jétől a pedagógusok 10 százalékos béremelésre számíthatnak. A szociális ágazatban január 1-jétől visszamenőleg 14 százalékos béremelés volt. *(Ungár Péter: Az mennyi nominálisan?)* Az egészségügyi szakdolgozók, az ápolók esetében pedig már megvalósult egy 14 százalékos emelés az év elején, és az év második felében, novembertől pedig újabb 20 százalékos emelkedés fog történni a fizetésekben, ebben a ciklusban pedig összességében az ápolók esetében egy 74 százalékos béremelés.

Tehát Magyarországon nem megszorításokkal, nem fizetéscsökkentéssel kezeljük a válságot, hanem épp ellenkezőleg: a 13. havi nyugdíj fokozatos visszaépítésével, és rengeteg ágazatban pedig béremeléssel, így a kultúrában, az egészségügyi szakdolgozók esetében, a szociális ellátásban és az oktatásban is béremelésekkel. Úgy gondoljuk, hogy így tudjuk a magyar

emberek, a magyar családok biztonságát jobban megővni, és így tudunk a gazdaság újraindításához is hozzájárulni.

Ezenkívül egy speciális béremelésre is hadd hívjam föl a figyelmüket, az iskolaigazgatók béremelésére. Itt 6 ezer intézményvezetőről, valamint ha a helyetteseket, a tagintézmény-vezetőket és az intézményi egységek vezetőit nézem, további 9 ezer emberről beszélhetünk, hiszen az ő esetükben is egy nagyon fontos feladat az, amit ellátnak. Egy iskolaigazgatónak egy teljes iskola működéséért kell felelni, kiválasztani jó tanárokat, ösztönözni őket a minél jobb teljesítményre. Éppen ezért fontos, hogy nemcsak a 10 százalékos általános pedagógusbér-emelés valósul meg, hanem az iskolaigazgatóknál egy további pótlék-emelés, átlagosan azt mondhatjuk, hogy 50 százalékos pótlékemelés történik. Korábban az iskolaigazgatói pótlékek minimuma 84 ezer forint volt, ez most 126 ezer forint, a maximuma pedig 168 ezer forint volt, ez júliustól 358 ezer forint lesz, tehát egy érezhető emelkedés.

Ha valaki egyetemi végzettséggel iskolát vezet 25 év gyakorlattal, akkor pedagógus I. fokozatban az ő fizetése 715 ezer forintra, mesterpedagógusként pedig 812 ezer forintra is emelkedhet. Az igazgatóhelyettesek, tagintézmény-vezetők esetében pedig ennek a pótlékemelésnek a fele szintén megvalósul, így is meg kívánjuk becsülni az ő munkájukat, további ösztönzőként pedig egy több mint 100 ezer forintos további ösztönzési keret is a rendelkezésükre áll.

A válság idején tehát nem csökkentjük, hanem növeljük a béreket, az iskolaigazgatók esetében pedig azt a felelősséget, amit egy iskola irányítása jelent, ami a következő nemzedék felkészítése szempontjából is nagyon fontos, még többtellemeléssel is igyekszünk díjazni.

Mi a magyar emberekre támaszkodunk, a magyar emberek teljesítményében hiszünk, nem olyan távoli ígéretekben, mint amelyeket Ujhelyi képviselő úr mondott, hanem konkrét, a magyar emberek teljesítményéből, a magyar emberek befizetéséből, a magyar cégek befizetéseiből tudjuk ezeket a többleteket biztosítani. És ezek ténylegesen is megérkeznek, nem olyan, mint az a számla, amit a Brüsszelből befolyó vírusellenes támogatásokhoz nyitottunk, és azon egy nagyon kerek, nullaforintos összeg szerepel. Szerencsére a magyar gazdaság volt már olyan helyzetben, 2010-zel szemben, hogy ezeket a költségeket állni tudta a vírusvédekezéssel kapcsolatban is. Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypartai sorokból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Banai Péter Benő államtitkár úr következik. Parancsoljon!

BANAI PÉTER BENŐ pénzügyminisztériumi államtitkár: Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! Én is Ujhelyi István képviselő úr hozzászólására reagálnék, és ha megengedik, azzal kezdem, hogy miben értettem egyet képviselő úrral.

Egyetértek képviselő úrral abban, hogy az élet és megélhetés védelme a legfontosabb. Abban ugyanakkor vitatkoznom kell, hogy ezt a kormány milyen eszközökkel tette meg, és mennyire hatékonyan tette meg.

Tisztelt Országgyűlés! Ha a kormányzat a mostani járványhelyzetben arra várt volna, hogy az Európai Uniótól pluszforrásokat kap, arra várt volna, hogy plusz-hitellelősséget kap, akkor körülbelül most kezdhetnénk el a védekezést.

Tényszerűen hadd mondjam el, képviselő úrra nézek, hogy 855 millió forint *(sic!)* likviditási jellegű segítséget kapott a magyar állam. Ez körülbelül 300 milliárd forintnak felel meg. Azt a forrást utalta korábban az Európai Bizottság, ami egyébként is Magyarország rendelkezésére állt a 2014-20-as időszakban. Ezen túl nem volt más segítség - nem volt más segítség!

Tehát a kormányzat úgy kezdett el védekezni... A maszkokat említette Rétvári államtitkár úr. Több mint 200 millió sebészeti maszkot rendeltünk meg, tehát ehhez aránylik az a maszkszám, amit államtitkár úr mondott. *(Dr. Rétvári Bence: 250 ezer.)* Tehát úgy kezdtünk el védekezni, hogy ezeket hazai forrásból tettük meg.

A másik megállapítás, amivel egyetértettem, az, hogy sajnós tényszerűen tévedett képviselő úr, amit ön is elismert a konzultáció kapcsán. Az idei költségvetésben is és a jövő évi költségvetésjavaslatban 23,9 milliárd forint áll rendelkezésre konzultációs és kommunikációs célokra.

Amivel vitatkoznom kell, az az, hogy az intézkedések milyen forrásból valósultak meg - ezt már részben érintettem -, és azzal is vitatkoznom kell, hogy ezek az intézkedések gyorsak voltak-e és széles körűek voltak-e, mindenkire vonatkoztak-e, vagy csak szűk csoportokra.

A kormányzat egészségügyi intézkedéseiről sok szó volt. Itt vannak a kezembem a világ egészségügyi szervezeteinek a kimutatásai. Azt gondolom, nemzetközi összehasonlításban azt mondhatjuk el, hogy ezek az intézkedések sikeresek voltak. Természetesen minden egyes életért szomorúságot érzünk, amely élet a koronavírus-járvány következtében szűnt meg, ugyanakkor ismétlem, nemzetközi viszonylatban sikeres volt ez a védekezés, részben annak is köszönhetően, hogy az állam saját forrásokból biztosította a védekezés forrásait.

Méltatlan az a vita, hogy pluszforrást a már ismert 2014-20 közötti időszak forrásain túl az Európai Bizottság rendelkezésünkre bocsátott-e vagy sem. Épp ezt a vitát lezárandó az idei költségvetési törvény módosításában és a jövő évi költségvetésben egy önálló alap létrehozására tettünk javaslatot. Ez az európai uniós források járvány elleni védekezésének az alapja. Ebben pontosan el fogunk számolni minden egyes forintot, amelyet új forrásként a magyar állam meg fog kapni. Ez a költségvetési törvény részét fogja képezni. Ennek a teljesítéséről az Állami Számvevőszék be fog számolni. Most arról tudok önöknek szá-

mot adni, hogy 2020-ban ebben az alapan per pillanat 0, azaz nulla forint van. Ismétlem, a már korábban rendelkezésünkre álló forrásokat értelemszerűen használtuk, de új forrást nem kaptunk.

Ami pedig a gazdaságvédelmi intézkedéseket illeti, képviselő úr úgy fogalmazott, hogy a cserbenhagyás költségvetése, keveseknek segítünk, nem időben lépünk. Itt megint két dolgot hadd mondjak el. Az egyik, képviselő úr utalt a SURE nevű uniós hiteleszközre. Valóban egy kedvező kamatozású eszköz. Körülbelül most nyílik meg. Körülbelül most nyílik meg ez a finanszírozási eszköz, ez egy likviditási forrás.

A másik dolog pedig, amit mondani akarok, hogy a gazdaságvédelmi intézkedések tekintetében eddig munkahelyvédelmi támogatásra több mint 150 ezer munkahely tekintetében adtak be cégek kérelmet; kutatás-fejlesztési munkahelyek megőrzésére több mint 14 ezer munkahely tekintetében adtak be kérelmet; a Külügyminisztérium által vitt versenyképesség-növelő, munkahelymegőrző támogatásra több mint 143 ezer munkahely védelme érdekében adtak be kérelmet. De például a nyolchetes digitalizációs képzésre is 62 ezren jelentkeztek. Folytathatnám még a sort.

Az üzenet az, hogy ezek a támogatások normatív módon állnak mindenki rendelkezésére. Nem szűk csoportok, nem egyes vállalkozások részére állnak rendelkezésre; mindenki rendelkezésére áll, aki megfelel a feltételeknek. Így például a médiában is elhangzott, Kóka János és cége is kap támogatást. Mindenki, politikai nézettől függetlenül, világnézettől függetlenül, mindenféle disztinkció nélkül kap támogatást, aki fontosnak tartja a munkahelyek megőrzését, és adott esetben a munkahelyek megőrzéséhez támogatást kér.

A 2021-es költségvetés is ebben a szellemben készült, olyan források vannak, amelyekből beruházásokat, munkahelyteremtést, munkahelymegőrzést kívánunk finanszírozni, függetlenül attól, hogy nagy vagy kicsi vállalkozásról van szó, függetlenül attól, hogy az adott vállalkozás vezetőjének milyen a világnézeti hozzáállása. Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypárti sorokból.)*

(12.40)

ELNÖK: Köszönöm szépen, államtitkár úr. Folytatjuk a rendes felszólalásokat. A Fidesz képviselőcsoportjából Bányai Gábor képviselő úr jelentkezett szólasra. Parancsoljon, öné a szó.

BÁNYAI GÁBOR (Fidesz): Köszönöm a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! Tisztelt Államtitkár Urak! A 2021. évi költségvetés általános vitájának második napján vagyunk itt együtt. A tegnapi nap folyamán a vezérszónokok között a DK elnöke is felszólalt mint volt miniszterelnök is; számomra elképesztő szónoklatot hagyott hátra nekünk, az utókornak - *(Sebián-Petrowszki László közbeszól.)* igen, lehet, hogy valakiknek jó volt -, akkor az illúzióim elfogytak, hogy, ahogy ő

mondta, nem lesz közös sztorink. A gyávaság volt a legtöbbször ismételt kifejezése mámoros beszédének, és ezen nehéz túllépni, de segített Ujhelyi István képviselő úr, akire majd egy kicsit visszatérnék. De tudjuk, hogy sem neki, sem öneki ma már nem érdemes hinniük az ország választóinak.

Tisztelt Ház! Nem kérdés, hogy a koronavírus-járvány zátonyra futtatta az európai gazdaságot is. Tény, hogy bennünket sem hagy ez hidegen, és mi is nagyon megérezzük. Nem kérdés, hogy a munkaerőpiaci adatok romlanak. Nem kérdés, hogy annak, aki elvesztette az állását, annak nem lesz gyógyír a számmisztika és a számháború, amit itt folytatunk pró és kontra.

Az is igaz, hogy nem lesz könnyű az önkormányzatoknak sem, de tisztelettel kérdezem a baloldali képviselőket, Ujhelyi Istvánt is, hogy hol voltak 2006-2010 között, amikor az önök kormánya 35 százalékkal csökkentette az önkormányzatok finanszírozását. Hol voltak, amikor ezrével kellett elbocsátani embereket azért, mert rosszul gazdálkodtak? És hol voltak akkor, amikor a tegnapi nap folyamán is többen könnyes szemekkel beszéltek a megyei önkormányzatokról - volt megyei közgyűlési elnökként nem is volt egyszerű azt az időszakot kibírni -, de mindent elkövettek, hogy hozzánk forrás ne jusson? És tisztelettel jelzem, én egykori regionális fejlesztési tanács alelnökként elszenvedtem azt a fejlesztéspolitikát, amit Ujhelyi István és Botka László fémjelzett ott Bács-Kiskun, Csongrád és Békés megye vonatkozásában a Dél-Alföldön. Ott megmondták, hogy fideszes önkormányzat nem kaphat támogatást, és tisztelettel jelzem mindannyiuknak, balról és jobbról, hogy annak idején Bács-Kiskunban hét darab iskolát újítottak fel uniós forrásokból. Ebből úgy lett egy egyházi, úgy fért bele, hogy az akkori fejlesztési miniszterhez el kellett bandukolni, mert nem engedték a szegedi fejlesztő szakemberek politikai akarat miatt, hogy a kiskunmajsai Szent Gellért Általános Iskola kaphasson támogatást; még Bajnai Gordon személyesen járt el, amit ma is köszönök neki. De jelzem, ma minden Bács-Kiskun megyei iskolában van gyerek, ahol van még alsó tagozat legalább, és minden iskolát fejleszt a kormányzat, uniós forrásokból, és így loptuk mi el a pénzeket, hogy minden Bács-Kiskun megyei iskolát és óvodát a kormányzat felújít uniós forrásokból, és nem úgy, ahogy tették ezt a szocialisták annak idején 2006-2010 között, megmondva, hogy nem jöhet forrás fideszes önkormányzathoz. Nálunk kap mindenki, és ezt be is látják, be is vallják a polgármesterek.

Ujhelyi István számtalanszor mondta, hogy ő hazaáruló - mi ezt nem mondtuk. Én csak kufárnak tartom, politikai kufárnak, mert árulja Brüsszelben, nem tudom, mennyiért, és pontosan még kiknek, és talán ki lehetne nyomozni, a hazáját és a nemzetét. De nem tartom ettől még hazaárulónak, nem ezt a kifejezést használnám rá. Elképesztő dolgokat mondott, és az illúzióm nekem is megszűnt tényleg, hogy lehetne itt együttműködni bármiben. De én emlékszem az ő együttműködésére annak idején a regionális tanács

hátterében a szegedi, újszegedi ifjúsági ház környékén, hogy milyen egyeztetések folytak ott uniós pénzekről, és tudjuk, hogy mit tettek tavaly nyáron - idézve egy régi filmet.

Előttem felszólalt többekkel ezelőtt Mellár Tamás professzor úr. Ezt az Open Budget Survey-t megnézem majd, ez biztos komoly szervezet; de amióta ön parlamenti képviselő és korábban kijött a jobboldali kötelékből, attól kezdve mindig összeomlást vizionál, mióta mi kormányon vagyunk. Mindig ezt vizionálta, hogy most, most biztos össze fog omlani az ország. Vissza lehet... Mindig azt mondta, hogy a költségvetés katasztrófa, mindig ezt hozta elő. Milyen? (Dr. Mellár Tamás közbeszólására:) Most is ezt jelentette - (Dr. Mellár Tamás felé:) köszönöm szépen -, amiket elmondott. Én tisztelettel kérem, hogy nézze vissza a hozzászólásait és a hozzáállását a korábbi költségvetési vitákhoz. Mindig ezt hallottuk öntől. Most sem fog az ország költségvetése sem és az ország sem összeomlani.

Tény és való, hogy a Covid-vírus előtti időszakban, az utolsó adatok szerint 280 ezer fő volt 2020 januárjában állástalan Magyarországon. Április végére ez emelkedett 330 ezer főre. Ezt tudjuk, és nem lehet kérdés, hogy ez még tovább is tud nőni. De azt ne felejtjük el, hogy ennek a foglalkoztatásból kiesett tömegnek, honfitársainknak a 80 százaléka legfőképpen a turizmus-vendéglátás területéről származik jelen pillanatban. A turizmus gyakorlatilag lefeküdt, lehasalt, kidőlt, tetszhalott állapotban van, de amint ez az ágazat talpra fog állni, márpedig előbb-utóbb csak csökkennek a megszorítások a nemzeti korlátozásokban, talán ebben az évben sok mindent vissza fog pótolni mind munkaerőben, mind gazdasági erőben a turisztikai ágazat.

Azt is tudjuk, hogy 2010 májusában még több mint 1 millió ember volt állástalan, 12,6 százaléka az országnak állástalan volt az aktív korú népességből. Ez idén januárra 3,9 százalékra csökkent. És tudjuk azt is - önök nem tudják, de én tudom -, hogy Bács-Kiskun megyében sajnos nőtt 4 ezer fővel, negyedével az elmúlt három hónapban az állástalanok száma. De azt is tudjuk, hogy 6700 magasan kvalifikált, illetve kisebb képességgel rendelkező munkavállaló számára is fontos álláshelyet mentett meg akár az ITM, az Innovációs Minisztérium támogatási rendszere, akár a HIPA támogatásai szintén akár több ezer álláshelyet mentettek meg Bács-Kiskun megyében vagy országszerte. Hallottuk, hogy a két szám közel 300 ezer fő, akiket a két minisztérium forrásainak köszönhetően megmentettünk közösen.

Én azt látom, hogy a munkahelyek védelme érdekében hozott támogatási intézkedéseink, a munkahelyteremtésre és annak védelmére, technikai fejlesztésekre fordított források, állami támogatások a céljukat elérik, meghozzák a hatásukat, hiszen vállalkozók tömege jelentkezik, túljelentkezések vannak ezekre a forrásokra.

A magyar gazdaság minden részében azt tapasztaljuk, hogy a vállalkozók mindent elkövetnek azért,

hogy újraindítsák a vállalkozásaikat. Ők hisznek abban, amit a kormányzat mond, hogy segíteni kíván és segít az intézkedéseivel; látnak a támogatásokban fantáziát, és a saját tehetségükben is bíznak, és nem akarnak még egyszer a 2008-as depresszióba és katasztrófába sodródni, mint ahogy annak idején a rossz kormányzati intézkedések miatt mélyebb gazdasági válság ért bennünket itt Európa közepén, amit a mai napig nem hevertünk még ki teljesen. A vállalkozók nem akarják, hogy ez így történjen.

Emellett pedig, ami talán fontos a számmisztika és a számvita során, hogy az államháztartás hogyan alakul a bérjellegű kiadásokban a közszféra irányában. Most itt fel lehetne sorolni az összes területet, de amíg 2010-ben 2611 milliárd forintot fordított a kormányzat bérekre, bérjellegű kiadásokra a közszférában, ez 2021-ben 4476 milliárd forint lesz. Ez egy jelentős különbség, tisztelt hölgyeim és uraim, és a közszférában benne volt akkor is az önkormányzati rendszer, benne volt minden alszereplő.

Ugyanezt el lehet mondani, hogy az oktatási rendszerben, bár tény és való, hogy egy pedagógus bérében a tanult szakmája megkövetelte tudás és az emberi hozzáállás szinte megfizethetetlen, és a nemzet napszámosságainak tartották mindig is őket, vagy így nevezték, mert napszámosságban voltak általában tartva - egy időben úgy volt, 2010 előtt -, de ma már 78-80 százalékkal többet keresnek, mint 2010-ben, ami persze lehetne több is. Tény és való, hogy Nyugat-Európában sokkal-sokkal többet keresnek az egyetemi, középiskolai és alapfokú képzésben oktató pedagógusok, de még egyszer mondom, 2010-ben erre sem volt meg a fedezet; a 2010-es örökség okán mi elmondhatjuk, hogy az elvesztegetett nyolc év, ahogy Varju képviselő úr a mi kilenc-tíz esztendőnket aposztrofálta.

Az egészségügyben, ha az ápolók bérét összevetjük, 2010-ben 160 ezer volt az átlagfizetésük, ma pedig és 2021-re ez 355 ezer forintra fog emelkedni, egy részében; egy másik részében pedig 170 ezerről 390 ezer forintra. Jelentős duplázódást lehet tapasztalni a bérjellegű kiadások területén az egészségügyben az ápolóknak, orvosoknak egyaránt. A mentősök is duplaannyi forrást kapnak bérjellegű kiadásokra, mint korábban, ezt sem kéne negligálni az ezt nem támogató, illetve az ez ellen szóló képviselőtársainak.

A honvédségnél szintén jelentős bérfejlesztések vannak. 2010-ben egy legénységi állományban lévő katonanő vagy katona férfi 106 ezer forintot keresett, ez ma már bruttó 255 ezer forint, de ez emelkedni fog jövő évben 300 ezer forint fölé. Tehát minden területen, amit a kormányzat felügyel és forrást kell biztosítson a munkavállalók béreihez, a közszférában dolgozók béreihez, rendkívül nagy növekedés volt. Tény, hogy kevés.

Itt a volt miniszterelnök könnyes szemekkel mondta - és mondom, mámorosan, mert tényleg úgy tűnt -, hogy Ausztria 300 milliárd vagy 400 milliárd forint értékű forrást adott, így, tálcán kínálva az ottani önkormányzatok számára. Ha az a nyolc év nem olyan

abból ki lehet bogarászni, de legalábbis van egy törekvés arra, hogy ne legyen annyira egyértelmű már, hogy a költségvetés egyes sorai mögött pontosan milyen kiadások vannak.

Mondok egy példát: a Kék Bolygó Klímavédelmi Alapítvány - ez Áder köztársasági elnök úr szíve ügye és alapítványa, nem olyan régen kapott is szép nagy támogatást egy aláírásért cserébe -, szól a javaslat arról, hogy kap majd támogatást ez a bizonyos alapítvány, sok más civil szervezetnek gondolt szervezet mellett, azonban nincs már összeg mellette, korábban ez azért volt, a Miniszterelnökség fejezetén belül találhatjuk ezt például.

A Budapest-Belgrád vasútvonal, hogy akkor ráterjek a konkrét, felesleges költségek sorolására, a Budapest-Belgrád vasútvonal, amely a korábbi, tavalyi költségvetésben egy önálló soron létezett, ez volt a neve, ma már ez el van dugva, 132 milliárd forintnyi összeget fog kapni ebben a 2021. évben, ennyi a tervezett kiadása annak a beruházásnak, amelyről pontosan tudjuk, hiszen itt, a Ház falai között is és a sajtóban is ezek az információk megjelentek, hogy valójában ez Mészáros Lőrinc és körének gazdagodását szolgálja, teljesen felesleges beruházás, és lopációról beszélünk itt, kedves képviselő úr, aki ideült élém, pontosan erről beszélünk.

Itt ragadom meg az alkalmat, az egy külön helyzet, hogy a Gazdaságvédelmi Alap kategóriában szerepel ez a tétel, semmilyen köze nincs ennek a gazdaságvédelemhez; egyébként a Gazdaságvédelmi Alapot javaslom, nevezzük át Mészáros Lőrinc-alapnak, mert minden egyes tétel, ami ott van, az valójában az ő cég-hálójának és vállalkozói körének a gazdagodását segíti elő.

Nézzük a másik felesleges tételt, egy újabb presztízsberuházást. Sokan sokszor elmondták már itt, a Ház falai között is, hogy a Paks II.-beruházásnak így semmi értelme nincs a XXI. században, vannak jobb, hatékonyabb, és ami sokkal fontosabb, hogy olcsóbb és ezerszer zöldebb, környezetkímélőbb megoldások arra, hogy energiát termeljünk. Falra hányt borsó volt minden ilyen érv, minden elemzés, hiszen a jövő évi költségvetésben is 116 milliárd van Paks II.-re betervezve. Ez is természetesen a Mészáros Lőrinc-alap része, ahogy azt az előbb mondtam.

Külön kedvencem a kormányzati propaganda és a közmédia támogatása, bizony ám, a közmédiát is én ideveszem. Egészen pontosan nehéz meghatározni a költségvetésitörvény-javaslatban, hogy összességében hány száz milliárdot költünk propagandára. Elhangzott itt korábban, valóban a Miniszterelnöki Kabinetiroda költségvetésében van 23,9 milliárd konzultációkra és egyéb kommunikációs kiadásokra, de én, bizony ám, a közmédia 77 milliárdját, de akár a teljes Rogán Antal-féle propagandaminisztériumot, illetve a Nemzeti Kommunikációs Hivatal költségvetését idesorolom. Bizony ám! Tehát, biztosan mondhatjuk, hogy több száz milliárd forintot költünk el feleslegesen propagandaköltségekre.

Végül még egy nagyobb kiemelés tennék, ezek pedig a védelmi kiadások, ha jól számolom, 28 százalékkal történő megemelése egyik évről a másikra. Nekem személy szerint egyébként az is nyugtalanító, ahogy a miniszterelnök úr és a kormánypártok egy háborús retorikát használnak folyamatosan, hogy lőterekre adunk támogatást, hogy a katonai középiskolák hálózata épül, hogy úgy gondoljuk a munkanélküliséget megoldani, hogy menjenek katonának a munkanélküliek. Nekem ezzel az egészel van komoly problémám, de az, hogy egy világválság idején 28 százalékkal növeljük a védelmi kiadásokat a munkahelyteremtés vagy a kisvállalkozások támogatása, vagy ezer más sokkal fontosabb dolog helyett, az önmagában annyira aránytévésztés, olyan hiba, ami még ebben a magyar szürreális világban is párját ritkítja.

(13.00)

Sorolhatnám a további extra feleslegesnek tartott költségeket: a vadászati kiállítást, az eucharisztikus világkongresszust, a határon túli papok támogatását vagy a 20,4 milliárdot egy új gyorsaságimotoros-pálya építésének elkezdésére, mert ez még csak nem is az egész beruházás.

Egy szó, mint száz, kedves hölgyeim és uraim, ez a gyengeség és a gyávaság költségvetése, ezért aztán ezt az ellenzék és benne a DK semmilyen módon nem támogathatja. Köszönöm szépen. *(Taps az ellenzéki padsorokból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. A következő felszólaló a KDNP képviselőcsoportjából Vejkey Imre képviselő úr. Parancsoljon, képviselő úr, öné a szó.

DR. VEJKEY IMRE (KDNP): Tisztelt Elnök úr! Köszönöm a szót. Tisztelt Ház! Tisztelt Képviselőtársaim! A jövő év költségvetése a gazdaságvédelem költségvetése a járványügyi készütség fenntartásával. A költségvetésitörvény-javaslat biztosítja, hogy a magyar gazdaság jelentős növekedés mellett stabil maradjon a 2021. évben is. A 2021. évi költségvetésben a hangsúly a családok és a nyugdíjasok védelmén, a gazdaság újraindításán, továbbá az ország biztonságán van. A jövő évi költségvetésünk 4,8 százalékos GDP-bővüléssel számol, 3 százalékos infláció és 2,9 százalékos GDP-arányos államháztartási hiány mellett úgy, hogy közben az adósságráta újra 67 százalék alá kerüljön.

A munkahelyek megőrzése és újratereztése a 2021-es költségvetésben a Gazdaságvédelmi Alapra épül, melyen keresztül 2021-ben 2555 milliárd forintot meghaladó forrás áll majd rendelkezésre, csaknem 3000 milliárd forintos forrással pedig Egészségbiztosítási és Járvány Elleni Védekezési Alapot hoznánk létre.

Az ellenzéki frakciók részéről történő elutasítás a költségvetési törvénnyel szemben csak egy újabb vakrepülés a részükről, ráadásul úgy, hogy Varga Mihály

pénzügyminiszter úr tegnapi expozéját meg sem hallgatták a teljes ellenzékéből, csak egy hölgy volt a parlamenti ülésteremben erre hiteles (*sic!*), és ennyire hiteltelen az ellenzék véleménye. Ilyen hozzáállással nem csoda, hogy nyolcévnyi szocialista-liberális kormányzás után a 2010. évben egy olyan országot vetünk át, amely a csőd szélén állt, és morálisan is megröppant.

(Az elnöki széklet Jakab István,
az Országgyűlés alelnöke foglalja el.)

Tisztelt Hölgyeim és Uraim! A magyar gazdaság megszenvetede a szocialista-liberális kormányzást, a Fidesz-KDNP elmúlt tízévi gazdaságpolitikája azonban a magyarok munkájával együtt és a Mindenható kegyelme által előrevitte az országot, jó esély van arra, hogy az előzmények és a járvány ellenére is Európában az egyik legjobb és legstabilabb eredményt tudjuk produkálni.

A koronavírus ez évi negatív gazdasági hatását jövőre jelentős növekedéssel fogjuk ellensúlyozni. A legfontosabb, hogy az elveszett munkahelyek helyére újakat teremtsünk, és minél több munkahelyet meg lehessen őrizni. Rendkívül fontosnak tartjuk azt is, hogy a fizetőképességet fenntartsuk. Ne feledjék: ahhoz, hogy a járvány elleni védekezésünk sikeres legyen, az önkormányzatokra is nagy szükségünk van, ezért a jövő évi költségvetésben az ideihez képest 16 százalékkal több forrás van az önkormányzatok számára biztosítva.

Tisztelt Hölgyeim és Uraim! A parlament Igazságügyi bizottságának elnökeként a továbbiakban a költségvetés igazságügyi részét emelném ki.

Rendkívül fontosnak tartom hangsúlyozni, hogy az elmúlt tíz évben a Fidesz-KDNP által elfogadott költségvetéseknek köszönhetően a magyar bírói szervezet a XXI. századi digitális innovációkkal gyakorlatilag Európa élvonalába kerül. A 2021. évi költségvetési törvény ezt az irányt erősíti tovább. A 2021. évi költségvetési törvény ugyancsak erősíti a 2018-ban általunk megkezdett finanszírozással az ügyfélközpontú bírósági rendszer továbbfejlesztését.

A „Digitális bíróság” projekt szintén a miáltalunk elfogadott költségvetés alapján indult a 2018. évben, amely három alappilléren nyugszik: a bírósági határozatok közzétételén és anonimizálásán; a bírósági eljárások iratainak elektronizálásán, az úgynevezett e-akta létrehozásán és fejlesztésén, amely biztosítja azt, hogy a felek tétől és időtől függetlenül hozzáférhessenek a peres aktához; a harmadik pedig a bírósági rendszernek a közhiteles nyilvántartásokkal való összekötésének létrehozásán és fejlesztésén való munkálkodás. A 2021. évi költségvetési törvény ezt a három digitális bírósági alappillért továbbra is erősíti.

Mindeközben a költségvetés támogatta és támogatja a bíróságok, a bírák, a bírósági dolgozók egyre magasabb szintű anyagi juttatásait úgy, hogy közben a tárgyi feltételeket is fokozottan egyre megfelelőbbé teszi.

Itt elég utalnom egyrészt arra, hogy költségvetési forrásból laptopot, táblagépet lehetett vásárolni a bíráknak, hogy a bírói távmunka minél inkább előtérbe kerüljön, hogy ők is tétől és időtől függetlenül tudjanak dolgozni az adott ügyön. Másrészt pedig arra utalnék, hogy szintén költségvetési forrásból megkezdődött a bíróságok egységes megjelenését biztosító átfogó felújítása, és ezzel egyidejűleg bíróságokként az ügyfélközpontok kialakítása. Itt jelezném, hogy például csak az Egri Törvényszék felújítása 3,5 milliárd forintból történt.

Tisztelt Hölgyeim és Uraim! A bíróságok után az ügyészi szervezetről is szeretnék néhány gondolatot kifejezni a költségvetésitörvény-javaslat kapcsán, ezúton is üdvözölve dr. Polt Péter legfőbb ügyész urat és az ügyészeket a tegnapi ügyészség napja alkalmából. (*Csányi Tamás tapsol.*) Ne feledjék, az első ügyészi törvény 1871. június 10-ei kihirdetésének évfordulója 1991 óta június 10-e az ügyészség ünnepnapja!

Fontosnak tartom hangsúlyozni, hogy az elmúlt tíz évben a Fidesz-KDNP által elfogadott költségvetéseknek köszönhetően a magyar ügyészség részére a működéshez szükséges megfelelő források rendelkezésre álltak, és e törvényjavaslat szerint a jövőben is rendelkezésre fognak állni.

Jelentős hangsúlyt kapott az ügyészség gazdálkodásában az informatikaeszköz-ellátottság bővítése, továbbá új épületek kialakítása, a régi épületek felújítása oly módon, hogy azok már a legmodernebb infrastruktúrával rendelkezzenek. A jövő évi költségvetés ezt a dologi irányt továbbra is biztosítja az emelkedő üzemeltetési költségek fedezetével együtt úgy, hogy mindemellett a személyi juttatásokra felhasználható összeg is nő. Mindezekből megállapítható, hogy a jövő évi költségvetés az igazságügy költségvetése is lesz.

Tisztelt Hölgyeim és Uraim! A kereszténydemokraták támogatják a költségvetésitörvény-javaslat elfogadását. Kérem, támogassák önök is. Köszönöm megtisztelő figyelmüket. (*Szórványos taps a kormánypárti padsorokból.*)

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! Köszöntöm képviselőtársaimat. Megadom a szót Ungár Péter képviselő úrnak, LMP-képviselőcsoport.

UNGÁR PÉTER (LMP): Köszönöm a szót. Nagyon fontos, hogy egy olyan ember után tudok szólni, akinek szintén központi eleme a politikában az, hogy az keresztényszociális alapokon nyugvó politika legyen. Ez ebben a költségvetésben is biztos, hogy az ő szempontrendszerét is kimeríti, és biztos vagyok benne, hogy azokat a hiányosságokat, amiket a szociális költségvetésben én felfedeztem, ő, illetve a Barankovics-elveket követő többi képviselőtársam is ugyanilyen mélyen és hosszan ki fogja fejteni a további felszólalásában.

Az a helyzet, hogy véleményünk szerint a költségvetésnek szolgálnia kell azt, hogy az állam el tudja

látni a jóléti állam alapvető feladatait, és ezt az újraelosztáson keresztül kell megtennie.

(13.10)

Ez a költségvetés ugyanakkor nem hordoz magában jelentős jóléti többletkiadásokat, ez nem egy jóléti típusú költségvetés. Bár feltételezem, ezt nem is állította egyik kormánypárti vezérszónok sem, amit én hallottam azon a beszámolón kívül - és nagyon sajnálom, hogy nincs a teremben -, amit Rétvári államtitkár úr az előbb tartott, amiben beszélt 6, illetve 15 százalékos emelésekről, amelyek nominális értékben körülbelül 8, illetve 24 ezer forintos emelést jelentettek a kulturális, illetve szociális szektor átlagbérhelyzetéhez képest.

Az a helyzet, hogy a szociális szektorban radikális béremelésre van szükség. 15 ezer olyan betöltetlen álláshely van, ami miatt a szociális ellátórendszer nem tud jól működni. Gondolom, mindannyian itt a teremben tudjuk azt, és ez egy tény, és nem fogom azt állítani, hogy ez csak az Orbán-kormány alatt volt így, csupán azt állítom, hogy az Orbán-kormány nem fordított kellő figyelmet erre, hogy ha egy ember idősebb hozzátartozóját, legtöbb esetben demenciával élő hozzátartozóját kényszerül beadni egy idősotthonba, akkor körülbelül 2-2,5 év a várólista. Az elmúlt 8 évben ez a kormány nem hozott létre új idősotthoni férőhelyet az állami fenntartású intézmények között, illetve továbbra is van egy amúgy a vatikáni szerződésből adódó ordító igazságtalanság, hogy az egyházi szociális intézmények az államihoz képest 1,8-szoros normatívát kapnak. Ez véleményem szerint azért sem megengedett, mert ugyanazok az emberek, akik az állami intézménybe kerülnek be, ugyanúgy adót fizettek, ledolgoztak egy életet, 40 éven keresztül tb-t fizettek, ezért jár nekik az, hogy méltó idősgondozásban legyen részük.

Az a helyzet, hogy az idősgondozásban a költségvetés ráfordított összegét növelni kell, és növelni kell a jövő évben és az az utáni években, minden évben, hiszen akármit mondanak, egyre öregszik el a magyar társadalom, egyre tovább élünk, de sajnos nem egészségben. Egyre több olyan évet fogunk eltölteni, amiben ápolásra szorulunk, és erre fel kell készülnie a költségvetésnek. Ez nem egy ellenzéki gondolat amúgy, amit én elmondtam, hiszen ezt Matolcsy György is elmondta korábban, ugyanakkor nem látom, hogy ez a költségvetésben megjelent volna. Az idősgondozásban van a kormánynak egy konzervatív ideológiai hozzáállása, ami véleményem szerint nem reflektál a valódi magyar életre, ugyanis azt mondja az EMMI a lehető legtöbbször, hogy az idősgondozás egy családi feladat. Nem tud családi feladat lenni az idősgondozás, hiszen Magyarországon nagyon sokan élnek mozaik, illetve egyéb családi formákban. Emlékeztetném önöket, hogy a tavalyi évben a született gyermekek 49,7 százaléka házasságon kívül született már. Lehet, hogy nem értenek vele egyet, meg lehet erről egy ideológiai vitát folytatni, én csak elmondom,

hogy ez ma a magyar valóság. Ebből következően nagyon sok embernek tehát nincs lehetősége arra, hogy a családja vigyázzon rá. Ráadásul a legtöbb esetben orvosilag nem is indokolt, és szakmailag nem is szerencsés, ha otthon vigyáznak például egy súlyos demenciával élő emberre. Ezért ez egy állami feladat, amit az államnak kéne ellátnia, amit az állam nem tesz meg kellő színvonalon. Az a helyzet, hogy az állam alapvetően köteles ezeknek az embereknek a befizetett adó, egy ledolgozott élet után biztosítani a méltó időskort, és ezt most nem teszik meg. Erre sokkal nagyobb anyagi ráfordítás kéne. Ráadásul cinikusnak tartom, hogy önök azt mondják, hogy családi feladat az idősgondozás akkor, amikor jelenleg aki otthon ápolja idős, sokszor demenciával élő rokonát, 38 ezer - ez most valószínűleg meg fog nőni 43-44-re - és 58 ezer forintot - és ez valószínűleg meg fog nőni hatvanvalahány ezer forintra - fog kapni. Tehát 40, illetve körülbelül 60 ezer forintot kap azért, hogy otthon gondozza idős hozzátartozóját. Ezt nem fogja tudni megtenni, mert ez a segély, ez a munkáért kapott bér nem pótolja azt, hogy ő kiesik a munkaerőpiacról azért, hogy gondozza idős hozzátartozóját.

Továbbra is érthetetlennek tartom, hogy amúgy a költségvetési szinten nem jelentős befektetést, amit igényelne, hogy az otthongondozási díj mindenkinek egyenlően a minimálbér szintjére felemelkedne, miért nem vezették be ebben a költségvetési évben. 2004-ben, amikor ez a szörnyű balliberális kormány volt, amiről előbb beszéltek, akkor még fideszes módosító javaslat volt, hogy mindenkinek érje el a minimálbér szintjét az otthonápolási díj. Nem értem, hogy ezt miért nem tették meg, ha ellenzékben még javasolták.

Az a helyzet, hogy a szociális dolgozók nélkül ugyanakkor nem tud méltó idősellátás, fogyatékosellátás, gyermekvédelem lenni. Az, hogy 10-15 ezer ember hiányzik a szociális szektorból, és az, hogy mennyire el van idősödve a munkaállomány, és hányan vannak nyugdíjközeli állapotban, azért van, mert körülbelül mindenki szinte a garantált bérminimumot keresi ebben a szektorban. Ők az állami alkalmazottak közül a legrosszabban fizetettek. A 15 százalék, amiről Rétvári államtitkár úr beszél, ezzel együtt körülbelül 170 ezer forintot keres ma egy idősgondozó, körülbelül 180 ezer forintot keres ma egy gyermekvédelmi dolgozó, tehát ez a helyzet, és ezért nem mennek új emberek a pályára, és van ez a hihetetlen munkaerőhiány, amit a kormány meg tudna oldani, lenne erre pénz, ezer felesleges dologtól lehetne elvenni, de önök nem tartják a szociális szektort fontosnak. Ez látszik onnan is, amit egyszerűen nem tudnak megmagyarázni, eddig sem tudták megmagyarázni, hogy miért nem adják meg az egyszeri 500 ezer forintos bérkiegészítést, amit nagyon helyesen megadnak az egészségügyi dolgozóknak, a szociális dolgozóknak, akik ugyanúgy részt vettek a járvány elleni védekezésben, akik ugyanúgy járványveszélynek kitéve, retentő nagy túlóra mellett dolgoztak, ezért ez teljességgel érvelhetetlen.

Azt meg szeretném ismételtelen elmondani, hogy amikor megérvelte Kásler miniszter úr - ezt Maruzsa államtitkár úrnak mondom, ha már mégiscsak ő van itt az EMMI képviselőjében -, tehát Kásler miniszter úr úgy beszélt a szociális ellátórendszerben az idősgondozásról, amikor megindokolta, hogy miért nem kapják meg a szociális ágazatban dolgozók az egyszeri bérkiegészítést, hogy azt mondta, hogy egyházi és civil fenntartású intézmények az időotthonok, amikor az időotthonoknak körülbelül 30 százaléka állami fenntartású. Tehát a szociális ügyekért felelős miniszter nem tudja, hogy ő fenntart időotthonokat. Ha ez nem dilettantizmus, akkor nem tudom, micsoda. Ha ilyen hibát követett volna el egy ellenzéki városvezető vagy politikus, az egész Fidesz ezen röhögött volna három hete. Remélem, miniszter úrnak lesz lehetősége az Országgyűlésben külön is elmondani ezt.

Továbbmegyek: a fogyatékosok sem kap kellő forrást ebben a költségvetésben. Vannak jó, költségvetésileg külön támogatott részei a fogyatékosellátásnak, és ennek nagyon örülünk, van a pályázati rendszer, amely kisebb-nagyobb problémákkal szerintem mindenki megelégedésére működik, de alapvetően a fogyatékosellátás sem kap kellő támogatást, főleg nem kap - és erre szeretném felhívni államtitkár úr figyelmét - a gyógypedagógia, illetve az SNI-oktatás külön nem kap kellő forrást. A gyógypedagógusok átlagbére szintén egy vicc. Egy vicc! Ráadásul a gyógypedagógia, ha már mégiscsak egy nemzeti hagyományokkal felvértezett kormányról beszélünk, a Bárczi Gusztáv az egyik legrégebbi magyar felsőoktatási intézmény, a legnagyobb magyar hagyomány mégiscsak a pedagógián belül szinte a gyógypedagógiában van. Tehát ha valamit lehetne támogatni Magyarországon, akkor ezek az intézmények, illetve például ilyen a Pető Intézet, és rengeteg ilyet lehetne mondani, mégis az SNI-oktatás nem kapja meg azt a költségvetési támogatást, amit meg kéne kapnia, ráadásul ez akkor soha nem lesz így, ha a gyógypedagógiai szakasszisztensi meg a gyógypedagógiai bérek ilyen hihetetlen alacsonyak. Rettentő sok esetben 200 ezer forint nettó alatt kapnak egyetemet végzett, hihetetlen jó szakmai felkészültséggel rendelkező emberek.

Szeretnék pár helyi ügyre is rátérni. Talán az egyik legfontosabb, hogy most sok önkormányzatnak módosítani kellett a korábbi költségvetést, és ezért olyan dolgoktól kellett megválniuk, amelyek amúgy nagyon fontosak, és a helyi polgároknak nagyon is jelentős szolgáltatást jelentettek az adójukért. Pár példával szeretnék kezdeni. Nem egy ellenzéki vezetésű városról van szó, hiszen mégiscsak ezen önkormányzatok - a kivézetetés szót nem használom, mert ezt Banai államtitkár úr nem szereti, azt mondta az előbb - forrásainak a csökkentése, vagy inkább úgy lehetne fogalmazni, hogy az oly módú átalakítása, hogy neki kevesebb jut - remélem, hogy ez egy megfelelő eufemizmus lesz a kivézetetés helyett -, tehát ez a fajta új önkormányzati költségvetés nemcsak az ellenzéki vezetésű városokat sújtja, hanem sújtja a fideszes vezetésű városokat is. Úgyhogy kezdjük egy ilyennel,

kezdjük például Győr városával! Győr városának polgármestere, Dézsi Csaba András azt mondta, hogy a mobil légszennyezésmérők telepítése Győrben meg fog szűnni, tehát nem lesznek légszennyezésmérők Győrben, mert a költségvetést át kellett alakítani Győr városának, annak a városnak, amelynek amúgy a legnagyobb iparűzésiadó-bevétele van Magyarországon, ha ezt lakosságszámra nézzük. Úgyhogy én beadok egy olyan költségvetési módosítót, amivel mobil légszennyezésmérőket telepítünk Győrrre. Ez azért nem egy jelentős összeg, de mégiscsak ne a győriek szenvedjék el azt, hogy a kormány elvon az önkormányzatoktól.

(13.20)

És mégiscsak azért ez nem egy olyan nagy összeg, hogy a fideszes képviselők ne támogassák, itt külön Simon képviselő úrra gondolok, aki nincs a teremben - ami már előfordult korábban is életünk során -, de remélhetőleg majd szavazatával támogatni fogja a saját választókerületéről szóló módosítót.

Továbbmegyek. Győrben még van két nagyon fontos kérdés, ami legalább olyan fontos kérdés, mint a polgármester által bejelentett „új kulturális negyedgyőri színház” ügye; ez pedig ilyen, hogy például a győri régi kórház területével valamit kezdeni kell. Ez körülbelül 1 milliárd forint. Mégiscsak vannak a kormányban olyan emberek, akiknek Győr minden biznnyal a szívügyük, hiszen győriek. Ilyen például Szijjártó Péter miniszter úr, úgyhogy biztos vagyok benne, hogy akár ő is méltán híres lobbijerjét be fogja vetni ennek az ügynek az érdekében.

Ilyen a régi győri kórház területe - ez egy állami tulajdonú terület, tehát van helye erről beszélni most itt -, ezt kicsit megváltoztatni, közparkká alakítani, amit a városlakók tudnak használni. Aki látta, már tudja, hogy nincs Győrhöz méltó állapotban, és itt akár lehetne közhasználatú park, lehetnek bérlakások, ez nagyon fontos, hiszen a lakhatás helyzete Győrben is nagyon nehéz, nagyon elszabadultak az utóbbi időben az ingatlanárak, illetve akár egy új közintézmény befogadására is alkalmas lehet, ha már a belvárosnak a polgármester úr új funkciót akar adni.

Illetve ami talán a legfontosabb Győr városát nézve - ezt még polgármester úr is elmondta többször, hogy súlyos probléma, illetve a korábbi polgármester úr, akinek a nevét most nem említem, szintén elmondta, hogy ez egy súlyos probléma -, ez a győri vasútállomás állapota. Nem tudom, képviselőtársaim mikor jártak ott utoljára, de azért tényleg nem Győr színvonalához illik, ahogy a győri vasútállomás kinéz. Hihetetlenül le van robbanva, erre szerintem tudnánk adni forrást.

Megértem, hogy sok minden kimarad abban a megállapodássorozatban, ami a Modern Városok Programját övezi egy adott településnél, de talán az, hogy egy kulturális negyed legyen a Rábánál, annál fontosabb, hogy a győri vasútállomás megújuljon.

Mégiscsak ezt látja mindenki, aki először megérkezik a városba.

És akkor két másik helyi módosítót még feltétlenül el kell mondanom, ezek Szombathely városával kapcsolatosak. Az egyik az, hogy szerintem ebben tényleg lehetne pártpolitikai egység, mert ez nem egy nagyon pártos ügy. Most a koronavírus-járvány kapcsán pontosan tudjuk, hogy milyen rossz az, ha egy városban kevés a zöldfelület, ha kevés az elérhető zöldfelület, ha az emberek bezártságban vannak, ez milyen súlyos pszichikai megterhelést tud okozni, és mégiscsak vannak olyan városi, zöldfelületek, amiket nem nagyon használunk ki. Ezek a legtöbbször panelházak tetején lévő tetők.

Tehát egy zöldtetőprogramot kifejezetten lehetne létesíteni. Az én javaslatom szerint kezdjük el Szombathelyen, jó példa lenne. Megnézzük ott a tapasztalatokat, ki lehet terjeszteni országosan. Mégiscsak azt a helyzetet, hogy ezek a zöldtetők egyszerre közösségépítő jelleget is tudnak ölteni, jót tesznek a város klímájának, ki lehet menni oda. Mégiscsak ez egy olyan tér, amit az ember valamennyire egy közösségen belül magáénak tud érezni. Nem gondolom, hogy ebben bármilyen ellenvetése lenne a kormányoldalnak, úgyhogy innen is várom Hende Csaba képviselőtársam támogatását.

Továbbá egy olyan módosítót még utoljára elmondanék, amit tavaly is beterjesztettem akkor számomra érthetetlen módon sem a kormánytöbbség, sem Hende Csaba nem támogatta, ez pedig a szombathelyi buszpark felújítása. Az a helyzet, hogy a szombathelyi buszpark átlagéletkora meg az én átlagéletkorom nem tér el annyira, mint amennyire ezt mindannyian szeretnénk, szerintem. Így tudnám ezt a problémát röviden összefoglalni.

Az a helyzet, hogy azért tényleg méltatlan, hogy a szombathelyi buszpark olyan állapotban van, ahogy van. Gondolom, több helyen is fölmerül ez a probléma, de azt remélem, hogy ha ezzel kapcsolatban beadok egy módosító javaslatot, akkor Hende Csaba, aki többször beszélt arról, hogy milyen hihetetlen kompromisszumkész, ezt a választások után mondta, nem előtte, de mindegy; tehát mióta voltak a választások, elmondta, hogy milyen kompromisszumkész, és a kompromisszumkésztsége - mégiscsak egy volt miniszterről beszélünk -, lobbijereje révén el fogja tudni érni, hogy ebben a költségvetésben Szombathelyen kapjunk olyan összeget, ami lehetővé teszi, hogy a buszpark már ne az életkoromhoz legyen közel, hanem mondjuk, ahhoz a generációéhoz, aki idén meg tavaly született.

Köszönöm szépen. *(Taps az ellenzéki pártok padsoraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! Megadom a szót Szabó Zsolt képviselő úrnak, Fidesz-képviselőcsoport. Parancsoljon!

SZABÓ ZSOLT (Fidesz): Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Tisztelt Ház! Tisztelt Képviselőtársaim!

Amikor költségvetésről van szó, talán a szakmai múltból eredően mindig a számokra építve gondolkodom. Ezt teszem akkor is, amikor az ellenzékétől hallok a rég, a múlt, a jelen és a jövő számait meghatározva előre, és aztán mindig rájövök, hogy valahogy nem találok logikus összefüggést ezekben a számsorokban, nem látom, azokat az összefüggéseket pontos számokban, amiket ők látnak.

Mire utalok itt? És akkor beszéljünk a tényekről, mert azt tudjuk, hogy ezek makacs dolgok! Amit látok a 2021. évi költségvetésben, hogy magára a kultúrára 174 százalékkal több jut, mint 2010-ben, ugyanez a hitéletre 221 százalékkal, a sportra 385 százalékkal, a szociális területre 139 százalékkal, oktatásra 54 százalékkal, egészségügyre 77 százalékkal. Elfogadok minden kritikát, tudom, hogy még nem vagyunk a munka és a folyamat végén, de egy dolog biztos, hogy jó irányba tartunk, a pozitív előjelű számok ezt az optimizmust alátámasztják.

Szeretnék utalni arra is, amit itt a kedves, Európai Unióban szereplő MSZP-s képviselőtársunk felhozott, hogy mik a jövő tervei. Számomra ez azért furcsa, mert mint ahogy Rétvári államtitkár úr említette, azért a 2007-13 közötti EU-s ciklust ők tervezték meg, ők indították el. Akkor az egészségügynél nem volt szó arról, hogy az európai uniós előírások és pályázatok helyett majd a Hospinvesttel lesz megoldva több kórház. Körülbelül az egészségügyi erőforrásokat a Hospinvest-éra durván megfeleltette, és ez az irány egy országos, példaértékű dolog lett volna.

Akkor nem volt arról szó, hogy munkahelyteremtés, arról volt szó, hogy adjunk segélyt. És most is az a problémám az 1. pontban említett munkahelyteremtéssel, ami számunkra is a legfontosabb és magában az új költségvetésben, a 2021. évi tervekben is benne van, nem volt arról szó, hogy hosszú távon hogy tartható fenn az a fejlődés. Nem volt arról szó, hogy ha adok segélyt vagy adok egyfajta minimálbért mindenkinek ajándékba - munka nélkül akár -, akkor az hogy lesz fenntartható hosszú távon, amikor már nem lesz európai uniós forrás, hogyan tartja fenn magát.

Ami nekem legnagyobb szívfájdalmam, az a mezőgazdaság. A most kiderült hírek, hogy nem preferáljuk azt, hogy olcsón tudjunk termelni, az EU-s támogatások a mezőgazdaságban nem azt támogatják, hogy az élelmiszer olcsó legyen és a magyar piacon megtermelt termékeket akár ki tudjuk vinni külföldre, hiszen valljuk be, amikor az európai uniós nagy piacot megnyitottuk, akkor arról volt szó, hogy azért engedünk, mert kapunk cserébe felzárkózásra, fejlesztésekre rendbetételére pénzügyi forrásokat.

Az, hogy szabályozással az EU azt szeretné elérni, hogy az importból behozott mezőgazdasági termékek olcsóbbak legyenek, az számomra elfogadhatatlan. Úgy gondolom, hogy van még mit tennünk. Összességében talán az a legfontosabb, hogy minden költségvetés fenntartható legyen.

És a fejlesztésekről, ha megengedik, egy példát mondanék el: 110 évvel ezelőtt épült Magyarországon az utolsó egybefüggő vasútvonalrendszer és akkor lett

átadva. Ez az úgynevezett jázsági vonal, vámosgyörk-újszászi szakasz, még az akkori megyei főispán indította el ezt a gondolatmenetet, és az ott élő gazdák, földbirtokosok, helyi vezetők, akkori politikusok fogtak neki, hogy megépüljön ez a vasútvonalszakasz. A Jászapáti-Vámosgyörk közötti szakasz került átadásra 110 évvel ezelőtt.

Miért mondom ezt? Mert ők nem számoltak, nem gondolkodtak olyan szempontból, hogy biztos, hogy megtérül-e, hanem egy dolgot tettek: egy térség fejlődését megindították. És ma több város van ezen a vasútvonalon, több település van ezen a vasútvonalon, ami a fejlődését, a fejlesztését, az előrelépését - nagyon sok akkori kastély, terület, iskolafelújítás egyéb dolog - ennek a vasútvonalnak köszönheti.

Miért mondom ezt? Amikor egy országrészt, mondjuk, egy megye részét, tegyük föl, hogy az én választókerületem - ez a Hatvan-Heves tengely, Heves 3-as választókerület - fejlesztését nézzük, nem mondhatunk csak egy elemet, nem emelhetünk ki egy elemet, hanem legalább hússzal kell foglalkoznunk: munkahelyteremtés, közutak, intézmények, iskolák, óvodák, szociális ellátó intézmények.

(13.30)

Az elmúlt tíz évben amit ez a régió fejlődött, azt meg lehet nézni. Már képviselőtársam, Gábor említette a dolgot: valamennyi iskola felújításra került vagy felújításra fog kerülni, az óvodák felújítása folyamatban van, a bölcsődékből csak most 16 fog épülni a következő időszakban. És ami érdekes, az utak állapota: még nem értünk a végére, de 130 kilométer út már megújult, és most folyamatban van 50 kilométer út fejlesztése. Ha ezt kivetítjük országos szintre, ez azt jelenti, hogy több mint 11 ezer kilométer út országosan. Előbb-utóbb el fogjuk érni azt, hogy valamennyi út fel legyen újítva.

És mit jelent az új költségvetés? Nézzük meg a fejlesztéseket! Több mint 200 milliárd van benne önálló útfejlesztésre. Nézzük meg, ott a „Magyar falu” program! Több mint 90 milliárd forint van betervezve, és tudom, hogy a kormány gondolkodik, ha lesz lehetősége, ennek a megemelésén. Ezek bel- és külterületi utak, és ez az egyik legfontosabb, amit az emberek leginkább éreznek, hogy a munkahelyet meg tudják közelíteni, és azt el tudják érni.

Egy tény: addig nem szabad leállnunk, amíg mindenki helyben, a hozzá legközelebb eső munkahelyen nem talál munkát, ebben a folyamatban voltunk benne. A Covid miatt van egy kis megtorpanás, de pótolni fogjuk azokat, és ez a költségvetés lehetőséget biztosít arra, hogy meg tudjuk tenni ezeket a lépéseket. Mint említettem, stratégiailag hosszú távon előre és minden terület fejlesztésében kell gondolkodnunk, legyen az az orvos, legyen az a védőnő, legyenek azok a polgármesteri hivatalok és legyenek a munkahelyek. Ez csak így, együttesen megy és együttesen működik. Az „adj, Uram, de azonnal” nem létezik, ezt már tudjuk, az életben mindenért meg kell dolgozni. A

2021. évi költségvetés ad lehetőséget nekünk arra, hogy ezt a feladatot ellássuk és fejlődjünk.

És ha szabad, a végén egy komoly fejlesztési lehetőség, amit ajánlok minden képviselőtársam figyelmébe, főleg az ellenzékiek figyelmébe, hogy miben tudnak segíteni az ott dolgozóknak az országgyűlési képviselők: ez a turisztika. Sok országban a turisztika a GDP legnagyobb részét kitevő bevételt, jövedelemforrást jelenti, és ebből élnek országok. Hála az égnek, a vírus előtt Magyarország is átlátta ezt, hogy fejlesztenünk kell a turisztikát, és ki kell használni az adottságainkat, nagyon nagy bevétel van belőle.

Az én térségemben a most tervezett és már megvalósult turisztikai fejlesztések nagy része mind jó irányban van. Van, ami már épül, és van, ami meg fog épülni: hevesi strand, úthálózat fejlesztése, hatvani Grassalkovich-kastély, kiskörei lesiklópálya, hallépcső, a Tisza-tó fejlesztései. Ezekre, mindegyikre itt van benne mint turisztikai fejlesztés a pénz, és mindegyik vagy a megvalósítás állapotában van, vagy meg fog valósulni.

Azokra a kritikákra válaszolva, hogy mennyi a magyar kormány része ebben: egyrészt a stratégia, akár az európai uniós fejlesztési források felhasználására vonatkozóan is, hiszen mind az önkormányzatokon, mind az államon keresztül érhetők el fejlesztési források. Azonban mellette még két tétel van: az egyik a költségvetés soraiban meghatározó tételek, amelyek között meg kell keresni azokat a fejlesztéseket, amelyeket szeretnénk majd kritizálni, mondom én az ellenzéknek, de inkább szeretném majd dicsérni, hogy azok milyen jó ötletek; a másik pedig azok a fejlesztések, amelyekre mondhatjuk, hogy kismértékűek, mert amikor 3-4 millió forintból készít egy játszóteret egy falu, az nem ez, hanem az a „Magyar falu” program, ami szintén kormányzati forrásból valósul meg.

Ezt a „Magyar falu” programot képviselőtársaimmal azért mondjuk sokszor, mert ez nem működés, hanem beruházás, fejlesztés. És amikor arról beszélünk, hogy a falvakban vagy a városokban nincsen forrás, nincsen pénz, akkor a költségvetésben vannak olyan sorok, amelyekkel a kormány eddig mindig segített: nincs tartozás, nem kell hitelt felvenni, nem kell felhalmozni, mert éppen az iskolát nem bírom már finanszírozni, 2009-re emlékezve, nem kell az orvosi rendelő kifestéséhez valahonnan pénzt kérnem kölcsön vagy kunyerálnom festékért, ennyire egyszerűen lemelve, azért, mert van mód arra, hogy akár a Belügyminisztérium forrásából, akár közvetlen kormányzati forrásból kapjunk rá lehetőséget, és ezt meg tudjuk oldani. Ha bárki elmegy Magyarországon bármely pontra, ezt mindenütt az emberek elmondják, és mindenütt polgármesterek elmondják mindenféle szín, kitétel, egyéb nélkül. A települések fejlődnek, a munkahelyteremtés jó irányba megy, és az ott élő emberek a családtámogatási rendszernek, a munkahelyteremtésnek köszönhetően egyre pozitívabban gondolkodnak, és ez észrevehető, kézzelfogható.

Utójára hagytam egy olyan gondolatot, ami nekem nagyon tetszik, főleg a nemzeti összetartozás

napján szoktuk emlegetni: Széchenyi István Hitelben megfogalmazott gondolatát, aki utalt arra a magyarsággal kapcsolatban, hogy neki nem tetszik, amikor a múltból beszélünk, neki az tetszik, amikor a jövőről beszélünk. Nos, arra kérem az ellenzéket, arra kérem képviselőtársaimat, hogy a 2021. évi költségvetést támogassák, mert ez a jövőről szól ténylegesen, és további lehetőséget tartalmaz. Azt, hogy mennyire jó vagy mennyire nem, nyilván az idő meghozza, de az elmúlt tíz év példája pozitív példa, és az azt jelenti, hogy jó irányba megy a 2021-es költségvetés is. Köszönöm szépen, hogy meghallgattak. *(Taps a kormánypártok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! Megadom a szót Mellár Tamás képviselő úrnak, Párbeszéd-képviselőcsoport. Parancsoljon, képviselő úr!

DR. MELLÁR TAMÁS (Párbeszéd): Köszönöm szépen, elnök úr. Tisztelt Ház! Kedves Képviselőtársaim! Az első dolog az lenne, hogy a megelőző beszédemben elég bőven beszéltem arról, hogy milyen nagy bizonytalanság veszi körül az egész költségvetés-tervezést, hiszen az ideai esztendőre sem igazán tudjuk azt, hogy mi lesz majd év végén, mekkora növekedési ütem lesz, ebből következően jövőre sem. Ezért én azt szeretném javasolni a Pénzügyminisztériumnak, hogy még nem késő, de készítsen egy alternatív programot is, tehát egy optimista és egy pesszimista forgatókönyvet, mert most összességében a konvergencia-programból átvett egyetlen forgatókönyv van, és azért annak a valószínűsége, hogy az úgy meg fog valósulni, azt gondolom, egészen kicsi. Ezért érdemes lenne már most gondolni arra, hogy mi van akkor, ha mondjuk, ennek a vírusjárványnak lesz egy második fordulója, mi van akkor, ha a világgazdasági válság hosszabb lesz, mint amit most elképzelünk.

A második dolog, amiről röviden szeretnék mondani néhány mondatot: nagy örömmel hallgattam képviselőtársamat, Simicskó István képviselő urat, aki szenvedélyesen beszélt a katonai kiadásoknak, a honvédelmi kiadásoknak a növekedéséről, bizonyosan szükséges ez a 28 százalékos növekedés, növelés. Én azt szeretném egyszer látni, ha lenne egy olyan kormánypárti, fideszes képviselő, aki ugyanilyen vehemenciával képviselné, mondjuk, az oktatásnak vagy az egészségügynek a kérdését, és ugyanúgy be tudna számolni arról, hogy egyik évről a másikra a költségvetésben 28 vagy 30 százalékkal növekedett az oktatási kiadások vagy az egészségügyi kiadások összege, hiszen mind a két területre nagyon ráférne ez.

A mostani költségvetésben azt lehet látni, hogy az oktatásra 3,7 százalékos növekedés lesz nominálisan, ami reálértékben 1 százalék alatt lesz, ha az inflációt betartjuk, és az egészségügyi kiadásoknál is csak 8 százalékos növekedés van nominálisan, ami reálértékben jó esetben 5 százalék, de figyelembe véve azt, hogy milyen extra kiadások voltak, azt gondolom, indokolt lett

volna ennél sokkal nagyobb összeget, nagyobb növekedést beállítani.

Visszatérő mondat és érvelés a kormányoldalról, hogy ez egy olyan költségvetés lesz, amely a munkahelyek védelmét célozza meg, és hogy mindenekelőtt a legfontosabb cél a munkahelyek védelme, ezt a miniszterelnök úr is sokszor elmondta. Itt baranyai képviselőtársam is azt mondta, az a cél, hogy annyi munkahelyet teremtsünk, mint amennyit a vírusjárvány megszüntet. Most ehhez képest a tervezetben, a programban az van, hogy az ideai esztendőben 5,6 százalék lesz a munkanélküliségi ráta, és jövőre is csak 4,3 százalék, ami, ha összevetjük azzal, hogy a válság előtt 3,4 százalék volt, akkor nyilvánvalóan semmiképpen sem tartható, és akkor még nem is beszéltem arról, hogy most viszont már 9 százalék fölötti szinten vagyunk.

(13.40)

Ez azért is érdekes és aggasztó, mert nagyon fontos lenne azokkal az emberekkel is foglalkozni, akik rövidebb vagy hosszabb időre, de mindenképpen kikerülnek a munka világából, hogy az ő számukra megfelelő segítséget nyújtsunk akár a munkakeresési támogatás idejének és összegének növelésével, vagy a családtámogatási rendszerrel, mert a jelenlegi családtámogatási rendszer olyan, hogy sokkal erőteljesebben támogatja a legfelső három jövedelmi tizedben lévő családokat, mint a legalsó négy-öt jövedelmi tizedben lévőkét. Tehát egyszerűen az látszik, hogy egy ilyen diszkriminatív állami támogatás van, hiszen az alsó rétegekben lévők egyre kevesebb szociális támogatáshoz tudnak hozzájutni, mint a jómódúak, akiknek nem is lenne erre igazából szükségük.

Ujhelyi képviselő úr beszéde kapcsán esett szó a konzultációról, és itt a kormánypárti képviselőtársaim közül többen is mondták, hogy ennek a konzultációnak az egyik fontos eleme ez a Soros-féle örökötvény, amelyről feltétlenül meg akarják kérdezni az állampolgárok véleményét, merthogy az Európai Unió ezt akarja vagy ezt fogja bevezetni. Nos, én azt szeretném közölni önökkel, hogy az Európai Unióban döntés született, nem kívánják az örökötvényt bevezetni. Ha ezt a kormány nem tudja, akkor az nagy baj. Ha viszont tudja, mégis berakta a konzultációba, akkor viszont félre akarja vezetni az állampolgárokat, akkor talán az még nagyobb baj.

Ami egyébként az Európai Uniónál most az asztalon van, az az, hogy hosszú lejáratú kötvényt bocsátanak ki, amelynek a lejárat ideje 2058 lesz. Tehát nem örökötvényről van szó, hanem egy határozott, bár hosszú lejáratú kötvényről van szó, aminek egyébként épp az a lényege, hogy kevés terhet ró a felvevő országokra rövid távon, hosszú távon pedig nyilvánvalóan az infláció majd ezt jelentősen le fogja értékelni, tehát a teher és a súly egyre kisebb és kisebb lesz.

A következő dolog, amiről szeretnék még említést tenni, az a szakszerűség kérdése. A mai alkalommal is többször megtapasztaltam azt, hogy a hozzá-

szólók nem igazán tartják be a szakma alapvető szabályait. Például Rétvári államtitkár úr teljes bátorsággal beszél milliárdos növekedésekről, vagy beszél százalékos növekedésekről anélkül, hogy elmondaná, hogy mihez képest, mihez viszonyítva mondja ezeket. A milliárd forintos növekedésnek vagy a milliárd forintos bővülésnek vagy valamilyen milliárdos stocknak csak akkor van értelme, ha meghatározza azt, hogy az milyen áron van számba véve.

Ugyanezt egyébként az előbb megtapasztalhatuk Szabó Zsolt képviselőtársam hozzászólásából is, amikor elkezdte sorolni, hogy 174 százalékkal meg 221 százalékkal növekedett, de elfelejtette elmondani, hogy mi a bázisidőszak, amihez képest mondta ezt, és vajon ezek reálérték-változások, változatlan áras vagy pedig folyó áras tételek, mert az nem mindegy, nem ugyanaz. Egy kicsit úgy éreztem magam, mint az egy-szeri történetben, amikor lekiabál a hajóskapitány, és megkérdezi: „Mennyi?” Válaszolnak: „Harminc.” A viszonzó válasz: „Mi harminc?” A válasz: „Mért, mi mennyi?” Tehát nagyon fontos lenne, hogy itt, legalábbis ebben a Házban, amikor költségvetésről beszélünk, próbáljunk meg közös nyelvet használni a tekintetben, hogy mindig világos fogalmakat és világos kategóriákat, mégpedig összehasonlítható, összevethető kategóriákat használjunk, mert különben az egészenk nincsen valódi relevanciája.

Végezetül Bányai Gábor úrnak - nincs már a teremben - szeretnék válaszolni, annál is inkább, mert engem név szerint is megemlített, de azért is, mert ez messzebb mutató dolog. Ő azt mondta, azt vetette a szememre, azt érzékeltette a beszédében, hogy nem érdemes rám figyelni, mert én az elmúlt években már többször is megjósoltam azt, hogy összeomlik a magyar gazdaság, és lám, nem omlott össze, következésképpen az én szakmai véleményem nem is számít semmit. Ha visszakérdezhetnék, akkor megkérdezném: tessék mondani, melyik tanulmányomban írtam azt, hogy összeomlik a gazdaság? Vagy melyik interjúmban mondtam? Nyilvánvalóan egyikben sem, tehát ő sem tudna mondani erre példát.

De mi az, amit én mondtam? - és ez szerintem sokkal fontosabb. Azt, hogy a jelenlegi kormány, a Fidesz-kormány nem használja fel megfelelő módon az erőforrásokat, amelyek rendelkezésére állnak. 2010-ben ez a kormány egy történelmi lehetőséget kapott. Történelmi lehetőséget kapott azzal, hogy kétharmados többséget tudott elérni - én magam is támogattam és szavaztam a Fideszre -, és azzal is egyébként, hogy az Európai Unió ebben az időszakban igen jelentős mennyiségű támogatást nyújtott Magyarországnak számára.

Ettől én azt vártam, hogy a korábbi időszak tévelygéseivel képest Magyarország majd el fog indulni egy világos, egyértelmű felzárkózási pályán, és az évtizedekig elmaradt modernizáció végre elkezd megvalósulni. Sajnos ebben nagyot tévedtem, mert nem ez történt, mert ezeket az európai uniós forrásokat Magyarország, a magyar kormány nem arra használta, hogy modernizálja a magyar gazdaságot. A magyar

gazdaság szerkezete ma továbbra is elmaradott, ma továbbra is olyan, amelyik nem tudja biztosítani a versenyképességet, amelyik nem tud megfelelő mennyiségű exportot termelni, mert csak gondoljuk végig: azok a vállalkozások, amelyek az elmúlt 8-10 esztendőben olyan jelentős, nagymértékű növekedést produkáltak - és most nem mondom itt neveket vagy cégeket -, azok vajon mennyiben járulnak hozzá az ország exportjához? Vajon mennyire versenyképes termékeket állítanak elő? Vajon mekkora hányada az ő termelésüknek sorolható be a high-tech iparágakba? Azt gondolom, mindannyian tudjuk erre a választ.

Tehát a nagy probléma az, hogy egy nagyon jelentős, nagyon fontos történelmi lehetőséget szalasztott el ez a kormány, és szó sincs arról egyébként, hogy én azt mondtam volna, hogy összeomlik a gazdaság. Nem omlik össze. Sajnálatos módon a gazdaságok képek hosszú-hosszú évtizedeken keresztül is működni a lehetőségeikhez képest egy sokkal alacsonyabb szinten. Az idős emlékezhettek rá, hogy itt egy teljesen improduktív gazdasági rendszer több mint 30 évig fennmaradt, úgy hívták, hogy szocializmus. Tehát továbbra is elképzelhető, hogy mindig lesz majd annyi pótlólagos külső forrás, hogy valamilyen szinten fenn lehet tartani.

De nagyon jó példák vannak - és azt gondolom, a költségvetésben erre kellett volna erőteljesen koncentrálni, hogy ez tényleg a válság adta helyzetben a megújulás, a modernizáció költségvetése legyen -, itt vannak a példák mellettünk, hiszen az európai uniós csatlakozásunk idejében mind Szlovákia, mind Lengyelország, mind a balti államok mögöttünk voltak az egy főre jutó GDP-t tekintve, most mindegyik előttünk van. Tehát ilyen vagy ehhez hasonló pályát mi is befuthattunk volna vagy bejárhattunk volna, és nem lehet hivatkozni az átkos örökségre és erre-arra.

Tehát a történet mindenképpen az, hogy itt bizony egy nagy-nagy lehetőségnek a kihagyása történt, ahogy ez a magyar történelemben már az elmúlt 100-150 esztendőben többször is megfogalmazódott, és bizony igaza van Bibó Istvánnak, amikor azt mondja, hogy „eltorzult magyar alkat, zsákutcás magyar történelem”. Nos, ebből nem tudott kilépni a Fidesz-kormány sem, és ezért vagyok nagyon sokszor dühös, vagy fogalmazok meg erősebb kritikát, mert valahogy a magam bőrén is érzem azt, hogy nem tudunk ebből a régi átkból kilépni és valóban azon országok közé felsorakozni, amelyek a lehetőségeket képesek jól megfogni és kihasználni. Köszönöm szépen a figyelmet. *(Taps az ellenzéki pártok soraiban.)*

(13.50)

ELNÖK: Köszönöm, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! Megadom a szót Ritter Imre nemzeti képviselő úrnak. Parancsoljon, képviselő úr!

RITTER IMRE, a Magyarországi nemzetiségek bizottságának előadója: *(Hangosítás nélkül.)* Sehr

geehrter Herr Vorsitzender! *(Közbeszólás a kormánypárti padosorokból: Nincs hang!)*

ELNÖK: Pillanat türelmet kérek! Próbáljuk meg ismét!

RITTER IMRE, a Magyarországi nemzetiségek bizottságának elnöke: Most hallható?

ELNÖK: Azonnal kérek segítséget, egy pillanat türelmet kérek! És képviselőtársaim megértését is kérem. De máris ott a segítség. *(Ritter Imre elé hordozható mikrofont helyeznek.)* Parancsoljon, képviselő úr!

RITTER IMRE, a Magyarországi nemzetiségek bizottságának elnöke: Köszönöm szépen. Sehr geehrter Herr Vorsitzender! Sehr geehrtes Parlament! Erlauben Sie mir bitte, dass ich im Namen und im Auftrag des Ausschusses der in Ungarn lebenden Nationalitäten meine gestrige, 20-minütige Rede bezüglich des Gesetzesvorschläges Nr. T/10710. über den ungarischen Haushalt im Zusammenhang mit dem Nationalitätenbedarf übergreifende Teile weiter treibe.

Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! Engedjék meg, hogy a Magyarországi nemzetiségek bizottsága nevében a mai napon folytassam a tegnapi nap már 20 percben megkezdett hozzászólásomat a 2021. évi központi költségvetés-törvény-javaslatához.

Tegnap hozzászólásom végén már röviden beszéltem a 2021. évi költségvetéssel kapcsolatos nemzetiségi igényekről. Egyrészt a T/10710. számú, Magyarország 2021. évi központi költségvetésére vonatkozó törvényjavaslat a roma nemzetiségi támogatások vonatkozásában a 2020. évhez képest 802 millió forint többletet tartalmaz a XIV. fejezet 20. 5. 1., roma nemzetiségi szakmai és beruházási támogatások jogcím alatt. Ezt megfelelőnek tartjuk, így ehhez további emelést, módosítási szándékot nem fogalmazunk meg. Másrészt a további 12 magyarországi nemzetiség esetében azonban a törvényjavaslat egyrészt 422 millió forint tényleges támogatáscsökkenést tartalmaz, valamint a Miniszterelnökség XI. fejezet 30.1./31.4., *(sic!)* nemzetiségi intézmények támogatása beruházásra, felújításra, pályázati önrészre címről 1 milliárd 818,7 millió forint átcsoportosításra került a XLVII. fejezet 2.1.7. címről, a Gazdaságvédelmi Alapba.

A magyarországi nemzetiségek 2021. évi költségvetési igényeit rendkívül részletes és alapos felmérések, elemzések alapján állítottuk össze, döntő részét még a 2020. évi költségvetés-törvény-javaslat előkészítése során, de sajnos a 2020. évi költségvetési törvénybe nem kerültek bele, akkor volt két fontosabb terület is, egyrészt a nemzetiségpedagógus-program folytatása, valamint a beruházás, felújítás pályázati önrészkeret növelése. Előzetesen egyeztetünk az országos nemzetiségi önkormányzatokkal, a nemzetiségekért felelős tárcákkal, ismételten egyeztetni fogunk a parlamenti frakciókkal is.

Mindezek alapján a 13 magyarországi nemzetiség a 2021. évi költségvetés-törvény-javaslatához összesen 1,1 milliárd forint módosítást kíván benyújtani.

A 13 nemzetiség módosítási igénye meghatározó, súlyponti területe ezúttal az országos nemzetiségi önkormányzatok működése és média, valamint az országos nemzetiségi önkormányzatok által fenntartott intézmények támogatása.

Előjáróban meg kell jegyeztem, hogy utoljára négy évvel ezelőtt, a 2017. évi központi költségvetési törvényben volt az országos nemzetiségi önkormányzatoknál érdemi támogatás-emelés, az Országos Roma Önkormányzatnál már hat éve, a 2015. évben utoljára. Ugyanakkor azóta egy sor olyan törvényi és gazdasági változás történt, amely a támogatás-emelést objektíven indokolja. Ezekről szeretnék most részletekben beszélni.

Először: a 12 országos nemzetiségi önkormányzat működése és a média 2021. évi támogatását szeretnénk 329,1 millió forinttal, 19,3 százalékkal megemelni a következő négy tényező miatt. Egyrészt egy objektív, mindenkire egységes értékelési elv szerint - a 2018. évi tényadatok alapulvételével - megvizsgáltuk és összehasonlítottuk az országos nemzetiségi önkormányzatok közgyűléseinek működési költségeit. Ennek eredményeként a legalacsonyabb közgyűlési fajlagos költséggel működő országos nemzetiségi önkormányzatok költségvetését havi 100 ezer forint/fő szintig szeretnénk kiegészíteni. Ez tartalmazza a tiszteletdíjakat, minden bérjellegű költséget és annak járulékait, a dologi költségeket, a költségterítéseket és a közgyűlés minden egyéb költségét. Ez a 13 országos nemzetiségi önkormányzattól nyolcat érint, és összesen 76,2 millió forint többlettámogatást igényel.

(A jegyzői székben Hiszékeny Dezsőt dr. Varga László váltja fel.)

Másrészt, a 2019. évi országos nemzetiségi önkormányzati választásnál három nemzetiségnél, a horvát, a német és szlovák nemzetiségnél a nemzetiségi névjegyzékbe regisztráltak száma alapján nyolc fővel nagyobb közgyűlést kellett választani. Részükre a közgyűlés működési költségeinek kiegészítése összesen 28,8 millió forint többlettámogatást jelent.

Harmadrészt, a nemzetiségek jogairól szóló 2011. évi CLXXIX. törvény 2018. január 1-jei módosítását követően az országos nemzetiségi önkormányzatok átvették az általuk fenntartott köznevelési és kulturális intézmények épület- és építményállományának a vagyonkezelői jogát. A most folyamatban lévő T/10303. számú, a nemzetiségek jogairól szóló CLXXIX. törvény módosításáról szóló törvényjavaslat elfogadásával pedig, melyről jövő héten kedden fogunk szavazni, 2021. január 1-jét követően az országos nemzetiségi önkormányzatok az általuk fenntartott nemzetiségi intézmények tulajdonjogát is át fogják venni. Erről korábbi felszólalásában Varga Szi-meon bolgár szövszóló részletesebben is beszélt.

A vagyonkezelői, illetve a tulajdonjog átvételével az országos nemzetiségi önkormányzatokat terheli az általuk fenntartott intézmények vagyonbiztosítási díja, mely éves szinten 18 millió forint többlettámogatást igényel.

Negyedrész, az országos nemzetiségi önkormányzatok és média - a közgyűlések költségeivel csökkentett - 2020. évi támogatási összegének 15 százalékos emelését igényeljük, ennek összege 206,1 millió forint, mivel az országos nemzetiségi önkormányzatok működési költségei immáron négy éve, 2017 óta nem kerültek emelésre.

Mindezek együttesen a 12 nemzetiségre 329,1 millió forint összeget, azaz 19,3 százalékos támogatásemelést eredményeznek. Az Országos Roma Önkormányzatnál ez 65,1 millió forintot, 15 százalékos támogatást jelent.

Második területként az országos nemzetiségi önkormányzatok és fenntartott intézményeik támogatását kívánjuk 572 millió forinttal megemelni, 1 milliárd 731,7 millió forintra. Ez összességében 49,3 százalékos emelést jelent.

A támogatásemelést az alábbi öt tényező indokolja. Először: a már említett intézményi vagyonkezelőjog-, illetve rövidesen tulajdonjog-átvétellel az éves 2 százalékos értékcsökkenés-képzési kötelezettség 231,1 millió forint lesz, melynek képzéséhez azonos összegű támogatásemelés szükséges, tekintettel arra, hogy az országos nemzetiségi önkormányzatoknak saját bevételeik nincsen, az intézményfenntartás és -felújítás pedig az államtól átvett feladat.

(14.00)

Összesen 39 intézményről beszélünk, melyek könyv szerinti értéke több mint 11,5 milliárd forint. Ezzel kapcsolatban vannak nyitott szabályozási kérdések is, melyekről jelenleg is egyeztetünk a Miniszterelnökséggel és a Pénzügyminisztériummal.

Másodszer: öt országos nemzetiségi önkormányzatnál, a bolgár, a horvát, a német, a ruszin, a szlovák önkormányzatnál az elmúlt két évben összesen kilenc új nemzetiségi intézmény lett létrehozva, vagy meglévő intézményben történt jelentős, nagyságrendi fejlesztés, melyek éves működési költségeit a továbbiakban biztosítani kell. Ez összesen 131,1 millió forint.

Harmadrész: az országos nemzetiségi önkormányzatok által fenntartott öt állandó, úgynevezett kőszínház - a bolgár, a horvát, a német, a szerb és a szlovák - évek óta a működési költsége egy részét egyedi támogatás keretében kapta, melynek esetlegessége nem teszi lehetővé a színházak tervszerű, gazdaságos, hatékony működését. Ezért szükségesnek tartjuk ezen, eddigiekben egyedi támogatások tervezését, mely összesen 99 millió forint.

Negyedrész: a 2020. május 19-én elfogadott, a kulturális intézményekben foglalkoztatottak közalkalmazotti jogviszonyának átalakulásáról, valamint egyes kulturális tárgyú törvények módosításáról szóló

T/10098. számú törvényjavaslat szerint a kulturális szférában foglalkoztatott közalkalmazottakat 2020. november 1-jével 6 százalékos visszamenőleges bérfejlesztésben kell részesíteni és megszüntetni a közalkalmazotti jogviszonyukat.

Az országos nemzetiségi önkormányzatok által fenntartott kulturális intézményekben a 6 százalékos bérfejlesztés, valamint az eddig egyedi támogatással biztosított kulturális illetménypótlék együttes összege 26,5 millió forint, melyet a 2021. évtől azonos összegű támogatásemeléssel kell biztosítani. A roma nemzetiségi kulturális intézményeknél ez az összeg 0,2 millió forint.

Végül ötödrész: az országos nemzetiségi önkormányzatok és fenntartott intézmények általános működési támogatásának 7,5 százalékos emelését tartjuk szükségesnek, mely 84,2 millió forint a 12 nemzetiségnél és 13,7 millió forint a roma nemzetiségnél, mivel, ahogy említettem már, 2017 óta, négy éve támogatásemelésre nem került sor.

Ez az öt tényező teszi ki a mindösszesen 572 millió forintos támogatásemelési igényt a 12 nemzetiségnél és 13,9 millió forintot a roma nemzetiségnél.

Az országos nemzetiségi önkormányzatok és a média, valamint az országos nemzetiségi önkormányzatok és fenntartott intézményeik eddigiekben részletezett támogatásemelési igényei adják ki összesen a 12 országos nemzetiségi önkormányzatnál a 901,1 millió forintot, a roma nemzetiségnél a 79 millió forintot, így mindösszesen 981,1 millió forintot.

Ezenkívül további 121 millió forinttal kívánjuk megemelni a Miniszterelnökség XI. fejezet 30/1/31/1 „nemzetiségi szakmai támogatások” működési kiadás előirányzatát a következő két felhasználási célra. Egyrészt plusz 50 millió forintot kívánunk biztosítani a 2021. szeptember 1-jétől várhatóan száz fővel magasabb nemzetiségipedagógushallgató ösztöndíjára. Másrészt 70 millió forintot kívánunk biztosítani a 2021. szeptember 1-jétől várhatóan 140 fővel magasabb létszámú nemzetiségipedagógushallgatók képzése minőségének javításához szükséges személyi és tárgyi feltételek biztosítására a képzőhelyek részére. Erről holnap még részletesebben fogok beszélni.

Ezúton kicsit sajnálom, hogy Maruzsa Zoltán államtitkár úr tegnap, amikor a pedagógusprogram eddigi eredményeiről beszámoltam - és holnap, amikor a további feladatokról és az elmúlt hónapokban elvégzett nemzetiségipedagógus-felmérésről -, akkor pont nem volt itt. Viszont hadd használjam ki az alkalmat és köszönjem meg, hiszen 2016-ban, akkor még helyettes államtitkár úrral beszéltek át először a nemzetiségipedagógus-program kereteit, és az elmúlt években nagyon komoly segítséget kaptunk tőle és az államtitkárságától is, hogy azokat az eredményeket el tudtuk érni a nemzetiségipedagógus-pótléknál, a nemzetiségipedagógushallgatói ösztöndíjrendszer beindításánál, amiket eddig elértünk, úgyhogy ezt szeretném itt nyilvánosan is, rendhagyó módon megköszönni.

És akkor visszatérve egy mondattal a költségvetésre, mindezek együttesen teszik ki a 2021. évre igényelt 1 milliárd 100,1 millió forint támogatásemelést, melyek elfogadásához kérem szíves támogatásukat.

Köszönöm, hogy meghallgattak. Danke für Ihre Aufmerksamkeit! (*Taps a kormánypártok padsorai-ból.*)

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! Most kétperces felszólalások következnek. Megadom a szót Varju László képviselő úrnak, DK-képviselőcsoport.

VARJU LÁSZLÓ (DK): Elnök úr, köszönöm szépen a szót. Az államtitkár urakkal folytatott vitát szeretném ismét elővenni és ezt a szálát felvenni, mert láthatóan vitában vagyunk abban, hogy miért mondom én azt, hogy ez egy gyáva és gyenge költségvetés a jövőt illetően. Szeretném még egyszer megindokolni, hogy a vitát ilyen értelemben akár folytassuk. Gyáva azért, mert nem hajlandó figyelembe venni azt, hogy megváltozott a világ, és ebben a megváltozott helyzetben nagyon sok embert ért hátrány, és ezzel a hátránnyal önök nem hajlandók szembesíteni magukat. Gyenge, mert erre még megoldást sem találnak, de lehet, hogy rosszabb a helyzet, mert nem is keresnek. Mert mit tesznek ehelyett?

Egy olyan modellt működtetnek, amelynek a lényege az, hogy egy centrumból mindent eldöntenek, konszenzust nem keresnek senkivel sem, piacközpontság helyett államközpontságként azoknak akarják elosztani a forrásokat, akik önmagukhoz közel állnak. És éppen ezért óriási károkat okoznak azzal, amit tesznek, mert ezzel lényegében a sokak Magyarországot hagyják az út szélén. Ezt tették a válságkezeléskor is. A válságkezelésnél például figyelmen kívül hagyják azokat az európai uniós lehetőségeket, amelyeket egyébként a közös szövetségi rendszer felkínált nekünk. Miért mondom ezt? Mert önök azt állítják, hogy olyan szerződések vannak, amelyeket már előre megkötöttek.

És, államtitkár úr, mondják meg, hogy mennyi az a szabad forrás, ami egyébként nincs szerződéssel lekötvén, amit simán át lehetne irányítani a gazdasági megmentés lehetőségére azért, hogy egyébként emberek százai ne legyenek munkanélküliek! Ezért mondom azt, hogy gyávák, mert nem hajlandók szembesíteni azzal, ami van, és gyengék, mert nem is tudják megoldani mindazt, amire egyébként szükség lenne. Köszönöm szépen. (*Taps a DK soraiból.*)

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! Megadom a szót Simicskó István képviselő úrnak, KDNP-képviselőcsoport.

DR. SIMICSKÓ ISTVÁN (KDNP): Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Képviselőtársaim! Csak egy mondat erejéig hadd reagáljak Varju képviselőtársamra! Szerintem ez egy átgondolt és felelősségteljes költségvetés, hiszen a gazdaságvédelem költségvetése, a családok

védelmének a költségvetése és a munkahelyek megtartásának, a munkahelyek teremtésének a költségvetése. Tehát igenis ez egy bátor költségvetés, egy válsághelyzetben ilyet kidolgozni, szerintem óriási munka, ezért köszönet jár; államtitkár úr, kérem, adja át a Pénzügyminisztérium dolgozóinak.

Viszont Mellár Tamásra szeretnék reagálni, sajnálom, hogy most nincs itt. Egyetértve, és köszönöm, hogy elismerte itt a vehemenciámat, ami a honvédelmi költségvetés pozitívumainak taglalását jelentette. Nézzék el ezt nekem, egy kicsit elkötelezett és elfoglalt vagyok a Magyar Honvédséggel kapcsolatban. Egyetérttek vele abban, hogy törekedni kell arra, hogy ne kizárólag a védelmi kiadások szintje legyen a biztonság egyetlen mércéje, hiszen azért a biztonság-tudatos gondolkodásmód, a nevelés, a nemzetközi szervezetek szerepe, a bölcs diplomácia mind-mind a biztonságról szól, és erősítheti egy ország biztonságát. De az, hogy legyen végre egy ütőképes Magyar Honvédségünk, szerintem arra igenis szükség van, és elérkezett végre az a történelmi pillanat, hogy ezt megtehetjük, hogy felépíthetjük.

(14.10)

Ritter Imre szószóló úrra hadd reagáljak egy picit, egyetértve az általa elmondottakkal annyiban is, hogy a nemzeti összetartozás éve van. Az emlékülés nem olyan régen volt, június 4-én, amikor nagyon szép, meghatározó és bölcs beszédet hallhattunk a házelnök úrtól. Szerintem fontos az, hogy minél többen felismerjük, hogy a magyarországi nemzetiségek Magyarország értékeit, kultúráját gazdagító közösségek, fontos, hogy segítsük az anyanyelvük megtartását, hogy megőrizhessék a történelmi hagyományukat, kultúrájukat, mert ezen keresztül Magyarország is gyarapodik. Mi így együtt vagyunk itt magyar állampolgárok, és ezt a közösséget erősíthetjük. Értéket jelentenek számunkra. Azokat a támogatásokat, amelyek itt két jogcímen szerepelnek, már elsorolta a szószóló úr. Bízom benne, hogy számukra is elfogadható lesz majd a költségvetés. Én különösen azoknak látom nagyon nehéznek a sorsát, akik nem rendelkeznek külső anyaországgal - mert onnan is érkeznek támogatások, mint ahogy Magyarország is segíti a határon túli magyarokat -, például a ruszinság esetében. Külön rájuk is figyelni kell. Köszönöm szépen, hogy meghallgattak. (*Taps a kormánypártok soraiban.*)

(Folytatás a 139/2-ben!)

Országgyűlési Napló

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! Most az írásban előre bejelentett felszólalások következnek. Megadom a szót Pánczél Károly képviselő úrnak, Fidesz-képviselőcsoport. Parancsoljon!

PÁNCZÉL KÁROLY (Fidesz): Köszönöm szépen, elnök úr. Tisztelt Államtitkár Urak! Tisztelt Képviselőtársaim! A nemzeti összetartozás évében és pár nappal a fájdalmas trianoni megemlékezések után engedjék meg nekem, hogy a 2011. évi költségvetési tervezet nemzetpolitikai vonatkozásairól szóljak. Immáron tíz éve annak, hogy megkezdtük a magyar nemzet újraegyesítését, és ennek részeként létrehoztunk egy olyan nemzetpolitikai intézményrendszert, melynek segítségével a külföldi támogatások intézményesített formában és összehangoltan tudnak megvalósulni. Az elmúlt tíz esztendő alatt többet léptünk előre a nemzet újraegyesítésében, mint a mögöttünk hagyott kilencven esztendőben együttesen. Nagyságrendileg tudtuk növelni az elmúlt tíz esztendőben is a határon túli magyarság támogatására fordított forrásokat, és immár évek óta nem Magyarország, hanem a magyar nemzet költségvetését tudjuk elfogadni.

Az elmúlt évek nemzetpolitikai tevékenységének köszönhetően végre elmondhatjuk azt, hogy a Kárpát-medencében magyarnak lenni hátrány helyett újra előny, és magyarnak lenni ma a térségben nem kevesebb, hanem több lehetőséget jelent. Az előttünk álló költségvetés bizonyítja, hogy a járványhelyzet okozta kihívások sem lehetnek akadályai annak, hogy továbbra is nemzeti keretben fogalmazzuk meg a céljainkat. Az elindított és már évek óta rendszerszintűen működő programok folytatódhatnak, a külföldi magyar közösségek megerősítése nem fog megállni a következő esztendőben sem.

A Nemzetpolitikai Államtitkárság szakmai felügyeletével működő pályázatoknak, támogatási programoknak köszönhetően évente már 3200 külföldi magyar intézmény és szervezet programjai tudnak megvalósulni a Kárpát-medencében és a nyugati diaszpórában egyaránt. A költségvetésben biztosított forrásoknak köszönhetően folytatódik többek között a Kőrösi Csoma Sándor-program és a Petőfi Sándor-program, melyek ösztöndíjasai révén most már 220, a szórványban és diaszpórában működő magyar szervezet napi munkáját segítjük, és több százezer embernek sikerül így a szórványban és a diaszpórában a magyarságélményt biztosítani és kapcsolatot tartani velük.

A Nemzetpolitikai Államtitkárság tematikus éveinek keretében az elmúlt években elindult a Kárpát-medencei vállalkozói hálózat, a Kárpát-medencei védőnői és gyermekgyógyász-hálózat kiépítése, kisgyerekes családoknak szóló programok, táborok, rendezvények indultak el, és több magyarországi jó gyakorlat juthatott el az elszakított nemzetrészekhez. Az évek óta futó programok folytonosságát elengedhetetlennek tartjuk, és így azokat tovább működtetjük.

A következő program, amiről szólni szeretnék, a Határtalanul!-program, melynek segítségével tovább

nőhet azoknak a magyarországi diákoknak a száma, akik közvetlen tapasztalattal rendelkeznek a határon túli nemzetrészekről. Az elmúlt tanévben, 2019-ben százezer diák tudott utazni határon túl, és 2019 óta a középiskolások utazásának a támogatása is megvalósul. Ugyanakkor tovább nőhet az anyaországi és a külföldi magyar fiatalok közötti, valamint a külföldi magyar fiatalok egymás közötti kapcsolatainak az építése, hiszen a program a középiskolák együttműködése mellett külföldi diákcsoportok külföldi diákcsoportokhoz történő utazását is támogatja.

Nagyon jelentősnek tartom a Kárpát-medencei óvodafejlesztési programot, melynek keretében már a Kárpát-medence több száz pontján fejlődtek be, illetve zajlanak az utolsó fejlesztések. Ennek a programnak a keretén belül 130 új óvoda és bölcsőde épült, és több mint hétszáz került felújításra és bővítésre. Joggal lehetünk erre büszkéek, Klebelsberg óta a Kárpát-medencében ilyen mértékű közoktatásiintézmény-fejlesztés nem történt.

A Külgazdasági és Külügyminisztérium felügyeletével működik a Kárpát-medencei gazdaságfejlesztési program. Ennek révén az elmúlt években soha nem látott vállalkozásfejlesztési projektek valósultak meg, melyek jelentős mértékben járultak hozzá az egységes Kárpát-medencei gazdasági tér megteremtéséhez, illetve ahhoz, hogy a szülőföldön meg lehessen maradni, ott boldogulni és gyarapodni lehessen. Mindezeknek a folytatásával újabb lépést tehetünk a Kárpát-medence gazdasági újjáépítésében.

A külföldi magyarság támogatására létrehozott programok mellett olyan határon túlra kiterjesztett támogatások is megvalósulhatnak 2021-ben, melyek az oktatás, a kultúra, az egyházi ügyek, a mezőgazdaság, a műemlékvédelem vagy éppen a turizmus területén valósítják meg a nemzetegyesítést. Néhány példából a programokból, melyek különböző minisztériumoknál szerepelnek a költségvetésben, hadd említsek meg külön.

Az Innovációs és Technológiai Minisztérium fejezetében került rögzítésre a határon túli felsőoktatási feladatok támogatása. Jövőre erre a feladatra közel 800 millió forint áll rendelkezésre. Régen az EMMI fejezetében volt ez a tétel. Az egyik legfontosabb nemzetpolitikai tétel a költségvetésben, hiszen a határon túli magyar értelmiség utánpótlása nemzetstratégiaileg is kiemelkedő jelentőséggel bír. A cél az, hogy régióként legalább egy képzési központ kapjon támogatást, valamint hogy 2021-ben háromszáz fő külföldi és magyarországi hallgató Kárpát-medencei mobilitása biztosítva legyen. A fő cél tehát az, hogy a kisebbségben élő magyar értelmiség létszámát megtartsuk, illetve növeljük, szellemi fejlődését pedig előmozdítsuk.

A Külgazdasági és Külügyminisztériumnál tavaly jelent meg először egy új költségvetési sor, mégpedig csángó-magyar együttműködési program támogatása címmel. Tavaly az erre szánt összeg, illetve bocsánat, az idén, 2020-ban 500 millió forint, 532 millió, ez a háromszorosára fog növekedni a következő évben. Sajnos Csángóföld volt az a Kárpátokon túl, ahol az

egyik legelhanyagoltabb nemzetrész élt. Azt gondolom, ezzel a támogatással hozzá tudunk járulni Csánógó föld fejlesztéséhez is, hogy ott gazdaságfejlesztési, oktatási, hagyományörzési programok tudjanak elindulni.

Az Emberi Erőforrások Minisztériumánál szerepel a határon túli kulturális feladatok támogatásának a kezelése. Mintegy 121 millió forinttal támogatja a minisztérium a határon túli előadó-művészeti szervezetek, színházak, táncgyűttesek szakmai programját.

És a Magyar Tudományos Akadémia is részt vesz a nemzetegyesítésben, a nemzetpolitikában, hiszen az ő költségvetésükben szerepel a határon túli magyar tudósok és tudományos szervezetek támogatása. Ez az előirányzat tartalmazza a határainkon túli magyar tudományosságot támogató akadémiai program forrását, valamint a Kolozsvári Akadémiai Bizottság támogatását.

Végezetül pedig szeretnék még szólni és szeretném kiemelni a nemzetpolitika egyik zászlóshajóját, a Bethlen Gábor Alapot és ennek az alapnak a kezelőjét mint gazdasági szervezetet, ahol 33 milliárd forintot tesz ki a költségvetésben az alap sora.

(14.20)

Ebben a keretben működnek különböző nemzetpolitikai programok, illetve a nagy múltú Rákóczi Szövetség támogatása is itt található, illetve a Határtalanul!-program finanszírozása.

Tisztelt Ház! Tisztelt Képviselőtársaim! A 2021. évi költségvetés tehát garancia a 2010-ben megkezdett nemzetegyesítés folytatására, és száz évvel Trianon után az Országgyűlés ismét egy olyan költségvetést fogadhat el, amely az egységes magyar nemzet megerősítését célozza. Köszönöm megtisztelő figyelmüket. *(Taps a kormánypárti sorokból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! Megadom a szót Magyar Zoltán képviselő úrnak, Jobbik-képviselőcsoport. Parancsoljon!

MAGYAR ZOLTÁN (Jobbik): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Ház! Képviselőtársaim! Most már 2010 óta van szerencsém költségvetési vitákban részt venni. Egész sor címkét tudok felidézni ezekből az évekből, olyan címkéket, amelyekkel kormánypárti képviselőtársaim az adott évi, illetve a következő évi költségvetést fémjelezték: stabilitás, megkapaszkodás, előrelépés, fejlődés, munka, család, vidék, sőt, ma már hallhattuk, hogy az igazságszolgáltatás költségvetéséről tárgyalunk éppen.

Sajnos ezek a címkék azonban a legtrikább esetben tükrözték a valóságot, a valós tartalmat, legalábbis rendre ez a tapasztalatunk, pláne, amikor eltelik az az év, amelyről az adott költségvetés szól, és le tudjuk vonni a következtetéseket. Sokkal inkább élethű és a valóságot tükröző címkék lettek volna, ha az elmúlt években, mondjuk, Mészáros költségvetéséről vagy a narancsbárók költségvetéséről beszéltünk volna.

Én szeretném most kiemelni éppen ezért talán az agrárium és a vidékfejlesztés olyan részeit, amelyek szerintem a legégetőbbek, a legnagyobb hiányosságokat mutatják, és a leginkább rámutatnak arra a képmutatásra és ellentmondásra, amit ezen címkék jelentenek.

Amióta az Európai Unió tagja lettünk, azóta nagyjából az agráriumot a mindenkori kormányzat három eszközcsomaggal tudja befolyásolni. Ezek: a jogszabályok, a birtokpolitika és a támogatáspolitikák. Mindhárom fő csoportra az a jellemző mások mellett, hogy a költségvetés nagy hatással van ezen lehetőségekre, ezen eszközökre, hiszen a költségvetés is egy jogszabály. Világosan látszik, hogy önök 2021-ben sem gondolkodtak el azon, hogy mondjuk, ilyen jogszabályokat megalkotva, agrárszakmai jogszabályokat megalkotva valós tartalommal, azaz költségvetési forrásokkal felruházva előálljanak. Már a most tárgyalt költségvetés is előrevetíti azt például, hogy jövőre biztosan nem fog megszületni egy valóban a helyben élő családi gazdálkodókat támogató jogszabály, hiszen ennek nincs meg a költségvetési forrása; ahogy a régóta ígért szövetkezeti modell újragondolása, életszerűvé, az európai uniós keretekhez igazított formája sem fog bekövetkezni. Ezek nélkül pedig valódi előrelépés a magyar vidéken, a magyar agráriumban biztosan nem várható.

Az indokolásban láttam néhány félmondatot arra vonatkozóan, hogy hová is tüntették azokat a sorokat, amelyeket a korábbi költségvetések még legalább önálló sorként tartalmaztak. Gondolok itt a hungarikumok támogatására, a magyar méhészek vagy a magyar akvakultúra támogatására. Azért erre a korábbi években sem volt jelentős forrás, nem voltak jelentős sorok, de legalább valamiféle garanciát, valamiféle kiszámíthatóságot jelentettek az adott ágazatban, az adott területen tevékenykedők számára, ha látták azt, hogy az adott sor mekkora összeget tartalmaz számukra. Ehhez képest most egy nagy, egyesített összegből kellene kitalálnunk azt, hogy önök mennyit szánnak majd jövőre, mondjuk, a méhészek támogatására, megsegítésére. Ez mindenképpen aggályos, és összességében, összeadva ezen tételeket is látható, hogy visszalépésről van szó. Nem véletlenül nem merték ezeket az ágazatokat külön sorként most már megnevezni.

Beszéltem már a birtokpolitikáról, mint a másik nagy eszközcsomagról, ami lehetőséget teremtene arra, hogy önök érdemben beleszóljanak abba, hogy mi történik a magyar vidéken. Itt is beszédesek a számok. 3,4 milliárd forintot szánnak jövőre termőföldvásárlásra. Ebből az összegből az ország különböző pontjain különböző mértékű területek jönnek ki, de néhány ezer hektárról beszélünk összességében, összesen ennyire szeretne beleszólni a magyar állam a vidéken történésbe. Ráadásul, ha hozzávesszük, hogy ezen termőföldvásárlások jelentős része valamiféle beruházás miatt majd valószínűleg egyébként kényszerből fog megvalósulni, semmiféle köze nem lesz a valódi birtokpolitikához, így még szomorúbb képet kapunk. Ebből az összegből, ebből az alig több mint 3 milliárd forintból nyilvánvalóan nem fog megvalósulni a fiatal, pályakezdő gazdálkodók, családok segítése.

Nyilvánvalóan nem fog megvalósulni semmiféle agrár-generációváltást segítő program, amire szintén égetően nagy szükség lenne, és amiről hétről hétre itt a parlamentben egyébként beszélünk, sőt az önkormányzatok pad-soraiból is folyamatosan mint teljesen jogos problémát megemlítenek, de láthatóan eszközöket a megoldására nem kívánnak fordítani.

A harmadik ilyen terület pedig, amire már utaltam, az a támogatáspolitikai. Értelmeszerűen ennek nagy része, ami a vidékfejlesztést, agráriumot érinti, európai uniós forrás, így most a mai vita keretében erről nincs értelme beszélnünk. De azért azt mindenképp meg kell említeni, hogy például a ma oly sokat dicsért „Magyar falu” programmal mi a helyzet.

Azon települések tekintetében, amelyekről információval bírok, és amelyek igényeit valós mértékben fel tudom mérni, ott azt tudom mondani, hogy a „Magyar falu” program által érintett lehetőségeket összeadva, nagyjából a települések igényeinek 7 százalékára lesz elég ez a „Magyar falu” program. És itt nem valamiféle földtől elrugaskodott, hatalmas, valótlán igényekről lenne szó, hanem a mindennapi, legapróbb fejlesztésekről, akár néhány méter járda kijavításáról beszélek. Tehát a magyar települések, kisebb, közepes települések összigenyeinek mintegy 7 százalékát fogja tudni talán kielégíteni a „Magyar falu” program.

Ha az én rálátásom valós, akkor ez nagyon aggasztó, ha pedig nem, akkor örömmel veszem, ha a vitába beszállnak, kijavítanak, és egy érdemi beszélgetést tudunk arról folytatni, hogy valóban mennyire is elég az a „Magyar falu” program, amit itt folyamatosan felmagasztalnak. És ha még mellé tesszük - ezt csak úgy zárójelben -, hogy micsoda megszorítások következnek most az önkormányzatok számára, akkor bizony az a 7 százalék is jócskán elolvadhat még.

Mindebből tehát látható, hogy a kormány döntött, és a korábbi irányvonalat követi, azt a fajta dél-amerikai modellt, ahol a természeti erőforrásokat egy szűk elit kezébe összpontosítják, és nem igazán foglalkoznak azzal, hogy a széles vidéki tömegek számára milyen megélhetési lehetőségek maradnak.

Módosító indítványaimban előirányoztam például a Nébih eszközfejlesztését. Ez is évről évre visszatérő probléma. A Nébih és az illetékes államtitkár saját bevallása szerint arra is képtelenek vagyunk például, hogy egy mézről vagy borról megállapítsuk azt, hogy hamis-e, miközben erre egyébként a technológia meglenne. Igyekszem itt forrást biztosítani ezen költségvetési módosítóval. Ez már önmagában egy jelentős piacvédelmet jelentene a hazai méhészeknek és borászoknak.

*(Dr. Simicskó Istvánt a jegyzői székben
Móring József Attila váltja fel.)*

Néhány gondolat talán a lovashelyzetről. Hatalmas lendülettel álltak neki egy nemzeti lovasprogram kormányzati szintre emelésének és elfogadásának, aztán a gyakorlatban ez nagyon gyorsan azzá vált, hogy néhány kormányközeli vállalkozó beszállhatott a felújításokba, a bizniszbe, és semmilyen, az átlag magyar

ember számára, a lovasélet számára valódi előrelépést ez nem jelentett. Olyannyira, hogy már eljutottunk oda, hogy az a közmondás vagy az a saját magunkról kialakított kép, hogy lovas nemzet lennénk, olyannyira hamis, hogy Szlovákiában már nagyságrendekkel többen tudnak, mondjuk, lovagolni vagy vannak napi kapcsolatban a lóval. Úgyhogy komoly lemaradások vannak ezen a területen. Nagyon sajnálom, hogy a költségvetés itt évről évre képtelen megugrani saját magát, képtelen előrelépést elérni.

Az időkeretem hiányában ezek voltak a legfontosabb sarokpontok, amelyeket le akartam szögezni, és amelyekre fel akartam hívni a figyelmet, ami a magyar agráriumot és vidéket illeti; és néhány szó szűkebb hazámról, Győr-Moson-Sopron megyéről is még hadd eszen.

(14.30)

Lehet, hogy elfogult vagyok, én ezt vállalom, de szerintem kevés olyan területe van az országnak, ahol egységben gondolkodva vagy egységes turisztikai desztinációban gondolkodva ennyire komoly előrelépési lehetőségek lennének. Figyeljük a trendeket, látjuk a saját szokásainkon is, hogy a turizmus abba az irányba tolódik el, ahol egy család igyekszik a rendelkezésre álló néhány nap vagy hét alatt a lehető legtöbb mindent megtekinteni egy adott régióban. Mivel nincs tengerünk, ez Magyarországra nézve még hatványozottabban igaz, és nagyon vegyes képet mutat az is, hogy az érdeklődők, a turisták bizony mire kíváncsiak. Nagyon kevesen vannak azok, akik csak az épített, kulturális örökséget, vagy csak a természetet kívánják megtekinteni, sokkal vegyesebb általában a kép. És éppen ezért hangoztatjuk és mondjuk azt, hogy egységben kell gondolkodni, és egy olyan desztinációt kell létrehozni, ahol mindezt megkapják az érdeklődők, a turisták.

Ahogy említettem, a régióm erre rendkívül alkalmas lenne. Még tíz perc is kevés lenne ahhoz, hogy csak címszavakban felsoroljam azt, hogy Győr-Moson-Sopron megye és vonzáskörzete mennyi attrakciót lenne képes - és képes is egyébként - nyújtani, de amíg ezt az állam nem foglalja össze egy keretbe, és nem alakítunk ki egy egységes képet, addig ez kevésbé lesz vonzó a turisták számára. Erre vonatkozóan is nyújtottam be jó néhány módosító indítványt, és abban bízom, hogy legalább az érintett kormánypárti országgyűlési képviselők megszavazzák a saját körzetükre vonatkozó építő jellegű módosító javaslatokat. Köszönöm, elnök úr. *(Taps a Jobbik padsoraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! Mielőtt folytatnánk munkánkat, engedjék meg, hogy tájékoztassam önöket arról, hogy a Párbeszéd képviselőcsoportja tájékoztatta a Jegyzői Irodát, hogy a mai napra jutó további időkeretüket átadják az MSZP képviselőcsoportja számára.

Tisztelt Országgyűlés! Felszólalásra következik Juhász Hajnalka képviselő asszony, KDNP-képviselőcsoport. Ön a szó, képviselő asszony.

JUHÁSZ HAJNALKA (KDNP): Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Tisztelt Ház! Tisztelt Államtitkár Úr! Tisztelt Képviselőtársaim! A koronavírus-járvány jelentős kihívás elé állítja világszerte az országokat. A globális járvány negatív hatásai hazánkban is felülírták a korábbi gazdasági kilátásokat, így a magyar gazdaságpolitika elsődleges célja az eddig elért eredmények megőrzése, a munkahelyek védelme, új munkahelyek teremtése, a gazdaság védelme és újraindítása.

Az elmúlt évek következetes gazdaságpolitikájának köszönhetően a koronavírus-járvány egy ellenálló, kiegyensúlyozott szerkezetű gazdaságot ért 2020 márciusában. A kormány célja éppen ezért, hogy a magyar gazdaság minél hamarabb visszaállhasson a korábbi, európai szinten is kiemelkedő növekedési pályára.

A gazdaság védelme és újraindítása mellett a magyar nemzeti értékek és a szuverenitásunk megőrzése is kiemelt fontosságú ahhoz, hogy hazánk minden tekintetben erős és biztonságos ország maradjon. Az Európát fenyegető bevándorlás, az azzal járó terrorveszély és a közbiztonságot érintő hátrányos következmények miatt továbbra is az egyik legfontosabb kihívás Magyarország és a magyar emberek biztonságának a fenntartása.

Magyarország az egyik legnagyobb nyomásnak kitett migrációs útvonalon fekszik, éppen ezért a kormány a közbiztonságra és honvédelemre szánt források összegét a következő évben is biztosítja. A törvényjavaslat értelmében a hazánk védelmére és biztonságára fordított kiadások 2010-hez képest több mint 984 milliárd forinttal növekednek.

Emellett fontosnak tartom kiemelni, hogy az üldöztetéstől és hátrányos megkülönböztetéstől szenvedő keresztény közösségek számára történő intézményes segítségnyújtás Európa és így Magyarország biztonsága szempontjából is elengedhetetlen. Az emberi biztonságot veszélyeztető tényezők közé tartozik a háború, a népiirtás, az élelmiszerekhez, az egészséghez és a lakhatáshoz való jog tömeges csorbulása, akár csak a természeti katasztrófák okozta válsághelyzet. Ezen tényezők egyértelműen egybevágóan a menekültkérdés és a gazdasági migráció okaival. A Miniszterelnökség 2021. évi fejezeti kezelésű előirányzatai között kiemelt szakterületként, célként szerepel a „Hungary Helps” program, melynek pénzügyi hátterét a magyar kormány az elkövetkezendő évre is biztosítja. A program fő célja továbbra is az Európára nehezedő nemzetközi migrációs nyomás enyhítése és csökkentése, a helyben történő közvetlen humanitárius segítségnyújtáson keresztül.

A válságövezetekben élő veszélyeztetett, üldöztetést és segítséget szenvedő keresztény emberek és közösségek megsegítését, szülőföldön maradását, vallási, kulturális és gazdasági értelemben vett megmaradását a „Hungary Helps” program oktatási, humanitárius és újjáépítési projektjei oly módon szolgálják, hogy egyúttal a különböző vallási és etnikai csoportok közötti békes együttélést is erősítik.

Szakmai cél továbbá a nemzetközi közösségek figyelmének a felhívása a keresztényüldözés tényére és

mértékére annak érdekében, hogy Magyarország mellett más kormányok és szervezetek is részt vegyenek a sürgős és határozott cselekvést igénylő humanitárius és értékmentő munkában.

A sikeres hazai és külföldi szemléletformálás elvárt eredménye tehát nem csupán a keresztények üldöztetésének a lehető legszélesebb körben való megismertetése és a humanitárius gondolkodás erősítése, hanem konkrét szerepvállalásra sarkallás és együttműködések életre hívása a segítségnyújtás jegyében.

Kiemelten fontosnak tartom felhívni a figyelmet az üldözött és hátrányos megkülönböztetést szenvedő keresztény fiatalok számára 2017-ben indított ösztöndíjprogramra, amely célja, hogy a hazájukban a felsőoktatásból kiszoruló keresztény fiatalok számára lehetőséget biztosítson felsőfokú tanulmányaik folytatására Magyarországon. A keresztény fiatalok képzése nemcsak a keresztény közösségek képzettségét, szaktudásának növelését, hanem - a „Hungary Helps” program célkitűzéseivel összhangban - a helyben boldogulást segíti elő, csökkentve ezzel az Európai Unióra nehezedő migrációs nyomást, ezáltal hosszú távon szorosabbra vonhatja a kibocsátó országok és a Magyarország közötti gazdasági kapcsolatokat is. A törvényjavaslat értelmében a 2021. évi előirányzat a „Hungary Helps” programhoz kapcsolódó támogatásokra 3 milliárd 800 millió forint összegű.

Tisztelt Képviselőtársaim! A következő évben több, nagy láthatóságot biztosító elnökségi feladatot lát el hazánk. Az Európa Tanács miniszteri bizottságának magyar elnökségére 2021. május és november között kerül sor. Az Európa tanácsi elnökség színvonalas lebonyolítása nemcsak kormányzati érdek, hanem lehetőség is számos prioritás, nemzeti és nemzetpolitikai érdekek megjelenítésére.

A regionális együttműködés keretében Magyarország 2021. július 1-jén veszi át a V4-elnökséget. A szakmai programok tervezetei elkészültek, a megvalósulásukhoz szükséges előkészületek már a 2021. év elején megkezdődnek a Külgazdasági és Külügyminisztérium tevékeny részvételével.

2021. évi kiemelt esemény lesz a novemberben megrendezésre kerülő „Budapesti fenntarthatósági expó és világtalálkozó 2021”, melynek célja a fenntartható fejlődési fordulat elősegítése a közép- és kelet-európai régióban, továbbá Magyarország térségbeli központi szerepének megszilárdítása a zöldgondolkodás terén. Szeretném felhívni a figyelmet, hogy 2015 decemberében a párizsi klímacsúcson konkrét vállalás történt a fejlődő országok klímafinanszírozására biztosítandó forrás tekintetében. A párizsi egyezményt aláíró Magyarország is vállalta az üvegházhatást okozó gázok kibocsátásának mérséklését, a globális felmelegedéshez való alkalmazkodás kérdéskörének a kezelését.

Az éghajlatváltozás szempontjából Magyarország helyzete egyedi, hazánk részesedése az üvegházhatású gázok világszintű kibocsátásából elenyésző. Az elmúlt 20 évben mindössze 21 ország volt képes gazdasági növekedésre úgy, hogy közben szén-dioxid-kibocsátását csökkentette. Magyarország, mások mellett

Ausztria, Hollandia és Németország teljesítményét is felülmúlva, ezen országok közé tartozik.

Magyarország az Európai Unió 2030-as klíma- és energiapolitikai céljaival és irányával összhangban alakította ki a 2018-2030 közötti időszakra vonatkozó, 2050-ig tartó időszakra is kitekintést nyújtó második nemzeti éghajlatváltozási stratégiát, amely értelmében 1990-hez képest 2050-ig 52-85 százalék közötti bruttó üvegházhatásúgázkibocsátás-csökkenést kell elérni. Ezen stratégia a hazai dekarbonizációs útterv mellett tartalmazza a nemzeti alkalmazkodási stratégiát is, illetve a „Partnerség az éghajlatért” szemléletformálási tervet. A második nemzeti éghajlatváltozási stratégiában foglalt célok végrehajtása érdekében hároméves időszakra vonatkozó éghajlatváltozási cselekvési tervek készülnek.

(14.40)

Az első éghajlatváltozási cselekvési terv fontos feladata a költséghatékony, a fenntartható fejlődést leginkább támogató, optimális kibocsátáscsökkentési pályák meghatározása. Ebben a dokumentumban az Országgyűlés kinyilvánította elköteleződését a klímavédelem mellett, részt vesz mindazon nemzetközi és európai uniós klímavédelmi folyamatokban, valamint eleget tesz azon kötelezettségeinek, amelyek az üvegházhatású gázok kibocsátásának mérséklésére, valamint a szén-dioxid elnyelésének fokozására irányulnak.

A határozat felhatalmazza a kormányt a második nemzeti éghajlatváltozási stratégiában foglalt feladatok elvégzésére, amely feladatok többek között az éghajlatváltozás hatásainak vizsgálatához szükséges modellek előállításáról való gondoskodás, a folyamatos frissítés, azok módszertani és technológiai fejlesztése. A klímavédelmi célok megvalósítása érdekében segíteni kell az épületenergetikai beruházások finanszírozását, különösen a lakóépületek és a közfeladatot ellátó intézmények vonatkozásában, továbbá ösztönözni az éghajlatváltozással kapcsolatos szemléletformálás eredményes megvalósítását, hiszen a cél 2050-re Magyarország klímasemlegességének elérése.

A magyar kormány megalkotta azt a programot, amellyel biztonsággal elérhető, hogy 2030-ra a Magyarországon előállított energia 90 százalékban szén-dioxidmentes lesz. A kibocsátási szint további csökkentése mellett kiemelt törekvés az energiabiztonság, a klímavédelem és a gazdaságfejlesztés céljainak egymást erősítő összehangolása és a teremtett környezetünk megóvása, melyet a klíma- és természetvédelmi akciótervben foglalt konkrét intézkedések segítenek elő.

Az akcióterv számos intézkedése közül külön szeretném kiemelni, hogy 2021 júliusától betiltásra kerül az egyszer használatos műanyagok forgalmazása, így különösen a műanyag poharak, evőeszközök, tányérok, szívószálak és bevásárlótáskák használata. Ennek érdekében a magyar kormány jelentős összeggel fogja támogatni a vállalkozásokat az egyszer használatos műanyag termékeket felváltó új termékek fejlesztésében és gyártásában.

Az Innovációs és Technológiai Minisztérium fejezeti kezelésű előirányzatai között az energetikai és fenntarthatósági ágazati feladatokon belül az energia-, bányászati és klímapolitikai feladatok működési kiadására 2 milliárd 528 millió forintot tartalmaz a költségvetési javaslat. A 2021. évben kiemelt feladat a termékdíjköteles termékek hulladékainak gyűjtése és hasznosítása, valamint a kapcsolódó hulladékgazdálkodási fejlesztések támogatása, a lakosság szemléletformálásával kapcsolatos feladatok ellátása. Fontos feladat továbbá a hulladékgazdálkodási stratégiai célkitűzéseket meghatározó dokumentumokban meghatározottakkal összefüggő tervezési és fejlesztési feladatok elvégzése, valamint a kiemelt gazdasági övezetek közműfejlesztésének finanszírozása. A fenntarthatósági feladatok és közműszolgáltatások finanszírozására a költségvetési javaslat 20 milliárd 668 millió forintot irányoz elő. A hazai felhalmozási költségvetés 2021. évi főösszege az energia- és klímapolitikai modernizációs rendszer vonatkozásában összesen 34,3 milliárd forint.

Tisztelt Képviselőtársaim! Az energiapolitika fókuszában Magyarország mindenkor biztonságos energiaellátásának garantálása áll, a fenntarthatóság, a fogyasztói teherbíró képesség és a versenyképesség figyelembevételével. Cél a biztonságos, környezetileg is fenntartható és versenyképes energiatermelés és -elosztás, valamint a takarékos energiafelhasználás fejlesztése, energiafüggségünk csökkentése. Kiemelt szakpolitikai cél az energiahatékonyság, az energiatakarékosság ösztönzése, az energiaracionalizálás, az energiaszektor klímabarát átalakítása és a megújuló energiaforrások arányának növelése, hasznosításának ösztönzése.

A fenti költségvetésjavaslat általam kiemelt részei, meggyőződésem, hogy megfelelően képviselik hazánk klímaváltozás elleni küzdelmét, és méltóképpen szolgálják a humanitárius segítségnyújtást, amelyben Magyarország a „Hungary Helps” programon keresztül egyedülállóan képviseli a helyben való segítséget mint a migráció megelőzésének egyik legfontosabb eszközét, a magyar emberek biztonságának megóvása érdekében. Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypárti padsorokban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő asszony. Tisztelt Országgyűlés! Felszólalásra következik Hiller István képviselő úr, az Országgyűlés alelnöke, MSZP-képviselőcsoport. Alelnök úr, ön é a szó.

DR. HILLER ISTVÁN (MSZP): Tisztelt Elnök Úr! Köszönöm szépen. Képviselő Asszonyok és Képviselő Urak! Az országunk jövő évi költségvetését tárgyaljuk ezekben a napokban.

Egy költségvetés tárgyalása hagyományosan: a kormánypártok képviselői a kormány által előterjesztett költségvetés előnyeit domborítják ki, az ellenzék pedig megpróbál rámutatni a hiányosságokra. De hogyha ez mechanikusan megy, és kizárólag így megy, akkor igazából nem bontakozik ki az, hogy mit gondolunk az országunkról. Igazából egy költségvetés nem

egyszerűen számok halmaza, kell hogy legyen mögötte koncepció, és ez a koncepció nem más, mint a felelős kormány és a felelős ellenzék elképzelése arról, hogy a saját hazáját hogyan képzeli kormányozni, illetve változtatni.

Ezért nem gondolom, hogy kizárólag egymásnak kell felelni - egy dicsérő és egy elmarasztaló -, hanem próbáljuk ezt olyan keretbe helyezni, ami érthetővé is teszi az egyébként közöttünk meglévő nézőpontbeli, koncepcionális különbséget. Önök, a tisztelt kormánypárt, a kormány, illetve a képviselői nyilván egyfajta elképzeléssel rendelkeznek az ország jövőjéről vallott nézeteik összességében, ezt tárják elének a jövő évi költségvetés javaslatának formájában, és nekünk, az ellenzéknek, különböző frakciókban bár, de nyilván ettől eltérő álláspontja van.

Én most az oktatási, ezen belül a közoktatást érintő részeket szeretném úgy megvizsgálni, hogy azért kivetíteni és egy kicsit kimozdulni csak és kizárólag egy szakterület, főként egy minisztérium hatásköréből. Úgy azonban, meg kell mondjam, nem jutunk sokra, hogyha ezt... - persze, én is részese voltam egykor költségvetés készítésének, ismerem a fejezeti beosztásokat, de az országunk egésze az nem egymás melletti fejezetekből áll, nem lehet különböztetni, hogy hogyan képzeljük el csak és kizárólag a hagyományos értelemben vett általános iskolai nevelést vagy mondjuk, a felnőttképzést, az óvodák világát vagy az egyetemeket. Ezért amit mondok, ott megpróbálom a szűk szakterületet egy kicsit kitágítani, de mégis három konkrét, az oktatás, ezen belül a közoktatás világát érintő kérdésben rávilágítani koncepciókra és koncepciók közötti különbségekre.

Az első a pedagógusbérezés, illetve a pedagógusok előmenetele az elmúlt években és - mivel ez a jövő évi költségvetés - a jövőben. Ostoba az a politikus, aki nem örül és nem támogatja, hogyha bármely társadalmi réteg a közösből, a központi költségvetésből nagyobb arányban részesedik, hogyha több fizetést kap. Ezt azonban, amit önök a pedagógusoknál elővezetnek, a kommunikációban szépen felépítve, azt kell mondjam, hogy ígéretüket megszegve hajtják végre. *(Mesterházy Attila: Szégyen!)* Hogy ez ne önmagában egy politikai kijelentés legyen, szeretném ezt részletesen bemutatni. 2011 decemberében elfogadták a köznevelésnek nevezett törvényt, amely több mint húsz év - bármilyen vitáink is voltak egymással - közoktatás terén megmutatókozó egyetértést és konszenzust rúgott fel. Ennek a törvénynek a megvalósítása, amely az egyik oldalról most nem a költségvetéshez tartozó, csak a megértés miatt kell elmondanom, az államosítás volt, tudniillik az addig 90 százalékból önkormányzati fenntartásban lévő közoktatási intézmények állami fenntartásba vétele a szegény Klebelsberggről elnevezett intézményfenntartó központ irányításába.

Ez a metódus azóta megbukott, azonban annak idején azt mondták, hogy meg tudják valósítani azt az elképzelést, amiről beszéltem, kell hogy legyen ennek a

törvénynek egy másik lába, tudniillik több pénzt a madzagra, több mézet a madzagra, és ezt nevezték el pedagóguséletpálya-modellnek.

(14.50)

Ennek az életpálya-modellnek volt egy kimondottan eminens része. Ez az eminens rész az volt, hogy a mindenkori minimálbért behelyezik az A1-es kategóriába, magyarul, ahogy emelkedik a minimálbér, úgy a pedagógusok illetménytáblája automatikusan és arányosan, a táblának megfelelően megy fel. Ezt - tisztelt kormánypártiak, nem kell, hogy mindenki közoktatással foglalkozzon - kerek két tanéven, három naptári éven keresztül majdnem betartották, 2014-ben pedig megszegték. Ez a megállapodás nem egyszerűen egy törvényben, illetve néhány rövid esztendőn keresztül a költségvetésben jelent meg, hanem önök, már nem személy szerint önök, bár tudom, hogy vannak olyan képviselők önök között, akik ezt annak idején megszavazták, mert már képviselők voltak, hanem az oktatásban, ezen belül a közoktatásban működő szakszervezetekkel megállapodás formájában is aláírták, a szó fizikális értelmében aláírták, nemcsak politikai értelemben kijelentették, nemcsak adtak róla három interjút, hanem megállapodtak, és szavukat, írásukat, aláírásukat adták hozzá.

2014 óta ez nincs, önök ezt megszegték. Az A1-es kategóriából kivették a mindenkori minimálbért, és ezt a következő évi költségvetésben is nemcsak hogy folytatják, hanem azt mondják a 63. § szerint, hogy a pedagógusok vetítési alapja továbbra sem változik, 2021-ben is 101 500 forint. Ez, tisztelt kormánypárti képviselők, azt jelenti, hogy a pedagógusok illetménye, bére, hogyha önök betartják saját ígéretüket, hogyha önök hűek saját aláírt megállapodásukhoz, akkor most 32 százalékkal magasabb, mint az önök által dicsőített életpálya-modell megvalósított valóságában. Önök büszkék arra, hogy végrehajtják ezt a szakaszolt életpálya-modellt, évről évre elmondják a közvéleménynek, hogy most éppen mennyivel emelkedik a tanárok bére, és még egyszer mondom, még mindig jobb, mint hogyha semmit nem csináltak volna, de a saját ígéretükhöz képest ez messze elmarad attól, amit megígérték, amit elfogadtak, és amit aláírtak.

Ez nem az ellenzék követelése, tisztelt kormánypárt, ez az önök ígérete, ez az önök aláírása, ez az önök megállapodása, ez az önök 2011-es törvénye. Az égedta világon semmi mást nem kérek önöktől számon, csak a saját ígéretüket, csak a saját szavazatukat, csak a saját aláírásukat, mert azt nem teljesítik, és miután nem teljesítik, óriási üdvrivalgások közepette elmondják, hogy milyen jó az, amit megcsinálnak, ami lényegesen kevesebb, mint amennyit egyébként - még egyszer mondom - aláírtak. Ez így sincsen rendben.

Ezért azt javasoljuk, hogy tartsák be a szavukat. Semmi mást nem kérek önöktől, mint az önök szóban, írásban és törvényben adott szavát. Azt kérem, hogy azt

tartsák be, amit 2011-ben megígértek, néhány éven keresztül betartottak, aztán otthagyták az ígéretüket, a megállapodásukat, az aláírt szavukat.

A második, szintén a közoktatáshoz kapcsolódó kérdés, a magyar diákok, a legfiatalabb nemzedék idegennyelv-tudása. Ezzel kapcsolatban valljuk meg őszintén, hogy az önök tízéves politikája egy csódtömeg, egy nyilvánvaló bukás. Először még 2010 őszén sikerült eltörölniük az általunk, már hogy a mi kormányaink által hozott és bevezetett úgynevezett nyelvi nulladik évfolyamot, de ehelyett nem hoztak, mert nem találtak ki semmit, csak odáig jutottak, hogy ezt eltörlik. Majd miután rájöttek, hogy itt nagy baj van, mert nincsen koncepciójuk az idegennyelv-tanítás és az idegennyelv-tanulás terén, úgynevezett diplomamentő programot hoztak létre, 3,2 milliárd forint volt az elsőnek a keretösszege. Az, kérem, úgy bukott meg, hogy ennél látványosabban már nem nagyon lehet, mert egyszerűen alig jelentkeztek rá. Értelemszerűen, aki nem jelentkezett, az nem is nyerhette el, aki megjelentkezett, annak is csak egy töredéke szerezte meg a diplomáját. Szellemesen, miután megbukott ez a diplomamentő program, bevezették a diplomamentő program II.-t, nyilván valami közepes szintű amerikai tévésorozatból vették az ihletet. A diplomamentő program második része még nagyobb bukás volt, mint az első, mert ott aztán már végképp ezrelékben volt csak mérhető a hatások. Ennek eredményeként az önök által hozott döntést, tudniillik, hogy a felsőoktatási intézményekbe való bejutást minimum középfokú nyelvvizsgálóhoz kötétték, a tavalyi év őszén kénytelenek voltak eltörölni, mert a dolog egész egyszerűen nem működött.

Tíz év mérlege. Ezért nyilván a költségvetésben is megjelenített számok mögött emberek, lehetséges karrier, életek vannak. Azt kell mondjam önöknek, hogy az elmúlt tíz évet már nem lehet visszacsinálni, de javasolom önöknek megfontolásra azt, amit az MSZP oktatási programja tartalmaz, tudniillik, hogy az idegen nyelvi nulladik évfolyamot állítsák vissza. Ez, biztos vagyok benne, mert pontosan tudom, hogy a költségvetés nyelvén olcsóbb, mint amennyi pénzt idáig eltékoztattak. Hogy hatásosabb, arra meg garanciát vállalok, mert két éven keresztül működött. Évente tízezer magyar fiatal szerzett minimum középfokú, 15 százalékos erejéig felsőfokú nyelvvizsgát. Ehhez képest önök kifizetik a nyelvvizsga díját. De minthogy nem tudnak eljutni a nyelvvizsgáig, nem tudnak miért felvenni nyelvvizsgadíjat, mert nem szerzik meg, nagyon kérem, fontolják meg ezt a javaslatot.

Van egy olyan elképzelésük, amely egyébként a költségvetésben is testet ölt, tudniillik, hogy közoktatásban részt vevő fiatalok egyelőre két évfolyamát külföldre idegen nyelvi közegbe, táborba viszik. Szerintem ez jó, már csak azért is, mert először mi mondtuk. A mi 2014-es választási programunkban volt ez bent, már maga az alapötlet. Tehát hogy hat év után, illetve öt év után eljutottak oda, hogy ez a gondolat eljutott önökhöz, ez dicsérendő. De tudom, hogy most, akik itt ülünk is, többen vagyunk, akik beszélnek idegen nyelvet, következőképpen megtanulták, és tudom, hogy

vannak olyanok, akik idegen nyelvet tanítanak és taníthatnak. Nagyon kérem, hogy fontolják meg, amit most mondok. Önök kétheti, 14 napos időtartamra vinnének ki több tízezer magyar diákot idegen nyelvi közegbe, többnyire angolul, németül, de például spanyolul és kínaiul is, de akik beszélünk idegen nyelveket, akármilyen szinten, de mondjuk, olyan szinten, tudom, hogy vannak itt közöttünk olyanok, akik felállnak, és ezt a felszólalást most tudnák folytatni valami más idegen nyelven, higgyék el, közülük való vagyok. 14 nap alatt nem lehet megtanulni idegen nyelven. Azt is értem, hogy ennek nem az a szándéka, hogy a nulláról elindulva eljussanak 14 nap alatt valahova, már úgy gondolom, hogy valamiféle középfok reményéig, mert még egyszer mondom, valami tapasztalatom van, de 14 nap alatt még csak megerősíteni sem lehet komolyan egy idegen nyelvi tudást, ráadásul, és mivel a költségvetés vitájánál tartunk, hadd mondjam el, 90 milliárd forintért. 90 milliárd forintért akarnak egy-egy magyar diákot - még egyszer, a nagyságrend tízezres - idegen nyelvi tudásában megerősíteni.

Egy ellenzékinek azt kellene mondani a költségvetés minden egyes tételére, hogy kevés, kevés, kevés, többet, többet, többet. Ennél az esetenél viszont azt mondom, hogy ez pénzkidobás, hogy gazdálkodjanak jobban a közös pénzünkkel. Ebből nem lesz megerősített idegennyelv-tudás. Vagy kiviszik a magyar fiatalokat minimum két hónapra, vigyenek ki kevesebb diákot, vagy tegyenek bele több pénzt, mert 14 napig nem érdemes idegen nyelven tanítani Hollandiában, Angliában vagy Kínában magyar diákokat, mert nem lesz abból semmi, csak kidobunk 90 milliárd forintot az ablakon.

(15.00)

Kérem szépen, hogy ezt gondolják meg. Végül: van-e az önök oktatáspolitikájában költségvetés nyelvén és szerkezeti kérdésekben bármilyen újítás? Vagy pedig az egyik év átveszi a korábbi hagyatékát, és örökül hagyja a következőknek? És ez így, szépen megy évről évre, miközben a világ elmegy mellettük, és előadódik egy olyan kényszerhelyzet, ami rávisz minket - ezen belül a magyar oktatást is -, hogy olyan gyakorlatot valósítson meg, amire ugyan nem készült - készülhetett volna, még biztos is van, de nem készült, ez az igazság -, és aztán egyszerre valóban a kényszer nyomására, tényleg egyik napról a másikra, sőt egyik óráról a másikra diákok százezrei és pedagógusok tízezrei állnak át online oktatásra.

Az önök költségvetésében büszke tétel az ingyentankönyvek rendszere. Önmagában egyébként helyes, mi kezdtük el, önök folytatták és kiterjesztették. Azt szeretném kérdezni, hogy egyébként elgondolkodtak-e azon, hogy a világ szép lassan a nyomtatott tankönyvek rendszerén túllép. Eszükbe jutott-e, hogy azok a diákok, akikről beszélünk, a hétéves, kilencéves - és nem is beszélünk a tizenhárom évesről - a tudásának legjavát már réges-régen nem úgy veszi át, mint mi, az apáink meg a nagyapáink; a mi tudásmegszerzésünk sokkal

hasonlatosabb a nagyapáink tudásmegszerzéséhez, mint a gyermekeink és unokáink tudásmegszerzéséhez, akik nem így tanulnak. A tudásuk döntő többsége más forrásból jön.

Ezért nem elmarasztalva az ingyenes tankönyvrendszert, tehát kérem, hogy ne abba csimpszkodjanak, ne abba akaszkodjanak, és ne azt próbálják mondani, hogy én az ingyenes tankönyvrendszert elmarasztalom, hanem azt mondom, hogy egy kicsivel több innovációt! Egy kicsivel több kitekintést! Amikor bele néznek az okostelefonjukba, jusson már eszükbe a gyermekük meg az unokájuk!

Nem kellene-e az ingyentankönyv rendszerét folyamatosan és fokozatosan az ingyenlaptop rendszerére váltani? Azt szeretném, hogy belátható időn belül minden magyar diáknak laptop legyen a kezében, és ezt a központi költségvetés állja, ráadásul szoftverekkel. Ez az, amivel egyébként a digitálisan tankönyv-állományt bővítve egy modern pályára lehetne állítani a magyar közoktatást, de legalábbis alkalmazkodni a tudásátadás, tudásátvévés új rendszeréhez.

Kérem szépen, hogy fogadják ezeket a javaslatokat a Szocialista Párttól felelős ellenzék javaslatoként, olyan javaslatként, amely leginkább az állampolgárokról, a pedagógusokról, a gyermekeinkről és a diákjainkról és nem a politikustársainknak szól. Köszönöm szépen, hogy meghallgattak. *(Taps az ellenzéki pártok padsoraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, alelnök úr. Tisztelt Országgyűlés! Megadom a szót Maruzsa Zoltán államtitkár úrnak, aki nyilván reagálni kíván az elhangzotakra.

Alelnök urat pedig kérem, hogy most maradjon még nyugodtan a helyén, majd később, amikor államtitkár úr befejezte a válaszadást, akkor legyen kedves váltani. *(Dr. Hiller István: Köszönöm szépen.)* Köszönöm. Államtitkár úr, öné a szó.

DR. MARUZSA ZOLTÁN VIKTOR, az Emberi Erőforrások Minisztériumának államtitkára: Köszönöm szépen. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Országgyűlés! A Pénzügyminisztérium összesítése szerint az oktatási kiadások 80 milliárd forinttal bővülnek a következő évi költségvetésben. Én ennél még kedvezőbbnek látom egyébként a helyzetet.

De vegyük egy kicsit végig, hogy milyen elemekből áll is ez össze! Egyfelől tartalmazza a költségvetés a most július 1-jétől 10 százalékkal emelkedő, legalábbis a köznevelésben 10 százalékkal emelkedő pedagógusbérek fedezetét, ami a pályakezdők esetén egyébként 18 százalékos, hiszen a garantálthoz képest, ami januárban már emelkedett, erre épül rá ez a 10 százalékos emelkedés. Ennek a fedezete megvan a költségvetésben.

Bővül az Oktatási Hivatal szakmai feladatainak támogatására rendelkezésre álló források összege, és valóban, ahogy a képviselő úr elmondta, a teljesen ingyenes tankönyvellátás fedezetét is tartalmazza. Felfutó rendszerről beszélünk, ennek a végére érünk egyébként idén szeptembertől, de a jövő évben is biztosított

a fedezet. És tartalmazza azt a belső számításaink szerint egyébként 35-45 milliárd forintot is, amit az idei évben is az említett külföldi diákutaztatási programra tervezünk. A kommunikációban világosan átjött az, hogy 90 milliárdba akkor kerülne a program, ha mindenki utazik, de mivel nem kötelező az utazás és a felmérések azt mutatják, hogy nem is tervezte mindenki az utazását, ezért a 90 milliárd nem tud felmerülni teljes kiadásként, de tartalmazza a jövő évi költségvetés is - ahogy az idei is tartalmazta - azt a fedezetet, amivel egyébként kalkuláltuk ennek a programnak a kiadását. Illetve tartalmazza az idei és a jövő évi költségvetés is a Lázár Ervin-program fedezetét, ahol pedig az általános iskolásoknak a kulturális fogyasztóvá válás érdekében a színházak, múzeumok látogatását mindenkinek egy tanévben egyszer biztosítani akartuk és terveztük.

Az idei évben ezt a két utóbbi programot, a külföldi nyelvtanulási programot, illetve a Lázár Ervin-programot a vírushelyzet miatt le kellett állítanunk, és az ezekre rendelkezésre álló fedezetet értelemszerűen másra kell, kellett fordítanunk. A 2021-es költségvetésnél azonban a szándékok, a tervek ugyanúgy megvannak, és én azt gondolom, hogy jó hírként kell azt beállítanunk, hogy rendelkezésre áll ezeknek a programoknak is a fedezete, tehát ott tudjuk folytatni a köznevelési rendszer fejlesztését, ahol egyébként abbahagytuk a járvány előtti időszakban. Ezt egyébként még tovább fogják támogatni azok az európai uniós források is, amelyek az euróárfolyam változásából fakadóan most még az előző ciklus végén beesnek, illetve a jövő évben már, bízunk abban, hogy a következő uniós ciklusnak az oktatás terén mindig hagyományosan egyébként viszonylag magas forrásai támogatni tudnak.

Mit jelent ez a néhány tétel, amit most felsoroltam? Ezek a többletek rendelkezésre állnak. Az én álláspontom szerint jelenti az oktatási rendszer pénzügyi stabilitását; kell hogy jelentse, hiszen egyébként a pénzügyi stabilitás a háttérintézményekben mindenhol megvan, és ez a teljes oktatási rendszerre elmondható.

Nincs adósság. Én ezt most kizárólag azért szeretném kiemelni, mert nagyon sok olyan költségvetési vita volt az elmúlt tíz esztendőben, ahol az oktatási rendszer működtetésének a fedezete volt mindig kérdéses, meg az volt kérdéses, hogy hány milliárd forintnyi adósságot görget a rendszer 2010 előtt is, csak akkor az önkormányzatoknál görgette, ezt szerintem őszintén el kell mondani, ugyanabban a szellemiségben, ahogy ezt a képviselő úr is elmondta.

Jelenti az állások stabilitását is, és én nagyon szeretném, ha ez is megjelenne, hiszen ezt érdemes kiemelni. Most a járványügyi helyzet kezelése során is egyetlen státuszban lévő kollégától nem váltunk meg; sem az óvodák finanszírozása terén nem csökkentette az állam az önkormányzatok, a fenntartók részére biztosított fedezetet, sem pedig az állami, egyházi vagy magánfenntartású köznevelési intézmények finanszírozásában sem történt semmi olyan változás, ami egyébként álláshelyek elvesztését jelentette volna.

Szeretném egyébként, hogyha már a múltból beszéltünk, erre is kitérnénk. Gyökeresen más, mint ami

2008-2009-ben történt, és őszintén el kell mondjam, nem irigyeltem akkor az oktatásért és kultúráért felelős minisztert, hiszen ismerem önt, és tudom pontosan, hogy nem saját indíttatásból járult ahhoz hozzá, hogy csökkenjen az akkori pedagógusfizetés a 13. havi bérek elvételével, hiszen az akkori válságkezelésben csökkentek a fizetések, és nem saját indíttatásból találta ki azt akkor az oktatási tárca, hogy mintegy 15 ezer pedagógussal kelljen csökkenteni az állományban, az oktatásban lévő kollégák számát, mert ez is tényszerűen megtörtént.

De annak idején olyan gyenge volt a gazdaság, illetve hat év akkori kormányzást követően olyan gyenge volt a költségvetés helyzete, hogy az akkori válságkezelésben az IMF igénybevétele nélkül, ami idejött és pontosan megmondta, hogy milyen intézkedéseket vár... - tehát a legnagyobb jóhiszeműség mellett is azt kell mondjam, hogy kényszerhelyzetben volt akkor az ország, és beszorították az akkori kormányzatot azzal, hogy igenis, az oktatás területén is az álláshelyek vonatkozásában is érjen el olyan létszámcsökkentést és költségmegtakarítást, amire szükség volt.

Ma, tíz év polgári kormányzás után nincs olyan helyzetben, hála istennek, a magyar költségvetés és a gazdaság, hogy a várhatóan egyébként bekövetkező világgazdasági lassulás, illetve az átalakuló költségvetési bevételek mellett pedagógus-álláshelyek legyenek veszélyben.

(15.10)

Nincs olyan helyzetben a költségvetés, és én örülök annak, hogy a Pénzügyminisztériummal nem abban vitatkozik egyébként az oktatási ágazat, hogy jövőre mennyivel csökken és hány ezer emberrel legyen kevesebb, hanem ellenkezőleg, most július 1-jétől is biztosított az a plusz 10 százalékos, valóban nem törvényi formában garantált, de ettől még létező, kormányrendeletben meghatározott pótlék bevezetése, amivel kapcsolatban egyébként, ha megkérdeztünk volna száz embert az utcán, szerintem a fele sem fogadott volna arra március-április folyamán, hogy egyébként biztosított lesz-e. Hozzánk is számos olyan kérdés érkezett, hogy állja-e a kormány a februári döntéshez képest a szavát, vagy pedig a járványügyi védekezés elsöpri ennek a költségvetési fedezetét is. Szeretném azt örömmel jelenteni, hogy nem így van, és a kormány állta a szavát, és július 1-jével a köznevelésben a járványügyi helyzet, meg az ezzel járó robusztus kiadások ellenére igenis megtörténik a bérek emelése, és ennek a fedezete a jövő évi költségvetésben is megvan.

Beszélt képviselő úr a nyelvtudás, nyelvtanulás helyzetéről. Én két adatot mindenképpen kiemelnék, és ebben segítségemre van azért az Eurostat rendszeresen visszatérő felmérése, hogy milyen a lakosság nyelvtudásra vonatkozó állapota. A 2008-as felmérésben a magyar lakosság 25 százaléka mondta, hogy beszél egy idegen nyelvet, a 2018-as felmérésen 42 százaléka állította ugyanezt. Tehát van egy robusztus javulás. Ehhez természetesen nagyban hozzájárultak az elmúlt,

és tudatosan azt mondom, hogy évtizedeknek a nyelvoktatást érintő fejlesztései. Ebben egyébként a tankönyvellátás terén is bent vannak azok az egész világban használt, az idegennyelv-oktatást segítő, nemcsak nyelvkönyvek, hanem szoftverek, tudáselemek és akár az interneten elérhető fejlesztőeszközök. Benne van egyébként és benne lesz a szándékunk szerint az az új program, amit elindítottunk, amit sajnos az idei évben le kellett fűjnünk. Azt gondolom, hogy ennek a programnak a bemérését érdemes azért megvárunk, hogy ennek milyen hatása lesz vagy lehet azokra, akik részesülnek majd benne. Ugye, szándékunk szerint a kormány lehetőséget biztosít arra, hogy minden középiskolás tanuló részt vegyen ebben a kéthetes programban, aminek valóban, ahogy a képviselő úr elmondta, és ezt is kiemelte, ez is hozzátartozik az igazsághoz, nem az a szándéka, hogy a nulláról a középfokú nyelvtudásig eljuttassa őket, de hogy arra reflektáljon a kormányzat, ami világosan kijön a felmérésekből, hogy a magyar nyelvtanítás túlságosan a nyelvtanra, túlságosan a szókincsfejlesztésre fókuszál, a kommunikációs készségekre nem, és hogy ezt leginkább élő idegen nyelvi környezetben lehet megtenni, ezt minden felmérés alátámasztja, a szakma mindig ebben az irányban fogalmazott meg kéréseket. Azt gondolom, hogy erre reflektáltunk, és igenis lehet haszna annak, ha egy intenzív kéthetes nyelvi programot tudunk biztosítani, amint a járványügyi helyzet ezt engedi, a magyar fiatalok számára.

Van ennek a programnak egy másik eleme is, amiről kevesebb kritikát olvashattam, de ennek a szándéka is megvan, ennek az előkészítése is zajlik, ez pedig a pedagógusoknak ugyanígy kéthetes külföldre, célnyelvi országba való kiküldése. Vélelmezem, hogy mivel kritika ezt a részét nem szokta érni, akkor ezzel talán mindenki egyet is tud érteni, hiszen azt is tudjuk, hogy a magyar nyelvtanárok - nagyjából 18 ezer kollégáról beszélünk - esetén nagyon összetett az a háttér, ahonnan és amilyen felkészültséggel egyébként ma a nyelvet tanítják. Itt tényleg a legfiatalabb és az egyetemekről frissen kilépő, legjobban felkészült kollégáktól kezdve az adott esetben egykor, annak idején viszonylag nagy sebességgel oroszból átképzett kollégákról is beszélhetünk, de az biztos, hogy mindannyian, minden felmérés alapján igénylik azt, hogy külföldi, akár a magyar nyelvoktatás hagyományaitól nagyon távol lévő, innovatív nyelvtanítási módszereket alkalmazó kurzusokon vehessenek részt. Ezt a programot is indítjuk, dolgozunk ezen a Tempusszal, az Oktatási Hivatallal. Az angol, német, francia nyelvterület mellett egyébként, bár nagyon kis létszámban, de fontosnak érezzük a spanyol, az olasz és az orosz relációt is megszólítani, és ezt a programélemet is el fogjuk indítani. Nagyon sokat várunk egyébként ettől a programelemtől.

Az ingyenes tankönyvellátás kapcsán örülök annak, hogy a szándékban egyébként egyetértés van, és szeretném azt aláhúzni, hogy mi sem csak a papíralapú könyvekben gondolkodunk. Ha valaki figyelemmel követte az elmúlt hetek fejleményét abban a vonatkozásban is, hogy egyébként idő előtt, terveink

előtt több hónappal felnyitottuk a Nemzeti Köznevelési Portálnak azokat az okostankönyveit - mintegy 80 készült el -, amelyek már HTML alapon, videókkal, feladatbankkal felszerelve, azt gondolom, hogy nagyban hozzájárultak egyébként ahhoz, hogy az állami tankönyvportfólió ebben az új, tantermen kívüli digitális munkarendben is használható legyen, ez az ellenzék részéről, sőt, mondhatom azt, hogy a sajtó részéről is kritika nélküli maradt.

Ez mindig olyan visszajelzés számunkra, hogy akkor óriási hibákat bizonyára nem tartalmaz, sőt akár azt is lehet mondani, hogy valami jó dolog tudott elindulni ezen a téren is. Azt tudom jelenteni, hogy naponta 80 és 100 ezer közötti látogatószámot regisztrálunk egyébként például ezeken az oldalakon, ezeken a digitális tankönyveken, úgynevezett okostankönyveken, és nagy erővel dolgozunk azon, hogy az új tanügyi szabályozók bevezetésével párhuzamosan, a papíralapú átdolgozás mentén minél több tankönyv digitális verziója is elkészüljön. Tehát nincs közöttünk abban vita, hogy a papíralapú, még jó pár évig szerintem egyébként szükséges tankönyvellátás mellett tényleg abba az irányba menjünk, amit a képviselő úr is felvetett, és erre is természetesen a szükséges forrásokat költségvetési, illetve uniós forrásokból biztosítjuk. És abban is nagyon biztos vagyok, hogy ennek nagyon pozitív hatása lesz egyébként a magyar tanulók felkészültségére a digitális kompetenciák terén, a szaktárgyi ismeretek terén, és természetesen akár a nyelvtudás terén is, hiszen a nyelvi téren is megtörténnek ezek a fejlesztések. Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypártok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, államtitkár úr. Tisztelt Országgyűlés! Megadom a szót V. Németh Zsolt képviselő úrnak, Fidesz-képviselőcsoport. Parancsoljon, képviselő úr!

V. NÉMETH ZSOLT (Fidesz): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Képviselőtársaim! Vidéki képviselőként, engedjék meg, hogy a vidékről, a vidék fejlesztéséről szóljak a 2021. évi költségvetés kapcsán. Úgy vélem, hogy a vidék életében kitapintható, hogy fordulópont volt 2010, hiszen azóta a vidékre nagyobb figyelem hárul, kiemelt figyelmet fordít a kormányzat a magyar vidék fejlesztésére, ezen belül is elhivatott, hogy az 5000 fő alatti népességszámú településeket fejlessze.

(Az elnöki széket dr. Hiller István, az Országgyűlés alelnöke foglalja el.)

Magyarország legnyugatibb választókörzetének vagyok a képviselője, ahol 127 település van, ebből 125 tartozik ebbe a települési körbe. A cél az, hogy megállítsuk azt a káros demográfiai folyamatot, amely kitapintható az egész országban, az elvándorlást, a népességsökkenést mérsékeljük, megállítsuk, és egy pozitív folyamatba fordítsuk át. Célunk az, hogy fölmérjük, hogy melyek azok a hátrányok, amelyek érhetik a vidéki embereket, a kistelepülésen élőket, és javítsuk az

életminőséget ebben a települési körben. Ezért megalkotta a kormányzat 2018-ban a „Magyar falu” programot. Ez a hazai lakosságnak mintegy egyharmadát érinti. A fő célkitűzés tehát a népességmegtartó erő mellett az, hogy a kistelepülési életformát megerősítsük, népszerűsítsük és a vidéki lakhatási lehetőségeket segítsük. Azt szeretnénk elérni a program által, hogy a falvak és a nagyvárosok közötti választás ne életminőség és életminőség közti választás legyen, hanem életstílus és életstílus közti választás.

Térjünk azért ki néhány szó erejéig arra, hogy bizony a balliberális kormányok faluromboló tevékenységet folytattak, hozzájuk az intézményhálózat gyengítése, az intézmények felszámolása, az önkormányzatok ellehetetlenítése kötődött. A „Magyar falu” program ezzel szemben egy széles körű támogatási rendszerrel bír, három fő eleme van. Az első fő eleme a falusi CSOK, a családtámogatási rendszer; ez egy lakhatási program, amely akár 10 millió vissza nem térítendő támogatást is ad az építkezőknek, vásárlóknak, illetve 5 millió forintot felújítás esetén.

(15.20)

Eddig tízezer kistelepülésen élő család igényelte mintegy 50 milliárd forint értékben.

Társul ehhez egy kamattámogatás is: lakásvásárlás esetén 10, illetve 15 millió forintos nagyságrendben, korszerűsítésnél pedig 5 és 7,5 millió forint hitel után lehet igénybe venni a kamattámogatást. Új lehetőség ez év január 1-jétől, hogy a falusi CSOK-ban érintett településeken az áfa-visszatérítésre is sor kerülhessen 5 millió forintos nagyságrendben.

Alacsonyabb rendű utak felújítása a másik nagy támogatási kör. 2019-ben és 2020-ban mintegy 100 milliárd forint értékben 800 kilométer út újult meg a négy- és ötszámjegyű utak tekintetében. Az én választókörzetemben 15,5 kilométer út újult meg ennek a programnak a keretében.

Talán a legismertebb, polgármesterek számára a legjelentősebb program az életminőség javítását célzó kis léptékű falusi fejlesztések támogatása. 2019-ben 16 támogatási célterületre több mint 5 ezer kedvezményezett közel 60 milliárd forintot vett igénybe. Választókörzetemben 118 kérelmet elégitettünk ki, 1,37 milliárd értékben: 19 település orvosi eszközöket kapott, önkormányzati utak újultak meg 140 millió forint értékben, az identitást erősítő események, közösségi terek létrehozását 61 millió forinttal támogatta, közterületek karbantartását segítő eszközök 118 millió forintban valósultak meg.

Ezt azért emelem ki, hiszen a munkanélküliség csökkenésével, a közmunkások eltűnésével egyre fontosabb ez a támogatási forma, hogy korszerű eszközökkel lehessen a közterületeket karbantartani. De szolgálati lakások, óvodák újultak meg, járdaépítés volt, polgármesteri hivatalok szépültek meg ennek a támogatásnak a keretében. A 2021. évi költségvetésben 90 milliárd forint áll rendelkezésre erre a célra, amely tartalmazza a falusi útalapot, a mellékúthálózat

megújítását, illetve kis léptékű fejlesztéseket is. Az otthonteremtési támogatásokra a költségvetésben kiemelt összeg szerepel, majdnem 250 milliárd forint, amelyben szerepel a falusi CSOK is. Fontos előrelépésnek tartjuk azt, hogy a Kemény Bertalan által megalkotott innovatív, egyszemélyes szociális ellátórendszerre, falu-, illetve tanyagondnoki szolgálatra növelt összeg jut, most már szolgáltatónként 4 millió 479 ezer forint.

Van tehát egy világos kormányzati szándék, van elkövettség, de a sikerhez kellett az is, hogy profi legyen a végrehajtás. Gyopáros Alpár kormánybiztos úr és munkatársai kiváló munkát végeztek, mert számba vették az európai uniós támogatási rendszer nehézségét, lassúságát, életszerűtlenségét, és ezeket kijavították: gyors pályázati rendszer van, alig több mint két hónap telik el a döntésig, előfinanszírozást biztosítanak, ami szintén nagy segítséget jelent a településeknek.

Általában az idei évi költségvetésben két dologról beszélünk: a gazdaságvédelemről, illetve a járványügyi készütség fenntartásáról. Nyugodtan kijelenthetjük, hogy ez a pályázati csomag a gazdaságvédelmet is szolgálja, könnyen belátható, hogy az ebben szereplő beruházások serkentik a gazdaságot.

Szokatlan módon én viszont arra hadd térjek ki végezetül, hogy szerintem ez a járványügyi készütség fenntartásához is hozzájárul. Miért gondolom ezt? Ha számba vesszük a sikeres járványügyi védekezés okait, egészen biztosan az időben meghozott kormányzati intézkedések ott vannak, az egészségügy felkészültsége, a magyar ember fegyelmezettsége, de azért említsük meg mindezek mellett a magyar településhálózatot is; a magyar településhálózat is hozzájárult. Nálunk nincsenek megapoliszok, és lehet látni a járványterképeken is, hogy bizony ebben a települési hálózatban, ahol a kontaktók száma érthetően kevesebb, bizony könnyebb volt a védekezés, és bizony a magyar falvakban nemcsak túlélni lehetett, hanem élni is lehetett közben, a járvány alatt is.

Ha falvokról beszélünk, akkor egy ember nevét mindig meg szoktuk említeni, ezt megteszem: Mihályi Péter közgazdász elhíresült mondata úgy hangzik, hogy: „A falu középkori hagyomány, miért kellene fenntartani? A többsége 300 fősnél kisebb, életképtelen.” Most például az utóbbira hadd csimpaszkodjak rá, az „életképtelen” szóra, és egy másfajta értelmezésben kifejezetten azt mondom, hogy bizony életképes a magyar falu, sőt járvány esetén szinte csak az életképes.

Én azok közé tartozom, akik úgy gondolják, hogy ha ugyanoda megyünk a világban, ugyanúgy cipeljünk, ha kell, ha nem a termékeket, és cserélnek gazdát a szolgáltatások, akkor jöhet egy újabb meg egy újabb járvány is. Ilyetén azt mondom, hogy minden egyes fil-lérrel, amit ennek a településhálózatnak a fenntartására fordítunk, amelyben jelentős számban, meghatározó módon ott vannak a kistelepülések, egyben egy olyan településhálózatot tartunk fenn, amely egy újabb meg egy újabb járvány esetén is élhető, életképes településeket jelent és élhető falvakat. Köszönöm szépen a figyelmüket. *(Taps a kormánypartok soraiban.)*

ELNÖK: Nagyon szépen köszönöm. Üdvözlöm önöket. A Demokratikus Koalíció képviselő asszonya, Bósz Anett képviselőnök következik. Parancsoljon!

BÓSZ ANETT (DK): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Képviselőtársaim! Tisztelt Államtitkár Urak! Hatodik éve nyújtják be a költségvetést még a nyári szünet előtt itt a parlamentben, amire önök mindig büszkék voltak, én azonban azt mondom, hogy most, amikor a humánjárvány okozta gazdasági-társadalmi hatásoknak egyelőre az elején járunk, ez nem feltétlenül a bátorság jele.

2020 még csak a gazdasági visszaesés kezdete, és elsősorban az volna a fontos, hogy az ideai költségvetés felelős és konszenzuson alapuló átalakításain induljunk el, aztán utána folytatni tudjuk ezt a 2021-es költségvetés tervezetével. Nem látunk még tisztán abban, hogy visszatér-e a járvány, nem tudjuk azt, hogy visszatér-e adott esetben az őszi időszakban egy olyan karantén, ami majd a gazdaság újbóli lelassulásához vezet. Jelen pillanatban még csak remélni tudjuk azt, amikor alig indultak újra az iskoláink, egy-egy óvodánk, egy-egy bölcsődénk, hogy az újonnan nélkülözővé lett családoknak hamarosan ismét lesz új, piaci alapon teremtett munkahelyük, olyan jövedelmük, amelyből el tudják tartani a gyermekeiket, és készen áll az a helyzet, hogy ők nem szorulnak az állam, illetve az önkormányzatok segítségére. Csak becsléseink vannak arra, hogy a turizmus vajon képes lesz-e idén talpra állni. Azt is csak becsülni tudjuk, hogy azok a szektorok, amelyek szinte teljes egészében leálltak vagy veszélyes mértékben lassultak le, vajon mikor indulnak újra megfelelő mértékben. Azt gondolom, közös felelősségünk az, hogy ezeknek az újraindulásán dolgozzunk, és az is, hogy minél felelősebb döntéseket hozzunk.

Tisztában vagyok azzal, hogy a kétharmad erejének köszönhetően jelen pillanatban azon változtatni nem tudunk, hogy az őszi ülészakában, amikor egyébként rendelkezésre állnak már a második vagy ne adj' isten, a harmadik negyedéves gazdasági adatok is, háttárazunk arról, hogy a költségvetés sarokszámai hogyan alakulnak 2021-ben, de ha már így alakult, akkor szeretnék egy elvi alapvetést, illetve néhány gyakorlati szempontot megosztani önökkel.

(15:30)

Alapvetően azt gondolom, hogy amiket Varga Mihály miniszter úr expozéjában elmondott, hogy 4,8 százalékos GDP-növekedéssel, a maastrichti konvergenciakritériumoknak megfelelő államháztartási hiánnyal, inflációs rátával és csökkenő államadóssággal számol, én nagyon tiszteltem a miniszter úr és az államtitkár urak optimizmusát, szakmai tapasztalatát, de jelen helyzetben ezeket egyértelműen nem lehet kijelenteni.

Az OECD előrejelzései szerint hazánk a globális gazdaság 6 százalékos szűkülése mellett legalább 8 százalékkal esik vissza, és becslések szerint számolhatunk

akár 10 százalékos költségvetési hiánnyal, ezenfelül pedig egy szűkülő munkapiaccal. Bár magam is túlzónak tartom az OECD borulását, azonban azt gondolom, hogy valahol a kettő között kell tudnunk találni egy olyan becslést, ami minden bizonnyal közelebb lesz a valósághoz, és ami alapján valóban tudunk egy felelős költségvetést tervezni.

Azt gondolom, mindannyian azért vagyunk itt, ebben a Házban, hogy hazánk boldogulását elősegítsük, és annak érdekében tegyük nemcsak a felszólalásainkat, hanem a módosító javaslatainkat, hogy minél könnyebben tudjunk kilábalni ebből a válságból. Azért szögeztem le ezeket a gondolatokat, mert azt gondolom, hogy bár nem nemzetgazdasági, hanem költségvetési vitán veszünk részt, nem tekinthetünk el attól, hogy egyelőre szerintem nincs közöttünk olyan, aki meg tudná mondani, hogy akár idén szeptemberben vagy decemberben milyen adatokkal fog tudni szolgálni ez a kis nyitott gazdaság egy egyébként valóban bajban lévő világgazdaság mellett.

Én szeretném egyébként, ha lehet, államtitkár urat arra kérni, hogy ezekre a gondolatokra reagáljon, mert azt gondolom, hogy erről kell tudnunk vitázni a költségvetési vitán fölül, hogy egyáltalán milyen számokban gondolkodhatunk, és miből gazdálkodhatunk.

Miniszter úr dicséretes számokat közölt a nyugellátás, az oktatás és az egészségügy finanszírozása területén, amire államtitkár úr az iménti reakciójában ráerősített. Örvendetes egyébként, hogy az idei tervekhez képest ezekben a szektorokban növelni kívánják a kiadásokat, azonban én nem véletlenül fogalmaztam meg az iménti aggodalmaimat a nemzetgazdaság teljesítőképesége, a szűkülő munkapiac, illetve egyáltalán a költségvetés fő számaival illetően; szerintem ebben tudnunk kell gondolkodni és tudnunk kell számolni azaz is, hogy ha ezek a tervek nem sikerülnek, akkor vajon melyek azok a minimum-költségvetések, amelyekből még lehet gazdálkodni.

Eppen ezért érvelek amellett, hogy nem biztos, hogy jó, hogy ezt a költségvetési vitát ilyen korán folytatjuk le, hasonlóan az elmúlt öt évhez, de szeretnék most rátérni egy részletesebb és még mindig általános észrevételcsomagra, mert a kormány és az ellenzék szemléletében olyan alapvető különbségek húzódnak meg, amelyekről szerintem sokkal fontosabb lenne részletesebb és akár műhelyviták részletességéig lemenő vitákat folytatnunk. Sajnálom, hogy erre jelen pillanatban egyébként a bizottsági szakaszokban nincs mód, én legalábbis ezt tapasztaltam; jó lenne, ha ez változna.

A központi költségvetés bevételeinek helyreállítása nagyrészt az önkormányzatok tartós hozzájárulásával megy végbe. A gépjárműadó elvonása tartós marad, velünk marad éveken keresztül, egészen 2024-ig, ami azért aggasztó, mert ekkor választanak a polgárok új helyi vezetőket, és amennyiben az egész ciklusra nézve az az üzenet, hogy itt képtelen volt finanszírozni sok esetben önhibáján kívül a helyi vezetés a saját működési költségeit, az egy nagyon ronda politikai játék, és akkor még igen finoman fogalmaztam a kormány jelenlegi politikájával kapcsolatosan.

Bár mondhatják azt, hogy fiatal vagyok, és sok mindent nem láttam még, de olyat én egészen biztosan nem, hogy a választások eredményét a központi kormányzat szeretné valamilyen módon leverni a helyi vezetéseken. S szeretném elmondani önöknek, hogy bár ideig-óráig lehet azt gondolni, hogy az önkormányzatok tönkretétele a településeket vezető politikai szereplők tönkretételeivel egyenértékű, azonban én amellet érvelnék, hogy az önkormányzatok tönkretétele a polgárok életének tönkretételeivel egyenértékű, és végső soron a polgárok döntésének a nem tisztelését takarja.

Ügyes megoldás ugyanakkor a költségvetésben - hogy ne csak negatívumokat soroljak -, hogy bizonyos bevételkiesést a kormány kompenzálni igyekszik a kiskereskedelmi adóval, de érdemes ennek a hatásait rövid idő elteltével megvizsgálni véleményem szerint, mert van annak esélye, hogy a kiskereskedelmi adó a válságtól amúgy is sújtott kvv-szektorban további rombolásokat visz véghez, nem beszélve arról, hogy sok esetben felmerül az ilyen kiskereskedelmi adók fogyasztókra való átterhelése. Ha jelen pillanatban a válság gyors becsapása miatt nem is volt idejük talán hatástanulmányokra, érdemes lenne ezt néhány hónap múlva újra gondolni.

Az, hogy a fogyasztáshoz és a lakossági befizetésekhez kapcsolódó költségvetési bevételek kieséseit kompenzáló az önkormányzatok bevételeihez nyúlnak, lényegében egyedülálló. A korábbi 43 milliárd forint helyett 160 milliárd forintot várnak szolidaritási hozzájárulás befizetése alatt. Én tisztában vagyok azzal, hogy önök azzal érvelnek, hogy az egyes szereplők befizetései alacsonyabbak, mint a korábbiak, ugyanakkor a befizetők körét megnövelték, és sajnos olyan önkormányzatok is a befizetők körébe kerültek, amelyek korábban, hogy úgy fogalmazzak, el kellett menjenek a falig, amikor a működési költségvetéseiket megtervezték. Sőt, időnként a szolidaritási hozzájárulási kötelezettség határán billegnek olyan települések is, amelyek egyébként hagyományosan némi központi költségvetési bevételre számítanak annak érdekében, hogy a működési költségeiket teljes egészében fedezni tudják. Én azt gondolom, hogy ez ebben a formában így nem szorul további magyarázatra, hogy az ellenzék számára miért nem elfogadható.

Önök, tisztelt kormánypárti képviselőtársaim, rendre azt állítják, hogy a megszorítás politikája rossz irány, és a válságkezelést a növekedést célzó intézkedések fogják tudni megoldani. Ebben én liberálisként egyébként egyet tudok érteni önökkel, amennyiben ez nem a hitelfelvétel és/vagy az államadósság növekedése felé hat. Azt gondolom, hogy ezt önök sem szeretnék így.

Most jön az a rész, tisztelt államtitkár úr, amiben nem tudunk egyetérteni, mert a kormány láthatóan kínosan ügyelt rá, hogy a lakosságot közvetlenül ne sújtás olyan terhek, amiket azonnal éreznek a zsebükben, vagyis látszólag önöket nem lehet azzal vádolni, hogy megszorításokra készülnének vagy megszorításokat eszközölnének, ugyanakkor a költségvetés bevételi oldalának rendezése olyan intézkedéseket takar, amelyek aztán később a polgárok zsebébe is el fogják érni.

Beszéltem már itt az önkormányzatokat érintő adókról, illetve különbefizetési kötelezettségekről, valamint a kiskereskedelmi adókról, és szeretnék részletesebben is belemenni abba, hogy miért mondom azt, hogy a polgárok életét közvetlenül érinti az önkormányzatok forráselvonása. Fontos tudni azt, hogy az önkormányzatoknak a kötelező feladatellátáson felül önként vállalt feladataik vannak, ilyen az idősek ellátása, az újszülöttek, a családok ellátása, a hajléktalanok támogatása, a könyvtárak és kulturális események működtetése, nyugdíjasklubok, civil szervezetek segítése, sportklubok támogatása, az olimpiakonok, paralimpiakonok támogatása, a bűnmegelőzés, a polgárok biztonságának garanciái - mint a polgárország fenntartása -, az ifjúsági önkormányzat működtetése, vagyis értelmezésében a fiatalok demokratikus és társadalmi fejlődésének elősegítése, illetve önként vállalt önkormányzati feladat az egyházak segítése, de a helyi média működtetése is.

Amennyiben a működési támogatások megcsappannak, én tudom, hogy önök azzal érvelnek, hogy vannak rendelkezésre álló fejlesztési források, és ebben önöknek igazuk van, hogy kell fejleszteni, de élni is kell, és az általam felsorolt feladatok, amelyeket az önkormányzatok - még egyszer mondom - a kötelezően ellátandó feladatok mellett önként vállalnak, és erről a polgárok sok esetben nem is tudnak, hiszen az életük mindennapi része, én azt gondolom, hogy egy nagyon fontos véleménykülönbség van itt köztünk, ami kifejezetten fogja rombolni a magyar polgárok életét.

Tovább szeretnék menni, mert a Demokratikus Koalíciónak és a Liberálisoknak volt egy közös javaslata, ami azt célozta, hogy a személyi jövedelemadóknak legyen egy harmadik 1 százaléka, amit föl lehet ajánlani elsősorban célzottan azoknak a civil szervezeteknek, amelyek segítették az önkormányzatokat a gazdasági-szociális válság következményeinek enyhítésében. Én nagyon sajnálom, hogy ez nem lelt konszenzusra a Költségvetési bizottság ülésén, de akkor ígéretet tettünk a kollégákkal arra, hogy további javaslatot nyújtunk be a fel nem ajánlott 1 százalékokra vonatkozóan. Én nagyon bízom abban, hogy a kormánypárti képviselőtársak nyitottak lesznek arra, hogy a jelentős, egyébként minden évben több milliárd forintnyi összeget, amit nem ajánlanak fel a személyi jövedelemadóból, valamifajta, önkormányzatokkal keresendő konszenzus keretében azon civil szervezetek számára gondolnánk mi eljuttatni, amelyek elengedhetetlen feladatokat vállaltak a szociális válság kialakulásának fékezésében.

Az utolsó témakör, amit említenék - és még talán belefér az időmbe -, azok a társadalmi csoportok, amelyek nemcsak a válság alatt, de hogy úgy fogalmazzak, a békeidőben sem élvezik a kormány támogatását megfelelő mértékben.

(15.40)

Azt gondolom, hogy egy társadalom állapotát leginkább az írja le, hogy hogyan bánik az elesettekkel és

a kisebbségekkel. Ez a Ház vitázott ezen a héten az iskolaórség felállításáról, én azonban azt mondom, hogy ez a vita egy rendszerhibát takar, nevezetesen azt, hogy a pedagógiai szakszolgálatok végletesen tönkrementek a súlyos alulfinanszírozottságból eredően, így a pedagógusok nem kaptak megfelelő segítséget abban, hogy ne kezdjenek el kialakulni a gettóiskolák, ne kezdjenek el komplett régiók úgy elgettősodni, hogy onnan a középosztály szinte menekíti a gyermekeit, és hogy ne gondolják önök - ebben egyébként jelen pillanatban is óriási véleménykülönbség van köztünk -, hogy csak az iskolaórség felállítása az, ami a végletekig elkeseredett társadalmi csoportok gyermekeinek adott esetben iskolai erőszakba torkolló mindennapjait meg tudja oldani. Én azt gondolom, hogy ez nem megoldás, az volna a megoldás - ahogyan itt Hiller István képviselőtársam beszélt arról, hogy nem megfelelő az oktatási rendszer szemlélete a jelenlegi kormány köreiben, úgy én szeretnék amellettt érvelni, hogy azok, akik szolgálják az iskolarendszert a pedagógusokon kívül, azok sincsenek megfelelően megbecsülve. És hiszem azt, hogy egyébként a társadalmi kohéziót valóban az szolgálja, ha minimum ezt az összeget, amit önök most az iskolaórség felállítására szánnak, arra szánnák, hogy azok a társadalmi csoportok felzárkózhassanak végre, hosszú évtizedek után, amelyeknek mindig elengedték a kezét.

Még egy utolsó gondolatot engedjenek meg. Én azt gondolom, hogy vannak még kárvallottak. Én hagyományosan az egyenlő méltóság és az egyenlő bánásmód elvének érvényesülését szoktam itt számonkérni önökön és azokon a költségvetéseken, amelyeket önök benyújtottak eddig, azt tudom mondani, hogy akár a fogyatékosokkal élők, akár a spektrumzavarban élők már gyermekkortól kezdve olyan súlyos hátrányokat szenvednek ebben a társadalomban, és sajnos a jövő évi költségvetésben sem látom az ennek felszámolására tett lépéseket vagy ennek garanciáit, amelyben nemcsak hogy újragondolásra szorul minden, de azt gondolom, nem beszélhetünk arról, hogy mi ugyanazon a Magyarországon élünk. Szerintem elsősorban ezt kellene megváltoztatni, hogy ez az ország, ez a haza mindannyiunk számára ugyanazt az arcot tudja mutatni. Így lennének önök is hitelesek abban, hogy a polgárok kormánya kívánnak lenni, a családok kormánya. Én azt gondolom, hogy mindenki kormányává kell válni. Köszönöm szépen, hogy meghallgattak. *(Taps az ellenzéki padsorokból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen. Mielőtt továbbadnám a szót, tisztelt Országgyűlés, tájékoztatom önöket, hogy az egyes házszabályi rendelkezésekről szóló 10/2014. OGY határozat 36. § (6) bekezdése alapján a Kereszténydemokrata Néppárt képviselőcsoportja Magyarország 2021. évi központi költségvetéséről szóló T/10710. számú törvényjavaslat általános vitája során a mai ülésnapon fennmaradó időkeretéből 35 percet átad a Fidesz képviselőcsoportja részére.

Most pedig további képviselői hozzászólások jönnek. Hörcsik Richárd képviselő úr, a Fidesz képviselője szólhat. Parancsoljon!

DR. HÖRCSIK RICHÁRD (Fidesz): Köszönöm a szót. Tisztelt Elnök Úr! Államtitkár Urak! Kedves Képviselőtársaim! Magyarország központi költségvetésének parlamenti tárgyalására a megszokott módon nyár elején kerül sor, mégis szokatlan helyzetben vagyunk, mert a koronavírus elleni védekezés a költségvetési tervezet elkészítésének folyamatában is újabb és újabb szempontokat hozott nemcsak a kormány, hanem a képviselők elé is. Számos kérdést már a képviselőtársaim érintettek ma és tegnap, ezért mint az Európai ügyek bizottságának elnöke, engedjek meg, hogy a költségvetés európai uniós dimenzióiról szóljak, kitekintéssel annak gyakorlati megjelenésére.

Tisztelt Képviselőtársaim! Az uniós transzferek jelentősége a járványhelyzettel kapcsolatban és attól függetlenül is, úgy vélem, hogy kiemelt jelentőséggel bírnak az előttünk fekvő tervezetben. A költségvetés benyújtását követően megjelentek a sajtóban olyan vélemények is, melyek szerint például ez a költségvetés átláthatatlan. Meggyőződésem, hogy ez az állítás nem igaz, különösen az uniós transzferek esetében látjuk, hogy ez alaptalan. Már csak azért is, mert például a XIX. fejezetben található, az uniós fejlesztéseket összefoglaló szerkezeti rész mellett ugyanis a XLVIII. fejezet, az Európai Unióból érkező járvány elleni támogatások alapja azért került kialakításra, hogy elkülönítetten tarthassuk nyilván azokat a kiadásokat, azokat a bevételeket, amelyek forrása az EU-s költségvetésből származó, a koronavírus-járvány kapcsán Magyarország számára biztosított vissza nem térítendő többlétszámú támogatás. Ugyanakkor fontos, hogy megjegyezzem, az uniós fejlesztéseket tartalmazó rész is követi vagy reagál a koronavírus által okozott különleges helyzetre. Az emberierőforrás-fejlesztési operatív program, amit csak egyszerűen EFOP-nak szoktunk rövidíteni, nem csak a humán tőke növelésével és a társadalmi környezet javításával járul hozzá a társadalmi felzárkózáshoz vagy éppen a család társadalmi szerepének a megerősítéséhez és a társadalmi összetartozás erősítéséhez, az EFOP támogatja a Covid-19-járvány miatt kialakult veszélyhelyzetben szükségessé vált intézkedéseket is a járvány terjedési ütemének lassítása, megszüntetése érdekében. Tehát így gyakorlatilag elmondható, hogy az uniós transzfereket kétféle módon is hasznosítani tudtuk a járvány veszélyes következményeinek elhárítása érdekében az előttünk fekvő költségvetésben.

Tisztelt Képviselőtársaim! Az is szembeütő, hogy a költségvetésben található uniós transzferek összege kisebb az előző évekéhez képest. Nos, az operatív programokra az előző uniós hétéves költségvetési ciklusban összesen közel 25 milliárd euró állt rendelkezésre, amíg jövőre 3,5 milliárd euróval számolhatunk. Ez nem az egész hétéves ciklusra kivetített várakozás, hanem annak jelzése, hogy biztosan lesznek a magyar költségvetésnek olyan kiadásai, olyan technikai vagy pályázást segítő tevékenységei, amelyek miatt nemcsak a most záruló uniós költségvetés előlegelszámolásait, számláit, projektjeit kell kezelni és a szükséges finanszírozást biztosítani, hanem bizony gondolni kell a jövőre is, bárhogy alakuljon az Európai Unió hétéves

költségvetési tárgyalási folyamata. Helyes tehát, hogy az előterjesztő figyelme erre is kiterjedt.

Tisztelt Képviselőtársaim! A költségvetésnek másik pozitív törekvése az, hogy a kormány figyelmet fordít a közvetlen uniós programok támogatására. Az önálló jogcímcsoporton szereplő 3 milliárd forintnak, úgy hiszem, hogy jó helye lesz, hiszen a 2014 és 2020 közötti időszak jól megmutatta azt, hogy hazánk a lakosságárányosnál alacsonyabb mértékben részesül a közvetlen irányítású uniós programokból. Ezért tehát úgy vélem, hogy igenis megfelelő támogatásnak kell rendelkezésre állnia azon pályázatok előkészítésére vagy az önerők finanszírozására, amelyekhez sajnos nem biztosítható mindig önállóan az önerő vagy az előkészítéshez szükséges forrás. Megjegyzem, hogy erről ugyancsak számos alkalommal tárgyaltunk az Európai ügyek bizottsága ülésein.

Tisztelt Képviselőtársaim! Amíg az európai uniós hétéves költségvetést nem tudjuk elfogadni, addig biztos, hogy függőben marad jó néhány kérdés. Itt kell utalni azokra a folyamatokra is, amelyek a járvány miatt, de az új költségvetéstől elvben függetlenül, de mégis szoros egységben haladtak azzal. Itt nagy figyelemre és erőfeszítésekre lesz szükség, hogy eredményeket érjünk el a magyar költségvetésre való kihatása miatt, és úgy hiszem, hogy ezekről is fontos még néhány szót ejteni.

A 2021-2027 közötti többéves pénzügyi keretről folyó egyeztetések egyébként hamar összekapcsolódtak a helyreállítási tervvel. Ez utóbbira a május végén megjelent bizottsági közlemény szerint 500 milliárd euró vissza nem térítendő támogatás és 250 milliárd hitel volt tervezve, amely az 1100 milliárd főösszegű költségvetéssel együtt tehát 1850 milliárd eurós csomagot jelent.

(15-50)

Szép számok ezek. Azonban azt is meg kell jegyezni, hogy sem a kiigazított európai uniós hétéves költségvetés, sem az úgynevezett új tervezet nem előnyös a magyar költségvetés számára. Ahogy azt Varga Mihály pénzügyminiszter úr az uniós pénzügyminiszterek keddi videokonferenciáján kijelentette, Magyarország álláspontja az, hogy az Európai Uniónak méltányosan és arányosan kell eljárnia a koronavírus-járvány okozta károk enyhítésekor.

A Bizottság a források elosztásánál ugyanis számos, az alacsonyabb jövedelemszintű tagállamok számára kifejezetten hátrányos megszorítással élt. Olyan valódi helyreállítási programra lenne szükségünk, amely igenis figyelembe veszi azt is, hogy a fegyelmezett költségvetési politikát folytató, de kevésbé fejlett, nyitott gazdasággal rendelkező országoknak a helyreállítás sokkal nagyobb terhet jelenthet a későbbiekben, mint például Magyarországnak. A Magyarországot - nyugodtan mondhatni - fenyegető brüsszeli döntések ellenére, úgy hiszem, hogy még ebben a bizonytalanságban is tudunk előrelépni, és ezért köszönetet szeretnék mondani a Pénzügyminisztériumnak.

Tisztelt Ház! Bárhogya is alakuljon az uniós költségvetés sorsa, fontos leszögezni, hogy nemcsak küzdünk Brüsszelben a jobb magyar pozíció eléréseért, mint tettük ezt - emlékeztetem képviselőtársaimat - a 2014-20-as uniós hétéves költségvetési keret döntését megelőzően, hanem a járvány után még mindig úgy vélem, hogy elég nehéz gazdasági helyzetben is komoly figyelmet fordítunk a fejlesztésekre.

2021-ben a hazai és európai uniós fejlesztések kiadási összessége 3653 milliárd forint lesz, amely kis korrekciót mutat az ideai évihez képest, mivel az uniós fejlesztési kiadások a 2020-as 1694 milliárd forintról '21-ben 1600 milliárd forintra csökkennek.

Fontos ugyanakkor az is, hogy a - nyugodtan mondhatom, hogy szívemnek is nagyon kedves - közúti és vasúti fejlesztésekre az ideai évhez képest mintegy 90 milliárd forinttal többet, vagyis 387 milliárd forintot fordít a kormány, ugyanis a hazai felhalmozás, költségvetés közötti fejlesztésekre (sic!) 203,7, a vasúti fejlesztésekre pedig 183 milliárd jut. De ne feledkezzünk el a biciklisokról sem, akiknek a lehetőségeit, ha jól tudom, 9 milliárd forintból javíthatjuk.

Szűkebb pátriám, Zemplén és Abaúj számára ugyancsak nagyon lényeges a turizmus ügye, és itt említem meg a turisztikai fejlesztési célleírányzatot szereplő 45 milliárdot, és a költségvetés, ahogy képviselőtársam említette, a „Magyar falu” program keretében pedig 90 milliárd forintot biztosít a kistéleplések fejlesztésére.

Mindezen, sok más tétellel együtt is figyelemre méltó összegek, összeszámoltam: 2050 milliárd forintot adnak ki, amely éppen a lecsökkentett uniós források mellett is, úgy hiszem, hogy komoly lehetőséget biztosít számunkra, különösen a vidék Magyarországa számára.

Tisztelt Képviselőtársaim! Zemplén és Abaúj az elmúlt években számos fontos beruházások nyertese volt, elég, ha azt említem, hogy felújítottuk a vasutunkat, a Sátoraljaújhely-Mezőzombor vonalat, ami például a klímacélokot is támogatta, autópálya épült és épül Kassa felé, így a V4-es együttműködésünk is erősödik, valamint turisztikai szempontból is megerősödött a vidékünk: várakat, kastélyokat és különböző turisztikai attrakciókat építettünk Füzértől egészen át Sátoraljaújhelyig. Csak a vasútvonalra nyújtott 29 milliárdos támogatást kiemelve, azt gondolom, hogy mi Abaújban és Zemplénben igenis jó példát mutattunk abból, hogy mire érdemes az uniós és hazai fejlesztési forrásokat felhasználni.

Ezért meggyőződésem, tisztelt államtitkár úr, hogy bármiképpen is alakuljon a következő uniós költségvetés, az új prioritásoknak és céloknak ugyanígy képesek leszünk majd megfelelni, és azt hiszem, hogy ez országos viszonylatban is kijelenthető. Köszönöm, hogy meghallgattak. (*Taps a kormánypártok padso- raiból.*)

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Ellenzéki felszólalás következik. Az LMP képviselője, Csárdi Antal képviselő úr szólhat. Parancsoljon!

CSÁRDI ANTAL (LMP): Köszönöm szépen a szót. Tisztelt Ház! Azt gondolom, hogy beszélünk kell a 2021. évi költségvetés kapcsán újra és újra az önkormányzatokról; mert azt gondolom, hogy hallottunk szép mondatokat, hogy 122 milliárddal növekszik az önkormányzati fejezet finanszírozása. Ezzel a kormányzat mindent megpróbál egyszer s mindenkorra megmagyarázni.

A történetet kezdjük az elején! Mindannyian pontosan tudjuk, hogy folyamatban van egy olyan járvány, aminek eredményeképpen egy gazdasági válság van, és várható a jövőben is ennek a folytatása. Érdemes megnézni, hogy szemben a kormányzati kommunikációval, mit tettek, mit tesznek az önkormányzatok a járvány elleni védekezési feladatok összességében. Azt gondolom, hogy nem lehet eltagadni, nem szabad becsapni az embereket, és el kell tudnunk mondani, hogy az önkormányzatok feladata ma az idősellátás. Szerintem ez helyes, az önkormányzatok feladata a karanténba kényszerülők - akik részben betegek vagy kockázatosak a tekintetben, hogy betegek-e - ellátása. És igen, az önkormányzatok vállalták fel annak a feladatnak a megvalósítását is, hogy védőfelszereléssel lássák el a lakosságot, mert a kormányzat ezt nem tette meg.

Amikor mi a költségvetés kapcsán az önkormányzatok finanszírozásáról beszélünk, akkor ne felejtjük el, hogy ezek a feladatok, beleértve a fertőtlenítést és minden olyan feladatot, amit a járvány megakadályozása érdekében az önkormányzatok csináltak, az pénzbe kerül. Igen, kérjük tisztelettel, pénzbe kerül! És ehhez képest érdemes azt vizsgálni, hogy a kormányzat úgy döntött, hogy elvonja ezeken a kiadásokon túl, amiről az előbb beszéltem, a gépjárműadó helyben maradó részét, ehhez képest döntött úgy a kormányzat, hogy ingyenesé teszi a parkolást, és ehhez képest döntött úgy a kormányzat, hogy a vállalkozások ingyenesen használhatják a települési közterületeket.

Én most itt nem azt a vitát akarom megnyitni, hogy ezeknek a döntéseknek a végeredménye közegészségügyi szempontból helyes vagy hibás-e. Egyetlenegy dologra hívnám a figyelmet, hogy minden döntés, amit felsoroltam, költséget vagy bevételkiesést okoz az önkormányzatoknak. És azt gondolom, hogy ebben a keretben kell megvizsgálnunk azokat a számokat, amiket a költségvetésben látunk.

És akkor én is megismétlem, kifejezetten kormánypárti képviselőtársaim kedvéért, hogy a fejezeti önkormányzati finanszírozási részen 122 milliárd többlet van. Amiről nem beszél a kormányzati kommunikáció, hogy el lett vonva 35 milliárd; illetve bocsánat, tévedtem, mert beszél róla a kormányzati kommunikáció, egész precízen a Fidesz vezérszónoka úgy fogalmazott, hogy azért biztosított a 2021. évi védekezés, mert az önkormányzatoktól elvonták ezt a 35 milliárd forintot.

De menjünk tovább! Arról nem szeretnék beszélni kormánypárti képviselőtársaim, hogy a szolidaritási hozzájárulás megnégyszereződött. És azt gondolom, hogy nagyon súlyos ennek a mértéke, ez gyakorlatilag egy az egyben kiteszi azt a növekményt, amit találunk a fejezeti növekményben.

(16.00)

Tehát a szolidaritási hozzájárulás többlete pontosan akkora, amennyivel több pénzt a költségvetés az önkormányzatokra szán. Mit jelent ez a gyakorlatban? Ez gyakorlatilag azt jelenti, hogy a jobb gazdasági lehetőségekkel rendelkező önkormányzatok vesztenek bevételeket, a kistélepüléseknek, a legkisebb adóerő-képességgel rendelkező településeknek pedig várhatóan nem fog változni a költségvetési helyzete nagymértékben.

Amikor idáig jutok a beszédemben, akkor ki kell mondani azt a tényt, hogy a járvány elsősorban és nagyobbra a nagyobb településeket sújtotta, elsősorban a nagyobb településeken generált költséget, és a kormányzati döntések elsősorban a nagyobb településeken okoztak nagyobb bevételkiesést. Ha ezt a két tényezőt egymás mellé tesszük, akkor egyértelműen ki fog derülni, hogy a kormányzat a 2021. évi költségvetéssel frontális támadást indított a nagyobb önkormányzatok ellen. Azt gondolom, hogy ez sincs ok nélkül, mert ha megnézzük az önkormányzati választások eredményeit, akkor azt tapasztaljuk, és azt tudjuk kiolvasni az adatokból, hogy a Fidesz-KDNP-szövetség a legnagyobb veszteségeket a nagyobb településeken szenvedte el.

Tisztelt hölgyeim és uraim, itt a Fidesz válasza az önkormányzati választásokra. Meghallgattuk, hogy lesz következménye ennek az eredménynek, és jelen pillanatban ennek az eredménynek a számszerűsíthető, kézzelfogható eredménye olvasható a 2021. évi költségvetés tervezetében. Pedig nem volna szükséges, hogy ez így legyen. Önök presztízsbetűzésokon keresztül forint-ezermilliárdokat szórnak el a haveroknak. Nem lenne szükséges, hogy így legyen, de önök jól előkészített módon, folyamatosan csökkentik az önkormányzatok hatáskörét, mert pontosan érzik, hogy a társadalmi elégedetlenség - ami gyakorlatilag jól látható a nagyvárosok lakói között - az önkormányzati választásokon és az önkormányzatok működésében tud materializálódni. Ezért aztán önök úgy döntöttek, hogy próbáljuk meg hatáskörök elvételével, döntési lehetőségek súlyos csökkentésével és most a finanszírozásuk egészen szűkre szabásával ellehetetleníteni a nagyobb önkormányzatokat, és utána a kormánygépezet, az Origoval vagy bármelyik más kormánypárti médiummal az élen majd elmondhatja, hogy hölgyeim és uraim, az ellenzék nem tud várost vezetni.

Pedig ezek a városvezetések a járvány alatt igazán kitétek magukért. Budapest IX. kerülete bevezette a pandémiás járadékot. A VIII. kerület is szociális hozzájárulást fizetett a járvány gazdasági károsultjainak. De így járt el az I. kerület is, valamint az összes kerület a fővárossal együtt. Olyan enyhítésekkel vezettek be a gazdasági területeken, hogy például az önkormányzati bérlemények bérleti díját nem, csúsztatva vagy csökkentett mértékben kellett megfizetni az elmúlt hónapokban. Az önkormányzatok az önök feladatát látták el, tisztelt kormánypárti képviselőtársaim, és ahogy mondani szokták, ez a hála.

Ebben a költségvetésben van pénz kínai vasútfejlesztésre, méterenként sok millióért. Körülbelül négy méterre állok államtitkár úrtól, s ha a Budapest-Belgrád vasútvonal árában finanszíroznák, hogy én oda-vissza sétálok, akkor az oda-vissza út több tíz milliós forintos nyereséget hozhatna nekünk. Ennyire drága a Budapest-Belgrád vasútvonal. De túl azon, hogy nem fog soha megtérülni ez a beruházás, azt is megmutatja, hogy a kedvenc oligarchák finanszírozására - hiszen mire gondolhatunk másra, amikor önök titkosítják a közös adóforintjainkból megvalósított beruházásokat -, kistaffirungozására van pénz. Azt gondolom, csak politikai szándék kérdése, hogy az emberekért dolgozó - és teljesen mindegy, hogy kormánypárti vagy ellenzéki - önkormányzatok finanszírozására van-e pénz.

Az önkormányzatok bizonyították az elmúlt időszakban. Az önkormányzatok nem érdemlik meg, hogy ilyen helyzetbe hozza őket a magyar kormányzat. Éppen ezért barátságosan azt kellene mondanom, hogy azt kérném a kormányzattól, ellenzéki képviselőként fogalmazhatnék úgy is, hogy azt követelem a kormányzattól, de mégis úgy fogalmazok, hogy gondoljanak a lelkiismeretükre. Gondoljanak a választókerületükben élő emberekre - én is így teszek -, és vegyék észre, hogy az önkormányzatok ilyen súlyos helyzetbe hozása nem a politikai ellenfeleiket fogja ellehetetleníteni, hanem az ott élőknek okoz majd nehézséget. Ne felejtjük el, hogy kötelező önkormányzati feladat a szociális ellátás, ne felejtjük el, hogy az idősellátás kötelező önkormányzati feladat, és ne felejtjük el azt sem, hogy a közétkeztetés biztosítása is az önkormányzat szervezésén megy át. De ez a felsorolás rendkívül hosszú lehetne. Amikor önök gazdasági nehézségeket okoznak, szélsőséges esetben csődközeli helyzetbe hoznak önkormányzatokat, akkor önök ezek elől a feladatok elől veszik el a forrásokat.

Érdemes megnézni azt a folyamatot, ami sajnos a rendszerváltás óta tart, amely azt mutatja, hogy a rendszerváltás óta kevesebb mint harmadára esett vissza az önkormányzatiság GDP-arányos költségeinek a finanszírozása. Vegyük észre, hogy feladat- és hatáskörök tucatjait veszítették el az önkormányzatok. Jelen pillanatban úgy állunk, Budapesten bizonyosan így állunk, hogy a Fidesz-KDNP-kormány olyan döntéseket hozott, ami elsöpört minden akadályt a Fidesz politikai közössége mögött található gazdasági érdekcsoportok elől. Ehhez képest lett benyújtva a 2021. évi költségvetés, ami ezt a folyamatot viszi tovább.

Tisztelt Képviselőtársaim! Tisztelt Államtitkár Úr! Ennek a folyamatnak egyszer s mindenkorra véget kell vetni. Nem engedheti meg magának Magyarország parlamentje, hogy egy olyan költségvetést fogadjon el, amely rendkívül nehéz helyzetbe hozza, ellehetetleníti települések százait, amelyek csak pályázati úton pótol vissza - erre még szeretnék egy mondatot pazarolni - a kistélepüléseknek. Azt gondolom, az önkormányzatiság tökéletesen szembemegy azzal, hogy önök kézivezérelve, személyes kapcsolatrendszeren keresztül próbálnak meg az önkormányzatok kiválasztottjainak fi-

nanszírozást biztosítani. Mert erről szól önöknél - s ebben tízéves tapasztalatunk van - a pályázati rendszer. Önök kerülnek azokat a lehetőségeket, hogy olyan általános érvényű finanszírozást adjanak az önkormányzatoknak, ami egyformán elérhető kormánypárti vezetésű és ellenzéki vezetésű önkormányzatok számára is. Erre találták ki azt az egészen furcsa pályázati módszert, ahol, ha jól fekszel a kormánynál, juthat neked pénz, ha nem fekszel jól a kormánynál, akkor még azokat a fejlesztési pénzeket is el fogjuk vonni tőled, amelyekről egyébként már döntöttünk.

(16.10)

Ugye, így járt a VIII. és a IX. kerület is a pandémia ideje alatt, az egyik több mint 1,1 milliárd forintot vesztett el ily módon, a másik 400 millió forintot veszített el ily módon. Én azt gondolom, hogy ez az eljárás, ez a gyakorlat nem mehet így tovább.

Tisztelt Ház! Tisztelt Képviselőtársaim! Az volna a kérésem, hogy érezzék a felelősséget, amely a költségvetési döntéskor a vállukat nyomja, ne politikai felelősöknek akarjanak megfelelni, hanem a választóiknak. Én azt gondolom, hogy az teljesen döbbenetes, hogy olyan fejlesztésekhez nem nyújtanak segítséget az önkormányzatnak, mint például a Lánchíd felújítása - és, tudom, van 6 milliárd forint egy körülbelül 40 milliárdos fejlesztés kapcsán.

Egy olyan hidat szeretnénk felújítani - és nemcsak a Karácsony Gergely által vezetett fővárosról beszélek, hanem a Tarlós István főpolgármester úr által vezetett önkormányzat ugyanúgy szerette volna megvalósítani, de ugyanúgy nem volt meg rá a szükséges mennyiségű forrása -, amelynek kapcsán azt gondolom, hogy amikor Széchenyi István megálmodta ezt a hidat, akkor a nemzet egységét álmodta meg, igenis az szimbóluma Buda és Pest együvé tartozásának, és önök, akik a szimbólika politikáját szeretik és gyakran alkalmazzák is, kell hogy lássák, hogy a nemzet egységét is szimbolizálja ez a híd. És mekkora forrás hiányzik ebből a felújításból, tudják önök fejből? Körülbelül olyan 25 milliárd forint. Meg tudják mondani, hogy az mekkora hányada Magyarország költségvetésének? Pontosan tudjuk, hogy van rá pénz, egészen precízen Mészáros Lőrinc évente vesz ki körülbelül ilyen nagyságrendű jövedelmet a cégeiből, a cégei működését meg ugye, azért nagy részben gyakorlatilag a magyar állam működésének köszönheti, és önök mégis mindenféle politikai lözöngöt hangoztatva megpróbálják megakadályozni ezeket a felújításokat.

Tisztelettel kérem önöket, hogy ne politikai alapon tekintsenek az önkormányzatokra, fejlesztéseket ne politikai vagy pártpolitikai alapon akarjanak eldönteni, hanem vegyék észre, hogy mi a nemzet érdeke, hogy a nemzet egysége hol jelenik meg, és ne tegyenek különbséget kisváros, nagyváros, falu között, és ne tegyenek különbséget kormánypárti és ellenzéki vezetésű önkormányzatok között, mert azt gondolom, hogy ez még önökhöz is méltatlan. *(Mesterházy Attila: Úgy van!)* Köszönöm szépen. *(Taps az ellenzék soraiban.)*

ELNÖK: A kormány nevében Banai Péter Benő államtitkár úr kér szót. Tessék!

BANAI PÉTER BENŐ pénzügyminisztériumi államtitkár: Köszönöm szépen a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Országgyűlés! Az elmúlt, lassan két napban sok szó esett az önkormányzatok járványügyi helyzettel kapcsolatos tehervállalásáról, illetőleg az önkormányzati finanszírozás 2021-es alakulásáról. Sajnálom, hogy azokat az érveket és tévyszámokat, amelyeket az elmúlt napokban elmondtunk, nem minden padsorban ülő képviselő szeretett volna meghallani. Ígérem, hogy a sokszor elmondott információkat nem ismétlem meg, megpróbálom kiegészíteni az eddigieket az önkormányzati finanszírozás átalakítása tekintetében.

Mindenekelőtt ugyanakkor meg kell köszönjem most is, innen is minden önkormányzati vezetőnek azt, hogy partner volt a járvány elleni védekezésben, legyen szó konkrét tettekről, vagy legyen szó arról, hogy az adott önkormányzati vezető elfogadta: a jelentős járvány elleni védekezéshez kapcsolódó kiadásokból nekik is részt kell vállalniuk. Azt gondolom, hogy ez a pénzügyi tehervállalás arányos volt. Miért mondom ezt? Az idei évre tervezett önkormányzati bevételeknek nagyjából az 1 százalékát teszi ki a gépjárműadó, amelynek az átcsoportosításáról beszélünk, 2021-ben - vakcina hiányában - a járványügyi készenlétet egyelőre még fenn kell tartasuk, jövőre is számolunk ezzel a gépjárműadóval, holott, ha már 1 százalékos arányt mondtam, idén csak a járvány elleni védekezés kapcsán ismert kiadások meghaladják a 600 milliárdot, ez a központi költségvetés konszolidált kiadásainak több mint a 3 százaléka; és akkor még nem beszéltem arról, hogy a gazdaság talpra állítása érdekében idén, illetőleg jövőre milyen kiadásokat teljesít a kormányzat. Az első szó tehát a köszöneté mindenkinnek, aki elfogadja, hogy a jelen helyzetben mindnyájunknak terhet kell vállalnunk, intézkednünk kell annak érdekében, hogy ezt a helyzetet egészségügyileg és gazdaságilag kezeljük, legyen szó a központi kormányzatról, legyen szó az önkormányzatokról, a vállalkozásokról, a munkavállalókról vagy a családokról.

Amiért igazából szót kértem, az az, hogy a képviselő úr úgy tüntette fel a mostani változásokat, mint-hogyha azoknak kizárólag politikai okai lennének. Akkor engedje meg, képviselő úr, hogy néhány tényre felhívjam a figyelmét! Először is, az önkormányzatok adóerejét figyelembe vevő finanszírozási rendszer alapvetően 2013-ban alakult ki, az úgynevezett szolidaritási hozzájárulási adó, amit önök most támadnak, 2017-től él *(Csárdi Antal közbeszól.)*, képviselő úr, 2017-től él.

Ennek az adórendszernek, a szolidaritási hozzájárulásnak a konkrét mértékét egy képlet határozza meg. Egyetlenegy önkormányzat volt, amely nem a képlet szerint fizette a hozzájárulását, és a '21-es költségvetés szerint sem a képlet alapján fizeti a hozzájárulást, ez Budapest főváros, amely 15 százalékos kedvezményt kap a szolidaritási hozzájárulásból 2021-ben is. Ezt szeretném rögzíteni, mielőtt még mindenféle politikai

felhangot hozunk be: 2013, amikortól az úgynevezett beszámítás rendszere működik, ami azt jelenti, hogy az állami támogatásoknál figyelembe vesszük az önkormányzat adóerő-képességét, és 2017, amikortól a szolidaritási hozzájárulás rendszere működik.

Akkor miről van szó most? Mi van amögött, hogy a költségvetésnek a támogatásai is jelentősen növekednek az önkormányzatoknál, és a szolidaritási hozzájárulás is? Kérem szépen, az van mögötte, hogy a meglévő adóerő-különbségeket megpróbáljuk egy olyan transzfermechanizmussal kiegyenlíteni, amely által a kötelező feladatok ellátása biztosított, nem politikai alapon, képlet alapján.

Képviselő úr, ha megnézi az előttünk lévő 2021-es költségvetésjavaslatot, azt fogja látni, hogy a 22 ezer főnél kisebb adóerő-képességű önkormányzatok finanszírozása javul, függetlenül attól, hogy milyen vezetési, és azt fogja látni, hogy, igen, a gazdagabb településeknek ezekhez a terhekhez hozzá kell járulniuk, ismétlem: Budapestnek a képlethez képest kisebb mértékben. Itt ül Vargha Tamás államtitkár úr, megkérdezheti, hogy Székesfehérvárnál miért nincsen ez a kedvezmény, vagy Győr esetében miért nincsen ez a kedvezmény. Azt gondolom tehát, hogy a politikai aspektust ki kellene venni ebből a kérdésből.

Akkor egy szakmai aspektus, képviselő úr: hadd mondjam el a lakosság és az adóalapok megoszlását Magyarországon! A fővárosban él a lakosság 17 százaléka, az iparúziásiadó-alapnak a 37 százaléka van itt; a megyei jogú városokban lakik a lakosság 20 százaléka, az iparúziásiadó-alap 24 százaléka van ott; kistérségekben, községekben él a magyar lakosság 31 százaléka, az adóalap 12 százaléka van ott. Ha a főváros és a községek közötti adóerő-képességet hasonlítjuk össze, akkor 5,6-szoros a különbség - 5,6! Hogyha a megyei jogú városok és a községek helyzetét hasonlítjuk össze, akkor háromszoros különbség van.

Itt van nálam egy OECD-statisztika, hogy ezek a területi, anyagi különbségek milyenek az OECD-országokban. Magyarországon a már említett 2013-as és '17-es változások ellenére még mindig nagyok a különbségek, tehát amikor arról beszélünk, hogy a közfeladatokat el kell látni akkor is, hogyha egy önkormányzatnak kevés adóbevétele van, akkor is, ha sok van, mert óvodát, bölcsődét működtetni kell, közvilágításnak lennie kell, akkor igenis van értelme annak, hogy megnézzük az adóerő-képességét, és az alapján alakítsuk a finanszírozást - erről szól többek között a 2021-es költségvetésjavaslat. Mindenkit meg tudok nyugtatni a tekintetben, hogy ez a javaslat biztosítja azt, hogy a kötelező önkormányzati feladatokhoz szükséges forrás rendelkezésre álljon, és a szegényebb vagy nehezebb anyagi helyzetben lévő önkormányzatok épp a kötelező feladatellátás biztonsága miatt pedig jobban is járhatnak. Köszönöm szépen, hogy meghallgattak. *(Taps a kormánypártok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen. Visszatérünk a képviselői felszólalásokhoz. Hubay György képviselő úr, Fidesz, tessék!

(16.20)

HUBAY GYÖRGY (Fidesz): Köszönöm a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Államtitkár Urak! Kedves Képviselőtársaim! Az előttünk fekvő, 2021. évi központi költségvetésről szóló törvényjavaslat biztonsággal összefüggő kérdéseiről szeretnék önökkel néhány gondolatot megosztani az elkövetkezendő néhány percben.

Mint azt jól láthatjuk, a 2021. évi költségvetés egyértelműen a gazdaságvédelem költségvetése, hiszen legfőbb célkitűzése a koronavírus-járvány negatív hatásainak mérséklése és a gazdaság dinamikus újraindítása, azért természetesen, hogy Magyarország megtarthassa azon kiemelt szerepét a régióban és Európában, amit az elmúlt években kitartó, közös munkával tudtunk elérni.

Nem mehetünk el azonban szó nélkül amellett, hogy szemmel láthatóan a 2021. évi költségvetés is kiemelt figyelmet szentel a hazánk számára oly fontos területeknek, tehát a biztonság témakörének. A biztonsági kiadások szinten tartására és a szükséges területeken történő növelésére ugyanis 2021-ben is sor fog kerülni. Ez az a szempont, ami már hosszú évek óta a kormány kiemelt célkitűzései közé tartozik, hiszen biztonság nélkül nincs kiválóan teljesítő gazdaság, nincs békés társadalom, és nincs nyugalom sem, hiszen a béke és a biztonság kéz a kézben jár.

Hazánk ma Európa egyik legbiztonságosabb országa, Budapest pedig a világ legbiztonságosabb fővárosai közé tartozik. Ezt a közösen elért eredményt nem mondhatnánk most el magunkról, ha nem egy kiválóan átgondolt és szakszerűen felépített kormányzati politika mentén haladtunk volna az elmúlt tíz év során.

Jól látható az is, hogy Magyarország Kormányának költségvetési tervezése mindig tudatos, határozott célkitűzéseken, valamint óvatos számításokon alapult, aminek leginkább köszönhetjük az elmúlt évek kimagasló gazdasági sikereit és országunk biztonságát.

A Honvédelmi és rendészeti bizottság, valamint a Nemzetbiztonsági bizottság kormánypárti tagjait örömmel tölti el az, hogy a biztonság mint szempont 2021-ben sem fog háttérbe szorulni. Mi, akik ezen két bizottságnak a tagjai vagyunk, hétről hétre láthatjuk azt, hogy milyen komoly erőfeszítéseket és áldozatos munkát végeznek a rendvédelem, a honvédelem vagy akár a titkosszolgálatok részeként dolgozó honfitársaink azért, hogy megóvják hazánk biztonságát a déli határon ránk nehezedő nyomás elől, és fenntartsák az ország belső biztonságát.

Meggyőződésem, hogy Magyarország erősödésének és további gyarapodásának alapvető része a biztonság, ezért is kapnak továbbra is kiemelt hangsúlyt a közbiztonsággal és a honvédelemmel kapcsolatos kiadások a jövő évi költségvetésben. Ne felejtjük el azt sem, hogy a honvédelemmel kapcsolatos kiadások 2010-hez képest több mint a háromszorosára nőttek az elmúlt tíz év során, ezzel párhuzamosan pedig a rendvédelemre fordított kiadások is jelentős mértékben növekedtek, hiszen az összesített ráfordítás 2021-ben meghaladja a 953 milliárd forintot,

ami 2010-hez képest 504 milliárd forintos, 2020-hoz képest pedig 93 milliárd forintos növekedést jelent. Amellett sem mehetünk el egyébként szó nélkül, hogy milyen komoly beruházásokat hajt végre a kormány a „Zrínyi 2026” honvédelmi és haderőfejlesztési program részeként.

Tisztelt Képviselőtársaim! Azt gondolom, hogy az imént bemutatott számok önmagukért beszélnek. Mindenki számára világos és egyértelmű, hogy a kormány számára a szocialista-szabad demokrata kormányokkal ellentétben nekünk nem csak a szavak szintjén fontos a honvédelem és a rendvédelem, mi nem a jól csengő mondatok színvonalán képzeljük el a területen dolgozók megbecsülését, és mi nem hazudunk reggel, éjjel meg este a végrehajtott nagy volumenű fejlesztéseinkről, csak hogy egy olyan személytől idézzek, akinek kormányzása alatt leépülésre került a honvédség és tetőfokán volt a bűnözés Magyarországon.

A megindított életpályamodellek, a számos infrastrukturális fejlesztés, a már említett honvédelmi és haderőfejlesztési program vagy akár a rendőrség gépjárműállományának folyamatos cseréje mind a kulturált és megbecsült környezetben történő munkavégzést segíti elő. Megbecsült humán erőforrás nélkül ugyanis nincs jól működő rendvédelmi vagy honvédelmi rendszer, így egyértelmű, hogy erre is kiemelt figyelmet kell hogy fordítsunk.

Hazánk 2021. évi védelmi költségvetéséből jól látható, hogy a kormány kiemelt ügynek tekinti a közbiztonság megerősítését, a nemzetközi és hazai terrorizmus, valamint az illegális migráció elleni védelmet, az emberi élet és értékek védelme érdekében a katasztrófavédelem fejlesztését, valamint a bűncselekmények felderítését és a büntetések végrehajtását.

Az ország településein az állandó rendőri jelenlét elsősorban a körzeti megbízotti szolgálattal biztosított. Az évek óta állandósuló, így folyamatos kihívást jelentő tömeges illegális migráció mellett az államhatár hatékony védelme is folyamatosan biztosított. Meglátásom szerint a közbiztonság fenntartásának alapja a folyamatos közterületi rendőri jelenlét biztosítása, továbbá ennek a végrehajtása során alapvető feladat az önkormányzatokkal történő folyamatos kapcsolattartás, valamint egyéb, közbiztonsággal kapcsolatos fórumok és konzultációk szervezése.

A fentiekben már említett eredmények és célok kapcsán szeretnék néhány számadatot is szíves figyelmükbe ajánlani.

A hivatásos állomány lakhatásával, valamint a hivatásos életpályával kapcsolatos kiadások 2021. évi javasolt összege 17 milliárd 181 millió forint. A 2021. évi belügyi költségvetés javasolt összege 857 milliárd 595 millió forint, ami 12,6 százalékkal, azaz számszerűen 96 milliárd 206 millió forinttal több, mint a 2020. évben volt. Ez egy igen figyelemreméltó adat véleményem szerint.

Ha pedig mindezen pozitív eredmények nem bírónak kellő alátámasztó hatással a helyes kormányzati politikát illetően, akkor meg kívánom említeni, hogy a

belügyi intézmények költségvetésének 2021. évre javasolt összege is nő, hiszen értéke 679 milliárd 685 millió forint, amely 5,8 százalékkal, számszerűen 37 milliárd 292 millió forinttal több, mint az a 2020. évben volt.

A fentiek alapján megállapítható tehát az is, hogy a Belügyminisztérium hatáskörébe tartozó nemzetbiztonsági szolgálatokra is kiemelt figyelmet fordít a kormány, hogy napi működésük, személyi állományuk, felkészültségi és technológiai korszerűsítésük kivétel nélkül a hatékony munkavégzést tudja eredményezni.

Itt szeretnék kitérni röviden a Külgazdasági és Külügyminisztérium hatáskörébe tartozó Információs Hivatalra is néhány rövid gondolattal. Néhány héttel ezelőtt zárt ülés keretén belül tárgyaltuk az Információs Hivatal 2019. évi tevékenységét, amely, elmondhatjuk, hogy az első olyan év volt számukra, amikor már teljes egészében a Külgazdasági és Külügyminisztérium alá tartozott a hírszerzés.

Egy nyilvános vitában értelemszerűen nem mondhatok el túl sok információt a hivatal tevékenységéről és a beszámoló részleteiről, de azt bátran kijelenthetem, hogy képviselőtársaimmal megbizonyosodhatunk róla, hogy a hivatal nagyon jó úton halad, személyi állománya felkészült, és vezetése reális célokat támaszt a szervezettel szemben, amivel jelentős mértékben hozzá tudnak járulni Magyarország biztonságához és nemzetközi sikereihez.

Az újonnan kialakított, modern és korszerű jelentések, a jelentős mértékben bővülő külföldi pozíciók száma, valamint a technikai fejlesztések révén megvalósult információszerzési képesség javítása mind hozzájárul ahhoz, hogy az Információs Hivatal rövid távon is a térség meghatározó hírszerző szolgálatává tudjon válni. A hivatal jelentős mértékben javította és fejlesztette a kibervédelmi képességeit, továbbá olyan épületkorszerűsítési koncepciókat tett le az asztalra, amelyek végrehajtás esetén jelentős mértékben tudják csökkenteni működési költségeiket.

Büszkén elmondhatom azt is, hiszen ez nem számít minősített információnak, hogy az idei évben végrehajtásra került 10 százalékos illetményemelés jelentős mértékben hozzájárult a fluktuáció csökkentéséhez és mindezzel párhuzamosan az állomány érezhető fiatalításához is.

(16.30)

Mindezen felül a fokozott terheléssel járó munkavégzés ellentételezésére a hivatal vezetése kiemelt figyelmet fordít a munkafeltételek javítására, valamint a nők és a fiatalok megtartására is. Tornaterem, rekreációs központ került kialakításra, felújították a lóterüket, továbbá kiemelkedő egészségügyi szolgáltatásokat működtetnek. A fejlesztés elmaradhatatlan része továbbá egy új, modern oktatási épület kialakítása, a jövő hírszerzőinek korszerű tréningezésére.

Az Információs Hivatal 2021. évi költségvetése biztosítja a hivatal részére meghatározott törvényi feladatok eredményes és növekvő színvonalú ellátását eb-

ben a biztonsági kihívásokkal terhelt nemzetközi környezetben, amiben az utóbbi években kell hogy éljünk mi, európaiak.

A költségvetése 2 milliárd 23 millió forinttal, azaz 13 százalékkal emelkedik a 2021. évre vonatkozóan, melyet követően 17 milliárd 580 millió forintból finanszírozza majd éves feladatait. Kétségtelen tény, hogy egy erős Magyarországnak erős nemzeti hírszerzéssel kell rendelkeznie, melyhez elengedhetetlen a magas szinten képzett személyi állomány biztosítása. Ennek megvalósításához fedezetet nyújt a tervezett költségvetés, melybe beépítésre került mind a létszám bővítésnek a lehetősége, mind a rendvédelmi feladatokat ellátó szervek hivatásos állományának életpályán tartását biztosító források pénzügyi fedezete, több mint 1,5 milliárd forint értékben.

Végezetül pedig, de semmiképpen sem utolsósorban, engedjék meg, hogy a polgári hírszerzésről néhány gondolat erejéig áttérjek a katonaira. Magyarország számára kiemelt szempont kell legyen a katonai hírszerzés területén folytatott munka megfelelő költségvetési forrással történő támogatása, amit meglátásom szerint a „Zrínyi 2026” program is több ponton biztosít.

Megállapíthatjuk azt is, hogy a Katonai Nemzetbiztonsági Szolgálat 2021. évi jóváhagyott előirányzatai tartalmazzák a nemzetbiztonsági törvényben elrendelt alapfeladatok végrehajtásához szükséges erőforrásokat. A költségvetés szemmel láthatóan teret enged a Katonai Nemzetbiztonsági Szolgálat személyi állománya által használt objektumok fejlesztésének, továbbá lehetőséget biztosít a kibervédelmi feladatok szakszerű ellátására és folyamatos korszerűsítésére, valamint fejlesztésére, ezzel jelentős mértékben járul hozzá a Magyar Honvédség felderítőképességének fejlesztéséhez is.

Tisztelt Képviselőtársaim! Nem kívánom tovább szaporítani egyébként a szót, így összefoglalva a gondolataimat csak annyit szeretnék mondani, hogy tegyünk meg mindent annak érdekében a jövőben is, hogy Magyarország egy olyan békés és biztonságos ország maradjon, amilyenné az elmúlt évtizedek során vált, és legyünk a jövőben is a nemzetközi turisztikai desztinációk egyik legkiemelkedőbb szereplője, hiszen biztonságos országba mindenki szívesen utazik. Mi, országgyűlési képviselők pedig ehhez csak úgy tudunk hozzájárulni, ha támogatjuk a Magyarország Kormányát által beterjesztett 2021. évi költségvetést, hiszen az nemcsak a gazdaságunk fejlesztéséhez, a családok támogatásához vagy éppen a koronavírus-járvány okozta hatások mérsékléséhez járul hozzá, hanem kiemelkedő mértékben biztosítja hazánk határainak védelmét az illegális migrációval szemben, és garantálja belső biztonságunk fenntartását is.

Mindezekre tekintettel kérem, hogy támogassák a Magyarország 2021. évi központi költségvetéséről szóló törvényjavaslatot. Köszönöm szépen megtisztelő figyelmüket. *(Taps a kormánypártok padsoraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen. Kétperces felszólalás következik. Fenyvesi Zoltán képviselő úr, Fidesz, két percben. Parancsoljon!

FENYVESI ZOLTÁN (Fidesz): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Képviselőtársak! Engedje meg, elnök úr, hogy önhöz szóljak, hiszen az előző, képviselőkénti hozzászólása indukált engem arra, hogy két gondolatot is elmondjak önnek.

Őn azt mondta, hogy a nulladik évfolyamot, amelyik egy nagyon jó nyelvi képzés, vissza kellene állítani. Nem kell visszaállítani, tekintettel arra, hogy ez a képzés most is megvan. 2018 előtt, amíg országgyűlési képviselő nem voltam, a várpalotai Thuri György Gimnáziumnak voltam az igazgatója. Azóta is folytattuk ezt a képzést, most is megvan ez a képzés, csak nem nulladik évfolyamnak hívják. És én ezzel egyetértek, hogy nem nulladik évfolyamnak hívják, hiszen a nulladik évfolyam azt sugallja, hogy az általános iskola előtt van ez a képzés, de ez a képzés a középiskola előtt van. Tehát most, jelen pillanatban ezt nyelvi előkészítő évfolyamnak hívják, nagyon jó képzés.

Azok, akik ebben a képzésben vesznek részt, azok nem négy évig járnak gimnáziumba, hanem öt évig, és ahogy ez célja is ennek a képzésnek, valóban nagyon kevés egyéb tantárgyat tanulnak a tanulók, 18 órában viszont idegen nyelvet, és ez nagyon-nagyon jó lehetőség arra, hogy megalapozott idegennyelv-tudással menjenek neki a vizsgáknak. Tehát ez a képzés létezik, egy valóban nagyon jó képzés.

A másik pedig: mint némettanár hadd szóljak hozzá, és védjem meg az idegen nyelvi kéthetes külföldi gyakorlatot. Azok a tanulók, akik több éves nyelvtanulás után két hétig egy olyan környezetbe mennek ki, ahol nem beszélnek magyarul, és egy olyan családba kerülnek be, ahol ők kénytelenek az idegennyelv-tudásukat használni, akkor ez egy nagyon jó képzés lehet. Két hét alatt igen sokat tanulnak, és azt gondolom, hogy ez egy nagyon jó képzés. Abban egyetértek elnök úrral, hogy ha a tanulók nem így mennek külföldre, hanem négy-öt fős baráti társaság megy ki külföldre, és ezt egy bulinak tartják, és sokat beszélnek magyarul, akkor nyilvánvalóan ez a képzés nem éri el a célját.

Itt jön be az iskolák, a pedagógusok és azon szakemberek feladata, akik *(Az elnök a csengő megkocogtatásával jelzi az időkeret lejártát.)* ezzel foglalkoznak, hogy az első variációt válasszák. Köszönöm szépen a lehetőséget. *(Taps a kormánypártok padsoraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Megtisztelő, hogy a véleményem indukálta felszólalásra. Kérem, értse meg, hogy nincsen módom levezető elnökként erre reflektálni a házszabály szerint. Mesterházy Attila képviselő úr, MSZP, két percben!

MESTERHÁZY ATTILA (MSZP): Nagyon szépen köszönöm. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! Államtitkár úr az imént beszélt arról, hogy tulajdonképpen a következő év a Kánaánt fogja elhozni az önkormányzatok számára. Én azt gondolom, lehet, hogy önnek nem mondták meg, de az önkormányzatforrás-átalakításnak nem az az oka, amiről ön beszélt, hanem az, hogy megbüntessék az ellenzéki vezetésű önkormányzatokat. És nagyon nagy pozitívum, hogy a 22 ezer fő alatti

településeknél nő adott esetben a finanszírozás; az ellenzék által vezetett önkormányzatok tipikusan a megyei jogú városok között keresendő. Tehát szerintem ön pontosan elmondta, hogy igen, ezeknek a forrásátalakításoknak az indoka az, hogy megbüntessék az ellenzéki városokat.

A másik oldalról természetesen az is egy jól kibontakozó irány, hogy lehet majd pénzt kérni, és hogyha majd valaki jól viselkedik, akkor meg még fog is majd pénzt kapni, és ebben, persze, benne vannak a fideszes önkormányzatok, és természetesen benne lesznek majd azok az ellenzéki városok is, amelyek elfogadják adott esetben azokat a játékszabályokat, amiket önök felvázolnak. Tehát én értem, hogy most hirtelen az igazságosság rátört a Pénzügyminisztériumra, de ha jól értettem, akkor az elmúlt években ez az igazságosság még nem érintette meg a Pénzügyminisztériumot, hanem csak most.

És még egyet szeretnék hozzátenni: valószínűleg tényleg mindenki hülye, az összes ember, aki az önkormányzatokban nyilatkozik, és senki nem érti jól ezt, azok se, akik napi szinten ezt csinálják, mert érdekes módon ők mindig azt mondják, hogy ők kevesebb pénzt fognak kapni, működési problémákat fog ez az önkormányzatoknak jelenteni, és önök azok, akik állandóan azt mondják, hogy erről szó sincsen. Tehát magyarul: mindenki hülye, mindenki rosszul látja, kivéve önöket. Köszönöm szépen a figyelmet. *(Taps az MSZP padsoraiból.)*

ELNÖK: Nagyon szépen köszönöm. Varju László képviselő úr, DK, két percben!

VARJU LÁSZLÓ (DK): Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Örülök annak, hogy államtitkár úr visszatért közénk, már csak azért is, mert a korábban megkezdett vitánkat szeretném néhány mondat erejéig folytatni. Ez pedig arról szól, hogy azokba a számokba, amelyek vitatottá váltak közöttünk, hogy ki melyiket tartja fontosnak a gazdaság fejlődése szempontjából, és azok milyen helyzetet eredményeztek, azokba beletartozik az is, hogy önök is hosszú vitán vannak túl. És az a megítélés, ami látszik ebből a tervezésből, hogy a lehető legkisebb visszaeséssel és a leggyorsabb visszapatannással számolnak, a Pénzügyminisztérium és a Magyar Nemzeti Bank vitája e tekintetben valameddig eljutott.

Ebből a vitából azonban nem derült ki, hogy önök azokat az európai uniós forrásokat, amelyekre, mondjuk úgy, hogy lehetőségünk van, mennyire kívánják hasznosítani. Mi azt gondoljuk, hogy ezzel a lehetőséggel jobban élhetne Magyarország, és ha jobban élne, akkor éppen azok a kisvállalkozások, amelyeket korábban említettem önnek, hogy az öt fő alatti kisvállalkozások támogatására lehetőség adódik, amelyek nem szerepelnek a statisztikában, a jövőt tekintve nem szenvednének olyan hátrányt, mint ami jelenleg megvan, hogy halvány fogalmuk sincs arról, hogy mi történik velük.

Éppen ezért én azt gondolom, hogy az EU-transzferek válsághárításra vonatkozó lehetőségeit sokkal

jobban kellene kihasználni, de azt kell hogy mondjam, hogy ha önök ezt nem akarják, akkor nem elég bátrak, és mondhatnám úgy is, hogy gyávák a tekintetben, hogy szembenézzenek azzal a helyzettel, hogy igen, ezt használni kell és lehet is. Köszönöm szépen.

(16.40)

ELNÖK: A kormány nevében Banai Péter Benő államtitkár úr, parancsoljon!

BANAI PÉTER BENŐ pénzügyminisztériumi államtitkár: Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Nagyon sajnálom, hogy Mesterházy Attila képviselő úr úgy kért szót, hogy nem figyelt arra, hogy mit mondtam, és ezen túl nem ismerte meg kellőképp az előttünk álló költségvetés-tervezési javaslatot.

El szeretném mondani, hogy az önkormányzatok tekintetében én nem mondtam olyat, hogy Kánaán lesz. Én azt mondtam többször, hogy abban bízom, hogy a válságot jól fogjuk tudni kezelni, és a magyar gazdaság bővülése a következő években - hasonlóan az elmúlt időszakhoz - az európai uniós átlag fölött fog megvalósulni. Ha ez így lesz, akkor az önkormányzatok anyagi helyzete is javulni fog.

Emlékeztetném arra a képviselő urat, hogy 2014 és '19 között az önkormányzatok legfőbb bevételét képező helyiiparüzésiadó-bevétel 50 százalékkal növekedett - ismétlem, 50 százalékkal növekedett.

A képviselő úr valószínűleg nem figyelt, amikor azt mondtam, hogy a jelenlegi finanszírozási rendszerben az önkormányzatok adóerő-képességének a figyelembevételével 2013-ban és 2017-ben volt érdemi módosítás. Semmi köze nem volt a választásokhoz.

És a képviselő úr nem figyelt, és úgy látom, most sem figyel, amikor azt mondom, hogy nem a 22 ezer lakosnál kisebb településeknek a finanszírozását javítja ez az indítvány, hanem a 22 ezer forint/fő adóerő-képességű településeknek a pénzügyi helyzete javul.

Kérem, ezen kiegészítések tükrében értékeljék az előttünk álló törvényjavaslatot. Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypárti padsorokban.)*

ELNÖK: Visszatérünk a képviselői felszólalásokhoz: Bajkai István képviselő úr, Fidesz.

DR. BAJKAI ISTVÁN (Fidesz): Köszönöm a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Képviselőtársaim! Tisztelt Államtitkár Urak! Mindenekelőtt szeretném megköszönni a kormánynak, valamint a munkatársának azt a felelősségteljes munkát, amelyet a költségvetés összeállítására és megtervezésére igényelt, különösképpen e nehéz, világszerte pusztító koronavírus-járvány viszonyai között. Hiszen ez a váratlan, az egész világot egy szempillantás alatt megváltoztató és -túlzás nélkül mondható - megrendítő koronavírus-járvány olyan kihívások elé állította a magyar gazdaságot, a munkaadókat, a munkavállalókat, a családokat, amelyre a kormánynak azonnal fontos és hatékony intézkedéseket kellett meghoznia.

Úgy gondolom - és ezt vitathatatlan tények támasztják alá -, hogy a kormány megfelelően, határozottan és helyes intézkedésekkel, késedelem nélkül reagált az egyik pillanatról a másikra hegynyi feladatokat jelentő járvány elhárítására és a társadalom és a gazdaság védelmére.

Az előttünk fekvő 2021-es költségvetés is azt a célt szolgálja, hogy a nehéz helyzetbe került gazdálkodásunk és a gazdaság értékeit, eddigi eredményeit megőrizzük és a további fejlődés, illetve stabilitás alapjait megeremtsük.

A következő percekben Budapesten élő országgyűlési képviselőként többek között fővárosi beruházásokról, az „Egészséges Budapest” programról és - a teljesség igénye nélkül - egyes kulturális célú kezdeményezésekről szeretnék beszélni.

Mint ahogy önök előtt is ismert, az egészségvédelem és a kultúra nem pusztán a civilizáció fontos fokmérője, de egyben teremtő és nemzetmegtartó erő is. Minden költségvetés nem pusztán a gazdálkodás tervszámainak rendszere, hanem egy kormányzatnak, egy értékközösségnek a számok nyelvére lefordított és a költségvetési sorokban megjelenő filozófiája.

Kiszámíthatóság, biztonság, családközpontúság, értéktéremtés, a munkaalapú társadalom építése, gazdasági stabilitás és fejlődés, áttekinthetőség, nemzeti megmaradás, az egészség védelme, a hátrányos helyzetűekről való gondoskodás, civilizált közösségi lét. A teljesség nélkül ezen fogalmakkal lehetne összefoglalni a költségvetés filozófiáját és alapját.

Felzólalásomban szeretném érinteni a nemzetpolitikai programok támogatásának ügyét is, amely különös fényben világlik föl, figyelemmel a szegyeteljes rablódiktátum, Trianon 100. évfordulójára.

Az elmúlt tíz évben a Fidesz-KDNP-kormányzat megszokozta a nemzetpolitikára fordított forrásokat, és a tervek szerint a 2021-es költségvetés-tervezetben is kiemelten fontosnak tartjuk ezt az ágazatot.

Végezetül egy olyan szektor támogatásáról is szeretnék néhány szót ejteni, amely a koronavírusnak betudhatóan egyik napról a másikra állt le, szinte teljes egészében. Ez nem más, mint az előadó-művészeti szektor.

És most néhány szóval az érdemi részről szeretnék hosszabban beszélni. A Hermina út 45. szám alatt található Róheim-villa Róheim Sámuel fakereskedő és neje megrendelésére, Pollák Manó tervei alapján épült 1900-ban. A villa neobarokk stílusjegyeket hordoz. Az épület az 1960-as évek végétől a Mozgássérültek Állami Intézetének kezelésébe került, akik a hátsó homlokzathoz liftet építettek, valamint belső átalakításokat is véghez vittek.

A legtöbb embernek mégsem innen lehet ismerős a Róheim-villa. 102 évvel ezelőtt, 1918. október 31-én ebben az épületben gyilkolták meg Magyarország kiemelkedően bölcs és európai nagyságú, európai hírű miniszterelnökét, gróf Tisza Istvánt. Történelmünk egyik kiemelkedő államférfiját nem tudta, vagy - ez talán már soha nem fog kiderülni, hiszen a szegyeteltes és gyilkos Tanácsköztársaság rémuralma során a

kommunista Korvin Ottó magához vette és feltételezhetően megsemmisítette a nyomozati jegyzőkönyvet - az antantbarát, Magyarország alászállását szinte hitvallásként vállaló és képviselő vörös Károlyi-kormány nem akarta megvédeni. A jól szervezett, bérnyilkosokkal végrehajtott kivégzésnek az akkori egész baloldal örült, a megtevesztettekkel együtt, triumfált, hiszen Tisza István volt az a személy, aki a baloldali puccsal szemben erőt képviselt.

Tisza István igazi világlátó és mély történelmi ismeretekkel rendelkező államférfiúként jól látta előre, hogy ahol a baloldal feltűnik, ott mindig anarchia, pusztulás, felfordulás, értéktelenség, gazdasági csőd és nemzetellenesség üti fel a fejét. És a történelem valóban igazolta Tisza István látónoki gondolatait, hiszen kivétel nélkül mindig így is történt a baloldali hatalomra kerülése esetén bárhol és bármikor a világon.

Tisza István halála után a nemzet sírját megásó baloldal hazugságokkal, évtizedes lejárató politikájával és történelmietlen ferdítéseivel sajnálatosan folyamatosan próbálta befeketíteni Tisza Istvánt, akiről, illetve az országvesztő, később a sztálini Szovjetunió hű támogatójáról, a vörös grófról, Marx Károly „Tőke” című könyvének lelkes olvasójáról, a züllött életmódjáról is ismert Károlyi Mihályról a jobboldalisággal nehezen vádolható Sigmund Freud az alábbiakat mondta: „Sohasem voltam az ancien régime feltétlen híve, de kérdéses számomra, hogy a politikai bölcsesség jelének tekinthető-e, hogy a sok gróf közül a legokosabbakat meggyilkolják, a legbutábbakat pedig megteszik miniszterelnöknek.” Igen, generációk nőttek fel úgy a baloldal oktatáspolitikája alatt, hogy Tisza Istvánról alig hallottak, vagy ha igen, akkor csak hazugsággal teli szólamokban. A nemzetellenes Károlyi Mihálynak viszont szobrot állítottak, és az szinte ünnepezt gyülekezőhelye volt a kommunistákkal az oktatásügyet soha nem látott mélységbe taszító SZDSZ-nek.

Ebben a parlamentben már elmondtam, elnézést, ha ismétlem saját magamat, de a baloldal két összetevőjének, az MSZP-nek és a DK-nak szellemi, politikai, humán és vagyoni - a jogi még nem bizonyosodott be - jogelődje, az MSZMP idején Sztanykovszky Tibort 1963-ban kiemelt nyugdíjban részesítette az akkori pártvezetés, arra tekintettel, hogy a Tisza István elleni akcióban részt vett.

(16.50)

ELNÖK: Érdeklődéssel figyelem a képviselő úr fejtegetéseit, de ez a költségvetés vitája. Szóval, kérem szépen, a házszabály alapján - tényleg történetileg abszolút érdekel, amit mond, de - tessék megmondani, hogy a 2021. évi költségvetéshez ez hogyan kapcsolódik. Talán térjen rá a költségvetésre! Kötelességem a házszabály alapján felhívni a figyelmét.

DR. BAJKAI ISTVÁN (Fidesz): Köszönöm szépen. Ez egyébként része, hiszen ennek a villának a támogatása a költségvetési sorban található.

ELNÖK: Érdeklődéssel várom, ahogy eljut a képviselő úr ide, úgyhogy jusson el. *(Derűltség.)*

DR. BAJKAI ISTVÁN (Fidesz): A következő bekezdés ezzel fog foglalkozni, elnök úr. Látszik, hogy indulatokat kelt ez a bekezdés. A Róheim-villa rekonstrukcióját és hasznosítását a kormány szorgalmazta, és korábban egy kormányhatározatban is deklarálta. A benyújtott engedélyezési tervdokumentációval kapcsolatban a kiadott építési engedély május 25-én vált véglegessé.

A 2021-es költségvetés-tervezetben - elnök úr, most figyeljen *(Derűltség.)* - szereplő 4,2 milliárd forintos előirányzat lehetővé teszi, hogy a műemlék villa újra Budapest egyik ékköve legyen, és a rekonstrukciót követően méltó otthona legyen a Magyar Corvin-lánc Testületnek.

Szintén a budapesti beruházások köréhez tartozik az „Egészséges Budapest” program. 2010 előtt a baloldali kormányzás több mint 600 milliárd forintot vont ki az egészségügyből. Az „Egészséges Budapest” programot 2017-ben indította el a polgári kormányzat. Ezzel elindult a főváros és a közép-magyarországi régió történetének legnagyobb kórházfejlesztési programja, kizárólag magyar költségvetési forrásból. Az „Egészséges Budapest” program keretében 2026-ig több mint 700 milliárd forintból több centrumkórház jön létre, így a Dél-pesti Centrum, az Észak-pesti Centrum, az Észak-Közép-budai Centrum Új Szent János Kórháza és Szakrendelője, és ezenkívül további 11 országos gyógyintézetben és 13 kórházban - köztük egyházi fenntartású intézményben - és 32 járóbeteg-szakrendelőben valósulnak meg fejlesztések, ezzel 4 millió lakos magasabb színvonalú egészségügyi ellátását biztosítva.

A koronavírus-járvány alatt is megtapasztalhattuk, hogy nincs is fontosabb annál, mint hogy az egészségügyi infrastruktúra megfelelő, biztos lábakon álljon. Ehhez elengedhetetlen az egészségügyben dolgozó szakemberek munkája, akiknek innen is szeretnék köszönetet mondani az elmúlt időszakban nyújtott szinte emberfeletti teljesítményükért. Hosszú lenne felsorolni, hogy az „Egészséges Budapest” program keretében az elmúlt három évben milyen fejlesztések valósultak meg, de hogy csak néhányat említsek: informatikai fejlesztések, orvostechnológiai eszközök beszerzése, számos kórház és szakrendelő fejlesztésének tervezése, többek között a Heim Pál Országos Gyermekgyógyászati Intézeté.

A 2021-es költségvetés-tervezetben előirányzott csaknem 80 milliárd forint várhatóan az alábbi célokra került felhasználásra. Befejeződnek a járóbeteg-szakellátási fejlesztések a tervezett orvostechnológiai eszközök és informatikai műszerek beszerzésével az I., a XXII., a VIII. kerületben, Budakeszin, Biatorbágyon és Pilisvörösváron, továbbá folytatódnak és befejeződnek a tervek szerinti a fejlesztések a IV., a XIII., a XIV., a XVI. kerületben, Dunakeszin, Gyömrőn, Monoron, Szigetszentmiklóson, Vecsésen és Veresegyházán. Megkezdődnek a nagyobb léptékű építészeti beruházások az Észak-Közép-budai Centrumkórház Hegyvidéki

Szakrendelője, a II., a XI., a XVII., a XXI. kerület szakrendelői felújításai vonatkozásában, valamint a ceglédi és a váci kórházban. Az „Egészséges Budapest” program fejlesztései eredményeként olyan kórházak és szakrendelők jönnek létre, illetve újulnak meg, amelyek a mindenkori ellátási feladataikon túl egy esetleg felmerülő újabb - természetesen nemkívánatos - járványhelyzetre is felkészültek lesznek, például azonnal izolálható osztályokkal, épületszárnyakkal. A fejlesztéseknek köszönhetően a közeljövőben XXI. századi színvonalú betegellátás valósul meg, tovább javul a betegek elégedettsége és az egészségügyi dolgozók munkakörülményei.

Pár nappal a trianoni rablódiktátum 100. évfordulója után nem lehet nem megemlékezni azokról a nemzetpolitikai intézkedésekről - erről volt már részben szó ma -, amelyet a Fidesz-KDNP-kormányzat az elmúlt tíz évben vitt véghez. Csak hogy egy párat említsek, összesen 5 ezer külföldi magyar intézmény és szervezet fenntartható működéséhez és folyamatos tevékenységéhez járult hozzá. Az Országgyűlés elfogadta az állampolgársági törvény módosítását, amely lehetővé tette a külföldi magyarság egyszerűsített honosítását, melynek köszönhetően 1,1 millió külföldi magyar lett nemzettársunkból honfitársunk. 2010-ben indult el a Határtalanul!-program annak érdekében, hogy valamennyi közoktatásban lévő fiatal legalább egyszer a magyar állam támogatásával eljusson a szomszédos országok magyar lakta területeire. A 2019-2020-as tanévben már százezer diák utazása lett támogatva, míg 2011-2018 között az utazó diákok száma 300 ezer fő volt. A 2021-es költségvetés-tervezetben a Határtalanul!-program támogatására előirányzott 5,2 milliárd forintnak köszönhetően remélhetőleg még több fiatal tud el látogatni külföldi területekre. Ezenfelül további 17,5 milliárd forint jutna nemzetpolitikai célú támogatásokra. Ezen összeg által folytatódhat a Kárpát-medencei óvodafejlesztési program, a „Szülőföldön magyarul” program, valamint a Kőrösi Csoma Sándor-program is.

A koronavírus-járvány miatt kifejezetten nehéz helyzetbe kerültek művészeti intézményeink. A korlátozások életbelépésével szinte mindennemű bevételtől elestek, és az itt dolgozó művészek és alkalmazottak egzisztenciája veszélybe került. Az élet és a színház kéz a kézben jár. Talán csak Budapest ostromakor történt utoljára, hogy elmaradni kényszerültek az előadások. Kötelességünk a járvány által okozott károkat minél előbb mérsékelni. A kormány kiemelten tekint a művészeti szektor szereplőire, éppen ezért a 2020. évi törvényi előirányzott összeget 17 milliárd 830 millió forintról 21 milliárd 139 millió forintra tervezi emelni 2021-ben. Ez több mint 3 milliárd forint többletet jelent.

Választókerületemben három kiemelt, kultúrstratégiaileg kiemelten fontosnak minősíthető intézmény is működik. Az egyik a világhírű Magyar Állami Operaház. Az Andrásy úton található Operaház jelenleg is felújítják. Az Erzsébetvárosban található Pesti Magyar Színház több mint száz éve egyfajta szimbólumnak tekinthető itt a kerületben. A legfontosabb feladatai a

színpadi műfajok sokszínűségének változatos megjelenítése, így klasszikus és féllklasszikus drámai művek, magyar és külföldi kortárs színdarabok bemutatása, gyermek- és ifjúsági produkciók bemutatása, a polgári színházeszmény megvalósítására törekedve műsorára tűzi és repertoárján tartja Európa és a világ korszerű, a polgári eszmeiséget tükröző színpadi műveit, repertoárján kiemelt szerepet biztosít a magyar polgári fejlődés legjobb színpadi alkotásainak. Terézvárosban található a Budapesti Operettszínház is, amelynek története több mint száz évre vezethető vissza. Az országban egyedülállóan dolgozza fel a hazai és nemzetközi operetteket, zenés darabokat. A költségvetés tervezetében előirányzott források, megállapítható, elősegítik ezen intézmények szakmai feladatainak, művészeti koncepciójának és zavartalan működésüknek a megvalósulását. Bizom benne, hogy hamarosan újra megtelnek a nézőterek, és zavartalanul tud virágozni az utánozhatatlan, mély értelemmel és művészi mondanivalóval teli, magas színvonalú magyar kultúra.

Tisztelt Képviselőtársaim! Az előttünk fekvő költségvetés elfogadásával, úgy gondolom, sikerül újraindítani a koronavírus-járvány után a gazdaságot, és a gazdaságunk, a munkalehetőségek és a munkaalapú társadalom működése ismét visszatér a korábban a polgári kormányzás alatt megszokott felíveléséhez és folyamatos növekedéséhez. Ehhez szükségesek az olyan beruházások, amelyek - ahogy az előbb elhangzott - az „Egészséges Budapest” programban is szerepelnek. Sokszor átélte már a magyar társadalom, hogy a baloldal hogyan torzítja vagy bénítja a magyarság megmaradását szolgáló intézmények, költségvetések megfogalmazását, védekezőképességünket, és hogyan ássa alá a pénzügyi és szervezeti hagyományainkat, értékteremtő eljárásainkat. Sokszor elhangzott ma is, a baloldal már bemutatta, mire képes: államcsőd, pusztulás, hazugság - klasszikus: reggel, éjjel, este -, megsarcolás, leépítés, külföldi hamis, nem Magyarországot szem előtt tartó tanácsadók és intézmények korlátlan kiszolgálása, az egészségügy forrásainak a csökkentése, szétzilálása és kifosztása, szociális érzéketlenség.

(17.00)

Távolabbi és közelmúltunk történelmi tapasztalata és józan eszünk alapján akkor járunk el helyesen, ha a magyarság örök feladatát, a nemzeti megmaradást is szolgáló költségvetést támogatjuk.

Mindezek alapján tisztelettel és jó szívvel ajánlom minden képviselőtársamnak a költségvetés elfogadását. Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypártok soraiban.)*

ELNÖK: A kormány nevében Vargha Tamás államtitkár úr kért szót. Parancsoljon!

VARGHA TAMÁS külgazdasági és külügyminisztériumi államtitkár: Köszönöm szépen a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Országgyűlés! Szijjártó Péter külgazdasági külügyminiszter úr több ízben, több helyen

hangsúlyozta, hogy magyar érdekek mentén magyar külpolitikát folytatunk, csinálunk, és a magyar nemzeti érdekek megvédésében és a magyar nemzeti érdekek érvényesítésében kiemelt szerepet játszanak a nemzetbiztonsági szolgálatok, így köztük az Információs Hivatal is. Ezért örülök, hogy Hübay György képviselőtársam időt és teret szentelt a sajátos körülmények között is a költségvetés tárgyalása keretében az Információs Hivatal költségvetésének, hiszen fontos, a kormányzat is fontosnak tartja, hogy a munkatársaink érezzék a figyelmet és megbecsülést a fejlesztések révén, hogy lépést tudjon tartani a kihívásokkal a hivatal.

Nemcsak a koronavírus-járvány hatásaként, hanem attól függetlenül is egy új politikai és biztonsági környezet van kialakulóban a világban, körülöttünk. Új világgazdasági verseny indul el, amely fontossá teszi egy erős és hatékonyan működő önálló polgári hírszerzés jelentőségét, hiszen erősödik a beruházásokért folytatott vetélkedés. Képviselő úr is említette a kibertér megnövekedett szerepét és annak védelmét, és azt gondoljuk, hogy a költségvetési források biztosítása az Információs Hivatal, polgári hírszerzés számára jó befektetésnek bizonyul, mint ahogy nagyon jó döntés volt az a két évvel ezelőtt hozott döntés, mely szerint az Információs Hivatal, a polgári hírszerzés a Külgazdasági és Külügyminisztérium irányításával, a külügyminiszter irányításával folytatja munkáját. Hiszen nagyon sok párhuzamosság található a minisztérium és a hivatal működésében. Ma divatos kifejezéssel ezeket a szinergiákat, amelyek erősek, ki is kell használnunk, és ez az együttműködés hatékony nemzeti és külpolitikai érdekérvényesítést tesz lehetővé. Az is látható és azt is érzékeljük, hogy a változó biztonsági kihívásokra a hivatal akkor tud jól reagálni, ha többletforrásokhoz jut, és képviselő úr is említette, hogy növekszenek a hivatal költségvetési forrásai.

Engedjék meg, hogy még két gondolatot elmondjak! Nagyon örültem annak, hogy ma délelőtt egy számomra nagyon fontos fejletről is szót ejtett egy képviselőtársam, ez az „Árpád-ház” program keretében megvalósuló székesfehérvári fejlesztés és beruházás, melynek eredményeképpen az Aranybulla kiadásának, kihirdetésének 800. évfordulóján az Árpádok művét bemutató kiállítás nyílna meg az én választókerületemben, Székesfehérváron 2022-ben. A beruházás pedig annak a volt ciszterci rendháznak a felújítása, amely ma a Szent István Király Múzeum épülete, amelynek egyrészt jelentősége az, hogy ez a kiállítás 2022-ben az ország-világ számára megnyílna, de ma, a koronavírus-járvány után különös jelentősége van annak is, hogy ez a beruházás munkahelyeket véd meg, és munkahelyeket teremt Székesfehérváron, mintegy 5,5 milliárd forintos beruházás eredményeképpen újul meg a székesfehérvári múzeum.

És ha Banai Péter államtitkár-kollégám megszólított az önkormányzati költségvetésről szóló vita keretében, igen, valóban Székesfehérvár is örülne, ha olyan kedvezményeket kapna, mint Budapest főváros a szolidaritási hozzájárulásból. De szeretném önöknek elmondani, hogy mi Székesfehérváron a költségvetés

megismerése során és után nem télenkedtünk, hanem kiszámoltuk, hogy a megváltozott költségvetés hogyan érinti az én városomat, és azt gondolom, hogy valóban egy politikai hisztériakeltést hallunk a mögöttünk lévő baloldali padosorokból, hiszen az egyszerű matematikai művelet, amit elvégeztünk, azt mutatja, hogy a változások plusz és mínusz oldala nemhogy egyensúlyban van egymással, hanem az első számítások szerint az én városom 220 millió forinttal több forráshoz jut az államtól a finanszírozás keretében, mint jutott 2020-ban.

Ami veszteséget a városok, nagyvárosok és kisebb települések elszenvednek iparüzési adó tekintetében, az nem a kormányzat döntése nyomán lesz majd, hanem a koronavírus okozta gazdasági visszaesés miatt a cégek által befizetett iparüzési adó különböző mértékben, különböző városokban különböző mértékben, de ebben az évben csökkenni fog. Ezt tudjuk, ezzel számolunk, erre fel vagyunk készülve, és bízunk abban, hogy a hatékony védekezés eredményeképpen, miután az első csatát megnyertük a koronavírus elleni harcban, a gazdaság talpraáll, helyreáll, és az önkormányzati bevételek is visszatérnek majd arra a szintre, amelyen a tavalyi évben voltak.

Tisztelt Elnök Úr! Köszönöm szépen megtisztelő figyelmüket. *(Taps a kormánypártok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, államtitkár úr. A Jobbik képviselője, Stummer János képviselő úr a következő felszólaló. Parancsoljon!

STUMMER JÁNOS (Jobbik): Köszönöm szépen a szót. Tisztelt Ház! Tisztelt Hölgyeim és Uraim! Államtitkár Úr! Én végigolvastam ezt a Ház előtt fekvő költségvetést, és meg kell hogy mondjam önnek, hogy nagyon tanulságos olvasmány volt. Tanulságos, mert végre a maga teljes valójában és egészében láthattam meg, hogy önök milyen Magyarországot akarnak, milyen Magyarországot képzelnek el a következő években, mármint maguknak és a családjaiknak.

Ha egy egymondatos ítéletet és véleményt kellene alkotnom erről a költségvetésről és előterjesztésről, akkor ez az egymondatos ítélet így szól: ez egy gonosz költségvetés, és az a kormány, amelyik ezt a költségvetést a magyar Országgyűlés elé terjeszti, az egy gonosz kormány. Lehet most mosolyogni a bajusza alatt, államtitkár úr, de ez a helyzet. Én nem fogom maguknak megadni azt a lehetőséget és azt az örömet, hogy soronként vitatkozhatják végig velem a költségvetés egyes elemeit a következő percekben. Nem fogom azzal tölteni ezt az értékes időt, hogy arról vitatkozzunk egymással, hogy maguk miért költenek sok száz milliárd forintot a hazugsággyáraikra, értelmetlen és felesleges látványberuházásaikra vagy épp az új nemzeti tőkésosztályuk kistafirozására és feltőkésítésére. Nem erről lesz szó a következő percekben, mert így csak egéruat adnék maguknak ebben a vitában, és egy gonosz kormány nem érdemel semmiféle egéruat.

Nem szabad a sorok között elveszni, hanem elvi kritikát kell megfogalmazni ezzel a gonosz előterjesztéssel szemben, világosan és közérthetően lerántani a

leplet a kormány költségvetésnek öltöztetett, embertelen tervéről. Ez az egyetlen felelős ellenzéki magatartás. És hogy miért mondom ezt? Azért, mert most az a helyzet, hogy ez a költségvetés, ami itt van előttünk, az nem igazságos, nem szolidáris, és nem korszerű. Aki ezt a költségvetést írta, az abban érdekelt, hogy Magyarország továbbra is egy kiszolgáltatott és reményvesztett ország maradjon. Az abban érdekelt, hogy ebben az országban továbbra is kétfajta ember legyen, az egyik, amelyik az urak kedvéért remeg, a másik pedig, amelyik már lemondóan legyint mindenre, ami körülötte zajlik.

Ez a költségvetés nem igazságos, mert nem a munkában, hanem a talpnyalásban szorgalmast segíti. Nem igazságos, mert az adott munkáért járó fizetség nem arányos a munka társadalmi és gazdasági hasznosságával, és nem igazságos, mert a kevesek jólétén, nem pedig a sokak megmaradásán munkálkodik.

(17.10)

Ezzel a mostani előterjesztéssel szemben mi egy olyan igazságos költségvetést akarunk Magyarországnak, amely a gyarapodásban az arra érdemeset segíti, és senkit nem hagy az út szélén.

De ez a költségvetés szolidárisnak sem mondható. Nem szolidáris, mert aki rossz körülmények közé születik, azt nem emeli fel. Nem szolidáris, mert aki önhibáján kívül kerül nehéz helyzetbe és bajba, azt nem segíti meg. És nem szolidáris, mert elsődleges célja nem az általános jólét megteremtése, hanem a maguk korrump rendszerének a további fenntartása, válságoktól függetlenül. Ezzel a mostani előterjesztéssel szemben mi egy valóban szolidáris költségvetést akarunk, amely segít kezet nyújt minden bajbajutottnak, és egy valóban igazságos közteherviselésre törekszik.

De ez a költségvetés nem is korszerű. A régi világ gondolkodását tükrözi, és nem is akar, nem is áll szándékában megfelelni az új korok kihívásainak. Nem ad jövőt, mert nem az oktatásba fektet. Nem ad jövőt, mert nem érdekli, hogy a magyarok egészségesen és egészséges környezetben élhessenek, és nem ad jövőt, mert nem is tekinti ezt érdekének, hiszen nem a gondolkodást, hanem az engedelmességet várja el alattvalónak tekintett polgáraitól. Ezzel a mostani előterjesztéssel szemben mi egy valóban korszerű költségvetést akarunk Magyarországnak, egy olyan költségvetést, amely végre jövőt és reményt ad ennek a sokat szenvedő országnak.

(Az elnöki széklet Jakab István az Országgyűlés alelnöke foglalja el.)

Varga Mihály miniszter úr Orbán Viktor egyik, ha nem a legjobb janicsárja. Janicsár, aki keresztény és magyar gyermekként született, de aztán a török szultán szolgálatába állt, és most ezzel a költségvetéssel esik neki a saját bajba jutott hazájának. Nekem ezt a költségvetés olvasva úgy tűnik, hogy maguk teljesen

elveszítették a kapcsolatot a magyar emberek mindennapi valóságával. *(Fülöp Attila felé:)* Ön is, államtitkár úr, aki most ott vigyorg az első sorban, és mindenfajta szemrebbenés nélkül magyaráz nekünk *(Moraj.)*, akár Ungár Péter képviselőtársamnak, akár bárki másnak, akár a szociális dolgozók felzárkóztatásáról, béreinek rendezéséről legyen szó, vagy akár azokról az emberekről, azokról a honfitársainkról, akik az otthonukban ápolják elesett és beteg hozzátartozóikat.

Tudják maguk egyáltalán, hogy mi folyik ebben az országban? Tudják azt, hogy hány elbicsaklott élet veszi magukat körül? Felfogják-e azt, hogy hány ember van ebben az országban, aki a válság közepén széttárt karokkal nézi és keresi most a saját, illetve a családja jövőjét? Szerintem maguknak halvány fogalma sincs erről, nem tudják. A maguk szemére is hályogot rakott az az ember, aki immár tíz éve ül ott, abban a bizonyos piros fotelban, és hiteti el magukkal, mindnyájukkal, hogy ő okosabb mindnyájuknál, hogy ő tehetségesebb mindnyájuknál, hogy ő rafináltabb mindnyájuknál. Pedig csak egy dologhoz ért, de ahhoz igazán, hogy minden tehetséget, amely veszélyt jelent az ő korrump hatalmára, kiirtson maga körül. De ezt maguk szerintem sokkal jobban tudják nálam.

Én azt mondom maguknak, hogy legyenek végre valóban bátrak. Ne úgy és olyan értelemben, ahogy a főnökük mondja maguknak! Legyenek valóban bátrak! Vegyék észre, hogy ez az ország, ez a nemzet valójában milyen jövőt álmodik magának, milyen holnapot akar magának, a gyermekeinek, a szüleinek és a hazájának! Vegyék észre, hogy ez a nép nem uralkodni akar, de szolgálni sem hajlandó tovább! És még valami: vegyék észre, hogy ha ez több lesz kettőnél, ide fognak jönni ezek az emberek, ide, erre a térre, és nem néhány ellenzéki lesz ezen a téren és ebben a Házban, hanem sok ezer és sok tízezer. És nem, nemcsak a jussukat követelik majd, hanem az igazságukat is. Igazságot, szolidaritást és jövőt akarnak majd maguknak ezek az emberek. És igen, azt akarják majd, hogy a maguk hazug és korrump világa egyszer és mindenkorra véget érjen.

Ezt vegyék észre, amíg nem késő! Szálljanak szembe azzal a zsarnokkal ott, a piros fotelban, álljanak a nép mellé, és vonják vissza ezt a költségvetést! Maguk, mind a 133-an. Köszönöm szépen. *(Taps a Jobbik soraiban.)*

ELNÖK: Tisztelt Országgyűlés! Megadom a szót Banai Péter Benő államtitkár úrnak. Parancsoljon, államtitkár úr! Mielőtt bármit mondana - képviselő úr, a stílus maga az ember; a „vigyorgás” kifejezésre mondom. Köszönöm. Öné a szó, államtitkár úr.

BANAI PÉTER BENŐ pénzügyminisztériumi államtitkár: Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Országgyűlés! Képviselő úr, engedje meg, hogy azzal kezdjem, hogy attól, hogy valami hangzatos, még nem biztos, hogy igaz. Ön rendkívül sok hangzatos kijelentést tett. Nagyon sajnálom, hogy

egyetlenegy ténnyel nem tudta ezeket alátámasztani. Tehát én értem, hogy ön keresi a szebb jövőt, mert nem találja meg ott, ahova tartozott, de kérem, hogy azért azt vegye észre, hogy az elmúlt években az a gazdaságpolitika, aminek a költségvetés egy érdemi részét tette ki, azért mégiscsak azt eredményezte, hogy 2010-hez képest 840 ezerrel nőtt a foglalkoztatottak száma. Mégiscsak azt eredményezte, hogy nem egy-két társadalmi csoportnak, hanem a nemzetgazdaság egészét nézve a lakosságnak, a munkából élőknek kilenc éven keresztül a fizetése átlagosan 7 százalékkal *(sic!)* növekedett.

Kérem, vegye észre, hogy a minimálbér 2010-2020 között, bármilyen csoportot nézünk, a gyermektelenek, a gyermekesek tekintetében reálértelemben hogyan növekedett. A háromgyermekes, minimálbéres keresők - nem azok, akiket ön megnevezett -, a háromgyermekes, minimálbéres keresőknek két és félszeresére nőtt a reáljövedelme. És kérem, vegye észre azt, hogy az a családtámogatási rendszer, amelynek sok százezer család a kedvezményezettje, azt eredményezte, hogy ma a gyermekvállalás sokkal kisebb anyagi terhet jelent, mint korábban, s a kormány minden családnak meg kívánja adni a segítséget annak érdekében, hogy a gyermekvállalás ne legyen egyenlő az anyagi ellehetlenüléssel. Ezek jellemzik a kormány politikáját, a munka és a család elsődlegessége, ez a társadalomfilozófiánk és a gazdaságpolitikánk része.

A 2021-es költségvetésjavaslat is, meggyőződésem szerint, mindenkit támogatni kíván, aki dolgozni szeretne, és aki a gyermekvállalás érdekében nemcsak saját magáról, hanem az egész nemzet hosszú távú fennmaradásáról és a gazdasági rendszerünk fennmaradásáról gondoskodni kíván. Köszönöm szépen, hogy meghallgattak.

ELNÖK: Köszönöm szépen, államtitkár úr. Tisztelt Országgyűlés! Megadom a szót Vargha Tamás államtitkár úrnak. Parancsoljon, államtitkár úr!

VARGHA TAMÁS külgazdasági és külügyminisztériumi államtitkár: Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Csak egyetlen gondolat. A költségvetés vitáján vagyunk, és azt gondoltam, hogy Stummer János képviselő úr mint a Nemzetbiztonsági bizottság elnöke, a költségvetésről és a nemzet biztonságát érintő költségvetésről fog beszélni, és ehhez fog hozzászólni. Tévedtem, ehelyett hallhattunk egy dühödt, demagóg kirohanást, amelynek, azt gondolom, hogy semmi köze nem volt a költségvetéshez, a költségvetés tényeihez és számaihoz. Banai Péter államtitkártársam tiszte a költségvetés számait megvédeni, de erről egy szót nem hallottunk.

Ha szabad egyetlen megjegyzést tennem nyelvész-ként, akkor a helyes megszólítás az „önök”, és nem a „maguk”, tisztelt képviselő úr. Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypártok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, államtitkár úr. Tisztelt Országgyűlés! Megadom a szót Fülöp Attila államtitkár úrnak, Emberi Erőforrások Minisztériuma.

FÜLÖP ATTILA, az Emberi Erőforrások Minisztériumának államtitkára: Köszönöm a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Országgyűlés! Ha itt a felszólalás során megszólítva lettem, akkor engedje meg a képviselő úr, hogy elmondjam, én magam is tényleg mindig bizalommal és előzetes várakozással jövök ide, amikor az ország dolgairól beszélhetünk, és van lehetőségem elmondani a véleményt, de az a helyzet, hogy általában a szociális és gyermekvédelmi terület kapcsán, amit képviselek, valahogy mindig azzal az érzéssel távozom, hogy az ellenzék, a számok és a hitelesség háromszöge valahogy egy egyre instabilabbá és törékenyebbé váló geometriai alakzat, és most sem tudtam más érzéssel lenni itt az elmúlt percek után.

(17.20)

Tehát az az igazság, hogy ha költségvetésről van szó, akkor a költségvetésben a következőt tudjuk mondani, ha szóba hozta az ápolási díj és a gyermekek ott-hongondozási díjának a kérdését. 2010-ben 15 milliárd forint volt az akkori költségvetésben erre a célra elkülönítve. Ez azt jelenti, hogy akkor létezett egy címszó, az ápolási díj, és csak azt kapták. Ma ez úgy néz ki, hogy a 2021-es költségvetésben ápolási díj és gyod jogcímén összesen közel 58 milliárd forint fedezet áll rendelkezésre. Ez azt jelenti, hogy 15-ről 58 milliárd forintra nő, azaz megnégyszereződik ez az összeg, köszönhetően a gyod bevezetésének, és a gyod 2021-es összege 141 680 forint lesz, tehát kifejezetten van előrelépés, és komoly előrelépés történt ezen a területen.

A másik, amit említett képviselő úr, Ungár Péter korábbi felszólalása, ami a bérekre is vonatkozik. Itt is engedjen meg egy számot. Azt szeretném önnek ismételtelen jelezni - ahogy ezt korábban is megtettem -, hogy a béremelés vonatkozásában a szociális területen az elmúlt években is történt előrelépés. Az idei évi 14 százalékos béremelést tartalmazza a költségvetés, ennek köszönhető az, hogy mind az állami intézményfenntartó, mind a nem állami humánfenntartók költségvetési támogatása növekszik. Számokban kifejezve ez úgy néz ki, hogy a béremelés 2010 és 2020 között több mint 100 százalék volt ezen a területen, egyébként az előző nyolc évben pedig a 60 százalékot sem érte el.

Azt gondolom, hogy az ezen a területen dolgozók megbecsülésének alapja az, hogy a számok tekintetében tényszerűségről beszéljünk, mert szerintem a tiszteletünket így tudjuk elsősorban kifejezni irántuk. Köszönöm, hogy meghallgattak. *(Taps a kormánypartok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, államtitkár úr. Tisztelt Országgyűlés! Megadom a szót Boldog István képviselő úrnak, Fidesz-képviselőcsoport. Parancsoljon, képviselő úr!

BOLDOG ISTVÁN (Fidesz): Elnök Úr! Tisztelt Országgyűlés! Tíz esztendeje, hogy a Jóistennek és a választóknak köszönhetően részt vehetek e gyönyörű épületben, ahol a Szent Koronát is őrizzük, a vitákban,

így a költségvetési vitában is. Azt kell mondjam, hogy tíz esztendő alatt csak a stílus változott. Tíz esztendő alatt a kormány által benyújtott költségvetés - amit mi általában támogatunk - egyszerűen nem talált közös pontokat az ellenzékkel. Néha még voltak egész jó javaslatok is, amik talán támogathatóak lettek volna, de a stílus, ahogyan előadják, sajnos egyre jobban változik, és én mindig azon gondolkodtam, hogy miből adódik ez, minek köszönhető.

Én, aki keresztény, nemzeti hitvallású ember vagyok, az a hitvallásom, hogy az első az Isten, a nemzet, a haza és a család, ebből a szempontból vizsgálom a költségvetést, és ebből a szempontból rögtön rá kell jöjjenek arra, hogy már ezekben a dolgokban sem tudunk egyetérteni, így aztán, ha az általunk készített költségvetés ezeket a szempontokat emeli előre, akkor eleve nem tudunk egyetérteni. Hiszen ha mi azt mondjuk, hogy támogatni kell a vallást, a vallásos intézményeket, az egyházi intézményeket, már ebben sem tudunk egyetérteni a baloldali ellenzékkel, mert ők nem értenek ezzel egyet. Ha azt mondjuk, hogy támogatni kell a magyarság határokön átívelő egyesítését, a határainkon kívül élő magyarokat pont úgy, mint a határon belül élőket, ebben sem tudunk egyetérteni. S abban sem tudunk egyetérteni, hogy támogatni kell a magyar családokat, hiszen sem az egykulcsos adót, sem a családi adókedvezményt, sem a CSOK-ot nem szavazták meg a baloldali pártok. Tehát innentől kezdve, ha ebből a szemszögből indulunk ki, akkor jól látható, hogy ezért van az, hogy ők egyébként tíz év óta soha nem tudnak egyetérteni semmivel, ami a magyar költségvetésben van.

Most mik hangzottak el? Stummer képviselő úr a gonoszság költségvetésének nevezte, ez egy gonosz költségvetés szerinte. Gondolom, azért gonosz ez a költségvetés, mert támogatja a határon túli magyarokat, támogatja a magyar családokat; biztos ezért gonosz. De volt, aki azt mondta, bocsánat, Varju László volt, aki azt mondta, hogy az elmúlt tíz év gazdaságpolitikája megbukott. Szeretném elmondani akkor, hogy hogyan bukott meg a magyar kormány gazdaságpolitikája az elmúlt tíz esztendőben, és mi várható a következő években.

Egy idézettel kezdeném. Paksi Endre, az Ossian énekes az egyik dalában, hogy az lesz a győztes, aki talpon marad. Azt kell mondjam, hogy mi, magyarok sok-sok nemzeti tragédiát átélve talpon maradtunk, és a mostani költségvetés is azt mutatja, hogy nemhogy talpon maradtunk, hanem fejlődni fogunk, mint ahogy az elmúlt tíz esztendőben is fejlődöttünk.

Azt mondja az ellenzék, hogy vesztesek lesznek a települések, és vesztesek voltak, rossz volt a gazdaságpolitika. Én egy olyan térségből jövök, amely nem az ország leggazdagabb térsége. Ebben a térségben bizony jelentős volt a munkanélküliség 2010-ben, jóval 12 százalék fölötti, és nagyon sok volt a szegény ember. Az önkormányzatokat tekintve 23 önkormányzatból 20 el volt adósodva. Az elmúlt tíz esztendőben ebbe a térségbe több mint 100 milliárd forint fejlesztés érkezett, ebből több mint 50 milliárd forint érkezett az elmúlt öt esztendőben.

S ahhoz, hogy a munkanélküliséget csökkenteni tudjuk - jelentősen, több mint 60 százalékkal -, nagymértékben hozzájárultak azok a vállalkozások, amelyek sikeresen pályáztak arra a több mint 13 milliárd forintra, aminek a segítségével munkahelyeket teremtettek, és jobb életet biztosítottak az ott élőknek.

Azt mondták, hogy az egészségügy nem fejlődik. Állandóan az egészségügyről beszél az ellenzék, hogy az egészségügy romokban van. Kérem szépen, amikor én országgyűlési képviselő lettem, az egyik városunkban, Mezőtúron az első útjaim egyike a mentőállomásra vezetett. Ezen a mentőállomáson két dologgal találkoztam. Az egyik egy olyan Toyota Hiace típusú mentőautó, amiben 990 ezer kilométer volt akkor, és azon rimázkodtak, hogy csak el tudjanak vele indulni a garázból. Jelentem, odáig jutott ez a mentőállomás, hogy két héttel ezelőtt egy 290 ezer kilométeres mentőautót cseréltünk le egy vadonatújra. Ez egy egész más minőség, s az a fontos, hogy ezt tudjuk tartani. Ezt eredményezték az eddigi költségvetések.

Ezen a mentőállomáson olyan körülmények fogadtak, hogy szinte élehetetlen volt maga a mentőállomás, méltatlan körülmények voltak a dolgozóknak. Mi van ma? Ma, kérem szépen, 130 millió forintos támogatással a városnak van egy gyönyörű mentőállomása, amely megfelel a XXI. századnak. S nemcsak ezt az egy autót cseréltük le természetesen, hanem az összes autót, és hamarosan érkezni fog egy még modernebb autó is erre a mentőállomásra, amely minden egyes követelménynek megfelel a XXI. században.

De hogy maradunk az egészségügynél: a 23 településből 20 településen megoldottuk az orvosi rendelők, rendelőintézetek felújítását. Több mint 600 millió forintot költöttünk rá az elmúlt tíz esztendőben. Bizony nagyon örülnek a csépaiak annak, hogy Csépan XXI. századi körülmények között mehetnek be az orvosi rendelőbe, de örülnek a cibakházaiak, a cserkeszőlőiek, a kengyeliek vagy épp a kétpóiak, ahol legutoljára adták át az orvosi rendelőt.

Fontosnak tartom, hogy ezekbe az orvosi rendelőkbe természetesen műszerek is érkezzenek. Ezekben a pályázatokban műszerek is voltak, és ez egy fontos dolog. Természetesen bízom abban, hogy a 2021-es költségvetésben sikerül a maradék három településen is felújítani az orvosi rendelőket, hiszen ez egy nagyon fontos dolog, és én úgy látom, hogy a költségvetés tartalmaz erre forrást.

De menjünk tovább, hogy mit tartalmazott az elmúlt tíz esztendő: a 23 településből 15-ben 17 bölcsődét újítottunk fel vagy építettünk újat, illetve van folyamatban. Több mint 2,5 milliárd forintot költöttünk erre.

(17.30)

Aztán menjünk tovább, a bölcsődések után következnek az óvodások. 12 településen újítottunk fel óvodákat közel 800 millió forintból, és bizony jó volt látni az óvodásokat akár Mesterszálláson, akár Mezőtúron,

akár Nagyréven - ahol jelenleg például játszóteret építenek a „Magyar falu” programból -, hogy milyen boldogan veszik át az új épületeket.

De jó látni persze a városi óvodákat is, hiszen Homokon vagy éppen Törökszentmiklóson is újítottunk meg óvodákat.

És ha már az oktatásról és a gyermekekről beszélünk, akkor tovább kell lépünk mindenképpen az iskolák felé, hiszen önöknek ott bal oldalon mindig az a heppjük, hogy nem jó a magyar oktatás. Kérem szépen, a magyar oktatás szerintem jó. Közel kétmilliárd forint érkezett a térségbe iskolafelújításra, ebbe beleértendő általános iskola és középiskola is. Jelenleg is tartanak beruházásokat, megújultak akár falusi iskolák, és megújultak városi iskolák is. Én azt gondolom, hogy ez az eredmény nagyon fontos. Hamarosan elindul Mezőtúron a Teleki Blanka Gimnázium felújítása, Tiszaföldváron megújult a Hajnóczy Gimnázium, de jelen pillanatban is tart Mezőtúron a Rákóczi úti iskola felújítása. És természetesen falusi iskolákat is újítottunk meg.

És hogy továbblépjünk, mert nagyon halad az idő: mire költöttünk még vidéken? El kell mondjam, hogy a 23 településből mind a 23 településen történtek fejlesztések, a legkisebb településen is történtek, a legkisebb településen is százmillió forint feletti fejlesztés történt az elmúlt években. Turisztikai fejlesztést hajtanak végre több mint másfél milliárd forintból a térségben Cibakházán, Cserkeszőlőn, Kunszentmártonban, Mezőtúron. És ezt folytatni fogjuk 2021-ben is, hiszen a költségvetés ad rá lehetőséget.

De a kultúra területén is sokat léptünk előre, hiszen több mint másfél milliárd forintból megújultak a kultúrotthonok, falvakban is, mint Szelevényben, Örményesen, Kétpón, és városokban egyaránt.

Természetesen a „Magyar falu” programnak és más programoknak köszönhetően piactereket újítottunk fel, illetve arra is gondoltunk, hogy akik tanyákon élnek, azoknak is tudjunk segíteni, hiszen az a fontos, hogy ők is be tudjanak kapcsolódni az életbe, ezért tanyagondnoki autókat segíttünk vásárolni az önkormányzatoknak Cibakházán, Mezőhéken, Szelevényben, Tiszainokán, Tizsakürtön.

Az egyik legfontosabb dolog mégis vidéken az utak és a járdák állapota. Ebben is próbáltunk élen járni, hiszen közel kétmilliárd forintból újultak meg belterületi utak Cibakházán, Cserkeszőlőn, Kuncsorbán, Kunszentmártonban, Mezőtúron. Azt gondolom, hogy ez nagyon fontos. És a térség kerékpárút-hálózata is jól fejlődik, hiszen Cserkeszőlőn, Martfűn, Mezőtúron épülnek kerékpárutak. Ezt nagyon fontosnak tartom.

De ahhoz, hogy a térség tovább tudjon fejlődni, és 2021-ben a költségvetésből még egy kicsit előrébb tudjunk lépni, fontos, hogy a M44-es út és az M4-es út fejlesztése halad a térségben. Ez hozhat igazán sok befektetőt a térségünkbe, és azt gondolom, hogy 2022-re mind a két út elkészül.

Reményünk van arra, miután a települések elkészítették a következő tíz évre szóló fejlesztési tervüket, hogy a következő tíz évben megépülhet a Csongrád-Csépa összekötő híd és az odavezető út, illetve a

Szarvas-Mezőtúr összekötő híd is megépülhet. Ez régi vágya a két térségnek, hiszen ezzel sokkal könnyebb lenne a közlekedés a megyék között és a települések között.

Bízom benne, hogy elkezdhetjük még ebben a ciklusban az M4-es út építését Berettyóújfalui, én azt gondolom, hogy erre is van lehetőség 2021-ben. Illetve nagyon fontosnak tartom, hogy a Kunszentmártont elkerülő út Szentés felé, ez a beruházás el tudjon indulni. Erre is lehetőséget ad a 2021-es költségvetés.

Összességében azt tudom mondani, hogy az önkormányzatok az elmúlt tíz esztendőben is folyamatosan több és több forrást kaptak, és több mint százmilliárd forinttal több forrást fognak kapni jövőre is.

Fontosnak tartom még elmondani önöknek, hogy az a hitvallás, amit önöknek elmondtam, megkülönböztet bennünket, nemzetieket és balliberálisokat. Én abban bízom, hogy úgy, ahogy eddig is az elmúlt tíz esztendőben, a Jóisten segítségével, a magyar emberek munkájának köszönhetően a 2021-es költségvetés pontosan ugyanolyan jól fog teljesülni, vagy inkább túlteszi magát, mint az elmúlt években, és akkor még több forrás juthat arra, hogy a magyar családokat, a magyar nemzetet segítsük. Én arra kérem minden képviselőtársamat, hogy támogassák a 2021-es költségvetést. Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypartok soraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! Megadom a szót Bangóné Borbély Ildikó képviselő asszonynak, MSZP-képviselőcsoport. Parancsoljon, képviselő asszony!

BANGÓNÉ BORBÉLY ILDIKÓ (MSZP): Köszönöm szépen, elnök úr. Boldog István képviselő úr után elég nehéz megszólalni. Szerintem tényleg sokat imádkozzon a következő időszakban, rá fog férni.

És akkor térjünk ki a 2021. évi költségvetésre. A 2021. évi költségvetés azt bizonyítja, hogy a kormány nemcsak akkor hagyja cserben a társadalomnak a kormány segítségére számító csoportjait, tagjait, amikor szalad a szekér, hanem akkor is, amikor valójában nagy baj van. Habár megállapítja a tervezet, hogy a koronavírus-járvány felülírta a hazai gazdasági-társadalmi folyamatokat, sőt leszögezik, hogy központba helyezik az emberek védelmét, a világméretű koronavírus-járvány elleni védekezést, ehhez képest mégsem látni érdemi intézkedéseket a szociális területen. Márpedig egy válságban a szociális hálón mindig erősíteni kell, nem pedig hagyni tovább foszlani, főként, ha 4,8 százalékos gazdasági növekedéssel, 6,9 százalékos keresetnövekedéssel és 3 százalékos inflációval számol a kormány. Márpedig nekünk egy elhasznált, szanaszét tépett, hatalmas tártongó lyukakkal teli szociális hálón van, amelyen az elmúlt tíz évben is több tízezer ember esett ki és maradt ellátás nélkül vagy mondhatni, az út szélén.

A mostani járvány, majd a kormány hibás döntései miatt gazdasági válságban tízezrek maradnak járadék vagy segély nélkül a következő hónapokban, olya-

nok, akiken a törlesztési moratórium nem segít, akiknek egyik napról a másikra szűnt meg a munkája, vagy akik eddig sem rendelkeztek megfelelő jogviszonnyal, mert nem jelentették be őket. Rajtuk csak egy jól megerősített szociális támogatási rendszer tudna segíteni. Ehhez képest azt látjuk, hogy a kormány semmihez nem nyúl a 2021-es költségvetésben, annyira nem, hogy a jövő évi költségvetést megalapozó törvényjavaslat sem a szociális törvényt, sem a gyermekvédelmi törvényt, sem a családtámogatásokról szóló törvényt nem érinti. A nyugdíjtörvényt is csak egy jogtechnikai pontosítás miatt, de nem az alacsony nyugdíjak felzárkóztatása vagy a nyugdíjminimum megemlése miatt változtatják. Láthatóan tehát a kormány szerint minden rendben van a szociális és a 13 éve változatlan összegű családi támogatások rendszerében, különben nem hagyná érintetlenül a területet szabályozó törvényeket.

De elsősorban a jobb helyzetűeknek járó családvédelmi akcióterv elemeire további súlyos milliárdokat költ a kormány. Az egyik ilyen támogatás ugyebár a nagycsaládosok autóvásárlási támogatása, amely 50 százalékkal emelkedik. Nem biztos, hogy egy válság idején ez az a támogatási pont, amit ennyivel kell emelni.

Ehhez képest minimális eltéréseket mutatnak a makroadatok, de érdemi áttörés így sem látható. Az államháztartás konszolidált kiadásairól szóló táblázatok szerint jövőre a kiadások 57,5 százaléka jut jóléti kiadásokra az idei 56,4 százalékhoz képest. A nominális adatok szerint majdnem 700 milliárd forinttal jut több a jóléti kiadásokra, funkciókra. Ugyanakkor, ha GDP-arányosan kiszámoljuk a kiadási sorokat, akkor az látszik, hogy idén a GDP-nek 25,36 százaléka jutott jóléti funkciókra, jövőre viszont ez csak 24,79 százalék. Tehát hiába beszél az emberek védelméről a kormány, növekvő GDP mellett is arányaiban kevesebbet szán jóléti funkciókra, oktatás, egészségügy, szociális ellátás és a többi.

Itt egy kicsit beszéljünk arról, hogy a családi támogatásokban hogyan állunk. Ahogyan az előző években, úgy a babakötvény összegei jövőre is változatlanok maradnak. Nem változik a rászoruló gyerekek évi kétszeri támogatása sem. Az alanyi jogú családi támogatásoknál, illetve azoknál a szociális ellátásoknál, amelyeknek fajlagos összegét sok éve nem emelték, a kiadási sorok nem mindenhol csökkennek, de nem is változnak meg ugrásszerűen. Ez talán a válságra szóló továbbfolyósítások hatása, mindenesetre a különbség minimális, és már tudjuk, hogy az egyes ellátások összegének emelése nem várható. Itt mondjuk már mi évek óta, hogy a tíz éve változatlan családi pótlékhoz hozzá kellene a kormánynak nyúlnia. Az egygyermekes családok esetén emeljék 24 400 forintra a családi pótlékot.

(17.40)

Az egy gyermeket nevelő, egyedülálló szülő esetén 27 400 forintra, a kétgyermekes család esetén 26 600 forintra, a két gyermeket egyedül nevelő családnál

gyerekenként 29 600 forintra, három- vagy többgyermekes családnál 32 000 forintra és a három vagy több gyermeket nevelő egyedülállónál gyerekenként 34 000 forintra kellene emelni. A tartósan beteg, illetve súlyosan fogyatékos gyermeket nevelő család esetén, valamint a gyermekotthonokban vagy szociális intézményekben élő, továbbá nevelőszülőnél elhelyezett tartósan beteg, illetve súlyosan fogyatékos gyermek után 46 600 forintra kellene emelni, és tartósan beteg, illetve súlyosan fogyatékos gyermeket nevelő egyedülálló esetén a tartósan beteg, illetve súlyosan fogyatékos gyermek után 51 800 forintra.

Folyamatosan mondjuk minden évben, és betervezzük ezt a módosítást is, hogy egy 13. havi családi pótlék beillesztése kellene, amit mondjuk, augusztus végén kapnának meg a családok. Amit önök kommunikálnak mindig, hogy augusztusban hamarabb érkezik a szeptemberi családi pótlék, az nem elegendő. Mi azt mondjuk, hogy be kellene vezetni egy plusz családi pótlékot a családok megsegítésére.

Itt egy kicsit a babakötvényre visszatérve, azt ugyebár nem tagadják le, hogy a babakötvényt amúgy a szocialista kormány vezette be, bár ez az összeg azóta nem változott.

Nagyon fontos lenne, hogy azokat a családtámogatásokat emeljék, amit ugyebár tíz éve a kormány nem volt hajlandó emelni. Itt még egyetlenegy tételt engedjenek meg nekem, hogy elmondjam, hogy többször kezdeményeztük már, hogy a középiskolásokra is terjesszük ki a közétkeztetési támogatást, ami azt jelenti, hogy aki rászorul, ott is ingyen kaphassa meg az egyszeri meleg ételt és hozzá a tízórait és az uzsonnát. Ezt többször benyújtottuk, de önök folyamatosan leszavazták.

Azt láthatjuk, hogy a jövő évi költségvetésből eltűnt körülbelül 12 milliárd forint az idei évhez képest, ami bölcsődefejlesztési programhoz kapcsolódik. Még mindig nagyon sok teendője lenne a minisztériumnak, hogy megépüljön az a mennyiségű bölcsőde, hogy megfelelően tudjuk ellátni a bölcsődéskorú gyerekeket, és ott épüljön bölcsőde, ahol kimondottan szükség van rá. Erre nagyobb hangsúlyt kellene fektetni a 2021-es költségvetésben.

Még a gyermekétkeztetésre hadd térjek vissza! Az idei gyermekétkeztetési támogatásra 82,5 milliárd forint volt betervezve, és a jövő évi költségvetésben 86,2 milliárd forint szerepel. Én szeretném megtudni, hogy mekkora maradvány maradt a közétkeztetésben a koronavírus-járvány miatt, mert a gyerekek otthon voltak, és nem kapták meg. Ugyebár volt rá lehetőségük, hogy igényeljék a szociálisan rászoruló gyerekek az ingyénétkézést ezalatt, ezt nem fogom letagadni, hogy igénybe vehették volna, ha akarják, de azt látjuk, hogy ha csak a saját lakókörnyezetében az ember lekérdezte az adatokat, minimális volt azoknak a gyerekeknek a száma, akik mondjuk, a koronavírus-járvány alatt igénybe vették ezt. Ennek több oka is lehet. Meg kellene nézni, hogy mekkora maradvány marad majd ez alatt az időszak alatt. Szerintem több tíz milliárd forint-ról beszélünk, ami megmaradt a mostani szűk három hónapban, és meg kellene nézni.

Akkor is kezdeményeztük, hogy valamiféle támogatást kellene a szülőknek, ezeknek a családoknak adni, mert a legnagyobb terhet a koronavírus-járvány alatt a magyar családok viselték. Akár ha csak az oktatást nézzük, akár ha az étkeztetést, akár ha a munkahelyek elvesztését. Itt kiemelném külön azokat az édesanyákat, akik mondjuk, munka mellett még a gyerekekkel tanultak, közben még az étkezési feladatok is ráhárultak, mert az oktatási intézményben nem tudták igénybe venni. Iszonyatosan nagy teher volt ez alatt az időszak alatt a magyar családokon.

Én tettem fel írásbeli kérdést ezzel kapcsolatban, hogy mit tudnak önök arról, hogy hány gyermek vette igénybe ez alatt az időszak alatt, és hányan maradtak ki, és mi lesz az itt maradó összeggel, amit nem költöttek a gyerekekre. Azt látjuk, hogy a jövő évi költségvetésben amúgy a nyári szünetre betervezett szociális étkezés továbbra sem növekedik. Itt minden évben elmondom, hogy van egy kis hézag ebben a nyári szociális étkeztetésben, mert ugyebár nem automatikusan jár a gyerekeknek, hanem a szülőknek igényelni kell. Erről már több felmérés készült, hogy azért jó néhány tízezer gyerek csak azért esik el a nyári szociális étkezéstől, mert netán vagy a szülő nem tud róla, hogy ezt milyen úton-módon veheti igénybe, a másik meg, hogy szégyelli azt, hogy ő ebbe a körbe tartozik, hogy szegényeségi okok miatt kellene hogy a gyerekének kérje ezt az ellátást. Viszont a kormánynak meglévő adatbázisa van arról, hogy hány gyermeknek kellene biztosítani évről évre ezt az ellátást. Szerintem ezt végre megfogadhatnák, hogy legyen már automatikus, hogy ki kapja meg nyáron ezt a szociális ellátást, és nem kellene, hogy mindenféle kérelmekkel forduljanak a városi vagy a települési jegyzőhöz.

Nagyon sok mindent lehetne a szociális ellátásoknál mondani, hogy mi az, ami hiányzik, és nem változott az elmúlt tíz évben. Itt hadd emeljem ki azt, hogy a koronavírus-járvány rámutatott arra, hogy mekkora lyukak vannak, akár a gyermekvédelemben, akár a szociális ellátásban, mekkora lyukak vannak a családtámogatási rendszerben és az idősgondozásnál is.

Engedjék meg, hogy egyetlenegy példát hozzak. Felmérések vannak arról, hogy 30 százalékkal, legalább 30 százalékkal nőtt a családon belüli erőszak feltárt eseteinek a száma. Többször vitatkoztunk arról, hogy hogyan kellene ezt a problémát megoldani, hogy most kell ratifikálni az isztambuli egyezményt vagy nem. Mi erről az oldalról folyamatosan azt mondjuk, hogy kell, önök azt elutasítják, sőt most már egy politikai nyilatkozat is született erről, hogy a Fidesz-KDNP-kormány nem hajlandó ezt ratifikálni.

Viszont abban egyezünk meg, hogy a jelzőrendszer megerősítéséhez - és ez nem csak a családon belüli erőszakhoz kapcsolódik - hogyan kellene megerősíteni a védőnői hálózatot. Hogyan kellene a gyermekorvosi hálózatot megerősíteni? Hogyan kellene a gyermekvédelmi hálózatot, hogyan kellene a rendőrségnek ezt a részét megerősíteni? A bíróságoknak ezen része, aki foglalkozik ezekkel az ügyekkel, mind-mind ezt tartalmazza, és nagyon rávilágított a koronavírus-járvány,

hogy melyik réteg Magyarországon az, aki a legsérülékenyebb. Azt gondolom, hogy pontosan a szociális terület az, ami a következő, a 2021. évi költségvetésből kimaradt. Ezt a részt kellene a legjobban megerősíteni: a védőnői szolgálatot, a gyermekvédelmet, a gyermekorvosi hálózatot. Tegnap elmondtam, hogy mekkora hiányosságok vannak, lassan egymillió emberről beszélünk, aki a mindennapi alapvető orvosi ellátáshoz csak azért nem tud hozzájutni, mert nincs háziorvosa az adott körzetben, és évről évre rosszabb adatokról beszélünk, mekkora hiány van a gyermekorvosokból, a fogorvosokról jóformán már nem is tudunk adatokat közölni.

Szóval, lenne mit csinálni, és azt gondolom, hogy sokkal több költségvetési forrást kellene erre a területre biztosítani, pontosan azért, mert most jöttek ki azok a hiányosságok, amik az elmúlt tíz évben elmaradtak. Köszönöm szépen, elnök úr. *(Taps az ellenzék soraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő asszony. Tisztelt Országgyűlés! Megadom a szót Hajdu László képviselő úrnak, DK-képviselőcsoport. Parancsoljon!

HAJDU LÁSZLÓ (DK): *(Miközben próbálja felűzni a mikrofonját.)* Nem gondoltam, hogy ilyen hamar rám kerül a sor...

ELNÖK: Képviselő úr, megértését kérem, itt én a saját dokumentumomat néztem, és közben a képernyőn meg volt egy változás, elnézését kérem. Felszólásra következik Vinnai Győző képviselő úr. Elnézésüket kérem!

DR. VINNAI GYŐZŐ (Fidesz): Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Tisztelt Ház! Tisztelt Államtitkár Urak! A költségvetés tárgyalása mindig fontos eseménye a parlamenti ülészakának. Évek óta már, hogy a tavaszi ülészakban tárgyaljuk a költségvetést, és így nagyobb biztonságot adunk a jövő évnek.

(17.50)

Különleges most ez a költségvetési helyzet, mert egy járvány közepén tárgyaljuk. Éppen ezért nagyon fontos, hogy a költségvetés, amely a gazdaságvédelem költségvetése - ezt sokan elmondták már -, a járványügyi helyzet fenntartása mellett készül, s ez a vita is azt mutatja, hogy átlátható és világos célokat megfogalmazó költségvetésre van szükségünk 2021-ben. Többen említették már, hogy a családok és a biztonság költségvetése is.

Én az oktatásról, a felsőoktatásról, a kutatás-fejlesztésről és az innovációs lehetőségekről fogok beszélni, s azt szeretném megfogalmazni, hogy minden területre több forrás jut, így az oktatásra is. Ha a fő számot nézzük, akkor ez 80 milliárd forint, és a felsőoktatás, az egyetemi világ, a kutatás-fejlesztés világa, az innováció világa pedig azért fontos, mert ha ide fektetünk

be, akkor nagy eredmények szülehetnek. Én nem úgy különböztetem meg, mint a baloldal, hogy tudásalapú vagy munkaalapú társadalom, hanem azt mondom, hogy tudás- és munkaalapú társadalom, mert ha szakképzett, kvalifikált munkaerőt képezünk, akkor az munkát talál. A számok is jól mutatják, hogy a diplomás-munkanélküliség volt a legalacsonyabb a válság előtt, de most különleges helyzet van. Ha ezt nézzük, akkor Magyarország előttünk fekvő költségvetése - ahogy a pénzügyminiszter úr mondta az expozéban - egy ütészálló, válságálló költségvetés, mert a gazdasági alapok jók, az elmúlt nyolc-tíz év gazdasági alapjai, ezért ez a költségvetés véleményem szerint megfelelő módon tervezett, vállalható és megvalósítható költségvetés.

Sajnálom, hogy Potocskané Kőrösi Anita kiment az ülésteremből, akit reggel óta itt láttam. A tegnapi hozzászólásában egy kicsit nehezen tudtam értelmezni, amikor azt mondta, hogy átláthatatlan és értelmezhetetlen ez a költségvetés. Sőt, a felsőoktatásról azt mondta, nem igaz az, hogy az oktatásra több forrás van, mert kevesebb forrás jut a felsőoktatás területére. Szeretném elmondani Potocskané Kőrösi Anitának, ne felejtjük el, hogy modellváltásban vagyunk a felsőoktatásban. A Corvinus-modellt jól ismerjük, és nemrég volt a tisztelt Ház előtt az a hat egyetem, amely alapítványi formában fogja megkezdeni a működését. Ez is a támogatási rendszert, a kiadás-bevétel rendszerét változtatja meg. Azok már nem igényelnek annyi kiadást az államtól, hiszen a bevételeikkel saját maguk gazdálkodnak. De erre még ki fogok térni ebben a vonatkozásban.

Tisztelt Képviselőtársaim! A jövő évi költségvetés a felsőoktatás területén megfelelő forrást tartalmaz ahhoz, hogy a felsőoktatás, az egyetemi, főiskolai világ stabilan és megfelelően működjön. Az ország pénzügyi és gazdasági stabilitása az elmúlt években lehetővé tette, hogy a legnagyobb figyelmet és a legtöbb forrást fordítsuk a felsőoktatási rendszer működésére. Ezért számos sikert könyvelhettünk el. Tény azonban, hogy az egyetemi oktatás, a kutatás-fejlesztés és az innovációs tevékenység igazi megmértetése egy olyan nemzetközi versenyben zajlik, amelynek szereplői és szabályszerűségei egy globális világban játszódnak és állandóan változnak. Ha állandóan változnak, akkor ezért állandó megújulást követelnek a nemzeti keretek között működő intézményektől.

Tisztelt Képviselőtársaim! Többen szóltak már itt Trianonról, a Trianon utáni helyzetről. Engedjenek meg nekem egy rövid párhuzamot! 1920 után Klebelsberg Kunó vallás- és kultuszminiszter - oktatási miniszter, illetve kultuszminiszter volt, ahogy akkor hívták, s egyben parlamenti képviselő is volt a Bethlen-kormány minisztereként - azt mondta az egyetemi szférával kapcsolatban: nagyon fontos, hogy az egyetemnek ne csak oktassanak, hanem kutatómunkával is foglalkozzanak, a kutatómunka bázisai legyenek. Én is vallom, hogy az egyetemeken és más kutatóintézetekben is alapkutatásokkal és alkalmazott kutatásokkal kell foglalkozni.

Milyen képzést kínálnak az egyetemeink? Piaci igényekhez alkalmazkodó képzést, megújuló, versenyképes, rugalmas szakemberképzéssel járuljanak hozzá a magyar, illetve - kitekintenek - a közép-kelet-európai gazdaság fejlesztéséhez. Több tudományban szakindítási engedéllyel, nappali, esti és levelező formában indíthatnak képzést, akkreditált képzést. S még egyszer aláhúzom, Széchenyivel együtt vallom, hogy szükség van a kiművelt emberfőkre, szükség van a tudásra, a mai magyar felsőoktatásnak tudásalapúnak kell lenni, de ez a tudásalap nemcsak elméletben kell hogy megjelenjen, hanem a munkaalapú társadalmat, a teljes foglalkoztatottságot is segítenie kell.

Ahogy említettem, modellváltás is folyik az egyetemi szférában. A Corvinus Egyetem példát mutat egy új modellel, és nem olyan régen fogadtuk el, hogy hat további egyetem alapítványi formában működik. Ez nagyobb önállóságot jelent az egyetemek számára, de nagyobb lesz a felelősségük is, hiszen a fejlődés versenyalapú perspektívái nyílnak meg előttük, amely alkalmazkodást, szemléletváltást, merész újításokat, teljesítményelvűséget és kooperációs készséget követel meg tőlük. Ez az új egyetemi világ.

Nem arról beszélünk - majd még szólok itt az ösztöndíjról és a PhD-képzésről -, hogy tandíjat akarunk bevezetni, lásd Bokros-csomag, nem Bolognát akarunk bevezetni, lásd olyan képzések, amelyekkel nem tudnak elhelyezkedni a hallgatók, vagy túlképzést adunk egy-egy területen, amikor csak az volt a cél, hogy a bemenet meglegyen, de az output, a kimenet már nem érdekelt senkit. Nem PPP-s programokat akarunk az egyetemi szférában, amit most drága áron ennek a kormánynak kell kiváltania. Az elmúlt években történt is erre nemcsak hogy kísérlet, hanem több konkrét példa is.

A jövő évi költségvetésben az Innovációs és Technológiai Minisztérium számai szerint 473 milliárd forint a kiadás, 324 milliárd a bevételi előirányzat, és 148,3 milliárd forint a támogatási előirányzat. Többféle szám, többféle támogatás forog közkézen, hogy mennyi a fő száma az egyetemi szférának és a kutatás-fejlesztésnek. Én azért hoztam a minisztérium fejezetét, mert ezek egzakt számok.

Tisztelt Képviselőtársaim! A jövő évi költségvetéssel kapcsolatban el kell mondjam, hogy milyen célok lehet ebben a szférában kitűzni. Az egyik, hogy javuljon az oktatási infrastruktúra, javuljon a K+F, a kutatás-fejlesztés infrastruktúrája, és erősítsük meg az informatikai szolgáltatásokat. Azt hiszem, egyik oldalon sem kell magyaráznom, hogy miért fontos az informatikai szolgáltatások megerősítése. Pont a járványhelyzet bizonyította be azt, hogy a digitális oktatásnál, az online tanulásnál az egyetemi világban, de akár a köznevelés vagy a szakképzés világában is milyen fontos, hogy megfelelő eszközök álljanak rendelkezésre.

Az egyetemekenél természetesen korszerű oktatási és hallgatói tereket kell létrehozni, illetve ezeket kell bővíteni, s a kutatás és az innováció modern infrastruktúráját kell kiépíteni. Engedjék meg, hogy szóljak

a közösségi felsőoktatásról is, mert vannak olyan régiók, ahol közösségi felsőoktatást kell létrehozni, hogy ott is elérhető legyen a felsőoktatási kínálat.

Tisztelt Képviselőtársaim! Mindehhez kiváló oktatókra, mondhatnám, iskolateremtő tanárookra van szükség, ezért a költségvetés tartalmazza azt, hogy a doktori képzésben 1300 főről 2 ezer főre emeljük a keretszámot. Ez 2 milliárd többletet jelent. Ez tartalmazza a PhD-hallgatók ösztöndíjait és képzési támogatásait; tehát 2 milliárd forint.

Ahhoz, hogy a hallgatók motiváltak és elkötelezettek legyenek, ösztöndíjmelésre is szükség van. Idén február 1-jén megtörtént az ösztöndíjmelés 40 százalékkal, és ennek a többlete is megtalálható a jövő évi költségvetésben - ami természetesen áthúzódik - 424 millió forint értékben, és számos képzési terület költségkeretének a maximuma is megemelésre került mintegy 3 milliárd forint értékben.

(18.00)

De hogy konkrét pontokat is kiemeljek önöknek, csak néhány infrastruktúrát érintő tételt sorolnék fel a teljesség igénye nélkül. A „Modern városok” program részeként a Pécsi Tudományegyetemen két nagy program is elindult: az idegen nyelvű képzés bővítése és a gyakorlati orvosképzés és a kutatások feltételrendszerének bővítése. Zárójelben jegyzem meg: ez pénzt is hoz külföldi hallgatók, az orvostanhallgatók idevonzásával külföldről, akik fizetnek a képzésért, így van ez Pécsen, így van ez a Semmelweis Egyetemen, így van ez Debrecenben. Tehát azt mondhatom, hogy például a pécsi egyetemen 650 millió forintba kerül ez a képzésbővítés; a Debreceni Egyetemen van egy 700 millió forintos bővítés; szerepel a Mádi Bor Akadémia létrehozása, az akadémia kutatási tevékenységének támogatása; a diákolimpiákra 293,2 millió forint forrás kerül biztosításra; illetve a Moholy-Nagy Művészeti Egyetem Dizájn Kompetencia Központjára - a művészeti oktatás is fontos - 545 millió forintot fordítunk.

Engedjék meg nekem, hogy egy kicsit gyorsítsak, mert néhány szót szeretnék beszélni a kutatás-fejlesztésről és az innovációról is, néhány gondolati elemet erről is szeretnék mondani, mert azt hiszem, hogy a kutatás-fejlesztésben mi, magyarok mindig erősek voltunk, és az alapkutatásokat kell erősíteni. Ennek megvannak a megfelelő keretei, például a Nemzeti Kutatási, Fejlesztési és Innovációs Alap biztosítja azokat a szakterületi forrásokat, amelyekre építve a magyarországi vállalkozások technológiai és hatékonysági fejlődésen, megújuláson mehetnek keresztül. Csak felsorolásszerűen, hogy milyen népszerű programok támogatása folyik ebből az alapból: piacvezérelt vállalati kutatás-fejlesztés, „KKV Start” program vagy a vírushelyzethez kapcsolódó kutatások - ugye, az oltóanyagról hallottunk már, hogy a magyarok ebben is élen járnak, hogy a vírushelyzetben komoly kutatások folynak.

Tisztelt Képviselőtársaim! Említettem néhány konkrétumot, most hadd említsek meg néhány területet, néhány kiemelt szektort, ahol a gazdaságvédelmi

akcióterv keretében kutatás-fejlesztés, modernizáció valósul meg, és ebben nagy szerepet kap az innovációs potenciál növelése: egészségipar; élelmiszeripar, ez egy nagyon fontos terület, és szerintem erre oda kell figyelni; más mezőgazdasági területek, a mezőgazdaság egyébként is jól teljesít ebben a nehéz helyzetben; az építőipar, én olyan területről jövök, Szabolcs-Szatmár-Bereg megyéből, Nyíregyháza környékéről, ahol az építőiparnak nagyon fontos szerepe van; valamint a közlekedési és logisztikai területek is fontosak. Jó hír, hogy a jövő évi költségvetés lehetőséget biztosít arra, hogy az összes GDP-arányos kutatás-fejlesztési és innovációs ráfordítás tovább növekedjen Magyarországon.

Néhány konkrét területet szeretnék még kiemelni, ahol a kutatás-fejlesztés megjelenik. Ilyen például, hogy a Nemzeti Kutatási, Fejlesztési és Innovációs Hivatal előirányzata biztosítja a „Nemzeti laborok” programot, és itt csak egyet mondom: a szegedi lézerkutatót, a szegedi ELI-t, a lézerkutatót, amely - ideírtam magamnak, hogy nagyon nagy szám, amiben persze uniós forrás is van, nemzetközi szinten is fejlesztendő, de a magyar költségvetés is hozzáteszi a maga részét - 240 millió euróval szerepel itt, ami, ha jól számolok, olyan 90 milliárd forint, 90 milliárd forint maga ez a lézerkutató központ, a létrehozása, a működtetése, az ottani kutatások támogatása.

Tisztelt Ház! Mi a cél a kutatás-fejlesztés területén? Ez talán úgy foglalható össze, hogy a kutatás-fejlesztés és az innováció hozzá kell hogy járuljon a társadalom és a gazdaság számára hasznosítható termékek, szolgáltatások fejlesztéséhez. A cél ennek megfelelően egy olyan keretrendszer, tudásipari környezet létrehozása, ahol az állami és vállalati befektetések mértéke növekszik, és az erőforrások növekvő hatékonysággal hasznosulnak.

Azt szeretném még önöknek elmondani - mert elszaladt az idő -, hogy három nagy terület van, ahol a célok megvalósításához rendelkezésre állnak a források, az erőforrások: az egyik a Szellemi Tulajdon Nemzeti Hivatala, mintegy 4 milliárd forint, a saját bevételeiből működik, nincs költségvetési támogatása; a Nemzeti Kutatási, Fejlesztési és Innovációs Alap, ahol 137 milliárd forint található, a saját bevétele 120 milliárd; és a Nemzeti Kutatási, Fejlesztési és Innovációs Hivatal, ahol 23 milliárd forint a kiadás, és ebből 21,2 milliárd forint az állami támogatás. Lehet tehát látni, hogy az állam, a kormány, mondhatom azt, hogy az állam felelősen kiveszi a részét a kutatás-fejlesztésből.

Befejezésül, mielőtt összegezném, csak felsorolás-szerűen mondanám el, hogy a Nemzeti Kutatási, Fejlesztési és Innovációs Alap milyen programokat futtat - már csak erre van időm -, például a kutatási alap-részhez a következő programok tartoznak: új nemzeti kiválóságprogram, „Elvonal” kutatási kiválósági program, mecenatúra-program, tématerületi kiválósági program, elektronikus információszolgáltatási program. Az innovációs alaprésznél pedig már említettem a piacvezérelt vállalati kutatás-fejlesztési támogatást, a „KKV Start” programot, a „Gyorsítósáv” programot, a

„Startup factory” programot, az iparjogot, és még sorolhatnám hosszasan.

Tisztelt Képviselőtársaim! Azt szeretném kérni önöktől, a baloldaltól is, hogy támogassák a költségvetés ezen részét, a költségvetés egészét, mert véleményem szerint ha az oktatási kiadásokat nézzük, ha az oktatási fejlesztéseket nézzük, akkor egy jó befektetés a jövőbe ez a költségvetés, amelynek célja, hogy Magyarország egy olyan ország legyen, ahol a diplomás munkaerőt, egyáltalán a munkaerőt, a megfelelő tudást a társadalom magas szinten értékelje. Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypártok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! Most következik felszólalásra Hajdu László képviselő úr, DK-képviselőcsoport - a megértését kérem ismételten -, öné a szó.

HAJDU LÁSZLÓ (DK): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Államtitkár Urak! Tisztelt Ház! A költségvetéshez, azt gondolom, a varázsszavak mind a két oldalról elhangzottak már, ilyenkor hozzászólni azért már nem olyan könnyű. Az önkormányzati fejezethez, a IX. fejezethez szeretnék majd hosszabban hozzászólni - ezt az államtitkár úr biztos gondolta vagy sejtette -, de azért kitekintenek, csak ilyen oldalvágásban egy-két más területre is, ameddig a tíz percem engedni fogja.

Tisztelt Államtitkár Úr! Azt gondolom, a költségvetés előkészítése önkormányzati szinten is és parlamenti szinten, tehát kormány szinten is a legnagyobb esemény egy gazdálkodási évben. Itt nem lehet tudni, hogy mi a gazdálkodási év, mert az önkormányzatoknál ez szabályozva van, de itt lehet év elején, év végén. Ha most komolyan vesszük, hogy mit tárgyalunk, akkor úgy tárgyaljuk a 2021-es költségvetést, hogy a 2020-ast hajtjuk most végre, és a 2019-es zárását nem ismerjük; három év költségvetését úgy tárgyaljuk, hogy gyakorlatilag el kell hinnünk - mert hiszen nincsenek viszonyszámok, nincsen mérleg -, hogy azok a számok, amelyeket bementek, leírtak, azok hitelesek, el kell hinni, hogy hitelesek, mert egyébként zárszámadási számok nem támasztják alá, tehát bázisviszonyítási szám nyilván nincsen, azt pedig legfeljebb egy-két konkrét tapasztalatból vagy ezekből a termelési beszámolókból, amelyeket itt hallottunk, tudjuk, hogy a mostani végrehajtás hol tart. Egy biztos: azok az önkormányzatok, amelyeket én jobban ismerek, a fővárosiak és a kerületiek, valamint az agglomeráció.

(18.10)

Azt kell mondjam, hogy az államtitkár úr egy új stílust hozott be, és ez jó, hogy valóságos vita van, mert időközönként feláll, és érvel, tehát nem két napig hallgat, és utána tíz perc alatt elintézi a költségvetést, amit én megköszönök, mert valóságos vitává teszi a költségvetés vitáját azzal, hogy ilyen módszerrel tárgyal.

Ehhez kell egy bátorság is, mert újabb vitákat is lehet gerjeszteni, de ez a valóságos tárgyalás. Ezt tekinteti úgy is egy ellenzéki képviselőtől, hogy dicséret. Ezt egy jó stílusnak tartom.

Amikor a költségvetésről beszélünk, és azt mondjuk, hogy az a filozófia van ebben a költségvetésben a IX. fejezeti részében az önkormányzatok számára, hogy feladatfinanszírozás van, akkor a feladatfinanszírozás alatt sokan azt gondolják, hogy az a feladat, amit az önkormányzatnak el kell végezni, az így is van finanszírozva.

Tegnap az érdi képviselő úr - hirtelen akartam mondani a nevét - elmondta, hogy 41 milliárd a költségvetése Érdnek, abból 38 milliárdot az állam ad hozzá. Azt mondtam, hogy bemegegyek a pad alá, az nem létezik, hogy van egy ilyen város, ahol ez van. De az van, ha helyismeretem nincs, akkor nem tudom, hogy az a 38 milliárd létezik, de az egy olyan beruházás a városban, amelyhez a város vezetőjének korábban volt köze, a mostani városvezetővel nem nagyon tárgyalnak, hanem épül az a valami, amit már elkezdtek ott építeni, és azon túlmenően van egy 14 milliárd körüli költségvetése a városnak. Arról viszont nem tudott sokat a helyi képviselő.

Tehát azt kell mondjam, hogy a feladatfinanszírozás ma úgy néz ki, hogy a magasabb adóerő-képességű önkormányzatok - most ugyan ezt levitték, hogy még több önkormányzatot be tudjanak vonni - nettó befizetők az államnak, magyarul, többet fizetnek be az államnak, mint amit ők visszakapnak, azon túlmenően, hogy vannak ezek a szigorítások vagy ollózások, vagy nem tudom, minek nevezzük. Tehát az önkormányzat ugyanúgy fizet áfát, az egyik legnagyobb bevétel az adóbevételeiben az államnak, az önkormányzat ugyanúgy fizet áfát, sja-t, fizeti ezt a szolidaritási hozzájárulást. És ha megnézzük, hogy normatívában a feladatfinanszírozásban mit ad vissza maga ez a költségvetés, akkor lehet látni, hogy nettóban többet fizetünk be, mint amit kapunk.

És hogy mit finanszíroz le - most a bölcsődénél egy picike elmozdulást látok -, ez általában a 60 százalékot éri el, tehát jó esetben a feladat 60-65 százalékát, ha eléri, amit az állam lefinanszírozott. Noha kötelező feladatról van szó, a többit az önkormányzatnak kell kiegészíteni, és erről soha nem beszélünk, amikor szolidaritás jön. Ez is egy szolidaritás, hogy kiegészítjük a kötelező feladatot 35 vagy 40 százalékkal, attól függ, hogy miről van szó, mert az idősgondozásban is van picike normatíva, ott sokkal magasabb az úgynevezett szolidaritás, amivel kiegészítjük.

A kultúráról esett is szó, gyönyörű szavakat hallottunk a kultúráról. Tudni kell, hogy egy nyolcvan-egynéhány-ezer lakosú település kulturális normatívája 16 millió forint, a bekerülési összege 800 millióból valószínűleg meg; 16 millió a normatívája. Tehát komolytalan dolog, amit itt hallottunk, hogy mennyi minden megy a kultúrára, és hogy nőtt. Egyik volt polgármester kolléga itt dicsérte, hogy milyen szép kulturális fejlődés van. Kulturális normatívát az önkormányzatok nem kapnak szinte semmit.

Ugyanez egyébként igaz meglepő módon arra, hogy a sportnormatíva is szinte nulla. A diáksport normatívája, a gyermeksport normatívája egész kis jelképes valami egy önkormányzatnál. Igaz, hogy ebben az is benne van, hogy a gyerekeink átkerültek az intézményfenntartóhoz, a Klebelsberg Kunóhoz, az óvodás és egyéb. A sportegyesületekre, az amatőr, a szabadidősport-egyesületekre tizenvalahány-millió forint egy normatívája a sportnak.

Ugyanakkor ugyanebben a kerületben megjelennek ilyen privát vállalkozások, amelyek taóból működtetnek, fizetett embereik vannak, nincs közünk hozzájuk, hogy beszámoltassuk. Azért meglepő módon a gazdaságban eléggé ilyen kusza dolgok vannak, bizalmi ügyek, amelyeket igen nehéz tolerálni egy költségvetési tárgyalásnál.

Azt szeretném megemlíteni, hogy jó hallani azt, hogy van faluprogram. Mi nem vagyunk érintettek, ha én Budapestről beszélek és a kerületeiről vagy az agglomerációról, egy-két falu talán lehet ott Pest megyében. De van a „Modern városok” program, erről egészen csodákat hallottunk például Kaposvár esetében. 200 milliárd körüli összegről számolt be itt a termelési értekezletén a képviselő úr, hogy 200 milliárd Kaposvárnak. Összerakta tételeken, tényleg becsületesen, hogy hogy jött ez össze.

De ugyanakkor van egy olyan program a költségvetésben, amely érinti a fővárost, ez az „Egészséges Budapestért” program. Ennél az „Egészséges Budapestért” programnál meglepő módon tapasztaltam, hogy milyen módon lehet ehhez a pénzhez hozzájutni, ugyanis mind a három fejezetnél az a kérdés, hogy hogy is lehet ehhez hozzájutni. Nyilvános ez? Ezt valami bizottság dönti el, vagy ez a képviselő és valakik közötti alku része ennél az „Egészséges Budapestért” programnál?

Este néztem a híradót, és láttam Rétvári Bence államtitkár urat, hogy az én kerületem egyik fideszes politikusával sajtótájékoztatót tartanak, és mutatják, hogy a kerületben négyszáz-, nem tudom, hány millióért ebben a programban lesz. Jött is hozzám az akkori fideszes országgyűlési képviselő, és mondta nekem, hogy kössünk egy megállapodást. Mit tudtam csinálni, ugyan velem nem volt egyeztetve, de hiú nem vagyok, ha a kerületemről van szó, csináljuk meg. Aláírtuk, minden rendben van vele.

Rendeztük a tervezést, hatvan-, nem tudom, hány millió forintért kifizettük a tervezést, majd jött a választás. A választásnál valahogy úgy alakult, hogy én polgármesterből átmentem országgyűlési képviselőbe, a képviselő úr kimaradt, azóta az „Egészséges” program már nem kell, azóta nincs „Egészséges” program. (Varju László közbeszól.) Igen, tudom, bocsánatot kérek.

Tisztelt Kormány! Tisztelt Államtitkár Úr! Az a helyzet, hogy több dolog elhangzik itt a szigorítást illetően az önkormányzatokra, ami azt mondja, hogy bírják ezek az önkormányzatok, és nincsenek túlterhelve. Az az érzésem, hogy túlságosan sérülékenyek lesznek az önkormányzatok, és csödközési helyzetbe fognak jutni. Nehogy ezt a jegyzőkönyvből még

vissza kelljen olvasni önnek! Köszönöm szépen. *(Szórványos taps a DK és az MSZP soraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! Most kettőperces felszólalások következnek. Megadom a szót Varju László képviselő úrnak, DK-képviselőcsoport. Parancsoljon!

VARJU LÁSZLÓ (DK): Elnök úr, köszönöm szépen a szót. Örülök annak, hogy a vita mai szakaszának így a vége felé van módomban és lehetőségem arra, hogy kitérjek néhány olyan tételre, amivel államtitkár úrral folytattunk itt, ha nem is számszaki vitát, de mindenestre azt a lehetőséget körbejártuk, hogy az ellenzék oldaláról a Demokratikus Koalíciónak egyértelműen az az álláspontja, hogy ez a költségvetés ebben a formában nem tartható, másrészt, hogy egyébként az európai uniós források használatában mi sokkal nagyobb mértékű lehetőséget látunk.

Ebben az is benne van, és azért mondtam, hogy az elején a vita is szóba kerülhet, hiszen abban van bizonytalanság, ami ebben a költségvetésben benne van, hogy egészen pontosan még nem tudják, de hétfőn miniszterelnök úrtól meghallgathatjuk majd egy egyeztetésen, hogy milyen tárgyalási pozícióval megy az Európa tanácsi egyeztetésre, hogy Magyarország számára a legjobb lehetőségeket fogják megteremteni. Ezeknek a forrásoknak a felhasználása a magyar emberek számára újabb lehetőségeket teremthet, ez jelentheti a vállalkozásokat, és jelentheti, mondjuk úgy, hogy a családokat.

Éppen ezért én arra biztatom önöket, hogy ezzel éljenek jobban, használják ezt a lehetőséget jobban, még akkor is, hogyha egyébként ebben a szövetségi rendszerben utána megkérdezzük azt, hogy mire is használták fel ezeket a forrásokat, jól használták-e fel ezeket a forrásokat. Tehát én ilyen értelemben ennek a megoldásnak vagyok a híve, és ezt támogatom, és javasolom az önök számára is.

Bízom abban, hogy a holnapi vita még hozzájárul ahhoz, hogy több rész kérdést tudjunk tisztázni. Köszönöm szépen a megtisztelő figyelmet. *(Szórványos taps az MSZP és a DK soraiból.)*

(18.20)

ELNÖK: Köszönöm, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! Megadom a szót Mesterházy Attila képviselő úrnak, MSZP-képviselőcsoport. Parancsoljon!

MESTERHÁZY ATTILA (MSZP): Köszönöm szépen. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! Tisztelt Képviselőtársaim! Igazából államtitkár úr egy jó pár körrel korábban arról beszélt, hogy itt az ellenzék teljesen rosszul látja a szociális mutatókat. Tulajdonképpen - és ezt ismételtelen mondom itt a vitában, többször már -, hogy ha önöket hallgatnánk, akkor tulajdonképpen úgy érezhetnénk, hogy itt Magyarországon nincsenek szegények, nincs dolgozói szegénység, tők jó, mindenki

boldogságban él, megfelelő fizetéssel, munkalehetőséggel, minden adat fantasztikusan javult, amióta önök vannak, sőt még egy korábbi vita kapcsán válaszolt nekem Rétvári Bence államtitkár úr, igaz, hogy azt, amit ő mondott, azt én nem mondtam, de arra biztos, hogy helyes válasz volt, de amit én kérdeztem tőle, arra nem adott választ. Ezek a szegénységi réssel kapcsolatos problémák voltak, hogy ezek mélyültek az elmúlt időszakban Magyarországon.

És az is érdekelne akkor, hogy mit gondolnak arról, hogy például a diplomás-szegénység jelentős mértékben nőtt Magyarországon 2010-hez képest, vagy hogy éppen nőtt a dolgozói szegénység is Magyarországon. És hogyha emellett adott esetben járjuk az országot, és családokkal, emberekkel találkozunk, akkor ezt az optimizmust nem tükrözik vissza ezek a beszélgetések.

És attól függetlenül is, hogy bizonyos mutatókban valóban - akár európai uniós statisztikai adatokat elemelve is - javult a helyzet, bizonyos más mutatók esetében pedig romlott. Én pusztán csak arra szeretném felhívni az önök figyelmét, hogy ne válogassanak bizonyos olyan adatok között, amik az önök igazát támasztják alá, mert egyoldalúan mi is tudunk válogatni és más adatokat mondani, amik kimondottan a mi igazunkat igazolják.

Valószínűleg a kép ennél azért komplexebb és színesebb. Tehát sokkal jobb lenne, ha a vitában - legalábbis egy államtitkár részéről - ennél egy szofisztikáltabb megközelítést alkalmaznának és láthatnánk, hiszen semmi gond nincs azzal, hogy nem sikerült a szegénységet teljes mértékben felszámolni Magyarországon - a semmi gondot úgy értem, hogy gond -, nem várjuk el természetesen, hogy akár egy év alatt, akár négy év alatt ez megtörténjen, de ettől függetlenül nem kell azt sem eltagadni, hogy *(Az elnök a csengő megkocogtatásával jelzi az időkeret lejártát.)* bizony vannak még bőven problémák. Köszönöm szépen a türelmet, elnök úr. *(Taps a DK padsoraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! Megadom a szót Fenyvesi Zoltán képviselő úrnak, Fidesz-képviselőcsoport. Parancsoljon, képviselő úr!

FENYVESI ZOLTÁN (Fidesz): Köszönöm a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Államtitkár Urak! Tisztelt Képviselőtársak! A turizmus a koronavírus-járvány előtt a gazdaság egyik húzóágazata volt, mégpedig megközelítőleg 400 ezer embernek adott munkát, 400 ezer család megélhetését biztosította, és decemberben a turizmus már a GDP 13 százalékát adta. Úgy tűnt, hogy az idei év a legjobb éve lesz a turizmusnak, ami egészen március közepéig, a Covid-19-válság megjelenéséig tartott.

A járvány lenullázta az ágazatot, de a kormány mentőövet nyújtott azoknak a vállalkozásoknak, amelyek a turizmusból élnek, pályázati lehetőségek formájában fejleszthettek; de ezek a fejlesztések nemcsak a kormány jóvoltából valósulhattak meg, hanem különböző önerős fejlesztéseket is jelentettek. Nagyon sok

vállalkozás, cég önerőből megtette ezt. Példaként tudom említeni a sümegi Hotel Kapitányt, a sümegi várat, illetve a Váracsárdát; ez egy család vállalkozása, akik önerőből 200 millió forintos fejlesztést hajtottak végre. Mind a 170 munkásukat, dolgozójukat meg tudták tartani, és ez egy nagyon fontos lépés Sümeg városának, hiszen a legnagyobb munkáltatóról beszélünk a városban, a legnagyobb iparüzési adót fizeti, tehát a legnagyobb vállalkozó.

A 2021-es költségvetésben elsődleges cél Magyarország belföldi turizmusának újraindítása, a nyári főszezon forgalmának erősítése. Ezt meg tudom erősíteni, hiszen a hétvégén Badacsonyan azt tapasztaltam, hogy a szobakiadással, vendéglátással foglalkozó panziótulajdonosok júliusra és augusztusra valamennyien teljes létszámmal vannak, fullon vannak ezek a szolgáltatások, tehát azt lehet látni, hogy a turizmus beindul, és jó eséllyel kecsegtet arra, hogy a szezont valamilyen formában még vissza lehet hozni.

A 2021. évi költségvetésben a kormány célja, hogy a magyar gazdaság minél hamarabb visszaállhasson a korábbi, európai szinten is kiemelkedő növekedési pályára. Ezt a célt szolgálja Magyarország történetének legnagyobb gazdaságvédelmi programja, melynek megvalósítása 2021-ben is folytatódik. A 2021-es költségvetés tehát remény arra, hogy az ágazat újra talpra áll, és kilábal a válságból. Továbbra is célunk a belföldi turizmus erősítése, de természetesen cél továbbra is, hogy a külföldi top piacok visszaszerzését is sikerüljön elérni.

2021-ben a 2020-as 69 milliárd forintról 90 milliárd forintra nő a turisztikai források összege. Ez nekünk, a Balaton-felvidéken élők számára nagyon fontos, hiszen a Balaton Budapest után továbbra is hazánk második legfontosabb turisztikai célpontja.

Tisztelt Képviselőtársak! 2021-ben a turizmus újra dinamikus fejlődésnek indulhat, sok fejlesztés, beruházás valósulhat meg választókerületünkben és a Balaton-felvidéken egyaránt. A hévízi és a sármelléki reptér fejlesztésre kerül; folytatódik a sümegi vár, illetve a nagyvázsonyi vár felújítása. Holnap kezdődik meg a sümegi vár felújítása, lerakjuk az alapkövet, és egy hónap múlva pedig a nagyvázsonyi vár felújítása is. A badacsonyi fejlesztések folytatódnak, illetve Balatonfüred belvárosa is megújulhat.

Az elmúlt időszakban 30 balatoni település 55 strandja újulhatott meg. Ezek a megújulások folytatódhatnak, és élményparkokkal is gazdagodhatnak. Folytatódik a Kisfaludy-program, melyben szállodák, panziók, vendégházak, magánzállások, kempingek bővíülhetnek és szépülhetnek meg.

Folytatódik a kerékpárutak fejlesztése. Ez a Balaton környékén azért fontos, mert érinti a bringakörutat is, amely körbeöleli a Balatont, és reményeink szerint a következő évben már teljes egészében felújításra kerül. Több jut a gasztro- és borászati fejlesztésekre. Megvalósul a Bahart kikötő- és flottafejlesztése, a balatoni hajózás fejlesztése, Szántód, Tihany révkörnyezetének megújítása.

Az ideai összeghez képest nagyobb forrás jut a „Magyar falu” programra. Ez a vidéken élő magyar emberek számára nagyon fontos program. És reagálnék a mai délelőtti folyamán Magyar Zoltán képviselőtársam reakciójára, aki azt mondta, hogy túl kevés az összeg, kevés fejlesztés valósulhat meg - én nem ezt tapasztalom. A 60 településből 57 érintett a „Magyar falu” programban; valamennyi település az év végére nyer forrást, és megvalósíthat valamit. Természetesen nem mindent, nem annyit, amennyit szeretne, de egészen biztos, hogy jó célokat szolgál ez a fejlesztés.

Folytatódnak a Tourinform-irodák, köztük a badacsonyi Tourinform-irodának a felújítása is. Folytatódik szintén a „Magyar falu” program keretében az útfelújítás, az úthálózat bővítése. Választókerületemben ez idáig 2 milliárd forint értékben újultak meg az utak, és ez folytatódik jövőre is. 2021-ben átadjuk a Csabrendek-Sümeg, a Nyirád-Sümeg, illetve a Nyirád-Ajka út egy részét, illetve a Balaton-felvidék mellékútjait.

A 2021-es költségvetésről egyértelműen elmondható, hogy nő a kis- és középvállalkozások támogatása; több forrás jut a „Magyar falu” programra és az utak fejlesztésére. Tovább nőnek a bérek; jövőre tovább csökkennek az adók, és nő a családok támogatása. A turizmus kilábalhat, és megerősödve kerülhet ki a válságból. A fejlesztésekkel, beruházásokkal 2021-ben is tovább fejlődhet Ajka, Tapolca, Sümeg és térsége, illetve a Balaton-felvidék; tovább fejlődhetnek falvaink.

Tisztelt Képviselőtársak! Ezen indokok alapján én a költségvetést támogatom, és kérem, képviselőtársaim is hasonlóan cselekedjenek. Köszönöm megtisztelő figyelmüket. *(Taps a kormánypartok padsorából.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! Megadom a szót Steinmetz Ádám képviselő úrnak, Jobbik-képviselőcsoport. Parancsoljon, képviselő úr!

DR. STEINMETZ ÁDÁM (Jobbik): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Képviselőtársaim! Az előttünk fekvő 2021. évi költségvetést szeretném azzal kezdeni, hogy miről is van szó itt igazából. Itt konkrétan 23 373 milliárd forint elköltéséről beszélünk. És mielőtt a vitát lefolytatnánk, én fontosnak tartanám, és az udvariasság is így kívánja, hogy megköszönjük mindazon adófizetőnek és mindazon cégnek itt, Magyarországon, aki és amelyik befizeti az adót, hogy ezek elosztásával, felhasználásával a magyar nemzet, a magyar emberek boldogulására és a magyar gazdaság fejlődésére tudjuk ezeket a pénzeket fordítani. Köszönjük szépen nekik.

És akkor már nyitnék egy zárójelet: ha már az emberekről beszélünk, akkor érdemes lenne megkérdezni az emberek véleményét is a közpénzek elköltéséről. Én nagyon sajnálom, hogy ebben a költségvetésben is, bár jelentős forrás, sok-sok milliárd forint áll rendelkezésre kormányzati kommunikációra, de rendre kimarad az a kérdés az emberek részére, hogy mire költenék a közpénzeket, és mire nem.

(18.30)

Úgyhogy én kérem önöket, és tisztelettel ajánlom figyelmükbe, hogy a jövőben erre is legyenek majd tekintettel.

Maradva a költségvetésnél, a törvény megalkotása és végrehajtása egyaránt felelősségteljes feladat, különösen most, a koronavírus okozta gazdasági válság idején, amikor emberek tízezrei, százazrei válnak gyakorlatilag munkanélkülivé, cégek mennek tönkre, kerülnek nagyon rossz állapotba, csődközeli állapotba. Éppen ezért nagyon fontos, és ezért felhívom a magyar kormány figyelmét, hogy a korábbi időszakhoz képest mindent tegyen meg annak érdekében, hogy sokkal hatékonyabban legyenek felhasználva mind az EU-s, mind a közpénzforrások, illetőleg sokkal hatékonyabban használó, illetve ezeket család módon magánvagyonná változtató ügyeskedőkkel szemben.

Egy üzenetet, egy kérést szeretnék megfogalmazni az ellenzéki képviselőtársaimhoz is, itt a törvénynek a vitájánál a magam jó példájával is szeretnék elől járni, hogy tanúsítsunk önmérsékletet. Hogyha ezt a 23 000 milliárd forintot egy tortának képzeljük el, és ebből a tortából azt szeretnénk, hogy bizonyos célokra, bizonyos feladatokra egy vastagabb, vaskosabb szelet jusson, akkor arra is kell gondolni, hogy bizony más célokra, más feladatokra egy vékonyabb szelet fog vagy egyáltalán nem fog jutni. Úgyhogy erre figyelemmel és ennek szellemében én most javaslatokat szeretnék hozni a tisztelt Ház és a tisztelt képviselőtársaim elé, konstruktív javaslatokat ajánlok az önök figyelmébe.

Mivel is kezdhethetném, mint az egészségüggyel, hiszen az egészségünk a legfontosabb érték. Ha már költségvetésről és pénzügyekről beszélünk, akkor engedjék meg, hogy egy közismert mondással vezesse föl ezt a témát, ami úgy szól, hogy „csak egészség legyen, a többi majd megvesszük” - ha lesz rá pénzünk. Éppen ezért nagyon fontos az egészségügy, mert az egészséges emberekhez egy megfelelő egészségügyi háttér is szükséges, hogy ha ezek az emberek megbetegszenek, akkor mihamarabb szakszerű ellátásban részesüljenek. De azt látjuk, hogy ez az ágazat rendkívül alulfinanszírozott, és nem kell egészségügyi szakembernek lenni ahhoz, hogy ezt be is lássuk, hogy így van, még akkor is, ha az ideai költségvetésben látszik törekvés az egészségügy megerősítésére, én ezt nem vitatom el - egyébként itt a járvány meg is mutatta, hogy erre szükség van.

De, folytatva a gondolatot, hogy miért szemmel látható ez a nem szakmabelieknek is, élő példa, hogy kórházaink évről évre eladósodnak, és év végén kell őket a központi költségvetés terhére konszolidálni - ez az egyik.

A másik pedig a hosszabbodó várólisták helyzete, ami egyértelműen annak köszönhető, hogy nincsen elég szakorvos, aki a betegeket ellássa, nem véletlenül kell például, mint már önök is tudják, Marcaliban 15 hónapot várni egy szemvizsgálatra. Szűkebb hazám, Somogyország egyik legsúlyosabb problémája ez. A

marcali kórháznak ezért, én úgy gondolom, hogy a kormányzat előbb említett kommunikáció-, egyesek szerint propaganda-költségvetéséből lecsípve inkább ezt a kórházat kellene támogatni, az évek óta megígért, ám nem teljesített, például CT-készülék beszerzését, orvosi eszközök beszerzését, amik a kaposvári kórház telephelyeként nem valósulhattak meg.

Továbbmegyek, nem árulok el nagy titkot azzal, hogy a szívügyem a sport, és külön örülök neki, hogy a magyar kormány most már rendelkezik stratégiával is az autó- és motorsportágazatra vonatkozóan, és tervezik egy új MotoGP-pálya megépítését. Erre egyébként a költségvetésben több mint 20 milliárd forint van elköltözve, címzetten meghatározva, hogy ez valahol majd Kelet-Magyarországon fog megtörténni. Egyrészt örülök, hogy lesz MotoGP-verseny, mert ez már egy régóta megfogalmazott igény, és annak, hogy egy újabb nemzetközi sportversenynek adhat gyönyörű hazánk otthont. Csak a helyszínnel nem tudok egyetérteni, hiszen Sávolj község határában már korábban épült egy ilyen beruházás, 20-30 százalékos készütségi állapotban van.

Úgy gondolom és úgy gondoljuk, hogy ebből a pénzből ezt a projektet kellene befejezni, hiszen ez mind Sávolj, mind a Balaton térségének - ha már itt a képviselőtársam az előbb a turizmusról beszélt, majd én is fogok erről szót ejteni -, ha valami, akkor ez a térségnek a fellendülését egyértelműen szolgálná. Akkor már láthatják, hogy konstruktív vagyok, hogy miből lehetne elvenni és miből nem.

A mezőgazdaságra rátérve, én azt hiszem, hogy egyet tudunk érteni párhovatarozástól függetlenül abban, hogy a mezőgazdaságban sokkal nagyobb hangsúlyt kell fektetni a '90-es évek elején elprivatizált, bezárt feldolgozóiparunk felvirágoztatására, és ez így van egyébként a mindenki által ismert balatoni borgazdasággal is, ami külföldi kézbe került, holott korábban több ezer családnak a megélhetését biztosította.

Én azt gondolom, hogy ezt vissza kellene vásárolni. Korábban volt erre a Fidesz részéről is igény, politikai szándék, sőt most még eladási szándék is mutatkozik a tulajdonosok részéről. Úgyhogy ezt állami tulajdonba kéne venni, és azt is megmondom, hogy miből: elsősorban a most értékesítésre kínált állami tulajdonú földterületek eladásából befolyt pénzekből. Tehát nem elsősorban az államadósság törlesztésére, hanem például a feldolgozóipar megerősítésére kellene költeni ezeket a pénzeket.

Én remélem, hogy fog jutni a Balatonboglári Borgazdaság telephelyének, üzemrészének megvásárlására is, ami helyi termelői csoportoknak adva, az ő használatukba adva erősítené a feldolgozást, komolyabb hozzáadott értéket jelentene, munkahelyteremtést és magasabb béreket. Tarthatatlan az az állapot, hogy a szőlő 70 százaléka feldolgozatlanul hagyja el a borvidéket egy ilyen múltú térségben.

És akkor már tovább is mennék, közlekednünk is kell. A magasépítési beruházások helyett vagy részben helyett, illetőleg a soha meg nem térülő Budapest-Belgrád vasútvonal támogatása helyett én inkább a földön

maradnék, és azt tanácsolnám, hogy az M7-es autópálya kétszer háromsávosra bővítésében kellene gondolkodni. Hallhattuk itt napokkal ezelőtt, hogy ezzel kapcsolatban nincsen kormányzati terv és kormányzati szándék, ami azért is sajnálatos, mert évtizedek óta visszatérő probléma, hogy június elejétől augusztus végéig rendszeres dugók nehezítik meg az eljutást a Balatonra, majd onnan vissza. A szakértők véleménye is az, hogy ez már tarthatatlan helyzet, ezen kellene változtatni.

De ugyanígy kell változtatni a 68-as út állapotán, ami egy olyan országos közút, amely a Balatont Horvátországgal köti össze több mint 90 kilométer hosszan. Már korábban voltak tervek ennek az útnak a felújítására, rendkívül nagy a teherforgalom is ezen az úton. Ebben is szeretnénk előrelépést, és szeretnénk forrást látni a költségvetésben. Nagy öröm - hogy pozitívumokról is beszéljek -, hogy a 67-es útnak a felújítása, kétsávosra bővítése már megtörtént. Én azt remélem és azt kérem önöktől, hogy a 67-es után most már a 68-as következzen.

De hogy ne csak a nagyprojektekről beszéljünk, szóba került a „Magyar falu” program és annak keretében a belterületi utak felújítása. Ez egy nagyon hasznos program, én úgy gondolom, viszont azt is látni kell, hogy a települési igények a költségvetésben rendelkezésre álló forrást messze meghaladják, ez nincsen arányban.

Nem utolsósorban a turizmusról is ejtenék egy pár szót, itt kormánypárti képviselőtársam nagyon helyesen mondta, hogy Budapestet követően a Balaton régiója Magyarország második legnagyobb turisztikai értéke. Ez így is van. De nemcsak a szűken vett Balatonpartra kell gondolnunk, hanem az úgynevezett háttértelepülésekre is.

(18.40)

Ezeknek a településeknek is, úgy gondolom, kell lehetőséget adni és forrást biztosítani arra, hogy tudjanak a Balaton-parti turizmusból élni ezekkel a lehetőségekkel, a turistákat odacsalogatni. Erre egyébként meg is lenne az adottság és a lehetőség, hiszen számos kastély található a Balaton déli részén, amely pusztulásra van ítélve, évek óta hasznosítatlan állapotban van. Gondolok itt - csak a teljesség igénye nélkül - a lengyeltóti Zichy-kastélyra, a kéthelyi Hunyady-kastélyra, ami egyébként fővárosi tulajdonban van, és a somogyvárdi Somssich-kastélyra is. Arra kérem önöket, hogy ha már van egy nemzeti kastély- és várprogramunk, akkor ezek a kastélyok is kerüljenek bele ebbe a programba. Méltatlan az, hogy a dél-dunántúli régióból lényegében egyetlenegy kastély sem része ennek a programnak.

Mint említettem, be is adtam módosító javaslatokat. Arra kérem nagy tisztelettel önöket, hogy amikor az illetékes bizottság munkájában részt fognak venni, akkor fontolják meg ezeket a javaslatokat. Kérem önöket, hogy támogassák is, mert ezek abszolút reális és jogos igények szerintem. Nagyon bízom benne, hogy ezt

figyelembe véve be fogják építeni a következő évi költségvetésbe. Előre is köszönöm a konstruktivitásukat, és köszönöm a figyelmet. *(Taps a Jobbik padsoraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! Megadom a szót Herczeg Tamás képviselő úrnak, Fidesz-képviselőcsoport. Parancsoljon!

HERCZEG TAMÁS (Fidesz): Köszönöm szépen a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Államtitkár Urak! Tisztelt Képviselőtársaim! A jövő évi költségvetéshez Békéscsaba és vonzáskörzete képviselőjeként a mi településeink számára jelentős nézőpont, a kerékpározás témakörének ismertetésével szeretnék hozzászólni.

Nekünk, Békés megyeieknek ugyanis a kerékpár, a biciklizés egy igen fontos eszköz és lehetőség. Eszköz és lehetőség a múlt értékeinek megőrzéséhez, az egészséges életmódhoz, a kikapcsolódáshoz, az aktív pihenéshez, a szabadidős sportokhoz; lehetőség a napi munkába és iskolába járásra, a turizmus fejlesztésére, a környezetünk megóvására; lehetőség egy nyugodtabb életre és gyermekeink szemléletformálására. Ma Békéscsaba az ország egyik legkerékpárosabb megyeszékhelye. Az itt élő mintegy 60 ezer ember több mint harmada tekinti elsődleges közlekedési eszközként, vagy használja hetente többször, akár naponta a kerékpárt. Ez a mutató egyenrangú az Európai Unió két élővas kerékpáros országának, Dániának és Hollandiának az idevonatkozó adataival. A nemzetközi összehasonlításban nemcsak szűkebb lakóhelyi környezetem, hanem Magyarország is jó pozíciót foglal el, hiszen például a közelmúltban az Európai Kerékpáros Szövetség által öt szempont figyelembevételével készített statisztikában az európai rangsor 8. helyén állunk.

Tisztelt Ház! A kétkerekű járművön közlekedés esetében is nyilvánvalóan kiemelten fontos a biztonság. A balesetek száma nagyságrendileg csökkenthető, ha a biciklisek erre kijelölt, a gépjárműforgalomtól elkülönített útvonalon közlekedhetnek. Ennek figyelembevételével abszolút indokolt az a nagyszabású kerékpárúthálózat-fejlesztési program, amelynek eredményeként 2015-től 750 kilométer új kerékpárút épült Magyarországon. Jelenleg hazánkban 9350 kilométer hosszúságú kerékpáros útvonal található. Az elmúlt évek fejlesztési programja 200 milliárdos hazai és uniós forrásból valósul meg, és ebből Békéscsaba és térsége is részesült, és azon dolgozunk, hogy a közeljövőben is részesüljön majd.

Tisztelt Képviselőtársaim! Az idej esztendőhöz képest jövőre minden kiemelt terület több pénzre számíthat. Nő a családtámogatási rendszerre, az oktatásra, az egészségügyre, a nyugdíjakra, a közszférára, az rendvédelemre, a társadalombiztosítási és jóléti szolgáltatásokra, a gazdaságvédelemre és az önkormányzatok támogatására fordítható pénzügyi keret. Ugyanígy megnyugtató mértékű forrásból gazdálkodhatunk 2021-ben a Békés megyei 1. számú választókerületben a kerékpáros fejlesztéseket illetően.

Tisztelt Képviselőtársaim! A Békéscsaba által elfogadott kerékpárúthálózat-fejlesztési koncepció egyik

meghatározó célja a belterületi kerékpárutak összekapcsolása. Az új kerékpárutak megépítésével, a meglévők részbeni felújításával a megyeszékhely mintegy 80 kilométer hosszú, az egész várost érintő, nem csak sugaras irányú, biztonságos közlekedést lehetővé tévő hálózatot épít ki. A folyamatban lévő vagy a kivitelezés megkezdése előtt álló, belterületet érintő beruházások - TOP-os beruházások - a jövő év végéig elkészülnek. További előrelépést jelentenek a „Modern városok” program keretében megépülő és felújításra kerülő kerékpárutak. Az ipari parkok kerékpárral való megközelítése érdekében megújulnak, illetve épülnek szakaszok. Ezzel a foglalkoztatottak biztonságos munkába járását segíti a kormány, illetve Békéscsaba önkormányzata. Végre felújíthatjuk a gerlai, a mezőmegyeri településrész és a Kétegyházi út irányába futó kerékpárutakat.

A magyar kormány támogatásának köszönhetően turisztikai célú fejlesztés is elindulhat a „Modern városok” program keretében, ez pedig a Wenckheim-kerékpárút megépítése. A közel 20 kilométeres kör a Wenckheim-családhoz kapcsolódó épített örökséget, kastélyokat köti össze egy olyan útvonalon, amely a természeti kincseken túl a megyeszékhely szívéét, a város értékeit is bemutatja. Fontos eleme ennek a projektnek, hogy a tervek szerint végre kerékpárút köti majd össze Szabadkigyóst a megyeszékhellyel. A témához illő adalék, hogy Békéscsabán az 1936-ban alapított Krajcsovics Endre és Fiai Műszaki, Ipari és Kereskedelmi Vállalat kezdte el gyártani és tette országos hírnévűvé a KRENFI márkanevű, egyedi gyártású kerékpárt, amely ma megtalálható a békéscsabai települési értéktárban. Szintén a kerékpározáshoz kötődő múlt része, hogy Csabán építették az akkori Magyarország első kerékpárpályáját, amely 1890-ben készült el. Érdekesség, hogy a fővárosi Millenáris kerékpárpályát csak hat évvel később adták át.

A múltunk értékeinek és természeti kincseinknek kerékpáros útvonalakkal történő összekapcsolása egyedi turisztikai attrakciót kínálhat az aktív kikapcsolódásra vágyóknak. A körvonalazódó zöldfolyosóprojekt a természetes élővizek, folyók mentén biztosítana túrázási lehetőséget Békés, Békéscsaba és Gyula között. A szervizpontokkal ellátott, városok közötti kerékpáros túraútvonalak, a pihenőhelyek, az alföldi vizes élőhelyek, az állat- és növényvilág számos élményt kínálhat az idelátogatóknak. A beruházások dinamikus növekedését eredményezheti a turizmusban és a hozzá kapcsolódó gazdasági ágazatokban, a vendéglátásban, a szolgáltatászektorban. Ezekből a projektekből nemcsak a közép-békési térség, de Békés megye is profitálhat. Békéscsaba, Békés megye rendelkezik kiépített, a közúti forgalomtól elzárt, biztonságos közlekedést lehetővé tévő, összefüggő kerékpárútvonallal délnyugati irányban Telekgerendás mellett elhaladva Csorváson, Orosházán át egész Csongrád megyéig. Kerékpárút-ügyben Kondoroson és tágabb környezetében 500 millió forintos TOP-os összeg áll rendelkezésre. A beruházás jövő tavaszi befejezését követően a Körös-völgyi ke-

rékpárhálózat folytonossága biztosított lesz Békéscsaba és Békéscsaba között, bekötve a rendszerbe Kétsopronyt és Kondorost is. A megyeszékhely kerékpárúttal csatlakozik az északi irányban található településekhez, Békéshez és Dobozhoz is. Egy koncepció szintjén megfogalmazott terv kapcsán gondolkodás folyik a Körös-völgy, illetve a Bihar-kör kerékpáros útvonalak kialakításáról. A már meglévő és hamarosan elkészülő útvonalak hosszát összeadva több mint 250 kilométeres, Békéscsabáról sugarasan kiinduló, a közúti forgalomtól elzárt kerékpáros útvonalakat kapunk.

A magyar kormány által a 2014-2020 közötti időszakra meghirdetett kerékpáros közlekedésfejlesztési program forrásait hatékonyan használjuk fel. Elkészült például a Gerendást és Csorvást összekötő bicikliút. Békéscsaba az elmúlt időszakban mintegy 6 milliárd forintot nyert biciklis projektekre.

(18.50)

Az M44-eshez kapcsolódóan megépül a városba Csabaszabadi irányából becsatlakozó országút forgalmának külterületi bekötése a gyorsforgalmi úthálózatba. A nyolc kilométer hosszú szakasz mentén kerékpárút és szervizút teszi majd lehetővé a kerékpáros közlekedést. Ez a beruházás, amely várhatóan bő két év múlva készül el, a város külterületén élők és a térség ipari területein dolgozók közlekedését segíti majd. Nem lenne teljes azonban a kép, ha csupán a turizmussal, a mindennapi közlekedéssel, a munkába járással hoznánk kapcsolatba a biciklizést. A környezetszennyező gázok kibocsátása csökkentésének egyik eleme, ha kevesebbet közlekedünk gépjárművel, és többet használjuk kerékpárjainkat.

Tisztelt Ház! A kerékpárutak használatával a gyermekek biztonságos körülmények között már egészen kicsi koruktól hozzászokhatnak a biciklis közlekedéshez. Ezzel nemcsak az egészséges életmódra, a mozgás és természet szeretetére nevelhetjük őket, de megismertethetjük velük a közlekedés alapvető szabályait is. Több ponton található a kisiskolások számára kialakított KRESZ-park, ahol a gyermekek a gyakorlatban is megismerhetik az általános iskoláknak írt, a gyalogos- és kerékpáros közlekedés szabályait bemutató „Közlekedő kisokos” tartalmát. Az Innovációs és Technológiai Minisztérium, illetve további hat szervezet közreműködésével elkészült ismeretterjesztő munkafüzet digitális változata ettől az évtől tesztjelleggel már néhány oktatási intézmény rendelkezésére áll.

További lényeges körülmény, hogy a kerékpáros turizmus érdekében Békéscsaba a helyben bérelhető kerékpárpark bővítése mellett kötelezte el magát. Partnerséget vállalunk tehát abban a nemzeti és európai uniós törekvésben, amely a kerékpározást erősíti, és az ebben rejlő lehetőségek kihasználását célozza.

Talán megjegyzendő még, hogy az agglomerációban található településen élők közül ezres nagyságrendben dolgoznak a megyeszékhelyen. Munkába járás alkalmával sokan a távolsági közlekedésben a busz-

járásokat, vasutat veszik igénybe, ugyanakkor a megállókhöz kerékpárral közlekednek. A községi, városi buszpályaudvarokon vagy vasútállomások mellett hét-köznapokon több száz kerékpár található. A következő időszakban forrást fogunk találni arra is, hogy Újkígyóson, Kondoroson, Csorváson modern kerékpártárolókat építsünk, amelyek fedettségükkel is óvják a kétkező járműveket. Jövőre tehát, ahogyan ez pénzügyminiszter úr expozéjából és az államtitkári hozzászólásból is kiderült, az ez évi kerethez képest az önkormányzatok 120 milliárd forint többlettámogatást kapnak.

Ami a hozzászólásom szempontjából kiemelten fontos továbbá, hogy lesznek célzott források kerékpárforgalmi létesítmények felújítására és építésére is, és ebből a keretből nekünk, Békés megyeieknek is jelentős összeg jut. A jövő évi költségvetést tehát ebből a szempontból is támogatandónak ítélem. Köszönöm szépen, hogy meghallgattak. *(Taps a kormánypártok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! Megadom a szót Varga László képviselő úrnak, MSZP-képviselőcsoport. Parancsoljon!

DR. VARGA LÁSZLÓ (MSZP): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Államtitkár Úr! Tisztelt Képviselőtársaim! Itt a csütörtöki nap, az ülésnap vége felé közeledve azon szerencsés helyzetben vagyok, hogy lejárt a módosító indítványok benyújtásának határideje. Nyilván több képviselőtársam is, több frakció is eljuttathatta a módosító indítványait már a Ház rendszerébe, és azt jelenthetem képviselőtársaimnak, hogy az MSZP-frakció átfogó, komplett szakterületeket érintő módosító indítványokat nyújtott be. Az az állításunk, a költségvetés és Magyarország helyzetét elemezve, hogy újra kell gondolni Magyarországot is és azt a költségvetést is, amit önök benyújtottak.

Egészen egyszerűen újra kell építeni Magyarországot. Újjá kell építeni, nemcsak azért, mert egyébként egy nagyon komoly koronavírus-járvány hatásait kell elszenvedni ennek az országnak, a társadalmi és a gazdasági hatásait is, hanem azért is, mert azt a tíz évet, amit eddig az önök kormányzása során eltöltött ez az ország, ennek az országnak a lakossága, azt bizony mi egészen másképp ítéljük meg, mint a kormánypárti felszólalók. Azt gondoljuk, hogy önök komplett társadalmi csoportokat, komplett szakterületeket hanyagoltak el. Erre utalnak a módosítóink, arra utalnak, hogy ez az újjáépítés elinduljon, és haladéktalanul gondoljuk újra közösen Magyarországot.

Ez az újragondolás érinti a nyugdíjrendszert, a szociális szférát, az egészségügyet, az oktatást, ezekről beszéltek frakciótársaim itt az elmúlt napokban, és még a holnapi napot is erre fogják felhasználni az MSZP képviselői, de egyébként egy átfogó épületenergetikai program megindítására is javaslatot teszünk, valódi, megalapozott forrásokat találtunk az önök előterjesztésében erre, akár 500 milliárdot is el lehetne költeni erre a célra. Azt gondolom, hogy ez lenne egy valódi rezsicsökkentés és egy valódi olyan intézkedés,

amely a magyar embereknek tényleg egy komoly juttatás és előrehaladás lehetőségét mutatná be.

Bérlakásprogramot is szeretnénk, és azt gondolom, hogy ki kell térjek arra átfogóan, amiről már előttem egypáran beszéltek, az önkormányzatokra, mert azt gondoljuk, hogy bizony az önkormányzati választás után az önök politikája megváltozott az önkormányzatok tekintetében, más kereteket képzelnek el az önkormányzatoknak. Ezek a keretek ahogy alakulnak, valahogy mindig úgy alakulnak, hogy az ellenzéki vezetőségű önkormányzatok számára nagyobb terhet jelentenek az új jogszabályok, az új költségvetési intézkedések, egyébként meg az önök által vezetett vagy az önök politikai partnerei által vezetett önkormányzatok számára nem jelentenek újabb terhet ezek a döntések, vagy kevésbé jelentenek terhet.

Ennek kapcsán is nyújtottunk be javaslatot, és határozottan az az álláspontunk, hogy a gépjárműadó száz százalékának az önkormányzatoknál kell maradnia, támogatni kell az önkormányzatokat. Talán abban a rossz értelmezésben, amit önök vallanak, a legrosszabb az, hogy az önkormányzatok nem a többletterhet vállaló rendszerek közé tartoznak ebben a vírusjárványban, vagy nem abba tartoznak, akikre többletterhet kellene rakni. Kifejezetten a védekezés frontvonalában voltak, kifejezetten több költségük keletkezett, ezáltal nem több teherre van szükségük, hanem éppen hogy több forrásra azért, hogy az emberek érdekében hatékonyabban tudják végezni helyben a munkájukat.

És persze elmondta államtitkár úr azt a rendszert, amelyet létrehoztak, de határozottan az az álláspontunk, hogy a 22 ezer lakosnál nagyobb települések zömének nyilván ez a költségvetés kedvezőtlen, és egyébként az is a határozott álláspontunk, hogy a gépjárműadó az az adónem, ami a legkisebb településnek is jelent egyfajta mozgásteret, a legkisebb falvak számára is jelent egyfajta mozgásteret. Ezt önök egy az egyben elvették, és perspektivikusan azt látni, hogy 2024-ig is elvenni tervezik az önkormányzatoktól, ez erre a ciklusra vonatkozik. Ilyen értelemben tehát ez az intézkedés a teljes önkormányzati szférának káros, ezért azt javasoljuk, hogy ezt máshogy tegyünk, vonják ezt vissza, és a száz százaléka a gépjárműadónak maradjon az önkormányzatoknál.

Mint az előbb is kitértem rá, a szolidaritási hozzájárulásról már volt egy komoly vita. Én azt látom, hogy kifejezetten azokat a településeket érintheti hátrányosan ez a döntés, például a fővárost, de egyébként több megyei jogú várost is, ahol egyébként összességében az önök számára kedvezőtlen választási eredmény született. Azt kérem önöktől, hogy ne büntessék Magyarországot lakosait, ne büntessék a döntésük miatt ezeket a lakosokat. Gondolják ezt a részét újra mindenképpen a költségvetésnek, több önkormányzati vezető, polgármester is kérte ezt önöktől.

De ebbe a sorba illik egyébként, ezt vezette föl tulajdonképpen egy másik előterjesztés itt az elmúlt hetekben, a különleges gazdasági övezetek kérdéséről, ami már tulajdonképpen egyfajta támadás volt

önkormányzati bevételekkel szemben. Most ennek nem térek ki a részleteire, de jól látszik, hogy Dámoklész kardjaként egyébként ott van az önkormányzatok fölött az, hogy a kormány egyoldalúan rendeletével elvehessen tőlük iparűzésiadó-bevételeket, és azt egyébként egy olyan önkormányzati típusnak, a megyei önkormányzatoknak adná át, ahol meg önök számára, ismerjük el, kedvező eredmény született '19 októberében, minden megyei önkormányzat fideszes vezetőségű. Tehát azt gondolom, hogy ez a költségvetésük ebbe a folyamatba beleillik.

(19.00)

Az iparűzésiadó-bevételekről már beszéltem, ez sem példa nélküli. A tömegközlekedés kapcsán önök már változtattak, és elsőként az ilyen típusú bevételeket az önkormányzatoknak helyi közösségi közlekedésre kell fordítani. Kíváncsian várom, hogy középtávon mi lesz a helyi közösségi közlekedés állami támogatásával, mert azt gondolom, hogy ez egy olyan elem, amit meg kellene őrizni mindenképpen.

A koronavírus-járvány kapcsán egyébként is voltak kieső bevételei az önkormányzatoknak. Gondoljunk csak a parkolási díj eltörlésére - igaz, az július 1-jétől visszaáll -, de bérleti díjakat voltak kénytelenek csökkenteni, elengedni, és egyéb módon a helyi gazdaságot és az emberek mindennapi életét támogatni. Tehát az önkormányzatoknak nagyon komoly terhet jelentett ez a járvány és az abból fakadó társadalmi és gazdasági hatások. Át kell strukturálni a költségvetést, hogy több forrás jusson helyben azokra a fontos feladatokra, amiket az önkormányzatok az emberek érdekében végeznek.

Egyébként szeretném elmondani a tisztelt Háznak, hogy számítások szerint szülővárosomban, Miskolcon csak ebben az évben mintegy 7 milliárdnyi az az összeg, amelyet az önök elvonásai, illetve a járvány okozta bevételkiesések jelentenek. Ez elképesztő összeg, és ennek a problémának a megoldásán nem segít az, hogy az önök helyi politikusai azt próbálják a városvezetésre tolni, mintha az ő felelőssége lenne, miközben a kormány intézkedései rontanak ezen a helyzeten, és még azzal is meg kell küzdeni nyilván Miskolcon, hogy majd tízmilliárdnyi közszolgáltatásdíj-tartozást halmozott fel az előző városvezetés, ami tarthatatlan.

Éppen ezért nyújtottam be kifejezetten Miskolcot érintő módosítási javaslatokat is olyan célok érdekében, amelyek fontosak helyben a levegőszennyezés elleni küzdelem kapcsán, az útfelújítási programra tettem javaslatot, a Búza tér átépítésére, illetve a Tiszai pályaudvar intermodális csomóponttal való fejlesztésének érdekében is nyújtottam be javaslatot. Azt kérem önöktől, hogy segítsenek az önkormányzatokon, segítsenek Miskolcon is. Ne nézzék ezeknek az önkormányzatoknak a politikai hovatartozását, a városvezetések politikai hovatartozását! Az önkormányzatok végső soron a helyben élők robotosai, őket igyekeznek szolgálni, a mindennapi életüket jobbá tenni. Ezt a munkát

segítsék, ne akadályozzák! Köszönöm, elnök úr. *(Taps az MSZP soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! Megadom a szót Koncz Ferenc képviselő úrnak, Fidesz-képviselőcsoport. Parancsoljon, képviselő úr!

KONCZ FERENC (Fidesz): Köszönöm szépen, elnök úr. Államtitkár Urak! Tisztelt Képviselőtársaim! Hallgatva Varga László képviselő urat, nekem eszembe jutott azért 2006 ősze. Ugye, 2006 őszén történt az a választás, amikor az akkori ellenzék nyert határozott önkormányzati pozíciókat, és emlékszem arra, hogy a Lamperth Mónika által fémjelzett Belügyminisztérium kizárta, mondjuk, a megyei önkormányzatokat az önhikiből. A képviselőségem kezdete ködbe vész. Ugye, először 1998-ban voltam képviselő, és aztán voltam persze polgármester is, 2010-től képviselő is voltam, és megéltem képviselőként is a csődhelyzetet, és megéltem polgármesterként is a csődhelyzetet, úgyhogy egy picikét azért számomra mulatságos a képviselő úr aggodása, már ami az önkormányzati szférát illeti.

Szerencsen voltam polgármester, több mint 3 milliárdos adósságot kellett törlesztenie egy tízezres kisvárosnak a szocialista vezetés után. De igazából a költségvetéssel kapcsolatban nem erről a kérdéstről szeretnék beszélni, sokkal inkább a zöldügyek azok, amelyek az én esetemben most itt lényeges kérdéseket jelentenek. Azért azt is el kell mondanunk, hogy ugyan túl vagyunk a koronavírus-járványon, ez kétségtelenül okozott veszteségeket ennek az országnak, de azért azt el kell mondjunk, hogy a kormány 2010 óta vitt következetes gazdaságpolitikája olyan tartós növekedési pályára állította a magyar gazdaságot, amely teljesen másként vitt minket vagy sodort bele minket a koronavírus-járványba, mint ezt egy gyenge gazdaság esetén tehette volna.

A magyar gazdaság 2013 óta stabil és kiegyensúlyozott, a közel 30 százalékos bővüléshez minden ágazat pozitívan járult hozzá. 2019-ben éves szinten 4,9 százalékkal nőtt a GDP. Az elmúlt évek gazdaságpolitikájának köszönhetően, mint ahogy mondtam, a koronavírus-járvány egy ellenálló, kiegyensúlyozott gazdaságot ért, és így Magyarország erős fundamentumokkal és stabil államháztartással száll szembe a kihívásokkal.

Ami pedig az előbbi mondatomat illeti, a klímavédelem kérdése mindnyájunk érdeke és felelőssége, hiszen hogy miként alakul a közös jövőnk, azt napjaink döntései határozzák meg. A kormány tetteivel is bizonyította az elkötelezettségét, és határozott stratégiai célokat tűzött ki a klímaváltozás és a környezetvédelem területén. A 2030-ig kitűzött célok felé következetesen haladunk. Magyarországon a villamosenergia-termelés például eddig 90 százalékban karbonsemleges lesz.

Ezt igazolja a 2021. évi költségvetés is, hiszen az energia- és a klímapolitikai modernizációs rendszer működésére 34,3 milliárd forint forrást biztosít a költségvetés. A jövőre való tekintettel az a cél, hogy 2030-

ig '90-hez képest 40 százalékkal csökkenjen Magyarországon az üvegházhatású gázok kibocsátása, és ennek részeként a megújulóenergia-felhasználási részarány a jelenlegi 13-ról 21 százalékra növekedjen. A klímasemlegesség eléréséhez minden technológiára szükség van, kiemelt figyelmet és erőforrást kell szánni az energia-takarékosságra, a megújuló energiaforrások hasznosítására, és nagy szükségünk van a nukleáris kapacitások fenntartására és bővítésére is.

A 2030-ra vonatkozó üvegházgázkibocsátás-csökkentési célok elérése érdekében a kormány kiemelt intézkedéseket határozott meg. A magyar klíma- és energiastratégia alapja, hogy a hazai áramtermelés döntő hányadát a jövőben karbonsemleges módon, azaz atomenergia és megújuló energia, ezen belül elsősorban napenergia hasznosításával kell biztosítanunk. Ezt szolgálja a Paks II.-projekt végrehajtása, és a lignitbázisú áramtermelés fokozatos, 2025-ig történő kiváltása a Mátrai Erőműben, és az ehhez kapcsolódó kiemelt régiófejlesztési projektek megvalósítása.

(Az elnöki széklet dr. Hiller István, az Országgyűlés alelnöke foglalja el.)

A Mátrai Erőmű nemcsak Magyarország egyetlen jelentős hazai primer energiaforrásra alapozott erőműve, hanem egyben hazánkban a Paksi Atomerőmű mellett a második legnagyobb villamosenergia-előállítója, és második legfontosabb, szabályozásra is alkalmas alaperőműve. A klímaalkalmazkodást elősegítő intézkedés, hogy 2022-ig csaknem 3 ezer, 2030-ig legalább 6 ezer megawatt napenergia-termelő kapacitás kiépítését viszi véghez a kormány, illetve kialakításra kerül az a szabályozói környezet, amely a villamosenergia-rendszer rugalmasságát és az ellátás biztonságát garantáló földgázbázisú áramtermelő kapacitások megőrzését ösztönzi, valamint számos villamosenergiahálózat-fejlesztés megvalósítása fog lezajlani.

A klímapolitikai intézkedések kiemelt területe a közlekedési ágazat zöldítése. Ennek érdekében a kormány a közösségi közlekedés arányának a növelését, és a kötöttpályás elővárosi közlekedés fejlesztését tervezi, illetve támogatja a zéró kibocsátású olcsó elektromos autók használatát, tudjuk, hogy autónként akár 2,5 millió forintos támogatással, egy 5 milliárdos keretösszeg biztosításával. 2022. január 1-jétől indul el a zöldbusz-program, ez 20 százalékos támogatást jelent járművenként, és összesen erre 36 milliárd forint keretösszeget szán a kormány. Ennek az a célja, hogy elsősorban a 25 ezer főt meghaladó lélekszámú településeken csak elektromos buszokat lehessen üzembe helyezni.

(19.10)

Az energiatudatos és modern magyar otthonok megteremtése érdekében is tervezett intézkedéseket a kormányzat: a „Magyar falu” programban és a falusi CSOK-ban nyújtott otthonteremtési lehetőségek

ilyenek, a Magyar Fejlesztési Bank nullaszázalékos hitelkonstrukciót biztosít ehhez; 2030-ig egymillió ügynevezett okos-fogyasztásmérőt kívánunk felszerelni; a fűtési rendszer szabályozhatóvá tétele és az annak alapján történő számlázás bevezetése mintegy 200 ezer távfűtött otthonban; zöldtávhőprogram, amely 50 százalékra csökkenti a földgáz felhasználási részarányát a hazai távhőtermelésben, elsősorban megújuló energia felhasználásának növelésével.

Támogatjuk a helyben elérhető megújuló energiaforrásokra épülő lehetőségeket, a biomassza, a geotermikus energia és a napenergia településszintű felhasználását. A kormány számos intézkedést hajt végre a természeti környezet védelme érdekében. Az elmúlt években közel 6500 hektáron valósultak meg erdőtelepítések, ez összességében 39 milliárd forintot jelent. A cél az, hogy az erdőterületek nagysága 21 százalékról 27 százalékra emelkedjen Magyarországon. Sikerral bővült a védett természeti területek hálózata, hiszen 2010-től '19 júliusáig 82 új, országos jelentőségű védett természeti terület létesült, összesen több mint 4 ezer hektár kiterjedéssel.

Az élőhelyek rekonstrukcióját segítő programoknak köszönhetően a következő években százezer hektáron fog javulni a természeti értékek állapota. 2010 és 2018 között már több mint 120 milliárd forintot költött a kormány környezeti kármentesítésre.

A klímatudatos vízgazdálkodás keretében ösztönözzük a Magyarország területére érkező víz visszatartását és az ezt szolgáló intézkedéseket, és gondoskodunk a felszíni és a felszín alatti vízkészleteink megőrzéséről.

Az öntözött terület nagyságát tekintve az a cél, hogy a jelenlegi 87 ezer hektárról 2022-re 200 ezer, 2030-ra pedig 400 ezer hektárra növekedjen az öntözött területek nagysága. Az öntözéses gazdálkodás elterjesztésével lehetőség adódik arra, hogy a gazdák rugalmasan tudjanak alkalmazkodni az időjárás változásával kapcsolatos kihívásokhoz. A klíma- és természetvédelmi akcióterv keretein belül megkezdődik az illegális hulladéklerakók felszámolása, 2021-től az egyszer használatos műanyagok fokozatos betiltása, illetve folyóink, különösen a Tisza, valamint a Duna műanyagoktól való megtisztítása, ez a PET Kupa, nyilván hallottak már ezekről; ezen természeti kincseink és vizeink védelme fokozott figyelmet érdemel.

Én saját részemről azt látom, hogy a kormányzat nemcsak beszél klímacélokról, természet- és környezetvédelmi kérdésekről, hanem a lehetőségekhez képest a munkahelyek megtartása mellett fokozatos átalakítással ezekben határozott lépéseket is tesz. Éppen ezért én a saját részemről a 2021-es költségvetést természetesen támogatni fogom, és erre kérem képviselőtársaimat is.

Köszönöm, elnök úr. *(Taps a kormánypártok sorában.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! Jó estét kívánok! A Demokratikus Koalíció képviselője, Varga Zoltán képviselő úr szólhat. Parancsoljon!

VARGA ZOLTÁN (DK): Köszönöm szépen. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! Ahhoz, hogy megérthessék önök is végtelen nagy fájdalmamat az előttünk fekvő költségvetéssel kapcsolatban, engedjék meg, hogy még ha egy rövid villanás erejéig is, de visszatekintsünk négy évet a múltba.

Nem tudom, hogy önök ébredtek-e már fel műtéti altatásból úgy, hogy konok egykedvűséggel egy leszakadt relaxa verte a málló festékű ablakot folyamatosan. Tette mindezt azért, mert a déli fekvésű szobában nem volt se légkondi, se más légkondicionáló eszköz, ezért a szobában fekvő hat beteg próbált a forróságban kereszthuzatot csinálni, és nem volt semmiféle napvédő eszköz sem, hiszen a relaxák le voltak szakadva, ezért a leszakadt relaxákat verte a szél. Az a helyzet, hogy én egy hétig hallgattam ezt a hangot: tak-tak-tak. Egy nyomorult hétig ez a hang volt a fülemben, a relaxa hangja, ahogy veri az ablakhoz a forró huzat.

És tudják, mi ebben a tragédia? Hogy ez négy éve történt velem, és tavaly nyáron, amikor jártam ugyanabban a kórteremben - hál' istennek, nem a magam okán, hanem látogatóban -, ezt a relaxát pontosan úgy verte a forró huzat, mert a bent lévő betegek nem tudtak máshogy létezni, mint kereszthuzatot csinálni, a leszakadt relaxát pedig verte a kereszthuzat.

Az a szörnyű ebben a sztoriban, hogy négy év alatt semmi nem változott. Nem változott semmi! S ami igazán háborzongató, hogy az előttünk lévő költségvetés - a gyávaság és a gyengeség költségvetése - azt mutatja, hogy ez 2021-ben is megmarad. Ebben a kórházban 2021-ben is ugyanúgy fogja a relaxát verni az ablakhoz a szél.

A valódi tragédia különben az, hogy míg Kásler miniszter úr - aki nemrég már nemcsak emberileg, de orvosszakmailag is elégtelenre vizsgázott ezekben a nehéz hetekben és hónapokban - különben az egészségügy jövőjét a tízparancsolatban látja, addig Magyarország Kormányának vezetője a világ minden pénzét a sportra költené. Ez olvasható ki ebből a költségvetésből, hogy az egészségügy a jelenlegi kormányzat szemében egy szükséges rossz. Szükséges rossz! És az is ezt mutatja különben, hogy többek között az OECD Magyarország 2019. évi egészségügyi országprofiljáról szóló jelentése szerint Magyarország egészségügye krónikusan alulfinanszírozott. S valahol ezt mutatja az is amúgy, hogy tudjuk nagyon jól - most olvastam és teljesen meg is döbbsentem rajta -, hogy a válság ideje alatt, tehát az elmúlt hónapokban, az elmúlt napokban mindennap 695 millió forintot költött a kormány a kormányfő mániájára, a sportra. Ezt megismételném: 695 millió forintot naponta, miközben az egy főre jutó egészségügyi ellátásra fordított kiadás kevesebb mint 1500 euró, ami a sereghajtók egyikévé tesz minket az EU-ban. Az egészségügyi kiadások GDP-hez viszonyított aránya folyamatosan és rendre elmarad az uniós átlagtól.

De hogy egy újabb adatot mondjak: az egészségügyi kiadásokból való állami részesedés - és itt a kormányzati és kötelező társadalombiztosításra gondolkodunk - csak az összes egészségügyi kiadás 73 százalékát

teszi ki, az úgynevezett zsebből fizetett közvetlen lakossági hozzájárulások mértéke viszont eléri a 27 százalékot, míg az EU átlaga ebben az esetben 16 százalék. Föl tudjuk ezt fogni, képviselő urak és hölgyek, hogy miről is beszélnek, hogy a gazdag Németországban, ahol nincs olyan nyugdíjas, aki 2300 eurónál kevesebbet kapna meg havonta, sokkal kevesebbet kell kifizetni zsebből zsebbe egészségügyi ellátásra, mint nálunk? Ez valami borzasztó!

Az a baj, hogy ezt a helyzetet a jelenlegi költségvetés konzerválja. Az a baj, hogy ez a jelenlegi költségvetés egy embertelen költségvetés. Az a baj, hogy ez a jelenlegi költségvetés a gyávaság és a gyengeség költségvetése.

Engedjenek meg három gondolatot a költségvetéssel, az egészségüggyel és az ebből eredeztethető szörnyű és szomorú jövőképpel kapcsolatban - három gondolatot! 1. A vírus, ha tetszik, ha nem, hosszú évekig nagy valószínűség szerint itt lesz körülöttünk. 2. Azt még a kormányfő is elismeri, hogy további egészségügyi, járványügyi és gazdasági nehézségek előtt áll az ország. 3. Egyértelmű, hogy hiányzik az előttünk fekvő 2021-es költségvetésből is az a felismerés, hogy beruházásokra és átfogó reformokra van szükség az egészségügyi rendszer erőforrás-felhasználásának racionalizálása, a hozzáférési egyenlőtlenségek csökkentése és az ellátás színvonalának emelése érdekében.

(19.20)

Hogy miről is beszélnek? Arról, hogy a megelőző és az alapellátás mélyen alulfinanszírozott, és nem használják ki a bennük rejlő lehetőségeket az ellátás költséghatékonyságának, hozzáférhetőségének és minőségének javítására. Arról beszélnek, hogy Magyarország társadalma menthetetlenül kettészakadt, hiszen van egy olyan réteg, amely meg tudja fizetni a magánegészségügyi szolgáltatás kitűnő minőségét, hogy egyágyas szobában tud gyógyulni, hogy megkapja a CT- és egyéb más vizsgálatokat szinte azonnal, míg a leszakadó rétegnek nem jut már semmi. És az a legnagyobb baj, hogy ez a 2021-es költségvetésben is így marad, hogy míg sportra vagyontokat költünk el; hogy míg a - nem kormányzati - kormányzati repülőgépek működtetésére újabb milliárdos tendereket írunk ki, addig az ország egészségügye egyre inkább romokban van.

Ez a költségvetés, tisztelt hölgyeim és uraim, pontosan olyan, mint Magyarország jelenlegi kormánya, ez a költségvetés a gyengeség, a gyávaság, a szemfényvesztés, a dölyfös fideszes nemzeti tőkésosztály költségvetése. Ez a költségvetés szégyene az országnak, szégyene a kormánynak. Köszönöm, hogy meghallgatnak.

ELNÖK: Köszönöm szépen. Tisztelt Képviselők! Most kétperces felszólalásra lehetne lehetőség, de erre nem jelentkezett senki. Így gyors menetben visszatérünk az előre bejelentett felszólalásokhoz. A Fidesz képviselője, Becsó Zsolt képviselő úr szólhat. Parancsoljon, képviselő úr!

BECSÓ ZSOLT (Fidesz): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Ház! Tisztelt Államtitkár Úr! Kelet-Nógrád gazdasági és társadalmi felzárkóztatása, egy dinamikusabb növekedés elérése nem új keletű dolog életünkben, gyakorlatilag a rendszerváltozás óta napirenden van ez a kérdés, és ezért nem véletlen, hogy számtalan kísérlet, különprogram, intézkedés, gyakorlati segítség fogalmazódott meg vagy indult el és valósult meg változó tartalommal. Az elmúlt harminc évben nem volt olyan kormány, elfogadott költségvetés, amely ne akart volna kézzelfoghatóbb eredményeket realizálni támogatáspolitikáján keresztül térségünkben. Azonban az 1990 és 2010 között működő kormányok döntései, még ha voltak is fontos és előrevivő részei, nem hozták el a várt felemelkedést. Ez alól kivétel csak az első Orbán-kormány lehet, hiszen 1998 után megindult Nógrád a fejlődés útján, egymást érték a fejlesztések Nyugat- és Kelet-Nógrádban, a gazdaság is folyamatosan erősödött, a munkanélküliség csökkent, az életminőség javult. Sajnos 2004 után az akkori országos döntéshozók kifogták a szelet a megyénk dagadó vitorlájából, és így a leépülés, az elvándorlás, a perifériára sodródás lett ezután a meghatározó. Ezért is volt létkérdés a 2010-es kormányváltást követően, hogy újra visszataláljunk a helyes útra, és az Orbán-kormány részéről megkapjuk azt a támogatást, amelyet már régen kiérdemeltünk, és már meg kellett volna kapnunk. Az elmúlt tíz év már valóban arról szólt, hogy a válságkezelés és a konszolidáció után elinduljunk egy olyan úton, amely hozzájárul egy élhetőbb, jövőképpel bíró, gazdaságilag stabilabb élettér kialakításához térségünkben is.

Az irány jó, számtalan mutatóban előreléptünk, a kormány részéről megvolt a figyelem és a támogatás, de 2021 most egy új típusú kihívás elé állít mindannyiunkat. A járványügyi készültség fenntartása mellett a jövő évi költségvetés legnagyobb feladata a nehéz helyzetbe került gazdaság újraindítása lesz, és nekünk Nógrádban ebben a helyzetben kell megoldást találni arra, hogy újra erőre kapjunk, hogy jelentős támogatásban részesülő fejlettebb térségekhez képest, mint például Debrecen, Győr, Kecskemét vagy Székesfehérvár térsége, lemaradásunk ne nőjön.

Mégis több olyan terület, több olyan támogatási forma van, amely közvetlenül érint minket, és bizakodásra adnak okot. Ezek közé tartoznak az európai uniós források, különös tekintettel a Terület- és Településfejlesztési Operatív Programra. Ez volt az a forrás, mely esetében mind a megye, mind Salgótarján megyei jogú város fajlagosan a legmagasabb támogatást kapta a kormánytól, és amely több mint 50 milliárd forintnyi támogatással megvalósuló fejlesztést tett lehetővé Nógrád megyében.

A program még nem zárult le, több futó programhoz kormányzati ráemelés szükséges, de az már most kijelenthető, hogy egy szükséges és sikeres konstrukció volt ez a támogatás. Ezért is fontos, hogy a 2021-es költségvetésben a szükséges források rendelkezésre állnak, és az új hétéves uniós tervezési időszakhoz kapcsolódó tervezés is elindult. A hasonló tartalmú és nagyságrendű forrás biztosítása a települési

önkormányzatok fejlesztési elképzeléseinek megvalósítására a jövőben alapkérdés lesz.

A „Magyar falu” program nagy népszerűségnek örvend az ötezer lélekszám alatti településeken, és mivel Nógrád alapvetően aprófalvas szerkezetű, így nálunk is. A 2021. évi költségvetésben 90 milliárd forint szerepel ezen a soron, ami tisztességes összeg, soha nem volt még ilyen program Magyarországon, de ha kétszer annyi lenne, azt is el tudnák költeni értelmes célokra polgármestereink.

A program sikerében a kiváló koordináción kívül az is szerepet játszik, hogy kistépülési szinten több fontos célterületet jelöl meg, gyors az elbírálás, a támogatói okiratok kibocsátását követően pedig öt napon belül ott a pénz a nyertes pályázók számláján.

Ezen pályázati lehetőség és a falusi CSOK folytatása nagy társadalmi támogatottsággal bír, ami visszaköszön a költségvetésben is.

A „Modern városok” program a valaha indult legnagyobb volumenű megyei jogú városi fejlesztési program, ami igaz Salgótarján városára is. A 2017. március 21-én megkötött megállapodás és az érintett kormányhatározat projektjeinek mindegyike a város demográfiai és gazdasági helyzetéből indult ki, és hatásukat tekintve túlmutatnak a város közigazgatási határain. Örömteli, hogy a megállapodásban rögzítettek közül a 21-es út négy-sávósításának befejezése megtörtént, a város az ország gazdasági vérkeringésébe így bekötésre került. Az onkológiai centrum kiépítése elindult, a főplébánia-templom megújítása a végéhez közeledik, és az ígért egymilliárd forintnyi támogatás is rég megérkezett a város számlájára. A jövő évi költségvetés ezen a soron a 23 megyei jogú város programjai megvalósítására 50 milliárd forinttal számol, amely így Salgótarján vonatkozásában nem teszi lehetővé, hogy a más és más előkészítettségi fokon álló valamennyi projekt el tudjon indulni, de például a Novohrad-Nógrád Geopark turisztikai csomag, az egyházi intézmények fejlesztése és a Testnevelési Egyetemen közösen megvalósítandó tóstrandisport- és rekreációs csomag stratégiai elindítására, a projektek megalapozásának vizsgálatára, a legfontosabb tervek előkészítésére remélhetőleg lesz elegendő támogatás. Bizakodásra ad okot, hogy további fejlesztési sorokon is lesz lehetőség például beruházásösztönzési célú irányzat, nagyvállalati beruházási támogatások, turisztikai fejlesztési célú irányzat, a nagycsaládosok személygépkocsi-szerzési támogatása, vagy mondjuk, a közúti fejlesztések, nógrádi projektek, gazdaságélénkítő beruházások támogatására.

Összességében elmondhatjuk, hogy a nehézségek ellenére nem kell lemondanunk arról a célunkról, hogy Nógrád megye és ezen belül a Pásztót, Bátorfyerenyét, Salgótarjánt, továbbá Hollóköt és nemzeti kegyhelyünket, Szentkutat és még 43 települést magába foglaló Kelet-Nógrádban egy élhetőbb, az idelátogatóknak élményt nyújtó, gazdaságilag fejlődő térséget építsünk. Így legyen!

Köszönöm, hogy meghallgattak. *(Taps a kormánypártok soraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. A Jobbik képviselője, Kálló Gergely képviselő úr szólhat. Parancsoljon!

KÁLLÓ GERGELY (Jobbik): Köszönöm szépen. Tisztelt Ház! Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Képviselőtársaim! Az elmúlt órákban sokan sokféleképpen illeték a 2021-es költségvetést, ellenzéki oldalról általában negatív jelzők, míg a kormánypárti oldalról inkább a pozitív jelzők hangoztak el. Most tőlem az távol áll, hogy szavakkal minősítsem a költségvetést, inkább rávilágítanék egy sokkal fontosabb dologra, ez pedig a 2010 óta benyújtott költségvetések és az ezekhez benyújtott ellenzéki módosító javaslatok.

(19.30)

Az elmúlt napokat a munkatársaimmal azzal töltöttük, hogy összegyűjtöttük számban 2010 óta az összes ellenzéki módosító javaslatot: 6681. 2010 óta az ellenzéki oldalról 6681 módosító javaslat érkezett a kormányoldal felé. Ebből a 6681 módosító javaslatból, nagyon büszke vagyok arra, hogy az én frakcióm évről évre élen járt. Na, most következik egy brutális szám: ebből a 6681 módosító javaslatból összesen 2010 óta 22 darabot fogadott el a kormánypárt. 22 darabot! 22 darabot fogadott el az a kormánypárt, aki plakátokon, retorikában állandóan a nemzeti összefogásról, a nemzeti együttműködésről beszél. Ebből látszik, hogy ezt nem gondolják túl komolyan, ugyanis mi, ellenzéki képviselők, mi is választókat, mi is magyar embereket képviselünk, és vissza kéne köszönnie a nemzeti együttműködésben, abban a munkában, hogy legalább méltóztatnák elolvasni a mi módosító javaslatainkat.

Most akkor térjünk vissza egy kicsit, illetve térjünk rá az én körzetemre. Az én körzetemben találhatóak Fejér megye legnagyobb foglalkoztatói. Elég a vasműre gondolnom, elég a Hamburger Papírgyárra gondolnom, vagy elég a Hankook gumiabroncsgyártóra gondolnom. Nem túlzás azt állítani, hogy ezek a cégek több ezer, ha nem több tízezer embernek adnak munkát, és több ezer, ha nem több tízezer család megélhetését biztosítják. Mindezek ellenére, hogy ekkora infrastruktúra és ilyen ipari jelleggel rendelkezünk, önök évek óta nem szavazzák meg a benyújtott módosító javaslatainkat, és évek óta alig vagy semmilyen anyagi támogatásban nem részesítik a körzetemet. Erre még vissza fogok térni a beszédem végén, hiszen itt egy fontos dolgot is meg kell majd jegyezni.

Én egyet kérnék tehát a felvezetés után önöktől: ha egy ellenzéki képviselő képes olyan módosító javaslatokat benyújtani, ami nem ellenzéki, nem is független, hanem igenis kormánypárti polgármesterek közösségeit támogatja, akkor ugyanezt viszont elvárnánk önöktől is. Ha mi képesek vagyunk arra, és ez nem kegy a részünkről, hanem képviselői kötelesség a részünkről, ha mi képesek vagyunk azon települések fejlesztésében is gondolkodni, amit fideszes polgármester vezet, akkor vice versa elvárnánk ugyanezt, mert ez a nemzetünk, az országunk és a körzeteink érdeke.

Ugyanis nem lehet pártszíne kórházak felújításának, nem lehet pártszíne iskolaépületek renoválásának, nem lehet annak sem pártszíne, és nem lehet pártkérdés az, hogy beázik egy iskola, vagy megoldjuk ezt a problémát. Nem lehet annak sem pártszíne, hogy közösségi, ifjúsági házakat akarunk létrehozni a körzetemben, azért, hogy az ifjúságot megtartsuk, és helyben tartjuk őket. A közutak, a járdák minőségének sincsen pártszíne. Nagyon sokszor szoktam mondani: nincsen fideszes kátyú. Nincsen DK-s kátyú, nincsen jobbikos kátyú. Egyszerűen kátyúk vannak az utakon, amiket közösen kell tudnunk megoldani, és közösen kell őket felkarolni. Nincsen pártszíne a panelfejlesztéseknek, illetve azoknak sincs pártszíne, ha egy parkot rendbe akarunk hozni. Én az egész körzetben gondolkodtam, és úgy adtam be több mint ötven darab módosítót, hogy nem tettem különbséget fideszes választó vagy fideszes lakos között. Nem tettem különbséget fideszes polgármester, független polgármester vagy akár jobbikos polgármester között, elnézést kérek, nekem a szívem közepe a körzetem.

Nem akartam erről beszélni, de sajnálatos módon a múlt héten levettek egy vitát, egy állatvédelmi vitát a napirendről. Nem minősítettem beszédem elején a költségvetést szavakkal, most engedjék meg nekem, hogy ezt mégis megtegyem. Ugyanis ez önök számára, tisztelt képviselőtársaim, kormánypárti képviselőtársaim, lehet az esélyek költségvetése is. Önök múlt héten pár perccel az állatvédelmi vita előtt levették napirendről ezt a vitát. Ezért kényszerülök itt megszólalni az állatvédelem kapcsán. Ugyanis én három módosító javaslatot nyújtottam be állatvédelem kapcsán.

Nincsen színe ugyanis az állatvédelemnek, ahogy ezt mondtam, ezért mély tisztelettel kérem önöket, adjanak esélyt az állatoknak is ebben a költségvetésben. Több milliárd forintot kértünk ugyanis arra, hogy indítsuk el végre az országos ivartalanítási akciót. Milliárdos nagyságrendben kértem, hogy az országban a menhelyeket hozzuk végre rendbe, hogy ne áldatlan állapotban legyenek a gazdátlan állatok. És kértem pénzt arra is, hiszen a rendszerváltás óta óriási hiányossága ez a magyar államnak, hogy egy állatrendőrséget létre tudjunk hozni, ami nemcsak a házi-, de a haszonállatok érdekeit is képviseli.

Az elején mondtam, hogy vissza fogok térni még egy darabig egy megkezdett mondandómra, ami az volt, hogy évek óta nem kap a körzetem a kormányzattól sem anyagi, sem más módon támogatást. Ennek köszönhetően 2018-ban az ellenzék zsinórban nyeri meg a választásokat önök ellen, nem kicsit, nagyon. Hát, adnék önöknek egy tanácsot, ami lehet, hogy rám nézve is rossz lesz. Az a tanácsom, hogy a képviselői módosító indítványaimat szavazzák meg. Ha ezt megszavazzák, akkor elköszönhetnek tőlem, és játszi könnyedséggel fognak engem 2022-ben legyőzni.

Adjanak pénzt végre a körzetemnek, adjanak pénzt végre a fejlesztésnek, és higgyék el, több gondjuk nem lesz velem.

Köszönöm, hogy meghallgattak, maradok a körzetem szolgája. *(Taps a Jobbik soraiból.)*

ELNÖK: Köszönjük szépen. A Fidesz képviselője, Tapolczai Gergely képviselő úr a következő felszólaló. Parancsoljon!

DR. TAPOLCZAI GERGELY (Fidesz): *(Hozzászólását jelynyelvi tolmács közreműködésével teszi meg.)* Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Tisztelt Ház! Tisztelt Képviselőtársaim! A 2021. évi költségvetési törvényrel kapcsolatban nem lehet elmenni amellett, amit sok képviselőtársam sem hagyott szó nélkül, hogy a koronavírus-járvány-helyzettel kapcsolatos aggodalmak, kérdések merülnek fel. Egyértelmű, hogy a koronavírus hatással van a gazdaságra, tulajdonképpen válsághelyzet elé nézünk, és ez érinti a költségvetést is.

Bár nem lehet összehasonlítani a 2008-09-es évi gazdasági világválsággal, de jól emlékszem arra, amikor begyűrűzött a válság Magyarországra is, akkor a 2010-es évi költségvetést, ugye, 2009-ben szavazta meg a parlament, és akkor nagyon megválták a fogyatékosok területével foglalkozó érdekvédelmi szervezetek támogatását és sok más sort is.

Ezzel kapcsolatban a 2021. évi költségvetés kapcsán nekem az első tényleges elvárásom az volt, hogy ne csökkenjenek az összegek bármilyen területen, elsősorban a szociális szférában vagy a fogyatékosügy területén; vagyis az, hogy szinte maradjanak a támogatási összegek, és nagy örömmre ez megvalósult, tehát nem látszik sehol sem csökkenés.

Néhány témát kiemelek a szociális szféra területéről, és még egy megjegyzés: azt is látni kell, hogy a korábbi költségvetésekhez képest a költségvetés struktúrája is változott, tehát több sort összevon, de az összegek ettől függetlenül rendelkezésre állnak. Ennek ellenére a fogyatékosügygel foglalkozó érdekvédelmi szervezetek aggodalmuknak adtak hangot a tekintetben, hogy nincsenek nevesítve a támogatási sorok között, és itt egyeztetve az EMMI államtitkárával, Fülöp Attilával, illetve a szervezetekkel közösen arra jutottunk, hogy ez rendben van, az összegek rendelkezésre állnak, a költségvetési törvény indoklásában ugyanis nevesítve vannak a szervezetek. Tehát ebből a szempontból nincs ok a szervezeteknél az aggodalomra.

Viszont mégis javasolnám a továbbiakra nézve, hogy ezt a sort három, úgynevezett alsorra bontsuk szét, mégpedig az Országos Fogyatékosügy Tanács tagjai, illetve ez lenne az egyik sor; a másik, aki nem az OFT tagja, viszont eddig is részesült állami támogatásban; illetve a harmadik a Karitatív Tanács tagjai. Tehát ez a három alsor, amire bontanám a szervezetek támogatását, illetve ennek az összegét.

(19.40)

2010-ben ezek a szervezetek egyharmadnyi támogatást kaptak a mostanihoz képest, tehát tíz év alatt háromszorosára emelkedett a támogatásuk, összesen 1,1 milliárd forintot kaptak ebben az évben ezek a szervezetek, és jövőre ez az összeg marad.

Fontos cél még a megváltozott munkaképességű személyek foglalkoztatása és életminőségük javítása,

valamint fontos cél, hogy közülük minél többen tudjanak munkát vállalni a nyílt munkaerőpiacon is. 2021-ben erre 2,2 milliárd forinttal több forrás áll rendelkezésre, összesen 45 milliárd 600 millió forint. Ez egy folyamatos feladat, ugyanúgy, mint a társadalmi szemléletformálás, illetve a megváltozott munkaképességű személyek továbbképzése annak érdekében, hogy állást tudjanak vállalni a nyílt munkaerőpiacon a képességeikhez mérten. Ez az összeg 375 akkreditált munkáltató és több mint 30 ezer megváltozott munkaképességű személy működését segíti elő.

További fontos cél és feladat, amire szintén rendelkezésre áll forrás, a jelynyelvi tolmácsszolgáltatások működése, az elemi látásrehabilitációs szolgáltatás, a KONTAKT videóalapú jelynyelvi tolmácsszolgáltatás és az informatikai alapú Távszem szolgáltatás.

Ha megnézzük a jogcímeiket, hogy hol vannak pozitív változások, akkor látható, hogy vannak olyan sorok, területek, ahol többletforrás van biztosítva az idei évhez képest. Ilyen például az országos fogyatékosügy program sora, ahol 294 millió a többlet. Ez elsősorban a speciális szükségletű gyermeket nevelő nevelőszülők díja, illetve az ezt a területet érintő infrastrukturális fejlesztések fedezete ez a többletforrás. 416 millió forinttal kapnak többlet a kis létszámú fogyatékos személyeket gondozó intézmények és a nem állami fenntartású család- és gyermekjóléti szolgálatok. Ez tulajdonképpen a minimálbér kompenzációját fedezi.

Az elemi látásrehabilitáció 600 millió forinttal kap többlet, mint ebben az évben, a korábbi években ugyanis 124 millió forint volt ennek a forrása, most pedig 600 millió forint. *(Sic!)* Ez a többletforrás biztosítja azt, hogy a látássérült személyek évente fejenként maximum 300 óra elemi rehabilitációs szolgáltatást tudjanak ingyenesen igénybe venni. Látható tehát, hogy vannak pluszforrások ezen a területen.

Még nem említettem, de fontos: a pszichiátriai betegek támogatott lakhatása és nappali ellátása január 1-jétől párhuzamosan is igénybe vehető lesz, ugyanúgy, ahogy a fogyatékos személyek nappali ellátása és támogatott lakhatása is párhuzamosan igénybe vehető. Tehát mindkét jogcímen igénybe vehetik ugyanazon a napon a támogatást ezek a személyek.

Nem a szociális szférát érinti, de szeretném elmondani, hogy a fogyatékos személyek számára is egy fontos terület a sport. Itt is egybevonta a költségvetés a versenysport és a fogyatékos sport sorát, ettől függetlenül az összeg a korábbiaknak megfelelően rendelkezésre áll. Itt is javasolnám a szétbontást, mert a fogyatékosok sportja nemcsak versenysportból áll, hanem szabadidősportból, speciális nevelési igényű gyermekek sportoltatásából, tehát egy nagyon összetett, sokkal komplexebb terület ez, mint a versenysport. Ugyanúgy megnyugtató lenne a fogyatékosok sportjának területén tevékenykedő szervezetek számára, ha ez a sor külön szerepelhetne a költségvetésben.

2019-hez képest 2020-ban az én javaslatomra majdnem duplájára emelkedett a fogyatékosok sportjának támogatása, 460 millióról 907 millióra. Már az is megnyugtató, hogy 2021-re ugyanennyi maradt

a támogatás. Egyébként két nagy világverseny várható jövőre, az egyik a paralimpia, amely a koronavírus-járvány miatt csúszott át a jövő évre, ezt Japánban rendezik meg, a másik pedig a nyári siketlimpia, amit Brazíliában fognak megrendezni. Tehát egyik sem egy olcsó rendezvény; fontos, hogy mindkettőre biztosítva van a megfelelő összeg és támogatás.

Még egy fontos terület számomra a kultúrán belül a színházi akadálymentesítés kérdése. Ebben az évben nagy előrelépés volt az, hogy a korábbi évek pályáztatásához képest, ahol általában 5-10 millió forint volt maga a pályázati keretösszeg, egy nagy ugrás történt, mégpedig 100 millióra emelkedett az a keretösszeg, amire a színházak pályázhattak, és ezt az összeget akadálymentesítésre, illetve érzékenyítő programok szervezésére használhatták, amibe az érintett fogyatékos személyeket is bevonták. Ez a 100 milliós keret a jövő évre is megmaradt, és ez megnyugtató számomra és az érintettek számára.

A végén engedjenek meg egy észrevételt, ami tulajdonképpen a magánvéleményem. Varga Zoltán képviselő úr említette a relaxás hasonlatot, amit én erősnek találok a költségvetés vitájában. Több éven át vezettem egy civil érdekvédelmi szervezetet, tehát fenntartó is voltam, és ebben az esetben az a véleményem, hogy itt nem a kormány, a parlament vagy az állam körmére kell nézni, hanem az adott hely karbantartója, műszaki osztálya vagy fenntartója körmére. Számomra mint korábbi fenntartó számára elképzelhetetlen az, hogy bármilyen is legyen a finanszírozás vagy a támogatás, de ne legyen rendben egy ablak vagy egy relaxa. Gondolom, érti, hogy mire gondolok.

Végül hadd mondjam el, hogy szerintem ez nem a gyávaság és a gyengeség költségvetése, hanem sokkal inkább a kiszámíthatóság, a tervezhetőség és a biztonság költségvetése. Köszönöm szépen a figyelmet. *(Taps a kormánypartok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Most az MSZP képviselője, Gurmai Zita képviselő asszony szólhat. Parancsoljon!

DR. GURMAI ZITA (MSZP): Köszönöm szépen. Tisztelt Elnök Úr! Államtitkár Úr! Képviselőtársaim! Nincs még egy olyan ország a világon, amely nem segíti a járvány miatt megroggyant önkormányzatokat, hanem épp ellenkezőleg, kifosztja és megadóztatja őket. Nincs még egy olyan ország, ahol a válságot politikai bosszúhadjáratra használnák fel úgy, ahogy azt a Fidesz-kormány teszi. Teljesen világos, hogy az önkormányzatok anyagi kivéreztetésének semmi köze a járványhelyzethez. Elárulja ezt az, hogy az egyre növekvő elvonásokat az Orbán-kormány 2024-ig tervezi behajtani. 2024-ig, amikor az önkormányzati választások lesznek. Ez elárulja, hogy szó sincs a válságkezelésről. Ez politikai bosszú az ellenzéki vezetésű önkormányzatok ellen.

A gépjárműadó elvonásának tervezett összege 2024-ben már csaknem a duplája lesz az eddiginek, a szolidaritási hozzájárulásnak nevezett önkormányzati

adó idén 43 milliárd forint volt, jövőre már 160 milliárd forint lesz, vagyis a Fidesz csaknem négyszeresére emeli. Láthatóan úgy találták ezt ki, hogy az elvonások leginkább az ellenzéki vezetésű, nagyobb városokat sújtásák. Budapest esetében ez a teher az ideai 10 milliárd forintról drámai mértékben emelkedik csaknem a négyszeresére.

(19.50)

A szintén ellenzéki vezetésű Tatabányán a szolidaritási hozzájárulás 1,5 milliárd forint, ehhez jön még a 200 milliós gépjárműadó-elvonás, ami brutális megterhelést jelent a városnak. Mindez jól érzékelhetően illeszkedik azon intézkedések sorába, amelyekkel szintén az önkormányzatoktól veszik el a pénzt.

A különleges gazdasági övezetek kijelölésével a települési önkormányzat adóbevételeit a kormánypárti megyei önkormányzatokhoz irányítják. Ahol pedig nincs ilyen kijelölt különleges gazdasági övezet, ott sem rendelkezhetnek a helyi önkormányzatok szabadon a befolyt iparüzési adóval, mivel azt elsődlegesen a helyi tömegközlekedés finanszírozására kell hogy fordítsák. Ennek az adónak a felhasználási korlátozása is erősen szűkíti az önkormányzatok anyagi mozgásterét.

A parkolás ingyenessé tételével is megfosztják az önkormányzatokat a korábban biztosnak hitt bevételeiktől, miközben nem is világos, hogy mennyiben segítette ez a járvány elleni védekezést, de az önkormányzatok anyagi ellehetetlenítésére igencsak alkalmas ez a módszer.

Még egyszer mondom: nincs még egy olyan ország, amely segítség helyett kifosztaná az önkormányzatokat, az egész világon csak a Fidesz tesz ilyet - ez gyalázatos. Azért gyalázatos ez, mert a Fidesz által elvett adóforintokat a helyben élő vállalkozások és az ott dolgozó emberek termelték meg. Mondhatják persze, hogy az elvont bevételt pántlikázva, a ma meglévő normák alapján kapják vissza, de semmi garancia nincs arra, hogy a normatíva tárgya, alapja és összege változatlan marad.

Ha elveszik a helyi önkormányzatok pénzét, azzal a működésüket lehetetlenítik el. Egy ilyen, rablással felérő pénzlenyúlás után könnyű a jó kormányt játszani a tehetetlen önkormányzatokkal szemben. Persze, haragudjanak a munkanélkülivé vált emberek az önkormányzatra, mert nem tud segítyt adni! De azt már kevesen tudják, hogy ezt a pénzt a Fidesz vette el. Könnyű így azzal dicsekedni, hogy a központi költségvetés főbb számai helyreállnak, mivel ezt a pénzt a Fidesz az önkormányzatoktól veszi el.

Csak a gépjárműadó és a szolidaritási hozzájárulás esetében 156 milliárd forinttal többet vesznek ki az önkormányzatok zsebéből. Teszik ezt ráadásul úgy, hogy miközben az elvonások egyre növekszenek, addig minden korábbi feladat az önkormányzatoknál marad. Lehetetlen feladat mindent fizetni továbbra is, csak jóval kevesebb pénzből. Pedig ha valakiknek köszönettel tartozik a kormány a járvány kezelése során, azok épp az önkormányzatok, a települések helyi vezetése ugyanis

nagymértékben segítette az eredményes védekezést. Tájékoztattak, segítették a lakosságot, kiemelten az idős korosztályt, az ellátásra szorulókat, az alacsony jövedelműeket. Azt kell mondanom, hogy a 2019 októberében megválasztott ellenzéki vezetésű önkormányzatok különösen jól teljesítettek ebben a tekintetben. Elég, ha csak összehasonlítjuk két, egy ellenzéki és egy fideszes vezetésű önkormányzat intézkedéseit, vegyük a XV. és a XVI. kerület példáját. A XV. kerületben, Hajdu László polgármester társam utódjánál, Németh Angéla polgármesternél koronavíruseszteket végeztek az önkormányzat szociális intézményeiben, három hónapos halasztást adtak az önkormányzati lakások bérlőinek, 50 ezer forintos ápolási támogatást adtak a kórházakból hazaküldött betegek családjának, vagyoni helyzetétől függő közösköltség-támogatást és rendkívüli álláskeresési támogatást adtak. Ezek mind-mind olyan intézkedések, amelyeket hiába keresünk a fideszes vezetésű XVI. kerületben. És akkor önök pénzbehajtó bosszúhadjáratot indítanak az önkormányzatok ellen.

Inkább segítséget kellene adni nekik, hogy a jelenlegi létszámban és bérszinttel megtarthassák a szakembereiket. A Magyar Köztisztviselők, Közalkalmazottak és Közszolgálati Dolgozók Szakszervezete szerint ugyanis tartani lehet attól, hogy a fideszes elvonások miatt, az elvonások következtében köztisztviselők, óvónők, szociális intézmények munkatársai, bölcsődei dolgozók és más alkalmazottak válhatnak munkanélkülivé - a többségük nő. Persze tudjuk, a Fidesznek jobb, ha ezek az emberek közmunkásként, az eddigi fizetésük töredékéért dolgoznak majd. Az MSZP szerint azonban meg kell védeni ezeket a szakembereket a munkahelyét és az eddigi fizetésüket.

Észre kellene venni végre az embereket, és a segítséget nekik kell nyújtani. Itt a lehetőség, hogy a költségvetés elfogadásánál ne elvegyenek, hanem adjanak, ne romboljanak, hanem építsenek, méghozzá úgy, hogy ezzel munkahelyeket védenek meg. Mondok néhány példát, amelyekkel kapcsolatban módosító javaslatot is benyújtok.

Nagykanizsán Orbán Viktor miniszterelnök még 2015. június 23-án, a „Modern városok” program keretében azt írta alá - idézem -: „A kormány támogatja Nagykanizsa déli elkerülő útjának megépítését.” Ebből az ígéretből azóta sem lett semmi, ahogy abból a szálloda- és konferencia-központból sem, amelyet Orbán Viktor szintén megígért. Itt a lehetőség, hogy a miniszterelnök lemorogja magát, hogy az ott élők hazugnak tartásuk, ráadásul ezek a beruházások új munkahelyeket is biztosítanak. Ugyancsak Nagykanizsán, az úgynevezett Kiskastély felújítása is rég időszerű már.

Baján a várost délről elkerülő út 5 kilométeres szakaszának megépítése létfontosságú lenne az ott élők számára.

A nyírbátori utak felújításával, illetve megépítésével kapcsolatban is több módosító indítványt nyújtok be, remélem, hogy Simon Miklós - akinek támogatnia kellett volna, hogy a Területi Operatív Programból Nyírbátor önkormányzata legalább lakosságárányosan nyerjen támogatást, nem sikerült - támogatni fogja.

Segítenie, és nem akadályoznia kellene a térségben elnyert kerékpárút-pályázat megvalósulását. Ha neki ennyire fontos Nyírbátor, akkor kérem és elvárom, hogy támogassa az általam módosító indítványban benyújtott elkerülőút-beruházást. Kérem, csatlakozzon a módosítóhoz az út II. ütemének a megvalósulása érdekében. Nem sorolom tovább.

Ismétlem: az embereket kell nézni, őket kell segíteni. Amikor a Fidesz milliárdokat vesz el az önkormányzatoktól, akkor nem a hivatalokat bünteti, hanem az adott településen élő emberek lehetőségeit, az őket érintő ellátásokat, fejlesztéseket szünteti meg. Persze tudjuk, hogy ezt önök is tudják, hiszen pont az a céljuk, hogy az ellenzéki vezetésű önkormányzatok forrásai csökkenjenek, és így kevésbé tudják ellátni a feladataikat. De kérdezem önöket: hol van ebben a hozzáállásban a hazaszeretet, hol van ebben a bosszúban az önök esküje, hogy a magyar népet szolgálják?

Vegyék már észre, hogy a Fidesz a magyar választókat bünteti! Persze lehet, hogy önök azt hiszik, hogy az emberek buták, és az önkormányzatok ellen hergelhetők, de higgyék el: egyre többen átlátják a Fidesz trükkjeit. Az emberek tudni fogják, hogy azért nincs pénz sok mindenre, mert a Fidesz elvette azt - és az emberek haragja önök ellen fordul. Így volt ez a legutóbbi önkormányzati választás során, és még inkább így lesz a jövőben. Azt javaslom, ne folytassák ezt a végtelen cinikus bosszúhadjáratot, hanem fogadják el a módosító indítványainkat. Ne csak plakátra írjanak üres és hazug szavakat, hanem végre tettekkel is szolgálják a magyar népet! Itt az idő! Addig cselekedjenek, amíg tehetik, mert kormányon vannak! Utána már késő lesz, mert a magyarizálásukra nem lesz kíváncsi senki. Köszönöm, hogy meghallgattak. *(Taps az MSZP és a Jobbik soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm. Kétperces felszólalásra nem jelentkezett senki, így a képviselői felszólalásokkal folytatjuk. A Fidesz képviselője, Dunai Mónika képviselő asszony jön. Parancsoljon!

DUNAI MÓNIKA (Fidesz): Köszönöm szépen a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Államtitkár Úr! Tisztelt Ház! Rendkívüli időszakban vagyunk, egy időre esik ugyanis a Magyarország jövő évi központi költségvetéséről szóló vita az Európai Unió többéves pénzügyi keretéről zajló tárgyalásokkal, mindez egy világválság okozta gazdasági válság közepette. Emiatt állt elő az a helyzet, hogy a jelen törvényjavaslat előkészítésekor a kormány egy még nem ismert összeggel volt kénytelen kalkulálni ezen a területen. Mi optimisták vagyunk, és feltételezzük, hogy a tagállamok hamarosan közös nevezőre jutnak, és 2021-ben meg lehet kezdeni az uniós forrásokból finanszírozott programok végrehajtását.

Engedjék meg nekem, hogy mielőtt rátérnék a költségvetésre, röviden reflektáljak az MFF jelenlegi alakulására, hiszen ez egy döntő tényező számunkra. A legfrissebb fejlemény a Bizottság május 27-én megjelent javaslata a témában. Persze számunkra ez

fejleménynek csak kis jóindulattal nevezhető, hiszen a februári javaslatához képest a 2021 és 2027 közötti magyar allokációban nincs jelentős változás.

(20.00)

A kohéziós politikából kapott forrásaink az eredeti, 17,9 milliárd eurós szinten maradnának; a közös agrárpolitikából befolyt összeg 0,3 milliárd euróval emelkedne. Az Igazságos Átmenet Alapból Magyarország plusz 30 milliárd eurót kapna, miközben a konvergencia és reformeszköz megszűnése miatt 500 milliárd euróval csökkenne a támogatásunk.

A 2014–2020 közötti időszakban hazánk fő kihívásait és fejlesztési prioritásait a partnerségi megállapodás azonosítja, melyen belül a kijelölt fejlesztési irányok részleteit operatív programok rögzítik. Engedjék meg nekem, hogy ezen programokról most röviden szóljak!

A gazdaságfejlesztési és innovációs program egyik legeredményesebb területe a kis- és középvállalkozások versenyképességének javítása. A Fidesz-frakció részéről szeretném üdvözölni azt a tényt, hogy a kormány gazdaságpolitikájában és az uniós források allokálásában is prioritásként szerepelnek a kkv-k. Ezen szektor a koronavírus okozta válság egyik legnagyobb kárvalottja. A kkv-k jelenleg a magyar GDP 54 százalékát, a foglalkoztatás 69 százalékát adják. Kulcsfontosságú tehát versenyképességük megerősítése.

Szintén üdvözlendő, hogy a kkv-k mellett a kutatás és innováció, valamint a megújuló energia támogatása is kiemelten részesül a forrásokból.

A versenyképesség fejlődését ugyanígy érdemben mozditja elő a Versenyképes Közép-Magyarország Operatív Program is. A program keretei között megvalósuló infrastruktúra-fejlesztés, digitalizáció és technológiai innováció tovább fogja növelni országunk gazdasági szektorának exportképességét.

Magyarország egy kifejezetten nyitott, exportorientált gazdaság. Nélkülözhetetlennek tartom ezért az exportra termelő vállalkozások versenyképességének fejlesztését. Egyébként ez a jogcímcsoport nemcsak a gazdasági szereplők számára jelentős, de fontos turisztikai, városfejlesztési programokhoz is forrást biztosít. Ilyen a „Modern városok” program is, melynek keretében összesen 137 milliárd forint értékben történnek kapacitásbővítési beruházások.

A Versenyképes Közép-Magyarország Operatív Program egy másik kiemelkedő prioritását jelentik a társadalmi hozzáférést bővítő és humánerőforrás-fejlesztést támogató programok. Örömmel olvastam, hogy 2021-ben járhatóan ebben a programban 1137 milliárd forint jut komoly társadalmi problémák orvoslására. Ez a forrás tovább fogja segíteni a marginalizálódó társadalmi csoportok integrációját, az oktatáshoz és a szociális szolgáltatásokhoz való hozzáférhetőségüket.

Egyébként a Terület- és Településfejlesztési Operatív Programban szereplő integrált szociális városre-

habilitációs intézkedés is a hátrányos helyzetű személyek, különösen a romák életkörülményeinek javítását célozza egy 3403 milliárd forintos prioritás keretében. A rászoruló személyeket támogató operatív program pedig társadalmunk legkiszolgáltatottabb tagjainak nyújt könnyítést.

Elmondható tehát, hogy míg a baloldali politikusok a cserben hagyás költségvetéséről beszélnek, a számok a költségvetésben mást mutatnak; aki elolvasta, jól láthatja.

A kormány kiemelten foglalkozik a társadalmi felzárkóztatással. Ennek köszönhetően az elmúlt évtizedben a szegénység kockázatának kitett lakosság aránya 31,5 százalékról 20 százalék alá csökkent, és tartósan az Unió átlaga alá került.

Tisztelt Képviselőtársaim! A mai vitában is több baloldali politikustól, a Jobbiktól egészen a független képviselőig elhangzott az, hogy szegyen az, amit szegénységpolitikában a szegényekkel a kormány művel, és milyen nagy dicshimnuszokat zengünk arról, hogy milyen nagy gazdagság van, és megszűnt a szegénység Magyarországon. Ezt soha senki nem mondta a Fidesz-KDNP részéről.

Mi nagyon nagy erőfeszítéseket teszünk annak irányába, hogy a szegénységet csökkentsük, és jussunk el egy idő után oda, hogy meg is szüntessük. Soha nem mondtuk, hogy ezt az ideális célt elértük volna. De az, hogy 31,5 százalékról 20 százalék alá csökkent a szegénységnek kitettek száma Magyarországon, azt gondolom, hogy tíz év alatt igenis jó irányba tett, jelentős lépéssorozat.

Ugyanígy az emberierőforrás-fejlesztési operatív program is egy fontos instrumentum a társadalmi együttműködés és a hátrányos megkülönböztetés elleni harcban. A kormány eddigi politikájával összhangban itt is az oktatáson és munkalehetőségen keresztül való felzárkóztatáson van a hangsúly. Mi, akik a segélyalapú társadalom helyett a munkaalapú társadalomban hiszünk, üdvözöljük a program keretében lefektetett olyan célokat, mint a minőségi köznevelési rendszer elősegítése, az iskolaelhagyás csökkentése és a szakképzésbe való befektetés.

A környezeti és energiahatékonysági operatív program kapcsán engedjék meg, hogy ismét visszanyarodjak a többéves pénzügyi keret témájához. A kormányunk álláspontja ugyanis az, hogy az új politikák nem mehetnek a régi, beváltan értéket teremtő politikák rovására. A zöldátállás, a klímavédelem nem kerülhet a kohézió vagy, mondjuk, a közös agrárpolitika sikerébe. Ezek párhuzamos megvalósíthatóságát Magyarország saját példáján keresztül is bizonyítja, hiszen egyszerre növeljük versenyképességünket és teljesítjük klímavédelmi célkitűzéseinket. Sőt, hazánk az Európa 2020 stratégia keretében az üvegházhatású gázok kibocsátására vonatkozóan kitűzött nemzeti célját várhatóan túl is fogja teljesíteni.

Tisztelt Képviselőtársaim! Ehhez az eredményhez járulnak hozzá a környezeti és energiahatékonysági operatív program prioritásai is. A hulladékgazdálkodás

és szennyvízelvezetés fejlesztése, a vállalkozások és önkormányzatok energiahatékonyságának növelése mind olyan célok, melyek egyszerre biztosítják a költséghatékonyságot és természetünk védelmét. A kettőnek együtt kell érvényesülnie, és egyszerre kell teljesülnie.

Tisztelt Képviselőtársaim! Idén az a rendkívüli helyzet állt elő, hogy a kormány fiskális fegyelve és kompetenciája ellensúlyozásaként egyszerre három tényező is nehezíti a költségvetés tervezését, illetve nehezítette, hiszen a költségvetés előttünk van, és most már második napja tárgyaljuk.

Sem a járványhelyzet kimenetele, sem a recesszió mértéke, de még az MFF-tárgyalások alakulása sem jósolható meg pontosan, ezt tudjuk mindannyian, ezzel együtt örömmel állapíthatom meg, hogy kormányunk ismét egy ambiciózus, példás gondossággal összeállított költségvetési tervezetet nyújtott be a tisztelt Háznak. Arra kérem tisztelt képviselőtársaimat, hogy az abban foglaltakat, ha még nem tanulmányozták át, esetleg nem tanulmányozták át, de már felszólaltak a témában, akkor pótlólag tegyék meg, hogy elolvassák, legalább az indoklás részét, ha nem is a számokat, és a végszavazással, a módosító indítványok benyújtásával támogassák a költségvetést. Köszönöm szépen a figyelmet.

ELNÖK: Köszönöm szépen. A Jobbik képviselője, Potocskané Kőrösi Anita képviselő asszony szólhat. Parancsoljon!

POTOCSKÁNÉ KŐRÖSI ANITA (Jobbik): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Ház! Tisztelt Képviselőtársaim! Tisztelt Államtitkár Úr! A tegnapi vezérszónoki felszólalásomban általánosságban érintettem a 2021. évi központi költségvetést, különös tekintettel az önkormányzatokat érintő változásokra, a megvonásokra, és nem véletlenül a bosszú költségvetésének tituláltam ezt a költségvetést.

Most ebben a felszólalásomban lakóhelyemhez, a siófoki központi választókerülethez szeretnék egy kicsit visszamenni, és a Balatonhoz. Először a Balaton kapcsán az ott folyó tevékenységgel kapcsolatosan osztanám meg önökkel gondolataimat, amelyeknek, úgy gondolom, itt a költségvetési vitában igenis helye van.

A Balaton nemzeti kincsünk, a Balaton mindenkié - hangzanak ezek a szlogenek. De ez csak akkor jó, ha meg is töltjük tartalommal.

(20.10)

Önök ezt úgy teszik, hogy elveszik a Balatont az emberek elől, elveszik, mert néhány családnak játszották át az elmúlt időszakban már a szállodákat, kempingeket. Ha megnézzük, akár ott Siófok mellett van egy óriási, közel 50 hektáros terület, a Club Aliga Balatonvilágoson, amely a keleti medence egyik gyöngyszeme, oda is betették a lábukat. Elkezdődött a beruházás, és a kormányhű oligarchák megkezdték a terület behódítását, ezzel pedig elvették a teret az emberek elől, hiszen

a munkagépek most is dolgoznak, az elkövetkezendő időszakban is dolgozni fognak.

Szomorú ezt mondani, hiszen ez a terület valóban megérdemelné azt, hogy olyan fejlesztések történjenek, amelyek nem egy kis körnek a fejlesztései, hanem mindannyiunké, minden magyaré, hiszen tudjuk, a Balaton mindenkié. De nemcsak ezt a területet kell említeni, hanem a kikötőket is, azokat a kikötőket, amelyeket önök szintén át kívánnak játszani a kormányhű oligarchákhoz. Mészáros és Tiborcz cégei folyamatosan, minden áldott nap azért dolgoznak, hogy hozzájuk kerüljenek ezek a kikötők.

Miért is van itt szó a költségvetési vitában ismételen a hajózásról, a balatoni hajózásról? A héten egyébként már felszólaltam ebben, azonnali kérdést intéztem az államtitkárhoz. Ugyanis a balatoni hajózás egy olyan érték, amit meg kell őriznünk.

Amikor a Balatoni Szövetség felemeli a hangját, és kongatja a vészharangot, hogy ne adják el a kikötőket, ne államosítsák a vitorlásokikötőket, majd utána, nyilvánvalóan tudjuk, hogy a privatizáció fog következni, akkor azért meg kellene hallgatni ezeket a hangokat. Ugyanis a Balatoni Szövetség azokat az önkormányzatokat tömöríti, amelyeknek igenis ott helyben azért elég jó ismeretük van arról, hogy hogyan is kellene a Balaton mellett működni, hogyan lehetne a turisták számára még vonzóbbá tenni.

A Balatoni Szövetség nemcsak a Bahart esetében kongatja a vészharangot, hanem az úgynevezett üdülőhelyi támogatás kiegészítésének megvonása miatt is kongatja a harangot. Ugyanis 3-án megfogalmaztak Gulyás Gergely miniszter úrnak egy levelet, amelyben is tiltakoznak az ellen, hogy már a gépjárműadót elvették az önkormányzatoktól, már az iparüzési adó egyes részeire is rátenyereltek, az idegenforgalmi adó idén már nem szedhető be, de bevallást be kell adni, és majd pályázhatják ezt az üdülőhelyi kiegészítő díjat, ami egyébként minden beszédett forint idegenforgalmi adó után plusz egy forintot adna az önkormányzatnak. És akkor a 2021-es költségvetés vizsgálata során látjuk azt a mondatot, hogy ez most így kivezetésre kerül, ugyanis több mint 120 milliárd forint többlet működési támogatást kapnak az önkormányzatok, így erre az idegenforgalmi adó plusz kiegészítésre nincs is olyan szükség. 95 milliárd forint egyébként, ami ezzel kapcsolatosan a szolidaritási hozzájárulás adóerő-képesség csökkentése miatti megnövekedett négyszeres összeg, és az idegenforgalmiadó-kiegészítésnek a kivezetése miatt itt megjelenik a költségvetésben. (Sic!)

Tehát a lényeg, hogy ez is egy elvonás, mert tudjuk nagyon jól, hogy amíg az a rendszer volt, hogy ennél a kiegészítő támogatásnál egy forint után egy forintot te kapsz, a te településed, érdekelte vagy abban, hogy minél vonzóbbá tegyed a településedet, minél jobban dolgozz azért, hogy a vendégéjszakaszámod növekedjen, olyan turisztikai beruházásokat végezzél, úgy üzemeltesd a Balaton-partot.

Most meg majd mi történik? Nem adják ezt a kiegészítő támogatást, hanem majd valami úton-módon pályázhatnak az önkormányzatok, majd nyilván

a szokásos rendszer szerint, hogy aki barát, annak többet, aki kevésbé barát, annak kevesebbet. De kevésbé lesznek érdekeltek az önkormányzatok azért, mert az idegenforgalmi adó az egy jelentős tétel, különösen a Balaton partján.

Nem olyan régen szólaltam fel ebben a témában, akkor egyébként az üdülőhelyi kiegészítő támogatásnak a csökkentéséről, most meg ugye, már sajnálatos módon az elvételéről beszélünk, ugyanis 2011-ben még másfél forintot adtak ennek a díjnak a kiegészítésére, majd 2017-ben csökkentették le egy forintra, és akkor látjuk, hogy itt 2020-ban már az idegenforgalmi elvétele miatt nem fognak tudni olyan összeghez jutni, és 2021-től pedig akkor ez már így sincsen.

A Balatoni Szövetség mint helyben dolgozó önkormányzatok szövetsége kongatja a vészharangot. Hogyan akarunk így turisztikát fejleszteni, és a GDP húzóágazatában dolgozó önkormányzatok? Nem csak a balatoni desztinációban érdekes ez a kérdés, az egész országban érdekes ez a kérdés, mert nem csak őket érinti. De tudjuk nagyon jól, hogy a GDP több mint 10 százalékat adja a turizmus. 2020-ban azért ez változni fog, ezt már most látjuk, sajnos a koronavírus-járvány visszavetette most a turisztikai ágazatot. De ez az elkövetkezendő időszakban, hogyha megfelelő turisztikai beruházások vannak, akkor fel fog azért lendülni.

Úgyhogy ez egy nagyon komoly kérdés, és bár tudjuk, hogy a legtöbb település, különösen a kistelepülések, kistalvák, ugyan a falusi turizmus fejlődik, nagyon jól tudjuk, megtanultuk, szálláshelybővítés, egymillió forintot pályázhatnak. Azt már aztán zárójelben tegyük hozzá, hogy kiírják a pályázatot, aztán pár óra múlva már le is zárják, mert már olyan szinten megtelt, hogy már kiürült a forrás. Tehát ennek is van azért egy érdekes szösszenete, amire érdemes kitérni, hogy hogyan működik a pályázati rendszer önöknél. De ezt már megtanultuk az elmúlt tíz évben, ebben sincsen változás.

Úgyhogy bízunk benne, hogy egyszer majd felébrednek, hogy talán azokat az önkormányzatokat is kellene támogatni, ahol október 13-án azt mondták az emberek, hogy önökből nem kérnek. Nyilván nem kellene büntetni az ott lakó magyar embereket.

Tehát a Balaton bajban van, a Balatoni Szövetség önkormányzatai segélykiáltását szerettem volna most, ebben a felszólalásomban tolmácsolni, mert nem lehet azt megengedni, hogy ezzel az intézkedéssel egy újabb elvonást tegyenek. Ezzel kapcsolatosan természetesen a mai 16 órai időpontig egy módosító indítvánnyal éltem, és kértem, hogy ezt legalább, ha nem is megyünk vissza a 2011-es másfél forintra, legalább a tavalyi vagy idei évben érvényes egy forintot biztosítsák az önkormányzatok részére, deklaráltan, hiszen ezekből tudnak turisztikai fejlesztéseket elvégezni és beruházni.

És akkor már a Balaton után egy kicsit a Siófok központú választókerülettel kapcsolatosan szeretnék egy-két gondolatot megosztani. Nincs egyszerű esetben ez a választókerület, én nagyon jól tudom, hiszen van egy nagyon szép, egy gazdagnak titulált Balaton-

parti szakasz, és van egy olyan része a választókerületnek, a 71 településből a zöme, amely attól távol, sajnos elég mostoha körülmények között van. Én szerettem volna olyan módosító indítványokat megfogalmazni a választókerülettel kapcsolatosan, amivel az ott élőket, az ott élők helyzetét tudom egy kicsit javítani.

Akkor először Siófok tekintetében ismertetném, hogy milyen két módosító javaslatot tettem. Nagyon régóta elvárás Siófokon, a siófokiaktól főleg, de az ott lévő turistáktól is az elkerülő út. Ezt már nagyon sokszor mondják, hogy mindig az elkerülő útról beszélünk, és a polgármester nem csinál semmit. De igenis, csinál, hiszen az előző ciklusban a képviselő-testület ki is jelölte a nyomvonalat. De önök sarcolják az önkormányzatokat, elveszik a bevételeket, majd azt várják el, hogy az önkormányzatok fejlesszenek. Nyilvánvalóan egy elkerülő utat most, jelen pillanatban aztán pláne nem tud az önkormányzat egymagában megcsinálni. Jelenleg is folyik a Sió-csatornáának a rekonstrukciója, és hála istennek, hogy sikerült úgy megegyezni a kivitelezővel és a Viziggel, hogy majd készül egy olyan duzzasztó a Kiliti városrészben, amely majd alkalmas lesz az elkerülő út kiépítésének egy szakaszára.

Én azt gondolom, hogy ahhoz, hogy a már egyébként ténylegesen kijelölt útvonalon, nyomvonalon el tudjon indulni a beruházás, ahhoz szükséges egy forrás. Én ehhez nyújtottam be egy módosító javaslatot, mert ténylegesen olyan szinten bedugul a város a nyári idegenforgalmi szezonban, ami elviselhetetlen, és a szennyezésről, a légszennyezésről már ne is beszéljünk.

Siófoknak egy másik fontos területe, amellyel kapcsolatosan módosító indítványt nyújtottam be, az ipari park.

(20.20)

Mindenki nagyon jól tudja, hogy nem lehet, hogy egy település csak egy lábon álljon. Tudjuk, hogy Siófok turisztikailag nagyon fontos szereplő, de ipari parkot is jó lenne végre kialakítani. Ebben egyébként a város már a Településfejlesztési Operatív Programból nyert forrást. Ezt egyébként nagyon köszönjük, hiszen ez egy lába lehet ezen ipari park kialakításának. De hát mi történt azóta? Évek teltek el, az a forrás nemhogy nem elég, hanem ha a város szeretné megcsinálni ezt az ipari parkot, igencsak hitelt kellene felvenni, mert önerőből ezt nem tudja megtenni. Az, hogy egy város most ilyen nagy mértékű hitelbe verje magát, nem gondolnám, hogy szerencsés és támogatandó ötlet, úgyhogy ezért nyújtottam be, hogy az ipari parkkal kapcsolatosan az önerő biztosítására a kormány nyújtson segítséget.

A választókerületben Zamárdi város tekintetében egy nagyon pozitív kezdeményezést kezdtek el, ugyanis egy úgynevezett fecskeprogramot fognak elindítani, amely arról szól, hogy szeretnék vonzóvá tenni a fiatalok számára a települést, és ehhez kedvezményesen telkeket szeretnének biztosítani, ehhez egyébként a Szent István utca déli oldalán szeretnék rendezni a területet.

Ehhez nyújtottam be egy módosító javaslatot. Biztosítunk ehhez forrást, minél előbb tudják megcsinálni, hiszen nagyon fontos, hogy ne csak a turistáknak legyen vonzó Zamárdi, hanem az ott élők is jól érezzék magukat, és különösen érkezzenek fiatalok a városba.

A következő város - összesen öt város van a választókerületben - Balatonföldvár. Balatonföldvárnak az az érdekessége, hogy ott egyébként most a kikötővel kapcsolatosan van egy lakossági felháborodás. Nyilvánvalóan én ezt is nyomom követem, és igyekszem minden segítséget megadni, hogy tudjuk, hogy melyik beruházásnak hol van a helye a balatonföldvári területen. Van egy olyan elképzelés, amit én maximálisan tudok támogatni, ez pedig a Kvassay sétány beruházása, ugyanis szintén nagyon fontos, hogy olyan beruházások, turisztikai fejlesztések történjenek, amelyek vonzóvá teszik, és hogy még jobban kedvező legyen a turistáknak, úgyhogy ezzel kapcsolatosan éltem módosító indítvánnyal.

Ez itt a Balaton-part. Azt gondolom, valóban a turisztikai és egyéb más fejlesztések fontosak. Ha már lejjebb megyünk a választókerületben, akkor elérkezünk Tab városához. Ott van az egyik legnagyobb munkáltató egyébként a választókerületben, és ez az a terület, ahonnan a környező településekre nagyon sokan ingáznak, ugyanis amit Tabon kítűztek célul, az bérlakások építése, hogy szintén vonzóvá tegyék a települést, és nyilván a munkavégzés miatt is ez nagyon fontos lenne. Ezzel kapcsolatosan nyújtottam be módosító indítványt, mert nagyon fontosnak gondolom, hogy ott a lakhatást is biztosítsák.

Még egy település van, Igal városa. Igal a fürdőhelyéről, a gyógyvizéről híres. Ott pedig a kempinget is szeretnék fejleszteni, úgyhogy a kemping létesítményeinek a fejlesztéséhez nyújtottam be módosító indítványt.

Ezeket az indítványokat a Gazdasági bizottsághoz nyújtottam be, és nem azért, mert nem tudom, hogy a Költségvetési bizottságnál lenne jobb helyen, csak a választókerület kormánypárti képviselője, Witzmann Mihály képviselőtársam a Gazdasági bizottság tagja, és én nagyon bízom benne, hogy a jövő heti vitában, ami majd - ha jól emlékszem - 16-án lesz a Gazdasági bizottságban, majd ő is fogja tudni támogatni ezeket a módosító indítványokat. Úgy gondolom, hogy ez a választókerület érdeke, hogy a városokat fejlesszük, és ezzel a környező települések is fejlődhetnek. Természetesen ki kell azt is hangsúlyozni, hogy nemcsak a városokat, de a kisebb településeket is kell fejleszteni, ott meg leginkább infrastrukturális beruházásokra van szükség. Utakkal, járdákkal és csapadékvíz-elvezetéssel kapcsolatban nyújtottam be módosító indítványokat, pontosan azért, hogy ezekre a legalapvetőbb infrastrukturális beruházásokra legalább valamennyi kis forrás érkezzen. Tudjuk, van a „Magyar falu” program és számtalan program, de tessék már belátni, hogy azok a források is kevesek, és addig, amíg kormánypropagandára van majdnem 24 milliárd forint, akkor tegyünk már oda pár településre még egypár tízmillió forintot, és sokkal élhetőbb lesz az embereknek. Attól,

hogy kék plakátokkal tele van plakátolva az ország, attól nem lesz jobb senkinek. De ha jó körülmények között tudnak az úton, a járdán végigsétálni, akkor azzal ők is sokkal jobban fogják érezni magukat.

Bízom benne, hogy akár a vezérszónoki felszólalásomban elmondottak, akár a most elmondottak alapján el fogják tudni fogadni ezeket a módosító indítványokat a következőkben, akár a bizottsági szakaszban és majd a végszavazásnál, hiszen mindannyiunk érdeke az, hogy a magyar emberek, honfitársaink még jobban éljenek.

Hogy az önkormányzatokkal meg mit művelnek, azt pedig a vezérszónoki felszólalásomban elmondtam, és még mindig úgy gondolom, hogy felháborító, és igen, ez a bosszú költségvetése. Köszönöm szépen, elnök úr. *(Taps az MSZP és a DK soraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő asszony. Molnár Gyula képviselő úr, az MSZP képviselője, parancsoljon!

MOLNÁR GYULA (MSZP): Köszönöm szépen, elnök úr. Tisztelt Ház! Nekem jutott az a megtiszteltetés, hogy a koronát feltehetem a mai kiváló szónoklatokra, amelyeket a kollégáim itt megtettek. Egy nagyon hosszú, 40-42 perces beszéddel készültem, de tekintettel az 5 perces időkeretre, három rövid gondolatot szeretnék zárásképpen megfogalmazni.

Az egyik az, hogy egy költségvetés csak látszólag számok halmaza, az valójában egy pecsét a jelenen, egy kordokumentum. Bemutatja azt, hogy egy hatalom, egy többség, egy kormány miképpen gondolkodik a világról, miképpen gondolkodik arról, hogy milyen jövőt szeretne a saját hazája számára. Egy dolog egyértelműen átsüt és átjön erről a költségvetésről: önök úgy gondolják, hogy a központi hatalom mindenható, a központi hatalom mindennél és mindenkinél okosabb, és jobban tud mindent, ezért lehetőség szerint minél több mindent centralizálnak, minél több mindent szipantanak fel magukhoz, mert úgy gondolják, hogy akkor működik jól a világ, ha önök mondanak meg mindent. Szeretném önöket tájékoztatni arról, hogy a világ másfelé megy. A világ másfelé halad. Pont ez a lényege annak, hogy lehetőség szerint ott szüllessenek a döntések, ahol a legtöbb információ rendelkezésre áll. És ne csodálkozzanak a mai és a tegnapi napi vitán! Nem bízunk önökben az emberek - mi nem bízunk önökben, nekünk ez a dolgunk, de nem bízunk önökben az emberek -, egyre kevésbé hiszik el, hogy önök a helyi ügyekben is jó döntéseket tudnak hozni. Ezt értsék meg, és ezt fogják fel!

A második dolog, amit képviselőtársaim nagyon világosan és plasztikusan elmondtak részletes számokkal: az önkormányzatiság nem úgy általában van, az a demokratikus intézményrendszer egy olyan fontos pillére, amit nem szabad soha kirúgni, nem szabad kibillenteni, mert akkor az már nem olyan lesz, mint amit mi klasszikus demokráciának mondunk. Többféle módon lehet az önkormányzati rendszert ellehetetleníteni.

Az egyik lehetőség az, hogy csökkentjük a hatáskörét. A másik az, hogy fogyasztjuk a pénzt, elszívjuk a pénzt. Önök azt a zseniális dolgot csinálják, hogy ezt a kettőt egyszerre tudják csinálni. Tehát képesek arra, hogy a hatásköröket, a mozgásterüket is szűkítik, és közben pedig egyre inkább csökkentik a rendelkezésre álló forrásokat.

Az előttem szóló képviselők ezt nagyon világosan elmondták számokkal, de egyet értsenek meg, és szeretném én is megfogalmazni ezt a gondolatot. Csak rövid távon büntetik az ellenzéki önkormányzatokat ezzel, valójában, ténylegesen az ott élő embereket büntetik, az ott élő embereknek pedig ebből a szempontból nincs pártpreferenciájuk, nem mondható az, hogy bármilyen szempontból hibásak azért, mert adott esetben önök úgy gondolják, hogy rossz döntést hoztak.

A harmadik gondolat, amit zárásként szeretnék megfogalmazni, az, hogy mi fog történni, mondjuk, olyan 40-50 év múlva, amikor vissza fog tekinteni a világ Orbán Viktor és a Fidesz-KDNP kormányzásának ezen tíz esztendejére. Azt fogják-e mondani, hogy önök éltek a lehetőséggel, vagy önök visszaéltek a lehetőséggel? Mit fognak mondani akkor - amit államtitkár úr több kétperces reagálásban is elmondott -, hogy tulajdonképpen a világgazdasági folyamatokban konjunktúra volt, most például ezekben az években az energiaárak látványosan csökkennek, az európai uniós források jelentős részben hozzáférhetőek Magyarország számára. Mondhatjuk azt, hogy a világnak azok a piacai, amelyekkel mi szívesen kereskedünk, azok szárnyalnak, azok rendben vannak, ott béke van, nyugalom van - és akkor az a kérdés, hogy ebben az időszakban mit teszünk azzal a lehetőséggel, amit Magyarország kapott.

(20.30)

Építünk egy modern, innovatív, fejlődőképes Magyarországot, vagy pedig bezárkózunk egy olyan kilitkába, amelyikben rövid távon sincs kitorési lehetőség; hogy kövekbe fektetjük ezeket a pénzeket, vagy pedig olyan dologba fektetjük, ami később jövőt tud termelni; hogy egy olyan országot építünk, amelyik akkor is fog tudni fejlődni, ha egyébként a világban adott esetben válság van. Önök pedig arra büszkék, ami nem innovatív, ami nem egy modern országot épít. Olyan dolgokkal büszkélkednek, olyan dolgok vannak ezekben a költségvetésekben, olyan ügyekre tették a fókuszot az elmúlt tíz esztendőben, amelyek rövid távon sem eredményezték azt, hogy Magyarország ki tud törni abból a keretből vagy abból a helyzetből, mint amiben van.

Rendkívül nagy felelősségük volt az elmúlt tíz esztendőben, nagy lehetőség, hiszen komoly politikai támogatottsággal rendelkeztek a lakosság körében, nagyon jelentős többséggel tudtak döntéseket hozni, egy nagyon kellemes nemzetközi klímában tehették, amit tettek, és ehhez képest az történt, hogy Magyarország egyre inkább elszigetelődik, Magyarország egy összerelő üzem felé halad, ha az ipart nézzük, és a pénz

jelentős része pedig nem a tudásba, nem a jövőbe, hanem sokkal inkább a múltba fektetődik.

Ezt a három gondolatot próbáltam meg a rendelkezésemre álló rövid öt percben megtenni. Köszönöm a figyelmet. *(Taps az ellenzéki pártok padsoraiban.)*

ELNÖK: Nagyon szépen köszönöm, képviselő úr. Majdnem mindenben igaza volt. Tartalmilag én nem szólhatok hozzá, ezért ennek megítélését innen nem mondhatom el. Abban viszont sajnálatosan tévedett, hogy nem ön az utolsó hozzászóló, ami egyébként engem is szomorúsággal tölt el *(Derültség.)*, viszont örömmel adom meg a szót Volner képviselő úrnak, független képviselőnek, aki gombnyomással jelezte felszólalási szándékát. Parancsoljon!

VOLNER JÁNOS (független): Köszönöm szépen, elnök úr. Tisztelt Képviselőtársaim! Egyrészt szomorú vagyok, hogy bár nem látok át teljesen a kormánypárti padsorokba, de úgy tudom, hogy egy ember ül a pulpitus által eltakart részen, öten vagyunk a teremben. *(Dunai Mónika jelzésére:)* Ketten, bocsánat. Akkor hatan vagyunk összesen a kettőszáz képviselőből a teremben, akik érdeklődnek az iránt, hogy Magyarország költségvetését megtárgyalják. Én pedig független képviselőként arra készültem, hogy lesz kettő percem időarányosan, amit felhasználhatok, de tekintettel arra, hogy a 12 független képviselőből én vagyok benn egyedül, ezért egy hosszabb felszólalásra készülök, remélem, képviselőtársaimat is érdekelni fogja ennek a tartalma.

Előttünk van most az ország 2021. évre vonatkozó gazdasági terve, ezt szeretném önöknek részletesen értékelni, elsősorban a fenntarthatóság, a hosszú távú tervezhetőség szempontjait figyelembe véve. A képviselőtársaim között folyt egy gazdaságfilozófiának tekinthető vita. Baloldali képviselők azzal érveltek, hogy adjanak több segítyt, a kormánypárti képviselők pedig más jellegű, a munkaalapú társadalom irányába mutató felszólalásokat tettek. Én a magam részéről ezt úgy egyszerűsítaném le, és úgy hoznám testközelbe, hogy ez a „halat vagy hálót” esete, amiről itt a képviselőtársak beszéltek.

Kérdés, hogy hogyan kezeljük egy gazdasági válságot. A baloldali képviselők azt mondják, hogy aki kárt szenvedett, magánszemély vagy vállalkozás, annak adjunk több pénzt a központi költségvetésből. A jobboldali megközelítés szerint - nemcsak Magyarországon, hanem az USA-ban és szerte a világon mindenhol ez a jellemző - pedig alapvetően a gazdasági struktúrák megmentésére koncentrálnak a jobboldali kormányok, azaz nem halat adnak, hanem hálót adnak, és megtanítják a bennszülötteket halászni, mert meggyőződésük, hogy ezzel sokkal előrébb leszünk, mint az egyszeri szociális transzferekkel, amit egyébként hosszú távon nem is lehet költségvetési forrásból fenntartani.

Miért tartom nagyon fontosnak kihangsúlyozni ezt a különbséget? Mi sem áll távolabb tőlem, mint a baloldali és liberális gondolatok meg az az eszmekör,

amit a képviselőtársaim tőlem balra képviselnek, azt azonban látnia kell mindenkinek, hogy milyen szintű fenntarthatósági problémákhoz vezet a költségvetésben, ha a baloldali képviselők javaslatai napirendre kerülnek, és ezeket a kormányzat, mondjuk, megfogadja.

Először is ez azzal jár, hogy az egyszeri szociális transzferekkel gyakorlatilag csökkentjük a munkakeresés iránti vágyat, adunk egy olyan pluszjuttatást az érintetteknek, ami elveszi a kedvüket attól, hogy megpróbáljanak a munkaerőpiacon akár az állam által, akár a piac által teremtett munkahelyeken elhelyezkedni, és ez szerintem nem jó. Önmagában már csak azért sem jó, mert a gazdaság általános versenyképességét is csökkenti az, ha szociális transzfereket folyósítunk a költségvetésből. Ugyanis a költségvetés ezeket az összegeket valahonnan, az adót fizető emberektől kénytelen beszédni, az ő rovásukra kénytelen ebben az esetben adót emelni. Tehát, aki baloldali képviselőtársaim közül azt javasolja, hogy a kormányzat adjon jelentős összegű szociális juttatásokat ilyen módon, az egyben azt is javasolja, hogy emeljék meg azoknak az adóját, akik egyébként a költségvetés teherviselő rétegét adják, magyarul, az aktív korú dolgozó emberekre gondolok.

Nagyon fontosnak tartom még azt a strukturális különbséget a baloldali és a jobboldali megközelítés között, hogy az egyik esetben egyénekre, bajba jutott emberekre koncentrálnak egyszeri segítséget adunk vagy akár többszörít, és ez hosszú ideig tart, ami a költségvetés szempontjából rendkívül szerencsétlen, a jobboldali gondolkodás az összerendezett tudás, gazdasági tudás védelmére, illetve a gazdasági struktúrák védelmére koncentrálnak elsősorban.

Át szeretnék térni az első szakpolitikai fejezetre, ami kifejezetten sok vitát váltott ki a közelmúltban. Magyarországon is megjelent a baloldali és liberális oldal által gerjesztett új nemzetközi franchise-termék, a zöldpolitika, a klímaváltozással kapcsolatos politika mint politikai tartalom, mint politikai termék, kifejezetten pártpolitikai célokra használja ezt a baloldal.

Azt láttuk, hogy elég szerencsétlen módon hosszú időn keresztül nem volt más termék, most pedig gyakorlatilag tényleg mint egy nemzetközi politikai franchise-ban, készen kapja a baloldal ezeket a javaslatokat, ezzel bombázzák ebben a törvényjavaslatban is a kormányoldalt, hogy tegyen eleget a kívánásaiknak, és szomorú bár, de meg kell hogy állapítsam, hogy a legnagyobb sületlenségeket le lehet írni a klímaváltozással összefüggésben, mert egyébként ennek ellene menni azt jelenti, hogy valaki tagadja a klímaváltozást.

Nagyon fontos megérteni azt, hogy amikor ki kell alakítani az országnak a nemzeti energiamixét, akkor mire kell hogy támaszkodjon. Két céldátum van az ország előtt, ennek kell megjelennie prioritásként a költségvetési tervezéskor is ezen a területen belül: 2030 és 2050. 2050-re Magyarország gazdaságának csakúgy, mint az Európai Unió más gazdaságainak klímasemlegesnek kell lennie. Ennek érdekében a becsült költség körülbelül 50 000 milliárd forint, amit addig el

kell költenünk a gazdaság klímasemleges célú átalakítására, és ezt a rendkívüli összeget nekünk nemzetközi küzdelmek árán, lehetőség szerint minél nagyobb hányadban az Európai Uniótól kell megszerezni. Tehát amikor képviselőtársaim hibáztatják adott esetben a kormányt azért, mert megküzd azért, hogy a zöldmegállapodás, amit az Európai Unió létre szeretne hozni, ne a szegény országok rovására történjen meg, akkor bizony a magyar költségvetés ellen szólalnak föl. Én nem vagyok kormánypárti képviselő, nem a kormányt védem, de a költségvetésünket és a nemzeti érdekeinket azonban igen.

Nagyon fontos megérteni azt, hogy azok a képviselői, politikusi érvelések, amelyek elhangoztak a zöldgazdaság védelmében, mit is jelentenek. Nézzük ezeket meg röviden tételelesen! Napenergiával kapcsolatban képviselőtársaim többször megfogalmaztak olyan ajánlásokat, illetve tettek le olyan javaslatokat, amelyek ezzel kapcsolatos jelentős költségvetési tételeket igényelnének, hozzáteszem azt is, hogy már eljutottunk odáig, amikor megismert lett a nemzeti energiastratégia terve, hogy már az Index címdoldalán is szélsőségesen napelempártinak bélyegezték a kormányzat javaslatait, ezzel szemben nagyon fájjalják, hogy nincs a szélenergia a támogatott lehetőségek között. Én magam egyébként azt látom, hogy Magyarország ezen a téren rendkívül szerény adottságokkal rendelkezik, én magam is egyetértek azzal, hogy ne legyen.

Ugyanígy - egyébként ebben szándékegység van köztem meg más képviselők között, baloldali képviselőkkel is akár - a fosszilis energiát vissza kell szorítanunk. Ez rendkívül sok pénzbe kerül, van egy jelentős külpolitikai függése is az országnak természetesen az energiahordozók behozatala által. Ebben tehát én azt látom, hogy egység van a különböző politikai oldalak között, hogy ezt vissza kell szorítani, az atomenergiát illetően azonban nincs. Én ezt nem látom megoldhatónak más energiaforrásból, és mindig megvédtem részletesen, szakpolitikai vitákban is bemutatva az energiateljesítés mérlegét és azt, hogy az atomenergia ezen belül mennyibe kerül, és mennyibe kerülnek más energiahordozók.

(20.40)

Olyan kockázatot látok, államtitkár úr - és kérem azt, hogy hívja majd fel a kormányzati illetékesek figyelmét, illetve mivel ön szakállamtitkára ennek a területnek, kérem azt, hogy továbbítsa -, a költségvetésben belül, ami még az idei költségvetésben is megjelent már, és ebből szerintem tartósan probléma lehet. Budapest idei költségvetését 122 milliárd forint hiánnyal tervezte Karácsony Gergely. Egyébként feléli Tarlós Istvánnak azokat a pénzügyi tartalékait, amit ő Budapest részére biztosított egy takarékos gazdálkodással, most pedig ezek a pénzügyi tartalékok elfogynak.

Én nagyon kérem azt... - ezt megtettem már a Gazdasági bizottság ülésén is, mert ha ez az állapot így marad, és értékpapírokból és egyebekből próbálja fe-

dezni a Fővárosi Önkormányzat ezt a hiányt, akkor szerintem strukturális problémát fog a költségvetésén belül okozni. Már most is panaszkodik egyébként a Fővárosi Önkormányzat pénztelenségre, de látható, hogy 122 milliárd forintos hiánnyal szerintem erre nincs oka. Azt kérem, hogy erre figyeljenek oda, mert tényleg ez megvalósult, kis figyelmet kapott kormányoldalról is. Érdeemes lenne ezzel behatóbban is foglalkozni.

Az adórendszer néhány tételét szeretném áttekinteni és államtitkár úr figyelmébe ajánlani. Az első, amivel szeretnék foglalkozni, az a bankadó összege. A bankadó jóval magasabb kulccsal került korábban kivételre, a mérlegfőösszeg arányában állapította meg ennek az összegét korábban a kormányzat. Én úgy tartanám igazságosnak, államtitkár úr, tekintettel arra, hogy az elmúlt években a bankrendszer folyamatosan rekordokat döntőgető nyereséget produkált Magyarországon - 700 milliárd forint nyereség egy évben azért nem kis tétel -, hogy a bankokat megítélésem szerint magasabb arányban be kellene vonni a közteherviselésbe, mint ahogy jelenleg a kormányzat teszi. Bőven van rá fedezet ebből a több mint 700 milliárd forintos éves szintű nyereségből. Szerintem úgy lenne igazságos, ha a bankok magasabb arányban járulnának hozzá a közteherviseléshez.

Volt korábban egy másik közteherfajta, ami a bankokat sújtotta, ez a hitelintézeti járadék, amiből éves szinten körülbelül 20 milliárd forint folyt be a magyar költségvetésbe. Az előbb említettek okán társadalmilag igazságosnak, gazdaságilag célszerűnek tartanám, ha a bankok számára vissza lenne vezetve a hitelintézeti járadék-fizetési kötelezettség. Még egyszer mondom, 20 milliárd forint volt az ebből befolyó összeg.

A következő adó, amit tételesen érinteni szeretnék, az a tranzakciós illeték nagysága. Ennek a 2012-es bevezetését megelőzően én magam jeleztem többször itt az Országgyűlésben, hogy a törvényben nem látom annak a garanciáját, hogy a tranzakciós illetéket a bankszektor nem fogja-e majd áthárítani az ügyfelekre. Aztán be is bizonyosodott, hogy a véleményem igaz. Amikor megjelent a tranzakciós illetékről szóló törvény tervezete, a bankok levélben értesítették az ügyfeleiket, és jellemzően pont akkora nagyságú tranzakciós költség-növekedést állapítottak meg az ügyfeleknél, mint amennyit egyébként a kormány tranzakciós illetékként rájuk kiszabott.

Én tehát azt kérem, államtitkár úr - ezt minden évben kértem a kormánytól és most is azt kérem önkéntől -, hogy biztosítsák a törvény eredeti célját, hogy ennek a valós teherviselője valóban a hitelintézeti szektor legyen, és ne legyen áthárítva a kisvállalkozásokra és a magánszemélyekre a tranzakciós illeték összege. Ha általában megnézem azt, hogy mennyibe kerül a bankolás Magyarországon, akkor nemzetközi összehasonlításban is kifejezetten drága Magyarországon bankolni, kifejezetten magas haszonkulccsal dolgoznak a bankok.

Fontosnak tartom felhívni a figyelmet arra, amiben, számomra legalábbis örömteli módon, a kormányzat már elkezdett mozgolódni, ez az iparüzési adó

kérdése. Számos olyan települési problémát látok, államtitkár úr, hogy az egyik hasonló adottságú településre be van jelentve egy-két nagy cég, és oda jelentős iparüzési adó-bevétel érkezik, a szomszédos településre, ami ugyanolyan foglalkoztatási és egyéb problémákkal küzd, vagy infrastrukturális problémákkal ezzel együtt, pedig nincs bejelentve hasonló cég, lényegesen kisebb az önkormányzat költségvetése. Én magam úgy tartanám igazságosnak, ha az iparüzési adó-bevételek nem egyetlen településhez kerülnének ebben az esetben, hanem lehetőség szerint legalább régiós szinten el lenne osztva több más településsel együtt, hiszen nemegyszer előfordul az az állapot - egyébként pont a növekedési pólusoknál lehet ezt megfigyelni -, hogy az agglomerációból bejárnak adott esetben a fővárosba vagy a nagyobb városokba az emberek dolgozni, az adóbevételek a cégek megtelepedése révén a fővárosban keletkeznek, de tekintettel arra, hogy az agglomerációban kell az emberek lakhatását és ennek infrastrukturális hátterét megoldani, ennek az adóbevétele azonban az agglomerációban már nem szükségszerűen jelenik meg. Ez tehát szerintem egy rendszerszintű probléma, amit érdemes lenne az iparüzési adó átstrukturálásával, az általam jelzett módon orvosolni.

Én egyébként a gépjárműadó kapcsán, ha már a baloldali képviselőtársaim felhozták ezt a kérdést, néhány gondolatot azért szeretnék elmondani. A koronavírus-járvány idején minden hivatalnak, minden önkormányzatnak, magának az államnak is több feladata lett, és kevesebb bevétele. A magyar állam is ettől szenved jelenleg, hogy több a feladat a koronavírus miatt, és jelentősen apadnak a bevételek, hiszen a gazdasági leállás miatt csökkent a költségvetés bevétele. Én nem értem egyszerűen azt a gondolkodást, amit például Karácsony Gergely erőltet, és amit a baloldali képviselőtársaim által látok itt megjelenni az Országgyűlésben, hogy igaz, hogy az államnak magának kevesebb a bevétele, mégis adjon az önkormányzatoknak több pénzt, mert nekik vannak olyan, egyébként önként vállalt feladataik, amiket a nyakukba vettek a saját költségvetésük terhére, és most meg kellene érteni azt, hogy ők erre külön pluszpénzt szeretnének kapni. Ez egyszerűen nem megy. Én azt látom ebben az esetben is, hogy ha egyszer mindenkinek csökken a bevétele, akkor még egy ellenzéki önkormányzatnak is tudomásul kell vennie azt, hogy ezek a bevételek bizony náluk is csökkennek. Ez egyszerűen így igazságos, bármilyen színű egy önkormányzat, ugyanúgy csökkennek a bevételei. Sajnos, a pandémiás helyzet ilyen.

Röviden szeretnék kitérni a nyugdíjassza kérdésére. Hosszú ideje, ha az ember a hosszú távú idősorokat megnézi, lehet látni azt, hogy tendenciózusan romlik Magyarországon - illetve a jövőben még inkább romlani fog - a helyettesítési ráta, azaz az aktív korban elért jövedelemhez képest a nyugdíjaskorban elért jövedelem csökkenni fog arányaiban. Ez egy hosszú távú tendencia, ami megfigyelhető, és rendkívül veszélyes lesz. Nem most, hanem 15-20 év múlva gyakorlatilag a magyar nyugdíjrendszeren belül egy elképesztő feszültséget fog okozni.

Amikor megtörtént a magánnyugdíjpénztárak átlamosítása, és az ezzel járó 3000 milliárd forint befolyt a költségvetésbe, a szívem egyik fele örült, mert az ország gazdaságilag kiszolgáltatott állapotban volt, és ez a pénz valóban segített neki, a másik fele azonban vészelt a szívemnek, mert a tőkefedezeti pillér kiiktatásával sikerült elérni azt, hogy gyakorlatilag Orbán Viktor miniszterelnök szavában kellene az egyszeri magyar dolgozónak bízni, aki azt mondta, hogy megvédi a nyugdíjakat. Ezek a nyugdíjak már ténylegesen nincsenek, hiszen az államadósság elleni küzdelemben az ország ezeket az összegeket felhasználta.

Számomra és mások számára egyaránt megnyugtató megoldást jelentene az, ha a kormány visszavetné a tőkefedezeti pillért a nyugdíjrendszerbe, de nem az önkéntes jelenlegi nyugdíjkasszák révén, hanem egy olyan, az előzőhöz hasonlóan általános és kötelező jellegű megtakarítás formájában kellene ennek jelentkeznie, akár úgy, hogy állampapírok vásárlására kerül sor, és az állampapírok jelentik a később kifizetendő nyugdíjak pénzügyi fedezetét. Meggyőződésem szerint ez mindenki számára megnyugtató megoldás lenne.

(20.50)

A másik megoldása ugyanennek a pénztömegnek - ami azért sok ezer milliárd forintot jelent az évek folyamán, és ez folyamatosan gyűlik - a kezelésére és befektetésére pedig az lenne, ha az állam az ilyen módon összegyűjtött forrásokat tőkegarantált alapokba fektetné - lehetnek ezek akár egyes esetekben hozamgarantált alapok is -, és ebből finanszírozná azokat a nagyberuházásokat, amelyek stratégiai ágazatokban történnek. Konkrétan akár a paksi atomerőművi beruházást is lehetne hasonló módon finanszírozni ilyen befektetésekből.

Meggyőződésem szerint ezzel is előrébb lenne az ország, és egyébként meglenne az a pozitív következménye is, hogy például, ha túlszalad a rezsicsökkentésnél a toll, és túlságosan megfognak például az energiaszámlákat olyan szinten, hogy már veszteségbe taszítanak egyes szolgáltató vállalatokat, akkor ott lesz egy fék, hiszen embereknek konkrétan a megtakarítása van ebben az instrumentumban befektetve, ami után ő egy hozamot vár. Tehát ez már önmagában egy féket jelentene a mindenkori kormány előtt ezeknek a pénzeknek a sorsát illetően.

Nagyon röviden át szeretnék térni, képviselőtársaim, a magyar egészségügy néhány problémájára. Államtitkár úr, azt látom, hogy bizonyos tabukat - akár a koronavírus-helyzetet felhasználva - Magyarországon meg kell az egészségügyön belül törnünk. Az első a magánegészségügy helyzete. Ez egy felértékelődő ágazat - én figyelemmel kísérem a szakmai konferenciákat, a Portfoliót és másokét is, amelyek erről szólnak -, és mindenki konszenzusos véleménye szerint a jövőben jelentős összeget fognak, a mostaninál jelentősebb összeget fognak erre költeni az emberek.

Azonban azt látom, hogy olyan intézményi akadály van a magánegészségügy fejlődésének, amit maga az állami egészségügyi rendszer jelent. Konkrétan mire gondolok, képviselőtársaim, hogy testközelbe hoztam a kérdést? Van egy, a kórházban, az állami kórházban dolgozó sebészorvos. A sebészorvos rengeteg beteggel találkozik. Abban van érdekelve a sebészorvos anyagiilag is, hogy ezeknek a betegeknek a jelentős részét rövid időn belül áttérleje a saját fizetős magánpraxisába, amit egyébként nemritkán az állami egészségügy létesítményeiben végez, ott rendel, annak az infrastruktúráját használja föl, és magánellátásban biztosítja a betegek részére azokat a szolgáltatásokat, amelyeket ők igényelnek.

Ez miért probléma? Azért, mert az állami egészségügyben dolgozó egyes orvosbárók kifejezetten ellenérdekelték abban, hogy a magyar egészségügyi rendszer hatékonyan, jól működjön, hogy ne legyenek várólisták, és mindenki időben megkaphassa a szükséges egészségügyi ellátást. Ezt azért tartom fontosnak kihangsúlyozni, mert emlékszem arra, amikor pusztán szakmai érdeklődésből figyelemmel kísértem a szomorú sorsra jutott Telki Kórház példáját, és elolvastam az ezzel kapcsolatos szakmai véleményeket. Egyszerűen a magánegészségügy mindaddig nem tud versenyezni az állami egészségügy orvosbáróival, amíg azoknak lehetőségük van ingyen az állami praxisban megszerezni az ügyfeleket a saját praxisuk részére, hiszen a betegeket személyesen ismerik, és őket az állami egészségügyben tapasztalható hiányokat látva sikeresen terelik át a magánpraxisaikba. Szerintem ez egy nagyon rossz megoldás, hiszen maguk az orvosbárók ellenérdekelték abban, hogy az állami egészségügy normálisan, hatékonyan működjön.

Ebből kiindulva nagyon kérem, államtitkár úr, hogy foglalkozzanak érdemben azzal a javaslattal, amit az orvosi kamara megfogalmazott a hálapénzek eltörlésével és az orvosbárók megemelésével kapcsolatban. Több olyan javaslata van az orvosi kamarának, amivel nem értek egyet; a hálapénzek eltörlését én magam fogalmaztam meg még annak idején jobbikos politikusként. Ez egy olyan kérdés, ami rendszerszintű akadály a magyar egészségügy hatékony működésének, ezzel fontos, muszáj lenne foglalkozni.

A másik kérdés, amivel szerintem megint csak érdemes lenne foglalkozni, hogy szolidaritási alapon működik a magyar egészségügy, azonban rendszerszinten jobban járnának akkor, ha akár társfinanszírozásban a magánegészségüggyel egyes várólisták lerövidíthetőek lennének. Konkrétan arra gondolok, hogy el kell gondolkodni legalább azon, hogy a beteg, aki vár egy egészségügyi beavatkozásra, például vár egy másfél éves várólista végén egy csípőprotézis-műtetre, ha ő azt mondja, hogy hozzá tudna tenni ehhez a csípőprotézis-műtethez valamekkora hányadot a magánegészségügyi szolgáltató részére, aki ezt a beavatkozást nála elvégzi, és ezzel lerövidíthető a várólista, akkor ezt tehesse meg. Ennek jelenleg intézményi akadályai vannak. Költségvetési ráfordítást gyakorlatilag nem igényel. Egy tabu-

nak a megtörését igényli, ami a szolidaritási alapú, valójában a vadkapitalizmus legdurvább jeleit mutató egészségügy irányába mutat a hálapénzek rendszerén keresztül. Tehát javasolom ezt átgondolni és ezt a hálapénzek által gúzsba kötött egészségügyet ilyen módon megváltoztatni.

Én bízom abban, képviselőtársaim, hogy több megfontolandó javaslatot tudtam tenni, több olyan szempontot tudtam megvilágítani, amit én magam fontosnak tartottam hangsúlyozni itt az Országgyűlésben. Mindenkinek szeretném megköszönni a megtisztelő figyelmet, és ha én vagyok az utolsó felszólaló, akkor rövidesen jó pihenést kívánok mindenkinek. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Szívesen fogadnánk a képviselő úr jó szándékát, de államtitkár úr gombot nyomott, úgyhogy Banai Péter Benő államtitkár urat illeti a szó. Parancsoljon!

BANAI PÉTER BENŐ pénzügyminisztériumi államtitkár: Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Országgyűlés! Ígérem, hogy nem élek hosszú ideig vissza a bizalmukkal, tekintettel az időkeretre is, mégis úgy gondoltam, hogy elhangzottak a vita végén olyan állítások, olyan megfogalmazások, amelyekre célszerű reagálni.

Az egyik alapkérdés, amellyel Volner János képviselő úr is foglalkozott, és amit Molnár Gyula képviselő úr föltett, hogy milyen országot építünk, mit mutat az a költségvetés, milyen értékválasztást mutat az a költségvetés, amelyet a tisztelt Országgyűlés tárgyal. Ha nagyon rövid akarnék lenni, akkor azt mondanám, hogy ismét egy olyan költségvetést nyújtott be a kormány az Országgyűlés elé, amely értékválasztása alapján a munkára és a családok támogatására fókuszál. Az egész adórendszer, az egész költségvetési politika ezt mutatja.

Azt gondolom, hogy a családi adókedvezmény rendszere pont kifejezi ezt a kettős választást: akik dolgoznak és gyermeket nevelnek, azok többet keresnek most, mint kerestek korábban. S azt gondolom, hogy ebben a szellemiségben készült a jövő évi költségvetés-törvény-javaslat is.

Én vitatkozom azokkal a megállapításokkal, amelyek szerint az elmúlt években nem éltünk a lehetőségekkel, nem értünk el sikereket, akár ha a munkavállalást nézem, akár azt, hogy a gyermekvállalás nem jelent akkora anyagi terhet, mint korábban, én azt gondolom, hogy pozitív folyamatokról tudunk beszámolni.

Abszolút egyetértek Volner János képviselő úr azon megfogalmazásával, amely szerint a mostani válságban, ha a gazdasági válságra, a kívülről jövő, egészségügyi folyamatokból induló, negatív gazdasági helyzetre úgy reagálnánk, hogy a segélyeket növelnénk, azaz nem kínálnánk hosszú távú megoldást. Épp ezért a jövő évi költségvetés-törvény-javaslat is a munkavállalásra, a beruházások támogatására összpontosít.

Ebben a költségvetésben, ahogy sokszor elhangzott, számos terület többletforrásokkal rendelkezhet.

Varga Zoltán képviselő úr felidézte négy évvel ezelőtti tapasztalatait. Azt kell ebből első helyen levonnom, hogy a sokszor szidalmazott közfinanszírozott egészségügyi rendszer azért csak jól működik, ha egy műtét után most képviselő úr be tudott számolni a tapasztalatairól, ami - bízom benne - azt mutatja, hogy megfelelő ellátást kapott. Ez köszönhető többek között az egészségügyi dolgozóknak.

(21.00)

Ha a négy évvel ezelőtti helyzethez képest nézi meg, hogyan alakult az egészségügyi dolgozók fizetése, és megkérdezi azokat az ápolónőket vagy orvosokat, akik anno őt kezelték, akkor, remélem, el tudják mondani az érintettek, hogy a szakdolgozók bére 2016. szeptember 1-jétől 26,5 százalékkal, 2017. november 1-jétől 12 százalékkal, 2018. január 1-jétől 8 százalékkal növekedett. A szakorvosok bére 2016. szeptember 1-jétől bruttó 107 ezer forinttal, 2017. november 1-jétől bruttó 100 ezer forinttal, a szakvizsgálóval nem rendelkező orvosok, gyógyszerészek alaphétre 2017 novemberétől bruttó 50 ezer forinttal emelkedett. Tudjuk, hogy az egészségügyi szakdolgozók bére 2019. július 1-jétől is emelkedett, 2020. január 1-jétől is emelkedett, és az említett koronavírus-járvány negatív hatásai mellett is 2020. november 1-jétől is tervezzük a szakdolgozók és védőnők béremelését. Tehát a bérek emelkedtek.

Kétségtelen, hogy az infrastruktúrát illetően vannak még feladatok, de ha a képviselő úr elmegy az ország különböző kórházaiba, akkor a legtöbb intézményben azt fogja látni, hogy valamilyen beruházás volt. A béreknek és az intézmények finanszírozása növelésének köszönhetően pedig az egészségügyi kiadások az elmúlt időszakban növekedtek.

Képviselő úr úgy fogalmazott, hogy a 2021. évi költségvetés a gyávaság és a gyengeség költségvetése, és OECD-adatokat is említett. Nem tudom, képviselő úr mit mondana a 2010 előtti helyzetre, amikor OECD-adatok alapján az egy főre jutó egészségügyi kiadások csökkentek, azóta pedig növekednek. Ez a magyar költségvetésben azt jelenti, hogy 2010-hez képest az egészségügyi kiadások 77 százalékkal növekedtek, egyedül a 2021. évi költségvetésben 8 százalékos növekedés van. Természetesen, ismétlem, vannak még feladataink, de azért azok az állítások, amelyeket képviselő úr megfogalmazott, a valóságtól távol állnak.

Ami az önkormányzatokat illeti: az elmúlt két napban sok szó volt az önkormányzatok gazdálkodásáról; egyetértek e tekintetben is Volner János képviselő úrral. És azért a főváros vagy a kerületek miatt aggódók számára, például Gurmai Zita képviselő asszony számára is megemlítem, hogy az állami támogatások a kötelező önkormányzati feladatokhoz kapcsolódóan minden önkormányzatnál növekednek. Ezt Gurmai Zita képviselő asszony Budapest kapcsán nem említette meg, hogy a főváros kötelező feladataihoz kapcsolódó finanszírozás 7 milliárd forinttal növekszik, a kerületek finanszírozása pedig 21,8 milliárd forinttal növekszik.

Már félve kérdezem meg, hogy nem tudom, a baloldali képviselőknek mi lenne a véleménye annak kapcsán, hogy egykori párttársuk úgy fogalmazott, fizessenek a gazdagok; mi lenne a véleménye arról a szolidaritási hozzájárulásról, amely pont azt az anyagi különbséget próbálja orvosolni az önkormányzati rendszeren belül, amelyre ismét csak Volner János képviselő úr is hivatkozott.

Meg szeretném nyugtatni Kőrösi Anita képviselő asszonyt a tekintetben, hogy az idei évben az idegenforgalmi adó összegéhez az önkormányzatok úgy jutnak hozzá, hogy a magánszemélyek csak az adó bevallására, illetőleg a szálláshelyek az adó bevallására kötelezettek, magánszemélyeknek adót nem kell megfizetni; és nem pályázati úton, diszkrecionális döntéssel, hanem pályázati módon, normatív alapon, tehát minden önkormányzat, amely lejelenti ezt az összeget, az normatív alapon megkapja ezt a támogatást.

Azt gondolom, hogy ami Molnár Gyula képviselő úr azon átfogó észrevételét illeti, hogy a költségvetés központosít, arra vannak szakkifejezések, ilyen például az adócentralizáció és az újraelosztás, azt kell elmondjam, hogy GDP arányában ezek a mértékek csökkennek, vagyis többéves távlatban a költségvetés a megtermelt jövedelemnek az egyre kisebb részét centralizálja, és döntően a vállalkozásoknál hagy többletfeladatot.

Ami az önkormányzatokkal kapcsolatos feladatmegosztást illeti: ott pedig valóban voltak olyan feladatok, amelyeket az állam átvett, módosított a finanszírozási rendszeren. Hozzáteszem, nemcsak feladatokat, hanem adósságtömeget is átvett, és ennek köszönhető, hogy ma az önkormányzatok gazdálkodása sokkal stabilabb, mint korábban volt. Kérem, nézzék meg az előző évek zárszámadási adatait.

És végül a módosító indítványok. Elhangzott, hogy milyen módosító indítványok kerültek az elmúlt tíz évben beadásra, ebből mennyit támogatott a kormányoldal. Először is, azt szeretném leszögezni, hogy ezek a módosító indítványok jellemzően gyökeresen más gazdaságpolitikát fogalmaztak meg, mint amit a kormányzat a költségvetési javaslatokban képviselt. Visszanézve én azt gondolom, hogy a makrogazdasági számok, az életszínvonal változása, a keresetek változása vagy éppen a nyugdíjak alakulása szempontjából sikeresnek és a személyek, a családok szempontjából pozitívnak értékelhető az elmúlt időszak. Nem vagyok arról meggyőződve, hogy ha más utat választottunk volna, akkor ezeket a pozitív eredményeket elmondhattuk volna.

És arra is felhívom a figyelmet, hogy az ellenzéki oldal által beadott módosító indítványok technikailag sem voltak elfogadhatók. A Jobbik is olyan indítványokat adott be, amely például az idei költségvetésben lévő Országvédelmi Alapot többszörösen elköltötte volna. Megemlítem, ha ezeket elfogadtuk volna, akkor jelenleg a járvány elleni védekezésre a központi költségvetésben nem állt volna rendelkezésre forrás. Bízom abban, hogy a most benyújtott módosító indítványok nem követik az előző évek gyakorlatát. Köszönöm szépen. *(Taps.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, államtitkár úr. Tisztelt Országgyűlés! Minthogy több felszólaló nem jelentkezett, ezért bejelentem, hogy az általános vitát elnapolom. Folytatására holnap reggel 8 órától kerül sor.

Köszönöm a munkájukat. Jó estét, jó éjszakát mindenkinek!

(Az ülésnap 21 óra 05 perckor ért véget.)

Hiszékeny Dezső s. k.
jegyző

Móring József Attila s. k.
jegyző

Dr. Simicskó István s. k.
jegyző

Dr. Varga László s. k.
jegyző

A kiadvány hitelül:

Dr. Bárány Tibor
az Országgyűlés Hivatala törvényhozási főigazgató-helyettese

Szöveghű jegyzőkönyv

Felelős kiadó: dr. Such György, az Országgyűlés Hivatala főigazgatója

Szerkeszti és előfizetésben terjeszti: az Országgyűlés Hivatala,

Törvényhozási Igazgatóság, Jegyzői Iroda

Budapest, V. Kossuth tér 1-3.

Postacím: 1357 Budapest, Pf. 4

Telefon: 441-4222

Telefax: 441-4599

MINDEN JOG FENNTARTVA!

ISSN: 2064-6666 (Nyomtatott)

ISSN: 2064-8367 (Online)